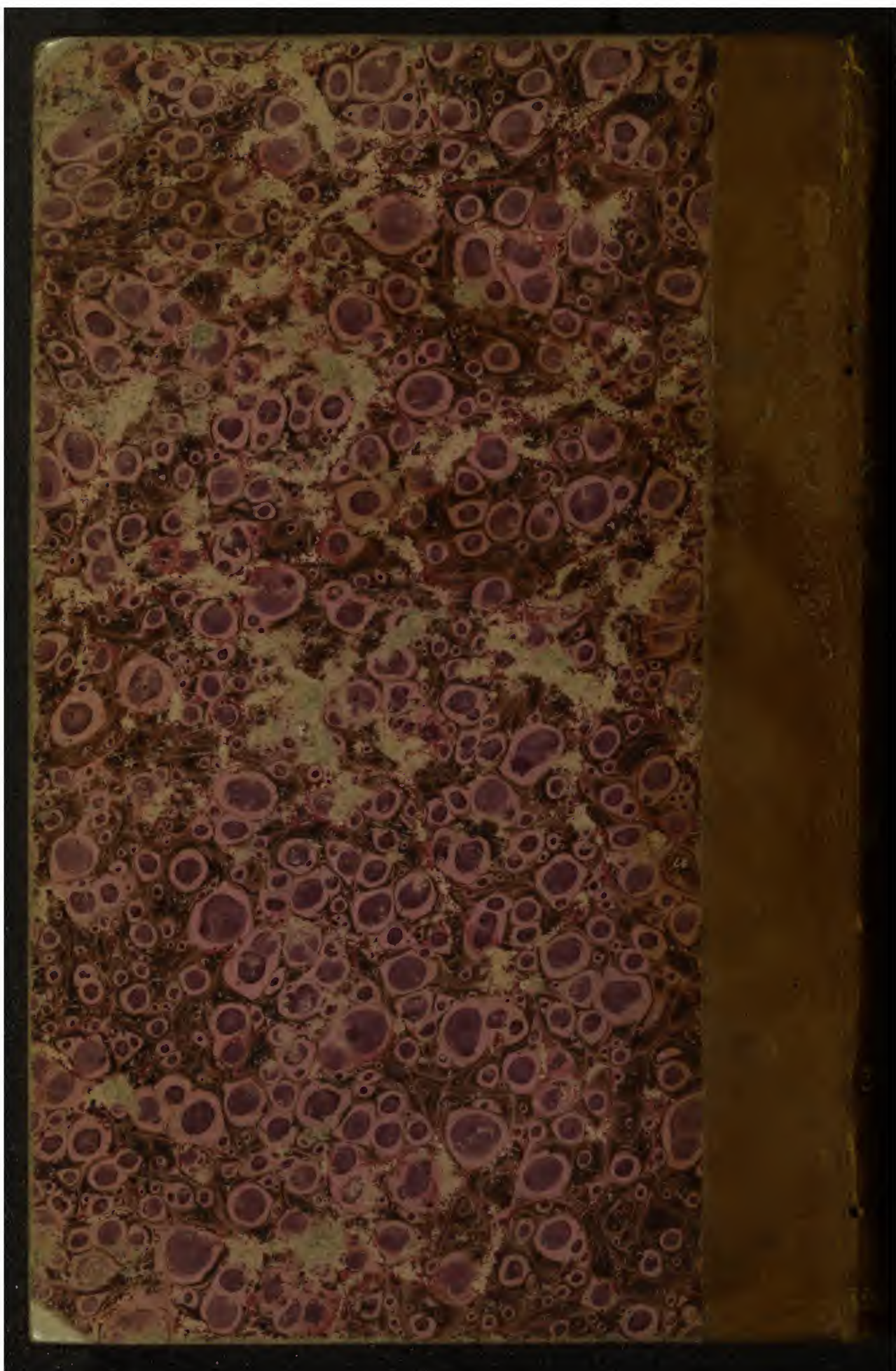

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
5974/A/2

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
5974/A/2

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
5974/A/2

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
5974/A/2

Ino. L 143 ^{C II 8} *Opht. L*

Bonnet v 319 ne cite que l'édition
de 1658

Erasm. v. 1 s. 325.

156

5974(f)A/2

K

Dr Ernst Darmstetter

Col. Martinori

U. B. 1000. 1000. 1000.

1000. 1000. 1000.

710.18

ΣΥΜΕΩΝΟΣ ΜΑΓΙ

ΣΤΡΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΤΟΥ

Σηθι, σῶταγμα ἢ ποιχείου,
πρὸς βοφῶν δυνάμεων.

SYMEONIS SETHI MAGI-
stri Antiochia, syntagma per literarum
ordinem, de cibariis facultate, LILIO
GREGORIO GYRALDO
Ferrariense interprete.

heri

heri

E. Librij So.

Francise Viligiardi

BASILEAE, APVD ~~M. D.~~

~~Hugriniun. Anno~~

M. D. XXXVIII.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΚΑΤΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ, ΠΕΡΙ ΤΡΟΦΩΝ

διωάμεων, συγγραφὴν παρὰ Συμεῶν τοῦ
μαγίστου ἀντοχείας τοῦ Σηθι, καὶ διθυγὴν
Μιχαὴλ βασιλεῖ τῷ Δόκᾳ.

ΟΛΛΩΝ καὶ λογίων ὧ μέ-
γιστε ἐν ἥρηνου ἡλιοειδέσα
τε βασιλῶν, ὅχ' ἐλλώων μό-
νον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν κα-
ρῶν ἐν δώρ, περὶ τρο-
φῶν διωάμεων συγγραψα-
μένων, καὶ γὰρ πῶσι συμφω-
νησάντων, γὰρ πῶσι δὲ διαφωνησάντων, δεῖν ὡς ἔβλε-
πε ἀπάντων τὰ κάλλιστα καὶ τὰ ἐν ἀληθείας ἐχόμε-
να ἐρευνήσασθαι, καὶ πρὸς αὐτὰ γὰρ τῷ γένει κρᾶν
ἐν βασιλείας σκῶς αὐτῆς ἐκείνης τροφῆς τοῦ διωάμι-
καὶ τὴν ιδιότητα διαγινώσκουσα, χρῆσθαι ταύ-
ταις κατὰ λόγον, καὶ τῶν οἰκείων σωτηριῶν ὑγίαν.
ταύτης γὰρ σωτηριᾶς, δὲ σωσθῆναι καὶ πάντων τῶν
πῆχον. οὐδὲν γὰρ ἄλλο τῷ κόσμῳ λυσιτελεῖσθαι
καὶ ὠφελιμώτερον, ἀγαθὸν βασιλείας, ὑγείας τε καὶ
μακροζωίας. ἐπεὶ δὲ πῶς τῶν τροφῶν ἄλλως ἢ ἡ
κρίνη ὀνομάζει σωτήρια, ἄλλως δὲ ἡ τῶν παλαιῶν
ἐκ τῶν, τοῖς κοινοτέροις τε καὶ γνωριμωτέροις τῶν
ὀνομάτων χρῆσθαι, πῶς τῶν σωτήριων ἀρτυμάτων
τε καὶ ἀρωμάτων, καὶ λοιπῶν γνωρίμων ὁσφραδίστων.

περὶ δυνάμεων τροφῶν.

5

Αρνίου. τὰ τ' ἀρνῶν κρέατα, συμμέτρως ἢ εἰσι **Αρνίου**
θόρμα. ποδιπλωματικὴν ἔχει ὑγρότητα, καὶ διὰ
τοῦτο βλαπτικὴ μὲν αὐτῷ ὑγροτόρῳ ἔχοντας κρέασι,
λυσιτελεῖ δὲ ταῖς ὑγροτόραις. καὶ ὅσοι μὲν νεαρώ-
τορ), τοσοῦτον καὶ διπεπρότορον, ὅσω ἢ μείζον, τοσο-
υτον καὶ διυπεπρότορον. ἢ ἢ πῶν ὑγρόν. τὸ δ' αὐτὸ
ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζώων εἰς αἰρεῖν. αἰετὰ γὰρ τὰ νεώτορα
τῶν μαιζόνων ὑγρότορα. **Αμύγδαλα. συμμέ-** **Αμύγ-**
τρως μὲν εἰσι θόρμα, ἢ **τρόφιμα** **ἰκανῶς. μετέχουσι** **δαλα.**
δὲ λεπτοῦς τε καὶ τιμικῆς δυνάμεως, δι' ὧν πολλὰ γ-
χωρ καὶ σόρων γίνονται καθαρτικά, εἰσι δὲ καὶ δι-
απεπῆα. τὰ δὲ πικρὰ τ' γλυκέων θορμότορα καὶ λε-
πτομόρεςόρα, καὶ τιμικώτορα. ἀποφραγήσιν γὰρ διὰ
λεπτομερίαν τὰς γὰρ τῶ ἥπατι καὶ τῶ σπλῆνι ἐμ-
φραξίς, καὶ αὐτὸς γὰρ τοῖς νεφροῖς καὶ τῇ κύσει λίθους
θρύπτει. λέγεται δὲ καὶ ὡς εἰ τις ἀμυγδαλοῖς νῆ-
σις χρησθῇ, μέθης γὰρ ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ γίνεται ἀπο-
τρεπτικὰ. τὸ δὲ τὸ τῶν ἔλαιον σύμμετρον ὅτι καὶ αὐ-
τὸ θορμώτατον, καὶ τ' γὰρ τῶ ἥπατι ἐμφραξίῳ ἀρ-
φρακτικὸν καὶ ἀποτρεπτικόν. λυσιτελεῖ δὲ τῶ τε θώ-
ρακι καὶ τῶ πνεύμονι. τ' ἢ πικρῶν ἀμυγδαλῶν τ'
ἔλαιον, ἀποφρακτικόντορον τῶν γλυκέων καὶ δισρη-
τικόντορον, καὶ θρυπτικόν ἀπασῶν λίθων, τ' τε νεφρῶν
καὶ τῇ κύσει, καὶ τῶν καταμυκίων ἀγωγόν. **Ἀπία. Ἀπία**
ψυχρὰ μὲν εἰσι κατὰ τὴν πρῶτον ἀπόσασιν, ξηρὰ
δὲ κατὰ τὴν διουτόραν. καὶ τὰ ἢ γλυκύτορα τε καὶ
πέπρωτα μετέχουσι τινὸς ὑγρότητος καὶ θορμότητος,

a 2 τὰ

τὰ ἢ σωθήετα, ἢ γοῶν γλυκείας καὶ συμφώδους ποιότη-
 τος, ἢ καὶ ὀξύδους, ἐπειδὴ καὶ τριαῦτά ἐστιν γνῖα,
 θερμότητος ἑνὸς συμμετρῶς ἢ ὀλίγου ξηρότητος. ἐπέ-
 χουσι δὲ πλὴν γαστέρα πρὸ τροφῆς λαμβανόμενα, καὶ
 μάλιστα τὰ συμφώδη, σιωχεσέρον δὲ καὶ κατακό-
 ρως μεταλαμβάνόμενα, κωλικάς ἐργάζονται διαθέ-
 σεις. λυσιτελεῖσι ἢ κοιλίας θερμαῖς. οἱ δὲ γὰρ αὐτοῖς
 ἡσυχίαι, ιδιότητι ἑνὶ τῷ πνέοντι πᾶσι λυ-
 σιτελεῖσι, βλάπτουσι δὲ τοῦ νεφροῦ. Ἀγγεῖα.
 τὰ λεγόμενα συκία, κατὰ κοινὸν δὲ τετραγύρα,
 ψυχρά ἐστι ἢ ὑγρὰ κατὰ τὴν δυνάμειν ἀπόσασιν,
 καὶ ἴσα τοῦ ὑγροῦ καὶ ψυχροῦ κράσεως ἐστὶ βλα-
 πτική, καὶ κακόχυμα. διὲ δὲ αὐτῶν ἐπιλέγεσθαι
 τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων, διαρηπτικά τε ἐστὶ, καὶ τοῖς
 ὀξέσι μάλιστα πονετοῖς, ὅνκρα τὸ τῶν γνῶντων
 πλὴν θερμότητα, εἰ μετὰ ὀξεί βρεχθῇ. ἢ δὲ τῶν
 σιωχῆς χησισ, ἐλαττοῖ πλὴν γονίω, καὶ πλὴν ἐπὶ τὰ
 ἀφροδίσια κίνησιν ἀμαυροῖ. ξηρανθῇ δὲ τὸ βύτου
 σπέρμα, προσκτάται πινὰ θερμότητα, καὶ τὴν γνῶν-
 τίαν ἐργάζεται γὰρ τοῖς τοῖς γνῶνται, ἢ διαρη-
 πτική. Ἀμανίτι. οἱ μύκητες ψυ-
 χοὶ ἐστὶ καὶ ὑγροὶ ἢ τὴν δυνάμειν ἀπόσασιν. ἀπο-
 γινώσκει δὲ γλίσχρον χυμὸν καὶ ψυχρὸν, ἐστὶ δὲ καὶ
 δύσπεπτοι. γνῶνται δὲ καὶ δηλητηριώδεις τῶν τυγ-
 χάνουσι, κυανῶν καὶ ιδιότητι πινὶ ποιεῖσι καὶ σιωχῶ-
 νας ἀνυπόθετους. διὲ δὲ ἡς τυμνύς τῶν ἐσθίων
 δριμυτοῖς ἀρώμασι, καὶ σιωφῇ δὲ τῶν ἀπὲ
 ἴσας

περὶ δυνάμεων τροφῶν.

5

Ἰα. τετήρηται γὰρ ἀκραιῶς ὡς εἴη τῶν ἀμανίτων
βλάβης εἰσὶν ἀποτρόπαια σινεψόμηνά τέστις. καὶ
μῶνι ὃ τῶρις μᾶλλον χρῆσθαι ἢ θορῆ. θορμότης γὰρ
τλιικαῦτα τὰς κοιλίας εἰν φαμὲν, καὶ μακροτόρος
εἶν ὑπνος. μὴ γὰρ καλῶς πεφθγνῆτες, ἐμφεράξῃς γνῶ-
τε τῷ ἥπατι καὶ τῷ σπλῆνι ἐργάζονται. εἰ δὲ τις συμ-
βῇ φαγεῖν ἐκ τῶν δειλητηριῶδεις, θυθὺς πινέτω
μελίκρατον μεθ' ὕδατος χλιαρὸν, καὶ ὀλίγον νίτρον,
καὶ ἰαθήσεται. Αἶρα. ἡ θορμή ὅτι καὶ ξηρὰ, πλη Αἶρα
σίον τ' τρίτης ἀποσάσεως, τὴν δὲ δυνάμιν ἴστω ἔ-
χει τῇ ἰερίδι. Αμυλον γίνεται μὲν ἐκ πυρὸς καὶ ἄμυλον
θαρῶ βρεχομένην ὕδατος γνῶρις ὑπὸ κυῶα καύμασι,
καὶ ἀποχεομένην πονταλίας εἴη ἡμέρας. εἰ δὲ μαλα-
κώτορον γγίνεται, ἀποθείς τ' ὕδωρ, χωρεῖσαι χρὴ τ'
πίτυρον, καὶ ξηραῖνον γνῶρίω πειρὸς ὅξω. δυνάμιν
δὲ ἔχει ψυκτικὴν καὶ μετρίως ξηραντικὴν, πρᾶυν-
τικὴν ὁμῶς τῶν δριμύων, καὶ ἐμπλαστικὴν, καὶ Ἰα τὸ
πο δισυγντορικοῖς ἀγαθόν ὅτι φάρμακον. Ἄνη Ἄνηθορ
θορ. τὸ ἀνήθορ θορμόν ὅτι καὶ ξηρόν κατὰ τὴν διδυτέ-
ραν ἀπόσασιν. ὠφελεῖ δὲ πρὸς τὰς ἀπὸ παχέων χυ-
μῶν ἐμπνδύματώσεις, καὶ τινες μὴ αὐτὸν δισόμα-
χον, τινες δὲ ἰακωσόμαχον ἀπειφύωντο. οἱ μὲν πρὸς
τὴν γνῶ τῶν θορμαντικῶν καὶ πεπτικῶν ὑγρότη-
τα, καὶ τῶν γνῶ τῇ γαστρὶ πνδύματων διαφορητικῶν
ἀποβλέψαντες. οἱ δὲ πρὸς τὸ εἶν ὀσίας αὐτὸ παχυ-
μόρες καὶ δύσπεπτον, καὶ ναυτιῶδες. ἐλαίῳ ἐψόμε-
νον, διαφορητικόν καὶ ὑπνοποιόν, καὶ ὠμῶν ὄγκων

α 3

πεπτι

περὶ δυνάμεων τροφῶν.

7

ἐξωθῶν τὸ πρὸς κέντρον σκοπῶν. ἐπὶ δὲ τὰ ἐξῆς ἰτέον.
λυσιτελεῖσι τε οἱ ἀσπάρθοι πρὸς τὰς κωλικὰς τε
καὶ νεφρητικὰς διαθέσεις τὰς ἀπὸ φλέγματος, καὶ
πρὸς τὴν γονίαν, ἢ τὰ χιόνια τῶν λοιπῶν λαχάνων
εἰς αἷμα τρέποντες. εἰσὶ δὲ καὶ καταμυώων ἀγωγοί,
καὶ πρὸς παλμὸς καρδίας λυσιτελεῖς, ἢ ὁδὸν σιμ
ῶφελιμοί. πολλοὶ οὐκ ὀυσομάχοι αἰετοῖς, καὶ διακρί-
νεται ἢ ἐλαίῳ ἡρτυμνίοις διὰ τὸ τοῖς χυμῶν μετὰ
τὴν μετρίαν ἔψκισιν. Ἀστικοί. οἱ ἀστικοὶ ψυχροὶ Ἀστικοί
εἰσιν καὶ ὑγροὶ, καὶ τρώσιμοι, ἢ γαστρὸς ἐφεκτικοί, καὶ
δύσπεπτοι, ἢ μάλιστα οἱ ἐν αὐτοῖς μέζοντες. οἱ γὰρ με-
κρότεροι, ἀπεπτότεροι. καὶ τῶν κελῶν τὰ ἔσχατα δυσ-
πεπτότερα καὶ παχυμότερα, ὅθεν δεῖ σὺν βορμῶν
ἀρτύμασι τὰς πρὸς φέρεσιν, καὶ οἶνον ἐπιπίνειν πα-
λαιὸν καὶ κερύον. Ἄλας. τὸ ἄλας θερμὸν ὅτι κατὰ Ἄλας
τὴν δυνάμειν ἀπόσασιν. ξηρὸν δὲ κατὰ τὴν τρίτην.
μετέχει δὲ συφώσεως ποιότητος, ὡφελὲς δὲ τοῦ τῆς κρά-
σις φλεγματικῆς, προτρέπει τε τὴν γαστέρα, καὶ ξη-
ραίνει τὰ σώματα. ἔχει δὲ καὶ ῥυτίκων δυνάμειν, καὶ
διεγείρει τὴν ὀρεξιν. ἀμέτρως δὲ χρώμενον, ὑπερόπῃ-
σιν ποιεῖται τὸ αἷμα, καὶ ἀμβλυωπίαν ἐργάζε-
ται, καὶ ἐλαττοῖ τὴν γονίαν, καὶ κνησμὸν ἐμποιεῖ,
βλαπτικὸν τε ὅτι τὸ ἐν τῶν. τοῖς δὲ ὁδοῖσιν ἐπιβό-
μενον, τῆς μετὰ τὸ τῶν ἀναλίσκει ὑγρότητα, τὴν δὲ
δὲ τὰς ἐν τῇ γαστρὶ ὑγρότητας. φασὶ δὲ ὡς τὴν ἀπὸ
τοῦ οἶνου κραιπάλης βλάβην ἰατρῶν ποσὶν ὑποτρῖ-
βόμενον. σκευάζονται δὲ καὶ ἀλάτια διάφορα, ὀυσο-
μαχα,

a 4 μαχα,

Ἄμπαρ μαχα, περὶ ὧν ὁ καιρὸς ἄρτι διεξίγναι. Ἄμπαρ.
 ὅτι Ἄμπαρ γὰρ διαφόροις τόποις βλύζει. εἰσὶ δὲ τότε
 πηγαί, καθάπερ πηγελβίς τε καὶ ἀσφάλτος, καὶ θεία,
 καὶ τῶν ὁμοίων, καὶ τὸ μὲν κρεῖττον ὁ καὶ κερρόν ὅστις ἐλ-
 λιπῶδες, ἀναδίδεται γὰρ πινὶ ἰνδικῇ πόλει σιλάχῃ
 ἐπονομαζομένη. τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀπογυγνᾶται γὰρ
 πινὶ πῆχάλῳ πολυχνίῳ ἐν δολαίμονος ἀραβίας συ-
 χεον ὀνομαζομένη. τὸ δὲ ὑποδέσθῃ καὶ μέλαν, σιωά-
 γετῃ δὲ ἰχθύων ἀπογυγνᾶται πινὶ τῷ Ἄμπαρ πη-
 γῶν. ἔχει δὲ θορμαντικῶν δυνάμις, καὶ τμητικῶν τῶν
 ὑγρῶν, καὶ διὰ τούτων τινες ἐμβολισμοὶ αὐτῶν τοῖς συ-
 μαχικοῖς. τινεὶ δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν καρδίαν,
 ἐπὶ ὅσφρα νόμον ἐπὶ πότῳ, ταχυῶς τὴν μέθην. εἰ
 Βόειον δὲ καὶ τῶν οἴνων ἐμβληθῇ, ἐπιμᾶλλον περὶ βοείας
 κρέας κρέατος. τὸ βόειον κρέας τροφιμώτατον ὅστις, καὶ ὅτι
 αὐτὸ ἀπογυγνᾶται αἶμα, παχύτορον πέφυκε τῷ
 συμμέτρῳ, καὶ διὰ τούτων τοῖς μελαγχολικοῖς τὴν κρέ-
 σιν, ἐμποιεῖ νόσους διαφόρους καὶ μελαγχολικὰς. ἐστὶ
 δὲ καὶ δύσπεπτον, καὶ δυσανάδερν. πεφθῆναι ἢ τρεῖς
 φεῖκανῶς, καὶ πρὸς τὸ πρὸ βάλειον κρέας ἐξεταζόμε-
 νοι, ψυχρόν ὅστις καὶ μελαγχολώδους αἵματος γυγνᾶται
 κῶρ. ὁ δὲ τότε ζῶμος, τὰς ἐκ τῆς ξανθῆς χολῆς ἐπέχει
 γαστρορροίας. εἰ δὲ τις φαγεῖν ἐθέλῃ τότε, καὶ πρὸ-
 θυμικήν, ἢ καὶ ἀναγκαδίαν, θεραπεύεται τὴν ἐλπι-
 ζομένην ἐκ τούτων βλάβην, ὅστις ἐλπίσκει σὺν
 πηγῶν συμβάπτῃ. λυσιτελεῖ ἢ μόνοις τοῖς ἔχουσιν
 θορμοτόρῳ τὴν γαστέρα, καὶ τοῖς σφοδρῶς γυμνα-
 ζομένοις

πόδι δυνάμεων τροφῶν.

ζομλίοις, καὶ ἀμέτρως. Βότρυον συμμέτρως ἢ Βότρυον
τρόφιμον καὶ θερμόν ὅσον ἐστὶν. ὠφελεῖ δὲ πυνδύμονα
τε καὶ θώρακα, καὶ στυερῶν πρὸς τὸ ὀλχερῶς δὲ αὐ-
τῶν ἀναδιδόσθαι τὸ πίνετον. λησιτελεῖ ἡ καὶ τὰς ἀ-
πὸ ψυχρότητος καὶ ξηρότητος βῆχας, ἱκανῶς ἡ χρώ-
μινος, τῇ γαστρὶ πρὸς τρέπει, ὅσον τε ὅτι παλαιότε-
ρον, ὡδὶ τοσούτῃ καὶ θερμότητον, παντός δι' ἐλαίου
τροφιμώτορον πρὸς φυκῶν. ἐχθρὸν δὲ πεπικλῶ καὶ δια-
φορητικῶν δυνάμεων, καὶ μάλιστα ὡδὶ τῶν μαλακῶν
σωμάτων, ὅτι ὅσον γὰρ καὶ βιβῶνας καὶ πρὸς τὴν
ἰατρὴν ἐπαλθφόμινον, καὶ τῶν ὀδοντοφυόντων δηλα-
δὴ παίδων, τῇ ἀπὸ τῆς ὀδοντοφύας ὀδυνῶν παύει,
πλὴν ἐπιπολάζει ἐνίοτε τῇ γαστρὶ, καὶ ναυτίαν καὶ
ἀνορεξίαν ποιεῖ, καὶ ἐν ταῖς θερμότησιν δηλονότι
κοιλίας εἰς ξανθὴν μεταποιεῖται χολῶν. Βερί Βερίον
καὶ καὶ ὀφθαλμῶν μὲν εἰσι. τὸ ἡ δὲ αὐτῶν ἀργεννώμε κα
νομαίμα μοχθηρόν ὅτι εἰσὶ ἡ ψυχρὰ καὶ ὑγρὰ κατὰ
τὴν διδύτρεαν ἀπόσσειν, καὶ τῶν ῥοδακίνων κακο-
χυμώτορα, πρὸς τρέφειν τε εἰσι δηλονότι γαστρος,
καὶ τὴν ξανθὴν καταπαύσει χολῶν, μὴπω πέπει-
ρα ὄντα. στυερῶν δὲ μεταλαμβάνοντα, πυρε-
τὸς ἀπόργαζονται. δεῖ ἡ ταῦτα πρὸς τῶν ἄλλων ἐ-
δίειν. ὑπερῶς γὰρ ἐδιόμινον, ὡς πολὺν ταῖς τρο-
φαῖς, καὶ φθείρῃ ταύτας τῇ ὀφθαλμῶν αὐτῶν φύ-
σει. Βαλσαμέλαιον. μικρόν ὅτι τὸ τριδύτον φυ-
τόν, πηχέων ἐλαττον δύο γίνετ' πλησίον αἰγυπῆς, Βαλσαμέ
ἐν χώρᾳ πρὸς αἰγυπῆσις ἢ ἡλίος πηχὴ ὀνομαζομένη, λαορ

πρὸς ἣν παλαιοτόρων ἡλίας πόλις, καὶ ὅταν ἐν εἰ-
 χε τὰ τοιαῦτά γινώσκῃς, κατὰ τὸν φθινοπωρινὸν καιρὸν,
 ἐξαζορ μετὰ σιδήρεσσι τὰ κάτῳθεν μόρη τῶν ποιεῖται
 φυτῶν, καὶ ἀνελίδου τοῦ δὲ αὐτῶν ὁπὸς ὁμοιος, ὡς
 ὅταν ἰδῇς παῖν ἔλαιον, διὸ καὶ βαλσαμέλαιον ὀνομά-
 ζεται, καὶ τὸ σιναγόμενον ἐκ τούτου ἀπετίθηεν γὰρ ἀγ-
 γείοις, ὅτι ὡς τὸ μὲν ἐπιπολάζον, λευκὸν καὶ λεπτο-
 μόρες, καὶ ὁ δὲ ἄλλος πολυτιμώτερον. τὸ δὲ μέγεθος ὑπὸ
 κερῶν, καὶ κατὰ πάντα τὰ ὑπὸ πολάζοντος γινώσκου-
 ρον. πῶς ἡ τρυγίς ἐχρῶντο πνὺς πρὸς σμῆγμα χερῶν,
 καὶ πρὸς ἄλλας θοραπείας δι' ἀπορίαν τῶν λοιπῶν.
 γνῶσι δὲ τὸ τοιοῦτον ἐκκιμάζουσι, ὅταν τὸν σιδήρεον ἀνὰ πτε-
 ρὰ δι' αὐτὸ ἀλειφόμενον, ὅτι πυνεῖ προσφορὸν μὲν,
 ὁ δὲ τῶν λαφύρελαιῶν, ὅτι ἐτόροις λεγομένοις ὑπάρχει.
 γνῶσι δὲ τῶν μὴ ὑπὸ πολάζειν, ἀλλ' ἐπιζάνειν κάτῳθεν
 γὰρ τῶν ὑδατι, ὡς καὶ ὁ δὲ μὲν ἀληθῶς. πάλιν ὅτι σιν
 δρᾶμασιρ ἄμφω, τότε τὸν σιδήρεον ἀπτεῖται, καὶ τὸ
 ὑπὸ ζιζάνει γὰρ τῶν ὑδατῶν, ῥαδίως ἀρπάζειται δὲ αὐτὸ,
 ἀνὸ θόλου τῶν λέγομεν. εἰδέναι δὲ χρὴ, ὡς ἀκμῶν
 νεκρὸν ὅν, ὑπὸ πολάζει ὅταν ὑδατι, καὶ τῶν καὶ ταῦτα δι-
 κιμάζεται δι' ὁρόνης βρεχομένης γὰρ τούτω, καὶ ἀπαρ-
 τημένης, κατὰ ῥοχέτῃ δὲ αὐτῆς ἅπαν μὴ χρωάζωρ αὐ-
 τῶν, ἀλλὰ μόνον τῶν ὕδατων λαταλιμπάνων. ὡς φε-
 λει δὲ ἀνὸ θόλου τὸν πρὸς πλεῖστα πάθη. δοθέν γὰρ με-
 τὰ γυναικείῃ γάλακτι τῆς διηλητηρεῖς μεταχοῦ-
 σι φαρμάκου, ἢ ὑπὸ ἰοβόλου διηχθεῖσι, μέγιστον αὐ-
 τοῖς ἴαμα γίνεται, καὶ μάλιστα τοῖς ὑπὸ σκορπίου τῶν
 δινύματι

δὴ γὰρ ἐπαλειφόμενον. οἱ δὲ πέρσαι καὶ λίθους
θρύψαν φασί, καὶ ταῖς ἀσυλήτοις σωδρεῖ πρὸς
κύνειν γυναιξί, προσπιθέμενον ἢ πινόμενον. πολ-
λοὶ δὲ τῶν δῖα τ' ἀπάνιοι καὶ δυσδύρεται, τῇ ὑσδρά-
μόνῳ ὑπὸ τίθῃσι, καὶ ὠφελῇ, καὶ ἑποκαπνίζουσι ἵα
τὰ τέχνῳ. σωτελεῖ δὲ καὶ πρὸς αἰμορροΐας, καὶ ὑπὸ
ληψίας, καὶ τὰς ἀπὸ ψυχρότητος ὠταλγίας, καὶ ἑτε-
ρα.

Βασιλι-
κα,

Βασιλικὰ τὰ ὠκιμα, συμμέτρως μετέχουσι
τ' ἑρμότης. ὠφελῶσι δὲ ὁσφραυνόμενα καρδίαν
καὶ κεφαλῇ, ὕδατι δὲ ἐμβρεχόμενα, ὑγρότερα γί-
νονται, καὶ ὑπνοῦ ποιοῦσι. τ' ἡ τῶν ἀερμα πρὸς
ἱερδῖα καὶ πᾶθι λυσιτελεῖ, καὶ τὰς ἐκ μελαίνης χο-
λῆς διδυμίας εἰς ἱλαρίαν καὶ θυθυμίαν ἐργάζετ'.

Βρῶμος ψύχει καὶ σύφει. ὠφελῇ δὲ διυσειδύντας
ἄκρως, καὶ χολορικούς διαθέσεις πλεον. ὁμοῖται δὲ
ὁμοίως τῇ πῖσάνῃ κατὰ πῖσάνῃσι. Βαλανία. Βαλάνια
τὰ βαλάνια δύσπεπτα εἰσι καὶ πολύτροφα, βρα-
δύπορα δὲ καὶ ὠμῶν χυμῶν γεννητικὰ, καὶ δῖα τῶν
πλὴν τῶν χυμῶν πῖσαιτεῖν προστάσσον.

Βρῶμο

Βαλάνια

Βόγλωσ

Βόγλωσσι διδρηπικὸν ὅτι καὶ δίψας παυσικόν,
ὠφελῶσι τε πρὸς ἥπατικὰς δῖαθέσεις οἱ τῶν καυ-
λοὶ, ἐψητοὶ καὶ ὠμοὶ ἐδιόμενοι. σκόνειζται ἡ πῖς
τῶν ὁδίων ζελάπιον, καὶ ὅτι χυμῶσιμον.

σορ

Λερανός. γερανῶν δὲ αἱ σάρκες θερμαὶ εἰσι καὶ ξη-
ραὶ, καὶ ἰνώδεις, ἢ δῖα τῶν δεινάντας ἐδίψῃ
δυσὶν ἡμέραις προισφαγμένας. ἀργεννώσι ἡ αἵμα
τ' συμμέτρως παχύτορ) καὶ μελαγχολωδές. ὁ ἡ τῶ
(τῶν ζώμων,

Γεραν

ζωμὸς τὴν φωνὴν λαμπρύνει, καὶ προσίθῃσι τῇ γο-
νῇ. φασὶ δὲ ὡς ὁ τέτωρ μυελὸς ἅμα καὶ ἡ χολὴ σὺν
ξαμβακελαίῳ ἐρεθιζόμενα, πρὸς μνήμης ἀπώλειαν
λυσitteλεῖ. χρῶνται δὲ τῇ χολῇ πῦες ὅτι πρὸς ὀφθαλ-
μικὰς διαθέσεις ἄρῃσι. λέγουσι γὰρ ὡς τὸ τέτωρ ἐλαίῳ
θεῖς γὰρ τῇ ἐψύσει, πρὸς βαρυκοΐας ὀνίνησι τοῖς ὠσὶν
ἐπισαζόμενον, καὶ ὡς τὸ γὰρ αὐτοῖς λίπος σὺν ὅξει
σκιλλικῶν γὰρ βαλανείῳ πρὸς λαμβανόμενον, σωλῆνε
καὶ σκληρότησι λυσitteλεῖ. τὸ δὲ τοῖς τοῦ πλῶτος,
διορχεῖ τὴν οἰκονομίαν ἁπάσαν, μὴ μόνον γὰρ γὰρ κλέ-
ματι. **Γάλα.** τὸ γάλα ἐκ τριῶν σύγκειται ὁσι-
ῶν. ὁρρώδης, ἡ τις ὅτι λεπτὴ ὅτι ῥυπικὴ, καὶ γαστρὸς
ὑποκτικὴ, εἰ τις αὐτὴν δι' ἐψύσεως διακρίνει. καὶ
τυρώδης ἡ τις πέφυκε παχὺ καὶ τὴν γαστράν ἐπέ-
χει, ὅτι βουτυρώδης. ὁ δὲ μὲν οὖν γάλα τοῦ ὁρρώδους
πλεονεκτήει, ὁ δὲ καὶ ὁ τυρώδους ὅτι. ὁ δὲ τοῦ
τυρώδους, βλαπτικὸν, ἐμφράξεις τε τῷ ἥπατι, καὶ
λίθους ἀπογεννᾷ. ἐψυθὲν τὸ γάλα διακρίνεται, ἅρ-
σον γίνεταί φάρμακον, πρὸς τε δυσεντερίαν καὶ τὰ
γὰρ γαστρὶ δριμύει ῥόματα. ὠφελεῖ δὲ ὅτι πρὸς φθί-
σεις, καὶ ἐκτικὰς, ὅτι βήχας ξηρὰς, καὶ τὰς ἐκ διηλητικῆς
ρίσας νόσους διήξαι, καὶ γὰρ τῇ οὐρήθρα. ἅρσον γὰρ γά-
λα, τὸ δὲ ὑγιεινὸν ζῶον, μήτε πᾶν λιποσάρκα, μήτε
ἰσχυρὸν, πρὸς γὰρ καὶ τὸ νεοθλιπτόν. ἐφ' ὅσον γὰρ μετὰ τῇ
ἐκθλιψίμῃ ἐπιμύει, ἐπὶ τῷ τῷ αἵματι ἐκπίπτει.
οἷον γὰρ τὸ τῷ καὶ γλυκὺ εἶναι μετρίως, καὶ τῷ λοιπῷ
γούσεων ἁμέτερον, σὺν τῷ τῷ καὶ λυγρόν. ἁρμόζει γὰρ
καὶ πρὸς

περὶ δυνάμεων τροφῶν.

13

ὡς πρὸς τὰ κατ' ὀφθαλμόν δριμύειά ῥόματα, ὕγραί
νδ τε τὸ σῶμα καλῶς πεφθῆναι, ἢ δυνάμειν ὅσον ποιῆναι,
ἢ λυσιτελεῖν τῷ πνέοντι καὶ ἔσθ' ἰσχυρὰ. βλάπτει ἡ
γαστέρα καὶ μάλλον τὴν ὕγραν, καὶ τὴν κεφαλὴν, ὡς
φησὶν Ἰπποκράτης, γὰρ διδόναι κεφαλαλγέουσιν
καὶ ὁρῶν, δυνάμειν γὰρ ὅσον, ἀποτυρεῖται ἡ πολλή-
κισ γὰρ τῇ γαστρὶ. ἀλλὰ καὶ ὁδόντων καὶ ὅλων βλάπτει
καὶ ὅσον, καὶ ὅσον ὅσον ἀδύναται ἔχοντας ὅσον ὁδόν-
τας, δι᾽ ἣν σῶμα δυνάμειν μελικορᾶται σὺν οἴνῳ.

Γογγύλια. τὰ γογγύλια θερμά εἰσι κατὰ τὴν δυνάμειν γογγύ-
τόραν ἀπόσασιν, ὕγρα δὲ καὶ τὴν πρῶτον. τρώει
μα δὲ εἰσὶν ἰκανῶς, καὶ διουρητικά, καὶ φυσώδη, καὶ
σπέρματι γυναικῶν, ἢ λεαντικὰ τῷ φάρμακῳ, καὶ
τῷ θώρακι. σπυγχεύουσι ἡ χρώματα, παχύνει ἀπογεν-
νῶσι χυμὸν, καὶ ἐμφράττει γὰρ τὴν ἡπατι. τὴν δὲ γασ-
τέρα ὅτι ἐπέχει ὅτι πρὸς τρέπει. μετὰ ἡ ὅσον καὶ ἄλλα
τὸς ἐδιόμηναι, διεγείρει τὴν ὄρεξιν. τὸ δὲ τῶν σπέρ-
ματι τριβόμενον καὶ καταπινόμενον ὡς πλέον, ἀφρο-
δισιαστικὸν γίνεσθαι, λέγεται καὶ ὡς εἰς τὸ τοιοῦτον
σπέρμα καλὰ μινθῆναι καὶ ληνία ἐκμίξας, χύσεται γὰρ
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὸ δηλητηρίῳ, ἢ δι' ὕδατος ἰοβό-
λου ὅσον βλαβήσεται, καὶ ὡς βυθωνισθῆναι ἐπαρτόμενον, ἰδί-
ότητι ἔνι ὀνίνῃσι. Γάρος. τὸ γάρος θερμὸν ὅσον γάρ-
γν τῇ πρώτῃ ἀποσάσει, ξηρὸν ἡ γὰρ τῇ δυνάμει. τέμ-
νει ἡ τὸ φλέγμα καὶ ὅσον παχέας χυμὸς, προτρέπτει
μετρίως τὴν γαστέρα, ὁδονόμος τὰ γὰρ τῇ γαστρὶ πε-
ριτρώματα, πλὴν δὲ φαν ἔμποις, ἢ δὲ ὅσον διψώ-
δης

Γλήχωρ δαίς, ῥοδὸς ἀγμῖτι τὸ τοῦ μιν γυνύειν. χρῶνται δὲ τῷ
 τῷ καὶ πρὸς τὰ ἐξωθεν σηπεδονώδη ἔλκη. **Γλήχωρ**
 λεπιδώει καὶ θερμαίνει σφοδρῶς. ὅθεν καὶ τὰ ἐκ θώρα
 κος ὑγρὰ παχεῖα, καὶ πονόμονος ὑγρὰ καὶ γλίσχρα,
 εἴτε τοῦ ὀνίνησι, εἴτε ἀναπνέουσι ποιεῖ, καὶ καταμύνια
 ποροῖ ἐπεὶ μετὰ οἶνον λοδνὸς ἐψόμενος εἰς τινόμενος
 θερμὸν ἄκρατον. τῶς δὲ ἰχθυαδικοῖς ἐξωθεν κατὰ πλάτ
 τόμενος, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐψυγμένοισι μορίοις ὠφελεῖ.

Δορκάς

Δορκάς. τὰ τῷ δορκάδι κρέατα δρυμώτε
 ῥά ὅτι τῷ λοιπῷ ἀγρίῳ ζῳῳ, εἰς πρὸς τὸ αὐ
 θρώπινον σῶμα ἔχει οἰκείωσιν. λυσίτελῶσι τε τοῖς
 πόδι πωμάτικοις σώμασι καὶ ὑγροῖς, καὶ πρὸς κωλι
 κὰς καὶ ὑπὸ ληπτικὰς εἰσθέσεις. ἐπέχουσι δὲ τῷ γα-

Δαμάσ-
κλωα

σόρα, καὶ ξηρότητα τοῖς νύκτοις ἐμποιοῦσι. **Δα-**
μάσκλωα. τὰ δαμάσκλωα ψυχρὰ ὅτι καὶ ὑγρὰ καὶ
 τῷ λοδντόραν ἀπόσασιν. ὠφελεῖ δὲ εἰς θερμὴν ἔχον
 τας τῷ κοιλίαν καὶ ξηρὰν, πῶς τρέπει δὲ τῷ γαστέ-
 ρα. εἴτε δὲ τῷ γνῷ αὐτῶς ὑγρότητα καὶ γλίσχρότητα,
 καὶ μάλιστὰ τὰ μελαννικώτορα, ἐστὶ καὶ κακοσώμα
 χα. ξηρανθέντα δὲ, ἢ τῷ βλάπτει, καὶ ἀνορεξίαν ἐμ-
 ποιεῖ, καὶ κεφαλαλγίαν, καὶ μάλιστὰ τοῖς φλεγμα
 τικοῖς, καὶ ὅταν πᾶσι τῷ τρέφει δὲ. τὰ καὶ λοδνὰ δα-
 μάσκλωα δύσπεπτα, καὶ τῷ γαστρὸς ἢ τῷ πῶς τρέφει
 κά. τὰ καὶ ὠχρὰ καὶ μεγάλα παχυνῶ ἀπογεννᾷ χυμὸν,
 εἰς λυσίπεπτότορα τῷ ἄλλω ὅτι. δεῖ καὶ ταῦτα πρὸ
 ῥοφῆς τῷ λοιπῷ ἐδίδειν. τὰ καὶ αὐστηρὰ καὶ συφώδη
 μὴ ἐπέχουσι, τῷ γαστρίῳ ἐπέχουσι. ὅτι τῷ δαμάσκλωα
 ζωμός

πόδι δυνάμεων τροφῶν.

15

ζωμὸς πινόμενος, λυσιτελεῖ πρὸς αὐτὸν δισκαεῖς πυ-
ρετὸς, καὶ φλεγμονὰς, καὶ πρὸς τὰ γὰρ τοῖς ὅλοις θζαν-
θήματα, τῷ σώματι κατεχόμενος, καὶ πρὸς δυσκρα-
σίαν θερμῶν, ἡ γαστὴρ ἐποχλῶ. ὃ δὲ τῷ διγύδρῳ ὁ-
πὸς λεπτομερὴς ὅστις, καὶ τμητικῶς ἔχει δυνάμειν, καὶ
δισκαεῖς φασι, ὡς σὺν οἴνῳ λαμβανόμενος, θερμῶν
αὐτὸν λίθος, ὠφελεῖ τε πινόμενα καὶ θώρακα, καὶ βλά-
πτει τὸν πωλῶνα. κρεῖττον δὲ ὅστις ὁπὸς ὁ ἐκ διγύδρῳ
παλαιῶν. **Δαυκία.** τὰ δαυκία θερμὰ ὅστις **Δαυκία**
διδύτῳ ἀπόσασιν, ὑγρὰ δὲ καὶ τῷ πρῶτῳ, ἐστὶ δὲ
τῷ γογγυλίῳ ὀλιγοβόρῳ τῶρα, διδρυπλάττει καὶ ἀφρο-
δισιασικὰ, φυσώδην καὶ δύσπεπτα, καὶ μάλιστα
ὡμὰ ἐδιόμενα, καὶ γαστὴρ ὑπάρχει προδρεπτικὰ,
καὶ κατακλιώμεν ἀγωγὰ, αἵματός τε ὁ πᾶν χρῆσθ
γεννητικὰ, ὁρρώδην τε ποιεῖ τῷ γονῶν, ἡ θερμαίνει
αὐτὸν νεφροῦς. τὰ δὲ ἐρυθρὰ, τῷ ὡχρῶν κρεῖττονα. διῶν
ἡ ἔχει θερμότητα, καὶ μετρίαν δριμύτητα, καὶ αὐτὸν πα-
χεῖς λεπτοὺς χυμοὺς, καὶ τοὶ παχυμερῆ γέονται. τὸ δὲ
τότων σπέρμα ὑπὸ πλείον ὅστις διδρυπλῶν, καὶ λατᾶμη-
νίῳ ἀγωγὸν σὺν μέλιτι λαμβανόμενον. ὠφελεῖ δὲ
ὡς πινεὶς ἐδόξασαν ιδιότητι τὴν πρὸς σκελῶν ἀλγύ-
ματα, καὶ βλάπτει τῷ κύσει. σκεδάζει δὲ δισκαεῖς τῶν
ἡ μέλιτος δαυκόμελι, ὡς περ δισκαεῖς ῥόδων ῥοδόμελι.
καὶ ἐμβάλλει αὐτῷ δριμύτα ἀρτύματα, καὶ θερμότητα
γίνει, καὶ δύπεπτον, καὶ πρὸς τῷ τῷ ἡπατος ψυχρότητα
λυσιτελοῦν, καὶ πινόμενων δισκαεῖς γίνονται, ἡ
γονῆς προδρεπτικῶν. **Ελαφος.** τὰ τῷ ἐλάφῳ κρεῖτατα **Ελαφος**
κακῶ-

κακόχυμά ὅτι καὶ δύσπεπτα, ἔμελαινης χολῆς γυν-
νηκῆ. δὲ καὶ ἡ πρᾶτηρεῖα τὰς θερδύμενας καὶ τὴν
θέρεος καιρὸν, ἐπεὶ πολλάκις τλιυκαῦτα ὄφεισι καὶ ἐχί-
δνας βροφόμελαι, διψώδεις γίνονται. φυσικῶς τε γι-
γνώσκουσι, ὡς εἴπορ πώσιρ ὕδωρ πρὸ τῶν τῶν πῶ-
ψεως, θνήσκουσι, ἔμελαι καὶ διψᾶς ἀνέχονται, ἔ-
ταύτη ὑποδρεκαίονται. αἱ γοῦν γὰρ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἀναερόμελαι, δηλητηριώδεις εἰσὶ, καὶ πάνυ βλα-
πτικαί, καὶ διὰ τὸν πρᾶφυλακτικὸν τὸν ἐκ τῶν
διὰ τροφῆς τῷ θέρει, καὶ χρεῖον τῷ χειμῶνι. κατὰ γὰρ
τὸν τοῦτον καιρὸν, καὶ ὁ χρεῖος πῶν πῶν, ἔμελαι καὶ
γὰρ ὁ θῶν θορμότης. καλῶς γὰρ πεφθγνῆται ἡ ἐλάφεια
κρέατα, παχυὴ ἀπογεννώσι χυμὸν, ἔμεφραξείας τῷ
τε ἡπατι, ἔμελαι πῶν ἔμποιῶσι. λέγεται δὲ ὡς
συνεχῶς ἔμετρέως ἐδιόμελαι, τρομῶδες καὶ ἀκα-
τάστατον τὸ σῶμα ἐργάζονται. ὁ καὶ μινεὸς καὶ τὸ λί-
πος, τὰ σκληρὰ τὴν καρκινωμάτων μαλάσσει ἐπιπ-
θήμενος. τὸ καὶ κέρως αὐτῶν, ψυχρόν ὅτι καὶ ξηρόν. θυμι-
ῶσι δὲ τινες καὶ τὰς οἰκίας, πρὸς ὅφειον ἀποδίω-
ξιν, καὶ χρεῖον πρὸς τὰς στραγγείας ἔμεφράξεις ἔ-
κβολῶν τὴν γὰρ γαστρίελμίνθων. βλαπτικὸν δὲ ὅτι
τὸ πονδύμονος. φασὶ καὶ ὡς τῇ δυστοκίᾳ ἐπαχθεῖ
(καὶ ὀνίνησι. καὶ ἡ ἐλάφει) αἵμα ξηρανθῆν καὶ βροχῆν, πρὸς
δήγματα ἰοβόλων θηρίων λυσιτελεῖ ἀναλαμβάνο-
μενον. τὰ δὲ αἰδοῖα λαμβανόμελαι, ἢ ῥινόμελαι καὶ
σὺν οἴνῳ πινόμελαι, τοῖς ὑπὸ ἐχίδνης βοκθεῖ.

Ἐλφοι ἔλφοι, τὰ τῶν ἐρίφων κρέα ἐν πεπταῖ ὅτι καὶ σύμμε-
τρα.

τρα. ἀργυνᾶ δὲ αἶμα λεπτόν καὶ ὑγρόν, ὠφελεῖ δὲ
 τὰς θερμὰς ἐξ ημερᾶς κρῶσεις. κρείττονες δὲ καὶ δυνά-
 μωτοί οἱ μήτε πάνυ νεαροὶ, μήτε μέζοντες. οἱ γὰρ
 αὐτοὶ ἐξ μιλῶνς ὑπερβαίνοντες, ὅδε κυρίως εἰσφοιᾶν
 κληθεῖσιν, ἀλλ' αἰγδοῦ. οἵ τε πυρροὶ καὶ γλαυκοί, τ' ἄλ-
 λωρ βελτίονες. βλάπτουσι ὅμως τὰς κωλικὰς δια-
 θέσεις. φασὶ δὲ καὶ ὡς ὁ πονδύμιον αὐτῶν ἐδιόμηνος,
 μέθης ἀποτρεπτικὸς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ γίνεται.
 Ἐρέβινθοι. οἱ ἐρέβινθοι θερμοὶ εἰσι καὶ ὑγροὶ κατὰ τὴν Ἐρέβινθοι
 πρῶτῳ ἀπόσασιν, δύσπεπτοί τε καὶ πόριττοι μακ-
 ροί, καὶ ἀφροδισιατικοί, καὶ τῶν κυάμων τροφικώτε-
 ροι, ἀποφρακτικοί τε καὶ καταμυώων ἀγωγοί. μετέ-
 χουσι δὲ ἀλυνκώδους ὁμοῦ καὶ γλυκείας ποιότητος, καὶ
 διατρίβου ἀλυνκώδους πρὸς τρέψουσι τὴν γαστέρα, δια-
 τρίβου γλυκείας δισρητικοὶ πεφύκασι, φυσώδεις τε
 εἰσι καὶ γαλακτοῦ γυννητικοί, καὶ ἐν πικρῷ ἔχουσι
 διωάμιον. οἱ δὲ μέλανες, φαρμάκον τόπον ἔχουσι δια-
 τὴν γαστέρα. δισρητικώτατοι γὰρ εἰσι, καὶ τ' ἐν
 τοῖς νεφροῖς καὶ τῇ κύσφι λίθων θρυπτικοί, ὅθεν δὲ τῶν
 ὁσπρίων διώεται λίθος θρυπτεῖν ὡς οἱ ἐρέβινθοι, καὶ
 τῶν μάλα οἱ τὴν χροῖαν μέλανες καὶ τῶν μεγέθει
 μικροί. καὶ μάλλον ὁ τῶν ζωμῶν, ὡς περὶ ὅτι ἐτόρου
 ὅτι ἐν τοῖς ὁσπρίοις βλάπτου τὰς ἐν τῇ κύσφι
 πληγὰς κατὰ τῶν ἐρέβινθων ζωμῶν. οἱ δὲ ἐρυθροί, τῶν
 λουκῶν θερμώτοροι, ἐπὶ παχυμερέςδοροι. πάντες δὲ
 εἰσι δισρητικοί. καὶ βραχύντες ἐν ὕδατι ἐπὶ μιᾷ νυ-
 κτὶ ἐπὶ πρὸς λαμβανόμενοι, αὐτοὶ ἐλμινθας ἐκβάλλουσι.

b

δεῖ

διῆι δὲ τὸν χρώμνον, ὡν νησδύσαι τῇ τῶτων χηῖσει
 ὥρας ἕξ, ὡς κατὰ πλάσμα τε ταῖς πρῶπτισιρ ὡν λ
 θέμνον, μαλάτῃσι τε ὧσφορεῖσι τὸν ὄγκον. ὅξει
 δὲ τὸ τῶτων ἄλδουρον φυρόμενον, κὴ ψωιδωσιρ ἐπα
 λφόμενον, λυσιτελεῖ. ὡφέλιμος δὲ ὅστις ὁ τῶτων ζω
 μος, πρὸς ἰκτόρικος, ὧ τὰ ὅρα λδουκαίνει. διῆι δὲ μὴ
 τε πρὸ τῇ ἄλλης τροφῆς τῶτοις χηῖσι, μὴ τε μετὰ τῇ
 τροφῇ, ἀλλὰ ὧσ μέσσι. οἱ ἡ μέλανες ἐρέβινθοι, σιυν
 ψηθῶσι ραφανίσι καὶ σελίνω, ὁ τῶτων ζωμός, σιυν
 ἀμυγδαλελαίω, πάνυ καθαρεύουσ γίνετῃ τῇ τῆς
 νεφροῖς κὴ τῇ κύνει. μετὰ ἡ κνάμσι ἐδιόμναι, σῶμα-
 τῷ ὀυεξίαν καὶ λιποσαρκίαν ἐργάζονται. λέγε
 τῷ δὲ πρὶ αὐτῶν κὴ τῶτο, ὡς εἰ τις ποδλαχρῆος με
 λάνας ἐρέβινθος ἐψῆσει ἄχρῃς ὅττις λυθῶσι, καὶ μέλι
 τι ὀζαφεισμένω ἐπίσις ἐμμίξῃ, καὶ μεταλάβῃ ὡν
 ῥισί σιυν ἀπῶς ἡμέραις, ἐκάσῃ ἡμέρᾳ λίτρᾳ μιᾶς,
 κατὰ πολὺ ὡφελήθησεται. οἱ ἡ χλωροὶ ἐρέβινθοι φυ
 σῶδαις εἰσι καὶ δύνωσι. τινες δὲ φασιρ, ὡς κὴ ὅτι
 Ελαία χροίας τυγχάνουσι πρὸ ποιικιλοῖ. Ἐλαία. αἱ ἐλαία
 αἱ ἡ πέπραι, συμμέτρως εἰσι θορμαί. αἱ δὲ ἄγσ-
 ραι συπῆκαί, καὶ ψυχραὶ κὴ ξηραὶ, κὴ γαστρός ῥωσι-
 καί, καὶ κοιλίας ἐφεκτικαί, πονδύμονος δὲ βλαπῆ-
 καί. αἱ ἡ μέλανος κὴ πέπειραι ὀφθαρταί, καὶ γασ-
 τρός ὧ ὀφθαλμῶν πυμαντικαί, πρὸς δὲ καὶ τῇ κύ-
 σεως. θερμαί τε εἰσι τῇ ἡράσιρ καὶ ὡν τὸ ξηρόττορον
 ῥέπτοσαι. αἱ ἡ κολυμβάδες λειόμεναι, ψυχραὶ εἰσι ὧ
 ξηραί, κὴ πρὸ τροφῆς σιυν γάρῳ λαμβανόμεναι, πρὸ
 τρέ-

19

Ελασμο

b

2

Ζεῦ

Ζεῖα **Ζ**εῖα ἢ λεγομένη Ζεῖα πρὸς πλησίαν ἔχει τῷ σί-
 τῳ δυνάμιμ, μεταξὺ δὲ τοῦ θερμαίνον τε καὶ
 ψύχειν, ἡρέμα τε ξηραίνειν. ἐσι δὲ καὶ ὑπεπέπτος,
 Ζίτρινφα καὶ δίχυμος, πρὸς δὲ καὶ ἐμπλαστικὴ αὐτή. Ζίτ-
 ρινφα. τὰ ζίτρινφα σύμμετρά ὄντι τῇ ὑγρότητι καὶ τῇ
 θερμότητι. ιδίότητά ἔχουσι τὸ τὴν δριμύτητα κα-
 ταπαύειν τοῦ αἵματος, χρηστὸν τε χυμὸν ἀπογρῦναι,
 καὶ κρῖναι τὸ ὀρρώδιδος τῷ αἵματι, λυσιτελεῖ τε τὸ
 τῶν ἀπόζεμα πρὸς τε βῆχας καὶ διυπανοίας, καὶ τῶν
 σήθει καὶ τοῖς νεφροῖς καὶ τῇ κύσει. κρείττονα δὲ τὰ μέ-
 λονα. διὰ ταῦτα δέ ἐστι τὰ ἐδεσλῶα, καταπαύσει τε
 τὸν ἀπὸ δριμύτων χυμῶν ἔμετον. πλὴν δύσπεπτά
 ἐσι καὶ πολλῶς βλαπτικὰ, καὶ διὰ τοῦτο κρείττον τῶν
 Ζιγίβει- τῶτων χρῆσθαι ἀποζέματι. Ζιγίβει. τὸ Ζιγί-
 ει βει θερμὸν ὄντι καὶ τὴν τρίτῳ ἀπόσασιν, ὑγρὸν δὲ
 κατὰ τὴν πρώτῳ. ὑπάρχει ἡ καταφρακτικὴ, καὶ
 τῶν τροφῶν πεπτικὴ, καὶ ἀφροδισιατικὴ, καὶ πονδ-
 μάτων διαφορητικὴ, λυσιτελεῖ τε πρὸς τὰς ἀπὸ
 ὑγρότητος ἀμβλυωπίας, ὀξυδερκίαν ἐμποιοῦν, καὶ
 πρὸς ψυχρότητα τῇ τε γαστρὶ καὶ τῇ ἡπατι, καὶ τοῖς
 Ζελάπιν) γλίσχρος χυμός. Ζελάπιον. τὸ Ζελάπιον, σύμ-
 μετρόν ὄντι τῇ κρείσει, ῥέπει δὲ καὶ τὴν ψυχρότητα, λυ-
 σιτελεῖ τε καὶ τὴν πυρετῶν καύσεως. ὁ μόνον τὸν ἀπὸ
 ξανθοῦς χολῆς, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀπὸ φλέγματος, καὶ πρὸς
 τὰς θερμὰς γαστέρας, καὶ τῇ τραχύτητι τῷ φάρυγγος.
 μετὰ δὲ ψυχροτάτῳ ὑδατι διδόμενον τοῖς ὑπὸ
 καύσει πυρετῶν γόχλαμνοις, τὰ μέγιστα βοηθεῖ. ῥων
 νύει

νύξ τε τῇ γαστέρᾳ καὶ τὰ γνῶσθα, ἐκκόπῃς ἢ τῇ ἀμε-
τρον τῶν καταμυώων ῥύσιν.

Η δυνάσμον. ὅτι δυνάσμον τὸ ἀγρίον θερμόν ἐστι. Ἡ δυνά-
σις τὴν τεύχῃ ἀπόσασιν, ξηρὸν ἢ κατὰ τῇ οσμορ
διδυτόραν, καὶ μάλλον τοῖ ἀγρίου μετέχει πινὸς ὑ-
γρότης. ὠφελεῖ δὲ τὸ ψυχρὸν ἢ πρὸς, καὶ τὴν γαστέ-
ρα. ῥωννύει δὲ τὸν σόμαχον καὶ πέψιν ποιεῖ, καὶ κα-
ταπαύει τὸν τε ἔμετον καὶ τὸν λάρυγγα. λυσιτελεῖ
δὲ καὶ πρὸς καρδιωγμὸς, καὶ διεγείρει τῇ ὀρεξιν. ἐστὶ
ἢ καὶ πονδύματων διαφορητικόν, καὶ ἐλμίνθων ἀναε-
ρετικόν, καὶ μάλιστ' ὁ τῷ ἀγρίῳ ζωμός. ὑπάρχει δὲ καὶ
ἀφροδισιατικόν, καὶ τῶν γνῶσθα τῷ ἥπατι ἐκφράξεων
ἀποφρακτικόν. ὅτι δὲ κατὰ φύσιν τὸ τῶν χηλῶν,
ἐπεὶ λεπτύνει τὸ αἷμα. ὅτι ῥῶδες ἐργάζεται, ὅτι ἀλ-
λοιοῖ τὸν εἰς ξανθὴν χολάν, εἴτα πρὸς σκόδαζεν τὸ λε-
πτομερές αὐτοῦ τοῦ αἵματος διαφορηθῆναι, ὅτι τὸ πα-
χὺ καὶ μελαγχολῶδες ἀπολειφθῆναι, ὅτι διὰ τὸν δὲ
τὸν ξανθοχόλον τὸ τῶν ἀπέχεσθαι. σιμυτρίβον μιν ἢ ἀ-
λαπὴν δὲ δύγματι ὑπὸ πθέμενον, λυσῶντες κυνὸς ἰα-
μα τῷ δὲ χηλῶν γίνεται. ξηραίνον μιν δὲ ὅτι τριβό-
μενον ὅτι μετὰ τῇ τροφῇ λαμβανόμενον, πρὸς τὴν
πέψιν γνέρεται, ὅτι τὸν σπλῆνικὸν ὀνίνησι, ὅτι πρὸς δύ-
σκολον βοηθεῖ σὺν οἶνω πινόμενον, λέγεται ἢ ὅ-
τι πρὸς ὀφθαλμοῖν ὑπὸ πθέμενον, ἄκος
γίνεται. φασὶ ἢ ὡς ὅτι τὸ τῶν ἀπόζημα θύβης ἰατρ-
τὸν ἀπὸ τοῦ φάρυγγος αἷμα ἀναλγόντας ὑπὸ τῶν
μυόν. ὅτι ἢ πρὸς αὐτὸ, τῇ γαστέρᾳ καθαίρει ὅτι τὸν

ωνδύμονα βλάπτει.

Θρύμβος

Θρύμβος θερμός ὅστις κατὰ τὴν τρίτῃ ἀπόσασιν, ἔπαρχει δὲ τοῦ φλέγματος λεπτοπικρῶς καὶ ὠνδύματων διαφορητικός. καὶ τοῖς δι' ὑγρότητα ἀμβλυοῦσιν ὀξυτερικῶν ἐμποιεῖ, γνέγει τε ποδὶ τὴν πέψιν ἐν τροφῇ, καὶ πολλάκις κενοῖ φλέγμα, καὶ μετὰ τὴν τὸν κένωσιν αὐτὸς ἐπέχει τὴν γαστέρα, καὶ διὰ τὸ πεπληγὸν εἶναι προσπλέκσιν ταῖς τῶν τροφῶν δύσπεπτοις τῶν τινέων. ὁ μόνον δὲ διαφορητικός ὅστις τῶν ὠνδύματων, ἀλλὰ κωλύει τὴν τὸν γένεσιν, γνέγει τε τῇ γαστρὶ καὶ τοῖς γνέστοις. κατὰ γὰρ καὶ τὰ ἐμμένα, ὅτι τὸ τὸν ἀφέψημα ἐκβάλλει τὸς ἐλμινθας καὶ μασώμενους. λυσιτελεῖ πρὸς ὁδόντων ἀλγῆμα ὅτι ἀπὸ ψύξεως, βλάπτει δὲ τὸν βρογχίονα, ὅτι ξανθὸν ἀπογινῶσιν, ὡς πλεονεχέει τὸν χρωμῆος καὶ μέλαιναν, πολλάκις τε καὶ λίθος ἀπογινῶσιν καὶ τῶν νεφρῶν. **Θ**υώναι. αἱ θυώναι παχύχυμαί εἰσι καὶ δύσπεπτοι, ὅτι μοχθηρὸν χυμὸν γινῶσιν. φασὶ δὲ ὅτι τὸ αἶμα αὐτῶν τῇ πρὸς ἐπαλειφόμενον, τὴν τῶν γνέων κωλύει ἐκφυσιν.

Θυώναι

Ιχθύες

Ιχθύες. οἱ ἰχθύες πάντες ψυχρὰς εἰσι καὶ ὑγρὰς κρᾶσεως. οἱ δὲ γὰρ πέτραις τρεφόμενοι, τῶν ἄλλων εἰσὶν ἀμείνους, δύπεπτοι ὄντες καὶ δύχυμοι καὶ μετρίως ὑγραίνοντες, διὰ τὸ μὴ ἔχειν σκληρὰν σάρκα. ὁ δὲ τῶν δὲ τῶν εἰσὶν εἰς δύχυμῶν οἱ πελαγιοί, ἢ γνῶτα ποταμοὶ εἰσβάλλουσι διάγασιν. οἱ δὲ γὰρ ἰλύϊ τῶν λίμναις τρεφόμενοι, μοχθηροί, σιμῶσι δὲ δύχυμων ἰχθύων

ἰχθύων, τὸ ἀπαλὸν ἔχει τῇ σάρκα, καὶ φωλιδοτὴν,
καὶ μήτε γλίσχρον μήτε δυσώδη, μήτε πάνυ λι-
πώδη, ὅτι τὸ μὴ τάχιον γὰρ τῷ ἄρτι ἀλλοιοῦσθαι καὶ σήπε-
σθαι. πρὸς δὲ καὶ τὸ τῇ γούσιρ ἔχειν ἡδίστην καὶ λεπτόν
τὸ δέρμα. οἱ γὰρ τοιοῦτοι καὶ δύπεπτοί εἰσι, καὶ χρη-
στὸν αἷματος γημνητικοί, καὶ καὶ τὸ πᾶσι ἰχθύων ἀπο-
γεννώμενον αἷμα λεπτότερον ὅτι τὸ ἀπὸ τῶν χορ-
σαίων, ὠφελεῖται γὰρ οἱ δηλωθέντες ἰχθύες τοὺς ἀγυμ-
νάσας, καὶ τοὺς τῶν δυνάμεων ἀδυνεῖς, καὶ τοὺς ἀνακτο-
μιζομένους ἀπὸ νόσου. ὁ δὲ γὰρ ἄλλο ὑγείας τηρη-
τικόν, ὡς τὸ δύχρησον αἷμα. οἱ γὰρ πρὸς ποταμοῖς καθαροῖς
τροφόμενοι ἰχθύες, δύχρυμοι, ὡς οἱ οἱ γὰρ θολεροῖς
καὶ γὰρ οἱ εἰσβάλλουσιν ἐπὶ νόμοι καὶ ἀχρηστοὶ ὕλαι,
κακοχύμος καὶ γαστρὸς βλαπτικοί. ἀλλὰ ὅτι οἱ γινώ-
μοις τόποις διακρίμενοι ἰχθύες, ὁ χρυσός, καὶ οἱ γὰρ θα-
λάττιοι, τῶν πλείων. οἱ δὲ λιμνώδεις ὅτι ἰλνώδεις,
πολλὰ ἔχουσι τὴν ὑγρότητα. καὶ οἱ μὲν θαλάττιοι ἰχ-
θύες ἀπεπτότεροι ὅτι δυσανώδεις. οἱ δὲ ποτάμιοι,
δυσωπεπτότεροι, ὅτι δύαναδωτότεροι. λυσιτελεῖσι γὰρ οἱ
ἰχθύες τοῖς ξανθηχόλοις. βλάπτουσι δὲ τοὺς φλεγματι-
κούς, καὶ τοὺς χαῖνα ἔχοντας τὰ νοῦρα, ὅτι μάλιστ' αἱ
μῶνα, καὶ γὰρ ταῦς ψυχρὰς χώρας. οἱ δὲ μικροὶ ἰχθύες
οἱ γὰρ ὕδατι καθαροῦ καὶ ῥέοντι ἐπὶ γῆς ἐρυθρᾶς καὶ
ἐπὶ λίθων καὶ ἄμμο, δύχρηστοι. οἱ δὲ κητώδεις καὶ με-
γάλοι, δύσπεπτοι ὅτι παχύχυμοι. οἱ δὲ μὴ εἰθισμένοι
τῶν τῶν ἰχθύων τροφῶν, πάνυ βλάπτονται ἐπὶ αὐ-
τῆς, διότι τε ἐμποιοῦσι, καὶ οἷον ψυχροὶ ὄντες καὶ

ὑγροί, καὶ μάλιστ' ἐν χολώδει γαστρί. ὁ δὲ τ' πετραί-
 ων ἰχθύων ζώμος, πετρέπει τὴν γαστέρα. οἱ δὲ τ' ταρι-
 χούρι ἰχθύες, θερμοὶ εἰσι καὶ ξηροί, καὶ τῶν παχέων χυ-
 μῶν τμητικοί, καὶ λεπτοῦ τμητοί, καὶ μάλλον οἱ δ' ὑγ-
 μοι. οἱ δὲ σκληρόσκαροι ταριχούμνοι, πλείονα ὑπὸ-
 κτάνονται τὴν μοχθηρίαν. φασὶ δὲ τινες ὥς δέ τις πῖρα
 φυλάττει τὴν τῶν ταριχούτων ἰχθύων χρεῖαν μετὰ
 τῇ φλεβοτομίᾳ, ἀλφός τε γὰρ πολλάκις ἐν ψώρᾳ
 ἰχθῆδες ἀπογυνῶσι. ἰχθῆδες, αἱ ἰχθῆδες θόρμαί εἰσι
 καὶ τὴν αἰ. ἀπύσασιν, ὠφελοῦσι δὲ τὸ σῆθος, ἐπεὶ
 βῆχας. εἰσὶ δὲ καὶ διουρητικαὶ καὶ τρώειν μαίκαν ὡς,
 θυεξίαν τε σώματος ἐργάζονται, καὶ πρὸ τῆς τροφῆς
 λαμβανόμεναι, τὴν γαστέρα πετρέπῃσι. πολλὴν εἰ
 μὴ τάχιον διέλθωσι τὴν γαστέρα, μοχθηρὸν αἷμα ἀπο-
 γυνῶσι, καὶ δὴ αἱ αἱ οἱ κατακύρως ταύτας ἐδιόν-
 τε, ψωρῶσι τε ἐκ κνησμονῆς τοῖς ὑπὸ γίνεσθαι. θυ-
 ρητος δὲ ὅστις τροφή καὶ διηλυκτήριον ἀντιφάρμακον
 μετὰ καρνῶν ἢ ἀμυγδαλῶν ἐδιόμεναι. καθαίρεισι ὅ-
 σον νεφρὸς ἐκ ἀποφρέτῃσι τό, τε ἡπαρ καὶ σπλῆ-
 να, πλὴν θόρμαίνουσι καὶ δίψαν ἐμποιοῦσι, καὶ ξαν-
 θὴν ἐν ταῖς θόρμαῖς διηλονότι κραύσειν ἀποτίκτα-
 σι χολῶν, καὶ δὴ αἱ αἱ δέ τις αἱ τοιαύτῳ ἔχοντας κρα-
 σιν ὑπὸ πίνειν ὕδους ὀξοσάκηχαρον μετὰ τὴν μετα-
 ληψιν τῶν τοιούτων, συωψύδω δέ σοι ἐν ὑσώπῳ
 ἐν τῇ βράσει τῷ ὀξοσάκηχαρος. λυσιτελοῦσι δὲ πρὸς
 βῆχας χρονίς, καὶ τὰ πόδι τ' σέρνον τε καὶ θώρακα
 πάλιν, ὑπὸ τῶν γένεσι δὲ πρῶτισι καὶ λοιποῖς ἀποσῆ-
 μασι,

μασι, μαλὰ ἤσοι ἔσυνυπνέησιν, ἔσυνυπνέησιν τὰς μα-
λακωτόρας (αρεξί, μετὰ δὲ λαλικορέως ἔσυνυπνέησιν τοῖς
ποδαγριώσιν ὑπὸ πθέρμηναι, ὀνίνησιν ὁ μικρῶς.

Ἰντυβον. ἔσυνυπνέησιν ψυχρὸν ὅτι κατὰ τῆς πρώτης Ἰντυβον
ἀπόσασιν, καὶ ὑγρὸν ἢ τὴν αὐτῶν. ὀνισόμαχον δὲ
ὅτι, καὶ σὺν ὅξφι χρώμνον, μετὰ τὴν ἐψοσιν τὴν γα-
σόρα ἐπέχει, ἔχει δὲ καὶ ἀποφρακτικῶς δυνάμει,
ὡς ὁ δὲ ἐτόρον τῶν λαχάνων, καταπαύει τε τῆς τῆς αἰ-
ματος ζέσιν, ἔσυνυπνέησιν τὰς γὰρ τῶν ἡπατι φλεγμο-
νῶν, ἔσυνυπνέησιν τὰς ὀνίνησιν. ἰδιότητι δὲ τινι τὸ ἡ-
παρ ῥώννουσιν. ἔστι ἡ μετρίως ὑπὸ ποδικοινηκῶν.
γῆνοι δὲ φασιν ὡς μετὰ τὴν φλεβοθμία, ἢ τὴν συ-
κίαν σὺν ὅξφι χρώμνον, τὴν τῶν ἡπατος ὑγείαν σὺν
τηρεῖ. ἐκκοπτεῖ δὲ τὴν τῶν ἀφροδισίων ὀρεξιν, καὶ ἐ-
λαττοῖ τῆς γονίῳ ὑπὸ τῆς ψυχρῶν ἐχόντων τῆς κράσιν.
λυσιτελεῖ δὲ πρὸς πῦσιν αἵματος. ὁ δὲ τὸ τὸ ζώμους,
πάνυ ὠφέλιμος γὰρ τῶν ἡπατι. ἔσυνυπνέησιν τὸ τὸ σπέρμα λυ-
σιτελεῖ πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς χολῆς δηλονότι ξανθῆς πυ-
ρακτώσεις, βλάπτει ἡ τὸν σπλῆνα. Ἰα. ψυχρὰ ἰα-
μὴν εἰσι ἢ τῆς αἰ. ἀπόσασιν, ὑγρὰ δὲ κατὰ τῆς β.
ὠφελῶσι δὲ πρὸς γὰρ τῶν ἀλγύματ᾽, βλάπτει ἡ
τῆς λαροδία. τὰς δὲ ἀπὸ ξανθῆς χολῆς κεφαλαλγί-
ας κατακοιμίζουσι, πινόμν᾽ τε καὶ ὀσφραυνόμν᾽,
καὶ τῆς γαστέρα πωτρεπτοῖ, τὴν γὰρ τῶν εὐρισ-
κομνῶν ξανθῶν χολῶν. τῆς ἡ ξηρὰν κεφαλῶν ὑγραί-
νει καὶ ψύχει τῆς θερμῶν, ἔσυνυπνέησιν τὸ ὀσφρήσεως, καὶ ὑπὸ
ἐπώγει, πλὴν τὰς ὑγρὰς κεφαλὰς ῥόυματίζει. τὸ

ἢ τῶν ἀπόξεμα, τὰς τοῖς παιδίοις κυνάγχας καὶ
ἐπιληψίας ἰάται. τῇ δὲ κεφαλῇ καταπλάθοντο
χλωρόν, μετὰ δὲ διδωσι πρὸς αὐτὸς τὸν οἰκίαν ὁσμῶν.
τὸ δὲ πρὸς αὐτῶν σκόνδαζόντων ἐλαίου, τὸ ὁμοίως ὅτι
διωάμεως, κατὰ τε τὸ ψύχειν καὶ τὸ ὑγραίνειν. φασὶ
δὲ τινες ὡς γὰρ τῷ βαλανείῳ ἐπαλειφόμενον πρὸς τὸ
ἰδρωτός, ὅτι αὐτὸ ποτε χεῖ ὁ ζανθῆμακα γὰρ τῷ σώματι
ἢ πλεονάζει. λυσιτελεῖ δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν γὰρ τοῖς καύσει
πυρετοῖς κεφαλαλγούτας, ὅς φραγνόμενον καὶ ἐπα-
λειφόμενον. τὸ δὲ ὅτι αὐτῶν σκόνδαζόντων ἰσάκχα-
ρον καὶ ἰοζάλαπον, πρὸς τὰς τὸ θώρακός τε καὶ πονύ-
μονος λυσιτελεῖ ἀρρώστιας.

Κυδών-
νια

Κυδώνια ψυχρὰ μὲν εἰσι καὶ τῇ αἰ. ἀπόσασι,
ξηρὰ δὲ καὶ τὸν δόλον τῶν, σύφασσι τε καὶ ῥων
νύσσι τὸν σόμαχον, καὶ ἐπέχουσι τὸν γαστέρα πρὸς βο-
φῆς λαμβανόμενα, τὰ δὲ ὅρα προτρέπουσι. κατακό-
ρως δὲ ἐδιόμην, δύσπεπτα γίνονται, καὶ τὰ μὲν
γλυκεῖα ἢ πλεονάζουσι, τὰ ὅτι ὀξεία μᾶλλον, ἀνασέλλου-
σί τε τὸν ἔμετον, καὶ μετὰ τῇ τροφῇ λαμβανόμενα,
προτρέπουσι τῇ γαστρί. ἀλλ' ἐφ' ὧν μὲν ἀδυνήτης ἢ κα-
θεκτικὴ δυνάμις τῇ γαστρί. ἰσχυρὰ δὲ ἢ ἀποκριτι-
κὴ, ἐπὶ πλεονάζου καὶ πλεονάζου τροφῆς λαμβανέτωσαν,
μασώμενά τε ἐπὶ πτότῳ, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου ἀτμὸν κω-
λύουσι ἀναδιδόντες τῇ κεφαλῇ. λέγουσι δὲ καὶ ὡς εἰ τις
ἐγκυος ταῦτα σιωχέσθῃ τρώγῃ, εὐφυνέσσει τορῆσαι
τὸ ὅτι αὐτῆς παιδίον, καὶ πονηρόν. τὸ ὅτι πρὸς αὐτῶν κυ-

Κεράσια δινάτων, εὐσόμαχον καὶ ἡπατος ῥωσικόν. Κεράσια
ψυχρὰ

Ψυχρά εἰσι καὶ ὑγρὰ ἔλαττος πρὸς τρεπτικά· εἰσὶ δὲ
καὶ καὶ ὑγρὰ, ἔλαττος γαστρός βλαπτικά, καὶ μάλιστα
τὰ ἄωρα. ὠφελῶσι δὲ ταῖς θερμαῖς καὶ ξηραῖς κοιλί-
αις καὶ κρᾶσσει. τὸ ἡ κομήδιον μεταλαμβάνοντάς μετ'
οἶνον, λιθιδντας ὀνίνκοι. Καναβόσπορον ἐδιό Καναβό-
μνον, τὸ τοῖτον πρὸς πλησίον ἔχει τὴν βλάβην ὡς ὁ ρόσπορ-
κοριανός. ἀμέτρως γὰρ ὡς ἐκείνος τρωγόμενον, πρὸς μα-
φροσιώλῳ ποιεῖ. τὰ ἡ φύλλα ξηρὰ πινόμενα ὡσπορ
ἀλδουρον, ἢ καὶ μάλλον ἀντὶ πόσεως τὸ ἔσπορ ἀλδουρον
ἐκμασώμενον, ξηρὸν ἔλαττος ποιεῖ μέθην, ἔλαττος ἀναιδι-
σίαν τῷ τρώγοντι. γὰρ γὰρ τοῖς ἀρσενικοῖς ἔσπορ μασά-
ται ἀντὶ οἶνον, καὶ ἐκμεθύσει. ξηραίνῃ δὲ τὴν γονίαν κα
θάπορ ἢ καφραῖ. Κάρυα τὰ ἡ χλωρὰ, θερμά Κάρυα
εἰσι καὶ τὴν ἔλαττος. ἀπόσασιν, τὰ ἡ ξηρὰ, θερμά καὶ τὴν
διούτορα. ἐσὶ δὲ τὰ χλωρὰ γαστρός πρὸς τρεπτικά, καὶ
ἐσὶ δὲ ἔσπορ γῆνοι ταῦτ' ἐδιόσει μετὰ σύρεος πρὸ βοφῆς.
εἰσὶ ἡ τὴν ἀμυγδαλῶν διπλοτόρα. τὰ δὲ ξηρὰ τῷ
σώματι ἐμποιοῦσι φλεγμονὰς καὶ πηγάς. δισομαχῶ
τόρα ἡ γίνονται σὺν ἰχθῶσι ἐδιόμενα. φασὶ δὲ τὸν
ἐδιόντα κάρυα σὺν ἰχθῶσι τε καὶ πηγάων πρὸ τῶν
ἄλλων σπέρων, μηδὲν ἔσπορ θανασίμων φαρμάκων
καταβλάπτειν μέγα. καὶ γὰρ ἡ τῶν ψυχροῖς διηλονότε
σομάχοις ἐν χερῶς τὰ κάρυα πέτρων, γὰρ ἡ τῶν θερμοῖς
ἄλλοιουῶν τὴν μάλλον, καὶ χολῶν ἀποτίκτεσι. φάρυγγος
δὲ εἰσι ἀλγυκὰ, ἔλαττος κεφαλαλγίαν ποιοῦσι, καὶ βή-
χα αὐξάνουσι. πρὸ ἡ τῶν ἄλλης τροφῆς μεταλαμβάνον-
μενα, πρὸς ἐμετον συνεργῶσι, κατὰ πόσιν τε χρώμα

τα,

Κολόκυθα να. ἐκβάλλει εἰς τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ πρὸς τοὺς ὀφθαλμούς
 ξυσμὸς τῶν ὀδόντων λυσιτελεῖ. **Κολόκυθα**. ἡ κο-
 λόκυθα ψυχρὰ ὅτι καὶ ὑγρὰ καὶ τῷ β. ἀπόσασιρ, δύ-
 πεπτός τε καὶ δύχυμος καὶ πάνυ βόκιμος, δίψος τε
 παυσικὴ, καὶ διερηλική, καὶ γαστρός πωβρεπική. λυσιτε-
 λεῖ ὅτι ταῦς ξηραῖς καὶ θερμαῖς κρᾶσει, καὶ καταπάνω
 τὰς φλεγμοναῖς, τῷ γαστρός καὶ τῇ ἡπατος. βλάπτει
 δὲ τοὺς φλεγματικούς, καὶ πρὸς τὰς κωλικὰς διαβε-
 σεις. εἰ δὲ μοχθηροῖς γίντυχανοί χυμοῖς, φθείρεται,
 καὶ κακὸς χυμὸς ὅστις, ἐκκόπῃ τε τῷ τῶν ἀφροδισίων
 ὀρεξί, καὶ ἐλατῶι τῷ γονίῳ. τὸ δὲ δὲ αὐτῆς γινώ-
 μνομαίμα, λεπτὸν ὅτι τῷ σύστασιρ, ὠφελεῖ τε τὸν
 θώρακα καὶ τὸν πνεύμονα καὶ τῷ κύσιρ. τῷ δὲ ξυσ-
 ματῶν αὐτῆς ὀχυλός, πρὸς ὧν φλεγμαίνοντα ἀρ-
 μότῃ σὺν ῥοδίῳ ὑπὸ τιθέμενος, καὶ ὅλη δὲ κατα-
 πλαττομένη, τὰς θορμάς ψύχει φλεγμοναῖς.

Κάσανα **Κάσανα**. τὰ κάσανα θορμά ὅτι καὶ ξηρὰ καὶ τῷ α. ἀ-
 πόσασιρ. τροφὴ δὲ διαφιλή πρὸς τὸ σῶματι,
 καὶ βραδύπορα εἰσι καὶ δύσπεπτα, παχυχυμότε-
 ρα καὶ κεφαλαλγικά, καὶ φυσώδη, καὶ γαστρός ἐφε-
 κτικά. ὁπῶμενα δὲ τὸ πολὺ, τῷ βλάβῃς ἀποτίθεται,
 ὡσαύτως καὶ ξηραίνόμενα.

Κράμβη **Κράμβη** θορμή ὅτι καὶ ξηρὰ καὶ τῷ α. ἀπόσασιρ, καὶ κακὸς χυμὸς καὶ με-
 λαγχολικὸς χυμὸς γυνητικὴ, ὅψιρ τε ἀμβλυώει, καὶ
 γινώσκουσιν ὀνείροις καθ' ὑπνους θορυβεῖ. ὁ δὲ ταύτης
 χυλός, ἔχει τὸ καθαρχνόν. αὐτὸ ὅτι τὸ σῶμα ἐπέχει τῷ
 γαστρί, καὶ δὲ τῶν ὧν ὑγραינוμένη γαστρί
 ξηραῖ

πρὸς δὲ δυνάμειν τροφῶν.

29

ξηραῖναι βολόμεθα, μετρίως ἔχοντες αὐτῷ, καὶ τὸ
πρῶτον ὕδαρ ἀποχέοντες, ἐμβάλλομεν ὕδατος ἑτέ-
ρω θορμῷ ζέοντι. ὃ δὲ γὰρ ψαύει, ὅτε ἄερος ὅτε ψυ-
χρὸς ὕδατος τὸ δὲ ἑξ ἑσόμενον. ἢ ἢ θορμὴν κράμβη κα-
κὸν χυμωτὸν ἔλχει μὲν. ἔσι δὲ καὶ δισηλικὴ καὶ
ἐλμίνδων ἀναρελικὴ, ἢ τοῖς ἀπὸ οἴνου κραιπαλῶσι
λυσιτελεῖ. λέγει δὲ ὡς τὰς ἀπὸ ὑγρότητος ἀμβλυω-
πίας ἰᾶται. μετὰ ἢ πιμελώδους κρεῖατος ἑσόμενῃ τὸ
πολὺ, ἢ βλάβης ἀφαιρεῖται. τὸ δὲ ταύτης αὐθιγῶς,
ιδιότητι τὴν φθείρει τῇ γονῇ τῇ ὑσὸρᾷ ὑπὸ πιδέμε-
νον, καὶ κωλύει συλλαβεῖν τὰς γυναικας, βλάβη ἢ
τὸν πονδύμονα. φασὶ δὲ καὶ ὡς πρὸς ἄλλης τρο-
φῆς λαμβανόμενῃ, κωλύει τῇ μέθῃ, καὶ ὡς ὁ ταύ-
της χυλὸς σὺν μέλιτι λαμβανόμενος, μεγάλως τὰς
ὑπὸ συμβαίνεισας ἀφωνίας ὀνύησι. ὑπὸ πιδεμένη τε
τραύμασι, ταῦτα συνηλᾶ, ἢ τὰ τῶν ἐλκῶν κα-
κὸν ἢ, καὶ τὰς σκληρωθεῖσας φλεγμονὰς ἰᾶται.

Κονάεια ἢ τοι σρόβιλοι. ὁ τοῖς καρπὸς θορ- Κονάεια
μὸς ὅτι ἢ τῇ β. ἀπόσασιν, ξηρὸς ἢ ἢ τῷ α. τρὸ- ἢ τοι σρό
Οιμὸς τε τυγχάνει καὶ παχύχυμος, ἢ δύσπεπτος βιλοι
ἢ καρνεβαρὴς, χρυσὸν τε αἷμα ἀπογεννᾷ, ἢ τὰς γυν
τῷ δώρακι λεαίνῃ τραχύτητος, ὠφελῇ τε πρὸς τὰς
γυνὴς πληγὰς, καὶ τὰς γυνὴ γαστρί καὶ τοῖς νεφροῖς
δριμύτητος, καὶ πρὸς βῆχας χρονίας, καὶ πονδύμο-
νος ὑγρὰ πᾶσι, καὶ ὅς ἐμπύκνους. μετὰ ἢ μέλιτος
ἢ ἀπαλίδωρ χρώμενος, δύπεπτός τοι γίνεται, καὶ
τῇ γονῇ πρὸς ἰθυσί. λυσιτελεῖ ἢ καὶ πρὸς διαθέσεις
τρομῶ

Κινάρα τρομάδεις.

Κινάρα λευκόχυμὸν ὅστις ἐδεσμά, ἢ μάλισα ὅταν σκληροτόρα εἴη. ἀπογεννᾷ ἡ χολώ δὲ χυμὸν, ἐκ δὲ τῆς κατ' αὐτὴν χυλῆς, λεπτοῦ καὶ πικροχολοῦ. ἀμεινοροῦν εἰς δέ ῥηται, τὰς νεωτόρας ἐδίφει. ἀλλὰ καὶ τῶν τῶν γένειον δὲ τὸ ἀπαλώτορον.

Κίτρα

Κίτρα, ἢ καὶ μῆλα μηδικὰ ὀνομάζονται. τῶν κίτρων, ὁ μὲν φλοιὸς θερμὸς ὅστις καὶ ξηρὸς κατὰ τὴν τρίτῃ ἀπόσσειν ὑπεταμνόμεν. ἡ δὲ σὰρξ ψυχρὰ καὶ ὑγρὰ, κατὰ τὴν πρώτην. τὸ δὲ γένειον ὀξέδες, ψυχρὸν καὶ ξηρὸν κατὰ τὴν τρίτῃ. τὸ δὲ σπέρμα θερμὸν καὶ ξηρὸν κατὰ τὴν δεύτεραν. καὶ ἡ μὲν τὸ τοῦ σὰρξ, δύσπεπτος ὅστις καὶ φλέγματ' ὡς χέως γεννητικὴ, καὶ δὲ τὸ σπὺν μέλιτι εἰσθγν ἐδίφει. ὁ δὲ φλοιὸς συνεργεῖ πρὸς τὴν πέψιν τῆς τροφῆς καὶ πρὸς τὸν μελαγχολικὸν χυμὸν, ὅτι τὰς ἐκ τούτου ἀθυμίας λυσιτελεῖ, δυσόμαχόν τε ὅστις εἰς τὴν αὐτῇ μετρίως χρῆσται. ἀμέτρως γὰρ χρώμενον, δύσπεπτον γίνεται. τὸ δὲ σπὺν μέλιτι καὶ ἄρτυμα σκευάζομενον, δὲ κίτριον ὀνομαζόμενον, θερμαίνει τὴν γαστέρα, καὶ τὴν γὰρ αὐτῇ ὑγρότητα εἰσφέρει, καὶ τὴν τροφήν πέπει. τὸ δὲ αὐτὸ ἄρτυμά των σκευάζομεν, δύσπεπτον ὅστις. τὸ δὲ τῆς κίτρων σπέρμα, ἀντιφάρμακόν ὅστις πρὸς τὰ δηλητήρια, ὅτι τὰ τῆς ἰοβόλων δὲ ἡγμάτων, καὶ μάλισα δὲ αὐτὸ σκορπιοδιήκρυν ὀνίνησι, καὶ πινόμενον καὶ ἐπιπιθέμενον, λευκαίνει τὰς ἀγωγὰς. τῶν δὲ γὰρ τῆς μήτρας ἐμβρυῶν ἐκτρωτικόν. τὸ δὲ γὰρ αὐτοῖς ὀξέδιδοι, τὴν ξανθὴν

περὶ δυνάμεων τροφῶν.

31

ὅλῳ σφοδρῶς καταπαύει χολῇ. θυμαστόν δὲ ὅ-
τι ὁ θερμὸς ἄρτερος τοῖς κίτροις ὑπὸ πθέμενον, πά-
χιον σήπειθαι ποιεῖ. φασὶ δὲ ὡς καὶ ἡ φιλινκτός
χρώμενον, ὁφθαλμῶν λόξωσιρ ἐμποιεῖ. **Κάρδια** **Κάρδια**
μα. τὰ κάρδια μαθέρμα ὅτι καὶ ξηρά. τέμνει δὲ αὐτὸ **μα**
παχεῖς καὶ φλεγματικούς χυμούς, καὶ ἡ τῷ το
μύγνυται τοῖς ἀδμαπικῶς βοηθήμασι, καὶ θερμαίνει
σφοδρῶς. τὸ δὲ τῶν πωέρμα, δυνάμει τὸν ὅτι
πῶς τὰς τριάτας γνέργειας. φασὶ δὲ τὸν ἐδίοντα
κάρδιαμον ὅξυτόρον τὴν δυνάμει ἐμποιεῖν, καὶ ἀ-
φροδισιασικόν. ὃ ἡ τῶν χυλὸς κρατῶμενος, ὁδύνων
ἄλγος ἰᾶται. **Κάππα** **Κάππα**
εις. ἀπόσασιν. σύγκειται ἡ ἀπὸ ἡσφόρων ποιοτήτων, **εις**
ἐκ τε πικρότητος δι' ἧς ῥύπῃ καβαίρει καὶ τέμνει,
καὶ ἐκ δριμείας, δι' ἧς θερμαίνει καὶ ἡσφορεῖ καὶ λεπύ-
νει, καὶ ἐκ συφώδους, δι' ἧς στυάγει καὶ σφίγγει, καὶ ἡ
αὐτὴ ἀπλῶς σκληρώδεις ἐπὶ πᾶσι ἄλλοις ὀνίνῃσι, καὶ
μεταλαβανομένη ἐκ καταπλαστομένη μετὰ ὅξος
ἢ ὅξυμέλιτος. κινεῖ δὲ ἐκ καταμύωια, καὶ πρὸς ὁδύν-
των πόνους ὠφελεῖ σὺν οἶνω ἐφομένη καὶ ὅξει, καὶ ὁ
μὲν ταύτης χυλὸς πῶς ταῦτα ἰσχυρώτερος. ἀδύνα-
τος ἡ τὰ τε φύλλα καὶ ὁ καυλὸς καὶ ὁ καρπὸς, μα-
λάσσουσί τε ὁ μὲν τὴν τῶν χοιράδων σκληρότητα,
ὁ δὲ ταύτης χυλὸς ἀναίρει αὐτὸν ἐγγινομένους τοῖς ὠ-
σὶ σκώληκας. ὅξει δὲ γνῶσθαι ἀποφρακτικῶς
γίνεται τῶν γνῶσθαι καὶ ἀπλῶς ἐμφράξεων.
ὠφελεῖ δὲ μάλιστα τὸν ἀπλῶς ἰδιότητι τινί,
καὶ

Κρόμ-
μυα

Ἐξιαδικὸς οὐνίησι. βλαπῆαι δὲ αὐτὸν νεφρὸς καὶ τῆς
κύνει. Κρόμμυα θορμά δὲ κατὰ τὴν δούτε-
ραν ἀπόσασιν, ὅρα δὲ κατὰ τὴν τρίτῃ, ἢ δὲ τοῦ
τῶν ὀστέων παχυμερὲς. ἐστὶ δὲ διερρηκτικὰ, Ἐ γονῆς γυν
νητικὰ, καὶ τροφῆς ὀρεξίως διεγερτικὰ, πείφυκε δὲ καὶ
κεφαλαλγικὰ καὶ κακὸς νόμαχα. ὥς δὲ τινες φασὶ καὶ
αὐτὸ τῆς λογιστικῆς βλαπτικὰ. ἐφ' ὅμῳ δὲ τὸ κρόμ-
μυον, τῆς πλείονα βλάβῃ ἀποβάλλεται, καὶ ὠφέλι-
μον γίνεται πρὸς τὰς τοῦ θώρακος τραχύτητας
Ἐ βῆχας, τὰς τε αἰμορροΐδας ἀνασομοῦ ὑπὸ τιθέμε-
ν, Ἐ σπινθὲς καταχρίομεν, αὐτὸν ἀλφὸς ἀπορρύνῃ.
εἰ δὲ καὶ παχυμερὲς δὲ τῆς ὀστέων, ὅμως λεπύθει αὐτὸν
παχέας καὶ γλίσχρος χυμὸς, ἐμπνέοντα τοῖς δὲ τῆς γασ-
τέρας. εἰ δὲ τις τῶν σωτηριῶν χυμῶν, ἀπλῶς
καὶς πᾶσι πεσῇται πάθει. Κινάμωμον, τείτης

Κινάμω-
μον

δὲ τάξεως τῶν θορμαινόντων καὶ ξηραίνοντων. τὸ δὲ
ἥπλον, τῆς δευτέρας. πάντων δὲ δὲ λεπτομερὲς, Ἐ δὲ
ὅπως ξηραίνῃ, τῶν δὲ ὡς θορμαινόντων αὐτό. καθαί-
ρει δὲ τὸν νόμαχον, καὶ πρὸς τὰς ὑπὸ ὑγρότητος βῆ-
χας σωτελεῖ, θορμαίνει τε τὸ ἥπαρ Ἐ τῆς γαστέρας
καὶ ξηραίνῃ τὰς γὰρ τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς κοιλίας ὑγρότη-
τας. αἰετον δὲ τὸ λεγόμενον μέσθλον, ἥτοι τὸ ἀπὸ
μέσθλου πόλεως. εἰσὶ δὲ Ἐ κινάμωμον εἶδη ἑπτά,
ὀνομαζόμενα ἀφ' ὧν γίνονται χωρῶν, πᾶσι τῶν ἄρτι
διεξιγνῶν τοῦ προκειμένου ἀνοίκεται σκοπὸς. εἰσὶ δὲ
πάντα εὐνόμαχα καὶ τροφῆς πείφυκε, καὶ τῆς φλέγ-
ματος λεπύθου, διερρηκτικὰ τε καὶ ἀποφρακτικὰ,
καὶ

περὶ δυνάμεων τροφῶν.

33

καὶ καταμυώων ἀγωγᾶ, καὶ ἐμβρύων ἐκτροπικᾶ,
πινόμνῳ τε καὶ σμύρνῃ τῇ ὑσέρα ἐπιτετέμνῳ. πῶς
φυκεῖ ὁ αὐτοφάρμακα, πρὸς τε τὰ τ'ιοβόλων δύν
ματα, καὶ τὴν τ' δηλητηρίων μετάλυσιν, ἀλφὸς τε
καθαίρει σὺν μέλιτι ἐπαλφόμενον, καὶ πρὸς ὑδρω
πικᾶ πάθῃ, ὁ ψύξις νεφρῶν λυσιτελεῖ, καὶ δὲ ὡς
δὲ αὐτὸ ψυχρὸς καὶ ὑγρὸς τῇ κράσει πρὸς πλέκῃ τὸ
τοταῦς τροφαῖς οἰκείαις, βλάπτει ὁ τ' κύσις. **Καρυό** **Καρυό-**
φυλλ θόρμῳ ὅστις καὶ τ' δυνάτωρ ἀπόσασιν καὶ ξη **φυλλορ**
ρόν. τινες δὲ γὰρ τῇ τρίτῃ τάξῃ αὐτὸ τεθείκασιν. ἐσι δὲ καὶ
δυνάτωρ καρπός. ὠφελεῖ δὲ τὸ σόμαχ) καὶ ἡπαρ καὶ τ'
καρδίαν, καὶ ἀπαύει τε τ' ἀπὸ ὑγρότητος ναυτίαν,
βλάπτει τε τὰ ἔγχατα. **Κάρυορ** ἀρωματικόν, θορ **Κάρυορ**
μόρ ὅστις καὶ ξηρόρ καὶ τ' β. ἀπόσασιν, ἐπέχει τε τὴν
γαστέρα, ὁ τὸν τε τὸν τε σόμαχορ καὶ τὸ ἡπαρ, λυσιτε
λεῖ τε πρὸς τε χρόνια πάθῃ ἡπατος, βλάπτει τε τὸν
πνέμονα. **Καρναβάδιρ** θερμόρ ὅστις καὶ ξηρόρ καὶ τ' **Καρναβά**
τ' γ. ἀπόσασιν. ἐπιτήθειορ δὲ ὅστις πρὸς πᾶσι τρο **διμ**
φῶν, ὁ πνέματων διαφόρησις. φνεῖ δὲ τὸ σόμαχ),
ὁ τ' γαστέρα ἐπέχει, ὁ αὐτὸς ἐλμινθας ἀναίρει. ὑπάρ
χει δὲ καὶ δισρητικόν, καὶ φλέγματος τμητικόν, πλὴν
ξανθῆς χολῆς ὅστις γὰρ τοῖς θόρμοις σώμασι γεννητικόν.
Κύμινορ θόρμῳ ὅστις καὶ ξηρόρ κατὰ τὴν γ. **Κύμινορ**
ἀπόσασιν, τινες δὲ γὰρ τῇ β. ὡς ἐθεσαν. ἐσι δὲ δισρη-
τικόν καὶ πνέματων διαφορητικόν, ὁ μάλιστα τῶν
γὰρ τῶ σόμαχῳ. πινόμνορ δὲ καὶ ἐαυτὸ, ὡχρίασιν
ἐμποικί, ἐκνέπει τε τὴν τοιαύτην ῥύσιν, καὶ τ' ῥι

¶ c νός

νος, καὶ τὴν ἀμέτρον τῶν καταμύλων ἀγωγῶν, καὶ
 πινόμνον, καὶ ἅμα παλαιῶν ἐλαίων τῇ ὑσέρεα ὑπὸ
 θέμνον, ξηραίνει τε τὸν σόμαχον, καὶ πνεύει φρυγόμε-
 νοι, καὶ ὅξει βρεχόμενον, ἐπέχει τὰς δὲ ὑπερόπτης γα-
 στρορροίας, τριβόμενον τε καὶ γυναικείῳ μαστῶ ὑπὸ
 θέμνον δὲ πῶξι γάλακτος ὀγκωθέντι, ἵαμα τό-
 τω δὲ. μετὰ δὲ οἶνον πινόμνον, ἀντιφάρμακον γίνε-
 ται πρὸς τὰ διλητηρία καὶ τὰ τῶν ἰοβόλων διήγμα-
 τα. φασὶ δὲ ὡς ἡ ἀμέτρος χρεῖσις αὐτῶ, λίθας ἀπο-
 γγνῶ τοῖς νεφροῖς, καὶ ὡς θυμώμενον, ἐκδιώκει τοὺς
 Κολίαν- κώνωπας. Κολίανδρον ἢ τρι κορίανον ψυχρὸν
 δὲ κατὰ τὴν α. ἀπόσασιν, ξηρὸν δὲ καὶ τῷ τείτλω.
 ὑπάρχει δὲ δυσόμαχον ὁ ῥωσινόν. ἐπέχει δὲ τὰς ῥο-
 φὰς γὰρ τῶ σωματῶ ὥστε πεφθῆναι καλῶς. πνεύει δὲ
 ἐκφρυγόμενον, τῷ γαστέρεα ἐπέχει, λυσιτελεῖ τε πρὸς
 φλεγμονὰς καὶ τὰς θερμὰς κρεῖστας. ἐκκόπτει δὲ τῷ
 αἵματι ῥύσιν, πινόμνον τε καὶ μετὰ τῷ τριβῶναι ὑπὸ
 πθέμενον. μετὰ δὲ οἶνον πινόμνον, δὲ ἀγει τοὺς ἑλμιν-
 θας, πλὴν ἀμέτρος χρώμενον, πρὸς φροσυνῶν ποιεῖ.
 ὁ δὲ τὸ τοῦ χυλὸς πινόμνος, διλητηριόρ' ὅτι ὁ ἀνα-
 ρεῖ. ἀφῶνοι γὰρ γίνονται οἱ τῶν τῶν πίνοντες καὶ πρὸς
 Κρόκος φρονες. Κρόκος θερμὸς δὲ κατὰ τὴν β. ἀπόστα-
 σιν, ξηρὸς δὲ κατὰ τὴν α. εἰ καὶ πνις θερμὸν ὅσον
 ἐφισαν κατὰ τὴν γ. ἐσι δὲ δυσόμαχος, καὶ πνεύει τὴν
 τῶν τροφῶν πέντε σιωργεῖ. ὑπάρχει δὲ καὶ ἀποφρα-
 κτικὸς, λυσιτελεῖ τε τὰ ἀπὸ φλέγματος πάθη, καὶ
 τὰ ληθαργικὰ. ἐσι δὲ καὶ δισφορετικὸς, καὶ τοῖς πωλὰ γ-
 χνοῖς

πόδι δλωάμεων τροφῶν.

35

χνοῖς ὠφέλιμος, πρὸς δὲ τῷ δυνάμεικοις. μετρίως δὲ
χρώμενος, δύχροισιν πόδι ποιῆται. ἀμέτρως ἢ ὠχρί-
ασιν, καὶ κεφαλαλγίαν, καὶ ἀνορεξίαν τροφῆς ἐργάζε-
ται. μετὰ δὲ ὅπῃ καὶ γάλακτος, τῷ ῥοδελαιῶ τοῖς
ποδιαχρίωσιν ἐπιβέβητος γίνετα ἄλγος, καὶ ὑπερ-
βόλον τοῖς φύλλοις σδύτῃ, μεγάλως ὀνίνησιν. εἰ
δέ τις μεταλήψεται αὐτὸν ἐξαγίῳ τριῶν, γέλῳ τε
θανάτῳ γένεσθαι πρόξενον. λέγεται δὲ τῷ ὡς γυναι-
ξὶν ἐπὶ τῷ μύλωνος σιμωζυμῶν ὅσον καρὺν μέγε-
θος, τὸ χωρίον ἐκβάλλει μετὰ τὴν ἐκτελεσίαν. **Κα Καφρα**
φρα ψυχρά ὅτι τῷ ξηρὰ κατὰ τὴν γ. ἀπόσασιν. ἐστὶ
δὲ δυνάμεις κόμμι ἢ τρι δάκρυον φυομένην ἐν ἰνδία.
λέγεται δὲ ὡς τὸ δυνάμειον γίνετα γίνεται ὑπερμέγε-
θος ὅτι, δλωάμεων ὑπὸ αὐτῷ σκιαδῶναι αὐτῶν
ῥ. φύεται δὲ ἐν ὄρεσι πλεονασίῳ τῷ ἐκείνῃ θαλάσσης.
ἐστὶ δὲ τὸ ξύλον τῷ πλεονασίῳ δυνάμειος καὶ φανερὸν
δὲς. ὠφέλει δὲ τὰ μέγιστα ἢ καφρα πρὸς τὰ ὀξεία τῷ
νοσημάτων, τῷ πρὸς τὰς ἐκθρομότητος κεφαλαλ-
γίας, τῷ τὰς φλεγμονὰς, τῷ μάστιγας τὰς τῷ ἥπατος.
πλεονασίῳ ψύξιν ἐμποιεῖ τοῖς νεφροῖς καὶ τοῖς σπέρματι
κοῖς ἀγχείοις, τῷ αὐτὸ πλεονασίῳ τὸ σπέρμα. δοκιμά-
ζεται δὲ εἰ ἀνθρώπῳ τὸς ὅτι τῷ τὸν τρόπον, ἄρτω
θρομῶ ἐπιτίθεται, καὶ εἰ μὴν ὑγρὰν θῇ, ἀνθρώπῳ τὸς ὅτι.
εἰ δὲ μὴ, ἐργάζομένη. **Κρίνον** θρομῶν ὅτι τῷ κρεῖ **Κεῖνον**
σει, ὠφέλει τε ὁσφραϊνόμενον ἢ ψυχρὰν κεφαλῇ.
τὸ δὲ ὅτι αὐτῷ ἔλαιον διαφορητικὸν τε καὶ μαλακτικὸν
καὶ δλωάμεως. τῷ ἢ τὸ τὸ εἶζα χροῦν τῷ πινεῖς εἰς ἀπὸ
C 2 λωτιν ἐλκῶν. Κεφα

Κέφαλος λωσιρ³³ ³³ ³³ φαλος ἀπάντων μάλισα τῶν
 ἰχθύων ποταμίους τε καὶ θαλαττίους ὕδασι χαίρει.
 δύσπεπτος δὲ ὅτι καὶ κακός³⁴ μαχος, καὶ φλέγματος
 γήρην³⁵ ἔχει, καὶ μάλισα ὁ ποτάμιος. ὁ δὲ πελάγιος ἦτ
 τον ὅτι δύσπεπτος καὶ δύχυνός³⁶ ὁρος. αἷμα δὲ λεπτό-
Κωβίος μόνος³⁷ ὁρ³⁸ ἀδυνέ³⁹ ὁρ⁴⁰ ἀπογεννᾷ. Κωβίος
 αἰγιάλιος⁴¹ ὅρος ἰχθύς, καὶ ὁ ἢ αὖτ⁴² καὶ ψαμμό⁴³ δης αἰ-
 γιαλός, ἢ τὰς πέτρας καὶ ἀκτὰς, δύχυνός⁴⁴ ὅτι καὶ
 δύπεπτος. ὁ δὲ γὰρ τοῖς σώμασι τῶν ποταμῶν, ἢ ταῖς
 λίμναις, ὅτι δύχυνος. ὁ δὲ τὸ τὸ ζώμους κοιλίας ἔπα-
 γει. ὁ πῶς δὲ αὖτ⁴⁵ ἀλός ἐδιόμηνος, ἰαται δύσπεπ-
 τός⁴⁶ καὶ λήγν⁴⁷ τῶρας, καὶ τὰς τλυσ⁴⁸ μώδεις πεθυ-
Καρίδες μίας. Καρίδες θορύμότητος⁴⁹ πινος μετέχουσι καὶ
 ὑγρότης. εἰσὶ δὲ δύσπεπτοι⁵⁰ καὶ κακός⁵¹ μαχοι, καὶ
 ἀφροδισιασικαί. στυγεργοῦσι τέ τινα ἰδιότητι περὶ
 πλὴν τῶν γυναικῶν κύησι. τριβῆσαι δὲ καὶ σὺν ὄξυ
 μέλιτι ποθεῖσαι, αὖτ⁵² ἐλμίνθας ἐκβάλλουσι. λέγουσι δὲ
 ὅτι ὡς λήγν⁵³ τριβῆσαι⁵⁴ καὶ μορίω⁵⁵ ὑπὸ τριβῆσαι γνῆα βέ-
 λους ἀκίς, ἢ ἀκανθα εἰσέδ⁵⁶ οῦ, ἐκβάλλει⁵⁷ ἐξωθεν ταῦ-
 τα πινὶ φυσικῇ δυνάμει. γίνονται δὲ γὰρ τισι τόποις
 σπιθαμιαῖαι χεῖλ⁵⁸ οῦ τ⁵⁹ μέγεθος, αἱ καὶ γνῶργες⁶⁰ ὄραι.
Κάραβοι Κάραβοι δύσπεπτοί⁶¹ εἰσι καὶ τρώφιμοι, καὶ ἴκνος ἀ-
 λυκὸς μετέχουσι χυμῶ. ὅτι εἴτε πολλάκις ἐψηθῶσι γλυ-
 κῇ ὕδατι, γαστρός γίνονται ἐφελκυστοί. λέγουσι δὲ ὡς
 τὸ ὄσρακον καράβ⁶² οῦ αὖτ⁶³ ἀκράτ⁶⁴ οῦ πινόμηνον, νεφρὸς
 λιθιῶντας καθαίρει, ψαμμό⁶⁵ δης ὅρα πολλὰ ἄγωρ.

Λαγω-

Λαγῶς. τὰ τ' λαγῶν κρέατα τοῖς ᾧ ξηρᾷ-
 ναὶ βολομένοις τὸ σῶμα, εἰσὶ πάντων λυσιτε-
 λῆ. τοῖς δὲ ξηροτόροις τὴν κρεῖσιν, ἀσύμφορα. ἀρ-
 γυνᾶ δὲ αἷμα παχυμερές καὶ μελαγχολικόν, ἐπέ-
 χει τὴν γαστέρα, καὶ τὰ οὖρα πρὸς τρέπει. καλῶς ᾧ δὲ
 πεφθγνῆτα, τρώειμα γίνονται. τὸν αὐτίον ἢ ἐμφρα-
 ξιν τῷ τε ἥπατι καὶ τῷ σπλῆνι ἐμποιοῖσι, βλάβησιν
 ἢ τὸν πνεύμονα, καὶ ἀγρυπνίαν ποιοῖσιν. ἡ δὲ
 τ' λαγῶς πυτία, πρὸς τε τὰς δ' α' χολεστέραν στραγ-
 γείας, καὶ ἐμέτερος λυσιτελεῖ, καὶ πρὸς τὰ τ' ἰοδόλων
 διήγματα. κωλύει δὲ τὴν κύησιν, μετὰ τὴν τ' ἡ κα-
 ταμλῶν κἀθαρσιν λαμβανομένη. φασὶ ἢ ὡς τὸ θύ-
 λειος αἰθίου τριβόμνον, καὶ πρὸς γυναικὸς μετὰ οἷ-
 νος πινόμενον, κύει ταύτας ἐργάζετ', εἰ μετὰ τ' πρὸ
 σιν οὐθὺς αὐτῶν συγγενῆς. καὶ ὡς ὁ ἐγκέφαλος αὐ-
 τῶν ἐπ' ὠμῶν, αὐτὸς τρομῶδεις ὀνίνησι. Λεπτο- Λεπτοκά
 κάρυα α' κάρυα ποντικὰ λέγετ', θερμὰ εἰσι τ' ὕ- ρυα
 γρά. εἰσὶ ἢ τ' ἡ καρύων τροφίμων τῶν δ' ὑπεπρό-
 τῶν. ποιοῖσι δὲ ἐμπνέματ' ὡς, καὶ βλάβησιν
 ὡς ἱνὲς φασὶ τὸ λεγόμενον γνῶτον νῆσις. εὐπεπρό-
 τῶν δὲ ὅτι αὐτῶν τ' ἐλατῶν γαστρός ἐφεκτικὰ, τ'
 γνῶτον φλοῖον ἀποβάλλοντες. λέγετ' ἢ ὡς εἰς σὺν
 πηγανῶν πρὸς τροφῆς μεταλήψετ', ὑπὸ δ' ἡγματος
 ἢ διηλητηρίῳ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δ' βλαβήσεται, καὶ ὡς οἱ
 σκορπίοι φέροντες ἀπ' αὐτῶν, καὶ ὡς μετὰ ἰσχάδων
 μεταλαμβάνοντες, αὐτὸν ἡ δὲ διηλητηρίῳ τῇ
 πῶν ὀνίνησι, καὶ ὅτι πρὸς τὴν δ' α' μέλανα χυμὸν γν

Λίβανος πῆ γαστρί οἰζύτητα πάνυ λυσιτελεῖ. **Λίβανος**
 θερμόν ὅτι κατὰ τὴν β. ἀπόσασιν, ξηρόν δὲ ἡτὶ τὴν
 α. ἔχει δὲ τινα ἐσφώδη ποιότητα, ἐπέχει τὲ τι-
 να τὴν γαστέρα καὶ ξηραίνει. θυμιάμενον δὲ, ὠφελεῖ
 πρὸς τὴν βήχας ἐρύματισμός. ἐσι δὲ καὶ καταμη-
 νίαν ἀγωγόν, πινόμενόν τε ἐπὶ ὑποθεμένον. ἔχθ δὲ
 ζανα ξηρὴν ιδιότητα πρὸς ἀνατροπὴν λοιμῶ
 μενον, ἢ δὲ αἴθερ δὲ ἢ γν' λοιμώδεις καὶ τὰς οἰκείας
 στυγέσδορον θυμιάει, ἀλλοιοῖ γὰρ τὴν ἑ ἀέρος φθαρ-
 θικὴν ποιότητα. **Λάβανος** θερμόν ὅτι ἡτὶ τῇ
 β. ἀπόσασιν, ἢ λεπτομέρες ἢ μετρίως μαλακικόν.
 ἔχει δὲ τι ἢ συμπεπνικόν, διὸ ἢ τὰς ῥέσας τρίχας
Λάβραξ κρατύνει. **Λάβραξ** πᾶσι πλησίον ὅτι τὴν κράσιν
 τῷ κεφάλῳ, αἵματος γὰρ ἢ ἑσος λεπτὸν γυννητικὸς ἢ
 φλέγματος, πλὴν δὲ τὸ ἡδύτορον τοῦ κεφαλίου
 ὀνησιμώτορος.

Μήλον **Μ**ήλον. γν' πῶς μήλοις πολλή ὅτι ἢ δὲ φορεῖ.
 ὅλα δὲ οἰξία φαίνεται, ψυχρόν ἔχθ καὶ γεῶδες χυμόν.
 ὅλα δὲ οἰξία φαίνεται, ψυχρόν μὲν ἀλλὰ λεπτομέρῃ. μέ-
 σης δὲ ὅτι κράτεως τὰ γλυκέα πρὸς τὸ θερμότορον
 ῥέποντα. πῶς ἢ οὐκ ἐσφώδεις χηρᾷ δὲ ὅταν δὲ
 δυσκρασίαν θερμῶν, ἢ ὑγρότητα πολλὰ ἀτονῇ
 ἢ γαστὴρ ὑπάρχθ, ἐπέχσιν δὲ τὰ ποικύτα τὴν γαστέ-
 ρα. τὰ δὲ οἰξία ὁπότεον ὅταν γν' πῆ γαστρί παχὺς χυ-
 μὸς ἡθροισμένος ἢ, μὴ πάνυ τις ψυχρός. τέμνσιν γὰρ
 αἴθερ, ἢ κάτω ὑπάρχσιν. τὰ δὲ γλυκέα τοῖς ψυχροῖς
 ἔχσιν τὴν γαστέρα ἀρμίζει, ὠφελεῖ τε αἴθερ πρὸς ἰοσό-
 λωμ

πῶδε δὲ δυνάμεων τροφῶν.

39

λαρ διηχθύντας. πάντα δὲ τὰ μῆλα ἰδιότητι πνι-
βλάπῃσι τὰ νοῦρα, βλάπῃσι δὲ τὰ μὴ πέπειρα.
λέγεται ὅς τις ἐλθὼν ἐμποῖσι τῷ κατακῶρος τὸ
τοῖς χρωμύνω. πῶς δὲ τὰς λειποθυμίας καὶ καρδίας
ἐτονίας, εἰσὶν ὠφέλιμα. μαρῶλια ἃ ἐθεῖδα **μαρῶλ-**
κίνα καλωῦται, ψυχὰ εἰσι καὶ ὑγρὰ κατὰ τῆς γ- **λια**
ἀπόσασιν. ἐστὶ ὅδε ἄδιψον ἔδεσμα, ἐλπίνοποιον, ἀλλ'
ὃ δὲ ἀπεπῆται τοῖς ἄλλοις ὁμοίως λαχαύοις, σύμμε-
τρόν τε τῆς γαστέρας πῶς τρέπει, ἐπὶ δὲ κακὸν χυμὸν αἵ-
μα γῆνᾴ, ὃ μὲν δύχυνε τελέως. ὠφελεῖ ὅς τις θερμὸν
τόρας ἰσθμίας. κατακῶρος δὲ χρώμνα, ἀδυναμίαν
ἐμποῖ τῷ σώματι, ἐλπίνοπίαν, καὶ πρὸς ἀφρο-
δίσια δυσκινήσιον. καὶ τὸ σπέρμα δὲ τῶν τῶν
μυόνων, ἐπέχει γονορροίας. ἅμα δὲ ῥοδὸς ἀγμάτι με-
τὰ τῷ τριβλῶναι τοῖς κροτάφοις ὅν ἄϋπνον ἐπιπ-
θέμενον, ὕπνον ἐπάγει. οἷον ὅς τις πῶς τηρεῖται τὴν τῶν
μαρῶλιων χρῆσιν, οὗτος αἰμοπῶϊκος ἐπὶ τὸς ἀδμα-
κὸς, καὶ οὗτος φλεγματικὸς, ἐπὶ οὗτος παιδοποιεῖν πῶς
μυμνός. ὡς γὰρ φασιν, ὃ μόνον ἐλατῇσι τὴν γο-
νίαν, ἀλλὰ ἐλπίνο τὰ γυνώμνα ἐργάζονται. ἐφόμε-
να ὅς τις καὶ σὺν σπασμειαῖω χρώμνα, ἐκτόρικοις λυσί-
λῃσι. πῶς καὶ ῥοδὸς τὴν τῶν τῶν ψυχρότητα καὶ ὑγρό-
τητα τῆς τῶν κρῶν ὑδράτων, ἐπὶ δὲ οὗτος πάντων ὠ-
φέλιμα εἰσι πρὸς οὗτος δὲ καὶ οὗτος πυρετός. λέγεται ὅς
ὡς καὶ ἐκ τῆς τῶν ὑδράτων γνάλλα γῆς βλάβην μετα-
λαμβάνοντα ἀποτρέπονται. ὃ ὅς τις τῶν χυλὸς διηλ-
τήριός ἐστι, καὶ ἀναρῇ μεταλαμβάνοντος ἱκανώς.

С 4 μαλό

μαλαχίη

μαλαχίη ψυχρά ὅτι καὶ ὑγρὰ κατὰ τὴν α̃. ἀπό-
 σασιμ. ὑπερχεῖ δὲ ῥαδίως τὴν γαστέρα, ὅ ῥα τὴν
 ὑγρότητα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν γλισχρότητα, καὶ μάλι-
 σα ὅταν μετ' ἐλαίου καὶ γάλατος φέρεται οἶνον ταύτη
 ὑπερβαίνει μόνον ἐν τῷ ῥι εὐωδίας καιρῷ. ὠφελεῖ δὲ
 κύστιν ἐν θώρακα, καὶ πνεύμονα, ἐν τῷ βραγχώδη
 λεαίνει φωνῇ. ἢ ἡ ἀγρία φασὶν μαλάχην ἐδιομνήν,
 ἀνωδυνῶς τοῦ ὑπὸ σφηκῶν διακνομνύσας. εἰ δὲ διη-
 θῇ τις ὑπὸ σφηκῶν, ἢ μελισσῶν, καὶ ἀλειφῇ χυλῷ
 μαλάχης, καὶ μάλισα τὴν ἀγρίαν, οὐθὺς ἀνωδυνῶς γί-
 νεται. λέγεται ἡ ὥς καὶ τὸ ταύτης ἀπόζημα πινόμενον,
 τὸς τε λίθους θρύπτει, καὶ ὑπνομειπάζει, καὶ οὐτοκίαν
 αὐτὴ ποιεῖται τῇ χρωμύνῃ ταύτη γυναικὶ συνεχε-
 σόρον, καταπαύει τε τὰς φλεγμονὰς ταύταις ὑπὸ
 πλεθρομνίῃ, ἐν μαλαώσει τὰ ἐσκιρῶμενά. μάλισα
 ἡ αὐτῆς δ' αἰρεῖται ἴδιον, τὸ ὑπὸ πλεθρομνίῃ τοῖς δὲ γμα-
 σι, τῶν τε σφηκῶν καὶ μελισσῶν ἀνωδυνῶς ἐργάζε-
 σθαι.

μελανθί)

μελανθίον θερμόν ὅτι ἐν θερμῷ κατὰ τὴν
 γ̃. ἀπόσασιμ. ἐστὶ δὲ λεπτομόρως καὶ ἀναιρετικὸν τῶν
 ἐν τῇ γαστρὶ ἐλμίνθων, καὶ πνεύματων διαφορη-
 κῶν, καὶ φλέγματος τμητικόν, πρὸς τε ὀρθοπνοίαν
 καὶ ῥόδματισμὸς, λυσιτελεῖ ὁσφραυνόμενον, ἐν μά-
 λισα μετὰ τὸ θερμανθῆναι. λέγεται δὲ ὡς καὶ λειοῖ
 βόμνον, καὶ συὸν ὅξος τῇ γαστρὶ ὑπὸ θερμότητος, ἀναιρεῖ
 καὶ ὅτως τὸς ἐλμίνθους, ἐν ὧς μέλιτι σωζυμόμενον,
 καὶ θερμῷ ὑδατι μεταλαμβάνόμενον, τήκει τοῦ ἐν
 τοῖς νεφροῖς ἐν τῇ κύστει λίθους, καὶ δισπνικόν γίνεταί,
 καὶ

πῶς δὲ δυνάμεων τροφῶν.

41

Ἐκταμνωίωρ ἀγωγόν, Ἐὼς ἀντιφάρμακον πρὸς
τὰ δειλητήρια ὅτι, εἰ τις αὐτὸ νῆσις μεταλήψεται.

Μελισσόφυλλον θορόμ' ὅτι καὶ τὴν β. ἀπόστα- Μελισσό-
σιρ. ὠφελὲς δὲ πρὸς αὐτὸν δὲ ψύξιν καρδιωγμὸς, καὶ φυλλον
τὰς ἀπὸ μελαίνης χολῆς διυδνμίας, καὶ αὐτῆς
ἀποτελεσμῶς ἀλογίστος φόβος, διυδνμίας τε πόδι-
ποιεῖται, καὶ πρὸς τὴν μελαγχολικὸν χυμὸν, Ἐὼς φλέγ-
μα λυσιτελεῖ. λέγεται δὲ ὡς καὶ ἀγχίνοισιν πόδιποιεῖ-
ται, καὶ ὡς πρὸ τοῦ ὑπνοῦ λαμβανόμενον, διόνειρον
γίνεται γνάντιος τῇ κράμβῃ. διυδνμίας γὰρ ἐκείνη
ὅτι, βλάπτει τὴν βεβδνμίας. σκιδάρεται ὅτι δὲ τοῦ
ζελαπίου πάντων πρὸς τὰ μελαγχολικὰ πάθη Ἐὼς τὰς
ὅτι αὐτῶν διυδνμίας ὠφέλιμον. Μόχος. τὸ Μόχος

χρὸς διάφορα εἶδη εἰσὶν, ὧν ὁ κρεῖττον γίνεται γνάν-
τιος πρὸς τὸν ποτὸν τοῦ χορᾶς ἀνὰ βολικωτόρα λεγομένη
τοῦ πάτα. ἐστὶ καὶ τὴν χροῖαν ὑπόξανθον. τὸ τὸ ὅτι ἡ
ὅτι ἀπὸ τῆς ἰνδίας μετανομιζόμενος, ῥέπει ὅτι ὑπὸ τοῦ με-
λάνθου. καὶ τὸ τὸ πάλιν ὑποδέεσθός ὁ ἀπὸ τῶν
σίνων ἀγόμενος. πάντες δ' ὅτι ὁμφαλῶ ἀπογεννῶν-
ται ζῶν τινὸς μονοκέρως μεγίστος ὁμοῖος δερκίδος.
οἱ σρομανοῦ γὰρ τὸ ποτὸν ζῶν, ὅτι οὐ γὰρ τὸ ὁμ-
φαλόν, παχυμῶς αἵματ' ὅτι τὸ τὸ σιναγομέ-
νος, καὶ τὴν καὶ τα νομῆς καὶ ποτὸς ἀπέχεται, καὶ κυ-
λίετ' ὑπὸ γῆς, καὶ ἀποβάλλει τὸ ὁμφαλόν αἵματ'
πλήρη βορεβωδίας, ὅτι πρὸς τὴν γνάνμιν μετὰ τινὰ
καὶ ὁ ἰκανόν, ὑπὸ κτᾶται ὅτι ὅτι. ἐστὶ ὅτι ὁ μόχος θο-
μὸς καὶ ξηρὸς ἐκτατὴν γ. ἀπόστασις, καὶ λεπτομέ-

c 5 ρῆς.

ρῆς. ὅνοι ἢ τὰ ἀδὸν μύρια, καὶ κεφαλῶν τῶν ψυχῶν,
βλάπτει δὲ τὴν θορμὴν. ἐπιτήδους δὲ ὅτι πρὸς αὐτὰ
κλησιμ λήποθυμουῶτων, ἢ τὴν δυνάμιν ἐκλελυμέ-
νων, ἢ πρὸς τὰ καρδίακα πάθη. ῥώννυσι γὰρ τῶν καρ-
δίαν, πᾶσι ὡχρότητα τοῦ σώματος ποιεῖ. δοκιμά-
ζουσι δὲ ὅσοι ἄνθρωποι εἰς ἀνόρθουτος ὅτις ὅπως ἐν καθυγρα-
σμῶν λεκανῶν ἢ χορνίβω μετὰ τὸ σαθμῆσαι ἡθέασιν
αὐτὸν, εἴτα πάλιν σαθμῶσι. καὶ εἰ μὴ τῶ σαθμῶ ὑ-
πὸ ῥόξαι, ἀνόρθουτον αὐτὸν ἡγουῦται. εἰ δὲ μὴ, νε-
νοθουμένον αὐτὸν λογίζονται.

Μάλα-
θρον

Μάραθρον θορ-
μαίνει μὴν ὀχυρῶς ὡς ἐκ τῆς τρίτης τάξεως εἶναι, ξη-
ραίνει δὲ ὅχι ὁμοίως, ἀλλὰ ἡττῶν τὴν αἰ. ἢ δὲ ὅσοι καὶ
γάλακτος γηυνήκον ὅτις, ὅτι αὐτὸν γηυνῆσαν εἰπὸρ ἐ-
ξήραυνον ἰχυρῶς, ὑποχουμένους τε βοηθεῖ ἡττῶν αὐ-
τὸν λόγον. ἐσι δὲ ἢ ὅσην πῶν, καὶ καταμύωσιν ἀγω-
γόν. ἐσι δὲ καὶ ἡ τῶν μάραθρον ἀγχιον, ὃ καλεῖται δὲ
τὸ μέγεθος ἰππομάραθρον, οὗ ἢ ῥίξαι καὶ τὸ σπέρμα ξη-
ραντικὸ τῶν ὅτι τῆ δυνάμει, ἢ κατὰ τὸ ἡμῶν,
ὥς οὐκ ὅσι μοι τὴν γαστέρα κατὰ τὸ ὁρῶναι. ὁ γὰρ
Μέσσι δὴν σύψως γέ τινος σαφὲς αὐτῶ μέτεσι.

Μέσσι
λα

Μέ-
σσιλα. τὰ μὴν πέπρεα μέσσιλα μετέχουσι πνὸς θερ-
μότητος. τὰ δὲ ἄωρα, ψυχρὰ καὶ συφώδη, ἢ γαστρός
ἐφεκτικά.

Μήκωρ

Μήκωρ ἢ λεγομένη κωδία ψυχρὰ ὅτι
καὶ ξηρὰ κατὰ τὴν αἰ. ἀπόσασιν, κρείττων ἢ τῆς μελα-
νης ἢ λευκῆ, ἐσι δὲ ἢ ὑπονοποῖος, δύσπεπτος τε καὶ
ὀλιγότροφος. σὺν δὲ μέλιτι λαμβανομένη τῆς γονῆς
πρὸς ἰδνῶν, ὠφελεῖ τε τὸν θώρακα καὶ τῶν τραχείων
ἀρετῇ

ἀρτηρίαν, καὶ πρὸς βῆχας, καὶ γαστέρας ἐπέχει, καὶ καί-
 πινες ψυδῶς ἐδόξασαν ταύτῃ πετρέπειν, αὐτῇ
 τῇ γούργειά γυναικὸς μὲν. βλάπτει ἡ τὴν κεφαλὴν,
 ὅ κατὰ νόσους χρωμὴν, καρδιαίαν ἐμποιεῖ. πινες ἡ
 σιωτρίβοντες ταύτῃ, ὡς ἡθέασιν τῷ τ' ἀγρυπνοῦ
 τῶν μετώπων, δὲ τὸ ταύτης ὑπνοποιόρ. ἡ δὲ μέλας
 να ψυχοτόρα καὶ πλείον ὑπνοποιός, ὡς εἰ τις ἀμέ-
 τως ταύτης μεταλάβῃ, ὑπνω βάθει κατακόρως γί-
 νεται ὁμοίως τοῖς ληθαργικοῖς σὺν ῥοδίῳ τῇ κεφαλῇ
 ὡς ἡθεμλὴν, τὰς ἀπὸ θερμότητος ἰατρὴ κεφαλαλγίας.
 λέγεται δὲ ὡς σὺν γυναικείῳ γάλακτι κρόκῳ κα-
 ταπλασομένη, ὅς ποδιστρεφικὸς ὀνύησιμ. ὁ δὲ ταύ-
 της ὁπὸς δηλητηριόρ ὄσι. τ' ἡ μελαίνης ὀχυλός ὄσι
 τὸ λεγόμενον ὀπιον. μέλι μέλι θερμόρ ἐστι καὶ ξηρόρ μέλι
 κατὰ τὴν β. ἀπόστασιν, λεπτομόρες τέ ἐστι καὶ ῥυτί-
 κῶρ. ἔχει δὲ καὶ δριμύ, δ' οὐ πρὸς ἐκφυσιν ἐπε-
 γείρει τ' γαστέρα, δισρηλικὸρ τέ ἐστι ὅ θανάδουτορ,
 καὶ τὴν γαστέρα ὁ πετρέπει. εἰ μὴ καὶ ὅ δ' αὖτε πλεί-
 σῳ ἐψυθείη, ἄχρις ὅτε τελείως ἀπαφειδῇ, ἀφαίρεσμέ-
 νος σιωεῶς δηλονότι τοῦ ἀφρῶ, γόρσοι μὲν καὶ ὅλως
 ταῖς ψυχραῖς κράσσει τὸ μέλι ὡς τῇ δειον. τοῖς δὲ
 ἀρμόζοσι καὶ θερμοῖς, ἐκχολᾷται. ἐψυθεῖν ἡ καὶ αὐ-
 τὸ, ἡ πῶρ γίνεται δριμύ, ὅθεν καὶ μάλλον τρέφει, καὶ
 εἰς τὰς τῶν κόλπων κολλήσεις λυσιτελεῖ. ἄριστον ἡ μέ-
 λι τὸ ἡδὺ καὶ δριμύ, ὅ ξανθόν, καὶ σύμμετρον, τῷ τε
 πυχρῷ καὶ τῇ λεπτότητι, κρεῖττον δὲ τὸ ἑαρινόν, εἴτα
 τὸ θερινόν, τὸ ἡ χερμερινόν ἀχρηστορ, ἐστὶ ἡ ὅ δ' ἀλλοίω-
 τῶν

τορ εἰς τὴν ξανθὴν χολῶν, καὶ μέλισσα γὰρ ταῖς θερμότη-
 τας κοιλίας. καθαίρει δὲ τὸν ῥύπον τοῦ σώματος,
 καὶ ἄσκησιν δίδωκεν τὰ τῶν ἐμβαλλόμενα πάν-
 τα, καὶ δὲ τὸ οἱ ἀρχαῖοι τοῦ νεκροῦ μέλιτι ἐκάλυ-
 πτον γὰρ ταῖς θήκαις. ὠφελεῖ δὲ τὸ ἐπιλύπτος ἡδὲ τὸ
 οἶνον, δὲ τὸ μὴ ἀναδιδόσθαι εἰς τὴν κεφαλῶν, ὡς ὅ-
 τως διεγείρει τε τὴν ὀρεξιν καὶ δὲ φλεγματικὸν ἀνο-
 ρεκτόντων χυμὸν. τέμνει δὲ τὰ παχυμερῆ πνεύμα,
 καὶ ἀνάγει ταῦτα. τὰ δὲ δὲ μέλιτος σκευάζομενα,
 ἡδὲ δύσπεπτά ἐστι, καὶ μὴ καλῶς πεπτόμενα, ἐμφρα-
 ξει τὴν ἥπατι καὶ τὴν σπλῆνι ἐμποιοῖσι. κατακόρως
 δὲ καὶ διωκεῖς τὸ μέλι πρὸς φρόνησιν, ψάραν ἐρ-
 γάζεται. **Μαζιζάνιον.** τὸ λεγόμενον μαζιζά-
 νιον θερμόν ἐστι καὶ ξηρὸν κατὰ τὴν β. ἀπόσασιν,
 ἀπογεννᾷ δὲ χυμὸν μελαγχολικόν. σιωχῶς ἡ χρώ-
 μενον, ὡχρόασιν ἐμποιοῖ καὶ πάθῃ μελαγχολικά, με-
 τὰ ἡ ὅσους πρὸς φρόνησιν, ἀποφρακτικὸν γίνεται,
 δὲ ἡ ὅσους πρὸς ψῆσαι. δὲ γὰρ τὸ πολὺ τὸ ἐψήσεως,
 τὸ πολὺ τὸ γὰρ αὐτῷ ἀκαχοχυμῶς ἀποβάλλει. **Μυρ-
 σινόκη** καὶ ψυχρά ἐστι καὶ ξηρά κατὰ τὴν α. ἀπόσα-
 σιν, ὠφελεῖ δὲ τὸς αἰμοπθόικους καὶ τοὺς σκορπιόδηκ-
 τους, καὶ πρὸς γαστροῦσιαν. ἐπέχει γὰρ ἰσχυρῶς, βλά-
 πει δὲ τὴν κύστιν. τὰ δὲ λυγρὰ καὶ γλυκῆς, μετέχουσι
 πινὸς θερμότητος. πάντα δὲ τὴν γαστέρα ἐπέχει, καὶ
 λείπει τὰς ὑγρὰς καὶ θερμὰς ἀναθυμιάσεις. διὰ δὲ τὸ
 αὐτὸ καὶ τὸ φυτὸ τὰ φύλλα ὁσφραίνονται, καὶ τῇ κε-
 φαλῇ ἐπιβέβηται. ὠφελεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰς ἐκ θερ-
 μότη-

μότῃτος ὁδὸν ταλγίας, εἰ τῷ ἀφειψήματι αὐτῶν θερ-
μῷ ὄντι διακλύσει τις τὸ σῶμα. πρὸς ἣν σωέχειν
τρίχας ἐκπιπῶσας, λυσιτελεῖσιν οἱ κόκκοι ἅμα κη-
κιδίῳ, μετὰ ἣν τὸ λεανθίῳ, σὺν ἐλαίῳ τῇ κεφαλῇ
ἐπιθεμένον. αὐτὸ δὲ ὑπὸ ἐχίδνης, ἢ ὄφως διηχθῆ-
τας, ὀνίνησιρ ὁ τὸ φύλλων χυλὸς μέχρι ἡμιλίτρο λαμ-
βανόμενος. φησὶ ἣ δὴμόκειτος ὥς ἵνα φυσικῶς συμ-
πάθειαν ἔχῃ ἡ μυρσίνη πρὸς τῇ ῥοιᾷ. φυτθόμενον
γὰρ πολλοῖον ἀλλήλων, ὀυφορώτατοι γίνονται. πε-
ριπλέκονται δὲ ἀλλήλαις ἀμφοῖν αἰρίσαι, καὶ μὴ
πανύ ἐγγὺς ὄσι. Μασίχη θερμὴ ἐστὶ μετὰ πινος Μασίχη
ὑγρότητος. ὠφελῆ δὲ τὸς ὑπὸ γλίσχρος φλέγματος
βλαπτομένους. κηνοῖ ἣ φλέγμα εἴ τις αὐτῇ ἄχρῃ L δι.
μεταλήψεται καὶ ἴσα δυνάται καθαρίσθαι. λυσιτελεῖ
ἣ C πρὸς σομάχους ψυχρὸς, ὁ μόνον γνῶν μετὰ λαμ-
βανόμενῃ, ἀλλὰ καὶ ἐξωθεν ὑπὸ πλαστομένη. ὡσαύ-
τως καὶ τὸ δὲ αὐτῆς σκευάζομενον ἔλαιον.

Ξυλοκέ-
ρατα
Υλοκόρατα ἅ καὶ κόρατα. ταῦτα μὲν ὁ γαλῆ Ξυλοκέ-
ὅς δὲ βάλλει, ὀυχόμενος μὴ μετανομίζεσθαι αὐ- ρατα
τὰ ἀφ' ὧν γίνονται τόπων, ὡς κακόχυμά τε καὶ ξυ-
λώδη καὶ δύσπεπτα. εἰ δὲ νεώτεροι, ῥωννύειν ταῦτα
φασὶ ὅτι σόμαχον μετὰ τῷ τροφῷ λαμβανόμενα,
καὶ ἐπέχειν ἰχυρῶς τὰς γαστροῦροίας αὐτὰ πρὸ τῆ ῥο-
φῆς χεῖρμενα. Ξιφίας κακόχυμός ἐστι C πόδιτ Ξιφίας
τωμαλικός, καὶ δύσπεπτος καὶ ναυτιώδης, καὶ διὰ τὸ
το πλείους ἢ τὸ ἐδωδῆς ἀπέχειν κρείττον. εἰ δὲ
τις αὐτῷ γνῶσι θέλῃσι μετὰ λαβεῖν, ὀριμέσιρ τὸ τὸ
ἀρτύ-

Ξυλαλόων ἀρτύμασι θεραπεύετω, ὅ οἶνον ἐπιπινέτω πάντες
 παλαιὸν καὶ λεπτόν. Ξυλαλόων ξύλον ὅστις διγύ-
 δρος γίνεται δι' ἡν δισφοροῖς τόποις τῶν ἑώων, ὁμοῦ
 καὶ νοτίω τῶν μερῶν καὶ ἕως μὲν ἀσκηπτόν ἐστιν, οὐ-
 δεμίαν ἔχει δισφορὰν πρὸς τὰ λοιπὰ διγύδρα κατὰ
 τῆς δυνάμεως, σκηπτόμενον δ', προσκτάται δυωδύαν.
 ὁ πάνυ μὲντρι τελείαν, ἀλλὰ τέμνεσιν αὐτῷ οἱ ἐγ-
 χῶριοι καὶ κρύπτουσιν ὑπὸ γλῶσσοι πολλοὶ κατὰ κα-
 λυπτόντες, καὶ μετὰ χρόνον ἱκανὸν ἐκβάλλουσι τὰ ξύ-
 λα, καὶ πωλῶσι τοῖς ἐμπόροις. οἱ δὲ ἐν αἰγυπτῷ ὅ
 ἐν ἐτόραιοι χώραις ξέουσι ταῦτα καὶ τὸν φλοιὸν ἀπορ-
 ρίπτουσι, καὶ εἰσδοποιοῦσιν ὅτωσί. Ξυλαλόων δ' δισφο-
 ρὰν εἰσὶ δέκα. καὶ δεκάτη μὲν ἡ ἰνδική, ἡ δὲ ἐν ἰνδία
 γίνεται. ἡ σαμεία, ἡ τις ἐν σάμφη γίνεται πόλει. καὶ
 ἡ λεγομένη σάφειον, ἡ τις ὁμοία δισφ. τὸ μὴ εἶναι ταύ-
 τῳ κυρίως ξυλαλόω. πρὸς δ' καὶ ὑγρὰ, καὶ ἐν ὑγρᾷ
 πάλιν δισφορὰ δι. πόδι ὡς πόριον γ' ἄρτι δειγναι.
 εἰσὶ δὲ πᾶσαι θερμαὶ καὶ ξηραὶ, καὶ ἐν γαστρὶ ἐφεκ-
 τικαὶ, καὶ δυσόμαχοι, καὶ μάλιστ' ἡ ὑγρὰ, καὶ μετὰ ταύ-
 τῳ ἡ ἰνδική. αἱ δ' λοιπαὶ ἡπιοί, ῥωννύουσι τε τὰ ἐν
 δορυμύρεια, ὅ ἀκροφράττουσι τὰς ἐν τῷ ἡπατί ἐμφρα-
 ξεις, καὶ τήκουσι τὰς ἐν τῇ γαστρὶ ὑγρότητας. καὶ τὰ
 λοιπὰ εἶδη θυμιάματα σιωχεῶς, φθείρας ἀκροφράττουσι
 δισφ. τῆς γλυκύτητας. μόνη δ' ἡ ἰνδική κωλύει τὴν τῶ-
 των γέννησιν, διὰ τὴν δριμύτητα.

Ορυζα **Ο**ρυζα θερμή ὅστις κατὰ τὴν α'. ἀπόσασιν, ξηρὰ
 δὲ καὶ τῆς β'. εἰς δὲ τρώχμος ἱκανὸς ὅ οὐ δύσ-
 πεπτος

απειπός. κὺ δὲ μὲν διοςκορίδης ἐπέχειρ ταύτῳ φη-
 σὶ τῷ γαστρί, ὁ δὲ γαλλῶς λέγει ὡς τότε τῷ απέρ
 μαπρῶνται πάντες εἰς ἐπίχθισι γαστρός, ὡς ἀλ-
 λοτρίαν πρῆσαι γὰρ τῇ δόξαν κὺ ἀπρῆσκόμνος αὐ-
 τῇ. ἢ ἢ ἐν λούκῃ ὀρυζα, συμμέτρως ἐπέχθ. εἰ δὲ ἐρυ-
 θρά, πλείον δὲ τῇ ξηρότητι. μετὰ δὲ γάλακτος κα-
 τασκόλαζομένη, δυνεξίαν τε ἔδιδυχοιαν ποδὶ ποιῆται,
 κὺ τῇ γονῇ προσίθισι. Οἶνος. τῷ οἴνῳ χρῶνται ἱκανοὶ Οἶνος
 ἢ χάρει τ' ἐκ τότε ὠφελείας, οἱ ἢ δὲ τ' ἡ ψυχρῷ δυν-
 φραύει, οἱ ἢ δὲ τῇ γόνι ἡ δυνάμει, οἱ ἢ καὶ δὲ
 πάντα. ἐσι ἢ ὁ ἢ νέος οἶνος θερμὸς ἢ τῇ α. ἀπόσα
 σι. ὁ ἢ πάνυ παλαιός, ἢ τῇ βίτῳ, ὁ δὲ μέγας, ἢ τῇ
 δόλῳ τῶν. πέφυκε ἢ τ' τρεφόντων τ' σῶμα. κὺ
 ὁ ἢ ἐρυθρὸς κὺ παχύς, εἰς αἵματος γέννησι ὡς ἡ δειό-
 τάς, βραχείας δὲ ὁμνός τ' εἰς αὐτὸ μεταβολῆς. ἐφε-
 ξῆς ἢ τῶν, ὁ μετρίως γλυκὺς κὺ παχύς, εἴτα πρὸς
 τότε οἱ αὐσηρὸς, εἴτα ὁ κερρός. ἢ τῶν δὲ ἀπάντων ὁ
 λούκος κὺ λεπτός, κὺ αὐσηρὸς τρέφει τὸ σῶμα, καὶ οἱ
 ἢ τ' οἴνων παχεῖς, βοοειμῶτόροι τ' λεπτῶν καὶ δι-
 απειπτότοι. οἱ ἢ λεπτοὶ δυνάμει τῶν τοι δὲ διερῆ-
 κῶτόροι, πλείον οἱ παχεῖς τῶν οἴνων, σαλπικοὶ εἰσι τῇ
 γαστρός. κὺ τίνες ἐξ αὐτῶν ἐμφράτῃσι τὸ ἥπαρ, καὶ
 πάλιν κὺ νεφροὺς, καὶ τὸ δύνει οἱ μὲν ὑδροῖσι, οἱ
 δὲ λιθιῶσι τ' ὡς πλείον αὐτῶν χρωμένων, ἔδιδυχοι-
 σα γόνῳ τῶν. τοῖς δὲ συμμέτροις τῇ κράσι, ὡς τῇ δει-
 σὶ ὁ τῇ χροῖα ἢ ἐρυθρὸς, τῇ ἢ συστάσει λεπτός κὺ ὑπο-
 σύφωρ ἢ ῥέμα, τοῖς ἢ φλιγμαλικοῖς, ὁ παλαιότερος κὺ
 λεπτός.

λεπτός, καὶ κίρρός, καὶ δυνάμης, ὁ ἀλυκός. ὁ μόνον ἢ φέ-
 ρει ὁ οἶνος, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα ἐνίνησι, καὶ σιωεργεῖ
 πόδι τῷ ἀνάδοσιμ τῷ τροφῆς, διεγείρειτε τὸ ἐμφυτὸν
 θερμὸν ὁ αὖξαι. πολλοὶ δὲ τῷ χρωμλῶν αὐτῷ ξηροὶ
 τῷ σώματι ὄντες, εἰς ἐνέξιν μετέπειρον. ὁ δὲ αἰρετορ
 δὲ ἰδιότητα ἔχει τὸ διαπορευθῆναι τὴν τροφὴν ἐπὶ
 τὰ μόρια διαβιβάζων αὐτῷ, καὶ διὰ τῷ σφοδρότατον
 δυνάμει τῇ οἰκείᾳ λεπτομερείᾳ, θερμαίνει τε τὰ μόρια,
 καὶ ὑπεψίαν ποιεῖ, καὶ οὖρα προτρέπει, διὲν ὅτι
 ἐλαχίστη ποσότης πόδι τῷ μέρει ἐκκρίνεται. διὲν
 δὲ ὅτι μᾶλλον ἢ τῷ οἶνον γινώσκουσι γὰρ τοῖς ψυχροῖς ὁ
 ξηροῖς σώμασι, καὶ ἐφ' ὧν ἐλαττωρ ὅτι τὸ ἐμφυτον θερ-
 μόν, ὡς ἐπὶ γρόντων καὶ ἀνακαυμιζομένων. ὁ δὲ πα-
 λαὸς οἶνος, ὁ τῷ γαστέρα προτρέπει, καὶ τὰς ἐμφρά-
 ξεις ἀποφράττει, καὶ ὠφέλιμός ἐστιν οἷς ἀδραιοῖται
 φλεγματικὸς χυλὸς γὰρ τῷ σώματι. ὁ δὲ νέος ἐμπνέου-
 ματώσεις ἐμποιεῖ καὶ δύσπεπτός ἐστι, καὶ παχυὴν
 ἀπογεννᾷ χυμὸν, καὶ καρνεώδους ὁ κεφαλαλγίας
 ποιεῖ. διὲν δὲ πρὸς αἰσθητῶν τὴν τῷ οἶνον χεῖναι αὐτὸν θερ-
 μαινομένης καὶ πυρετῶντας. φησὶ γὰρ Γαλιλῆος γὰρ
 τῷ πόδι κρασέων, οἶνον δὲ ἰδίον καὶ δὲ αἰρετορ ἵππερ
 χεῖ τὸ τάχος τῷ μεταβολῆς, ὡς διαδίου καὶ θειανθί-
 δια, καὶ συνεῖον ὁ πείπει. τῷ ἢ ὑφραίνειν τὴν ψυ-
 χλῷ. πῖνες μὲν λέγουσι τὸ λεπτόν αὐτὸν τὸν μελαγ-
 χολικὸν χυμὸν. οἱ ἢ τὸ ἐξαπλουῖ καὶ ὑδροῖν ποιεῖν τὸ
 αἶμα. τεκμαίρονται δὲ αὐτὸν ἐκ τῷ δῖα πλῆθος αἰ-
 ματος γὰρ τῇ κεφαλῇ πρὸς φρονουῶντων. εἰς ἢ τὸ τῶν
 πρὸς α-

ποδὶ δυνάμετον τροφῶν.

49

πρᾶφροσύνῃ μετὰ γέλωτος. ὃ μόνον ἢ εἰς τὸ σῶμα
δρᾷ ὅσα πρᾶίπομεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ ἀλλοιώσας
τις γινώσκοντες πρᾶσδύως. διφραίνῃ γὰρ ταύτῃ
καὶ δύελπιρ ἐργάζεται, καὶ αὐδραῖαν καὶ εὐμετάδο-
τον. καὶ πολλὰς αὐτὴς διηλὸς ἴδμεν ὡς τῇ πόσει τῶ-
το θρασυομενὺς καὶ ἐνθυμοῦντας καὶ ἐλπίσιρ ἀγα-
θαῖς τρεφομενὺς, καὶ φθισωλὸς διμεταδότης γινομέ-
νους, καὶ σιωπηλὸς καὶ νοσηχεῖς, οὗ μεταδῶλεγομενὺς,
ὅπρ' καὶ Ὁμηρος ἐδήλωσεν ἐπὶ ὧν, Οἶνος ὥς φέηκε καὶ
ἐχέφρονά πρ' μάλ' αἴσαι. καὶ δ' ἀπαλὸν γελάσαι καὶ
τ' ὀρχήσασθαι αὐτῇ. τινὲς δὲ καὶ φιλαλήθεις ὡς τῷ πό-
τῳ γίνονται. οἶνος γὰρ καὶ ἀλήθεια, φησὶ προίμια τις.
ἡ δὲ τὸ τῶ σιωπῆς καὶ ἀμετρος χεῖσις, τὸν ζωπυρ
καταλύει (τόν), καὶ τὸ ἐμφυτρύκατα βαπτίζει θερμόν,
καὶ ἀποπλεξίας πολλάκις ἐργάζεται καὶ ὡς ληψίας,
καὶ τρομώδην τ' σώματος διάθεσιν, ὅ αὐτῷ καθάπτε-
σθαι ποιεῖ τὴν βλάβην τὴν ἡγεμονικῇ. καὶ δὲ ὅσον τ'
ὅτως χρωμένῳ αὐτῷ, αἴτις αἰσθήσεις ἀλγυνώδεις, ὅ
ἡ διάνοια ὁ καθαρά. καὶ ὁ ποιητὴς δὲ δηλῶν τὸ γὰρ
αὐτῷ ἐκλυτικὸν φησὶ. Μὴ μοι οἶνον ἄειρε μηλίφρο-
να πότνια μήτηρ, μή μ' ἀπογνώσῃς, μένος δ' ἄλ-
κῆς τε λάθωμαι. Ὅξος. ποδὶ τ' ὅξος πολλὴ ἀμ. Ὅξος
Φιβολία τοῖς ἀρχαίοις γεγόνε. τὴν μὲν λεγόντων θερ-
μόν ὅσον εἶναι διὰ τὴν λεπτομερίαν, τὴν δὲ ψυχρόν, διὰ
τὸ φανερῶς ψύχειν τὸ σῶμα μεταλαμβάνοντο, καὶ
τέλος ἀπεδέχθη. ψυχρόν μὲν κατὰ τὴν ἀπόστασιν
ὡς τεταμένον, ξηρόν δὲ καὶ τὴν γ. λυσιτελεῖ ἢ πρὸς
d τὴν

τῷ ἐκ τῆς δηλητηρίωρ τῶν πηγνυώτων τῶν αἵμα βλά-
 βλω, οἷον ὁπίσθ' ἔκωνείσθ'. ἀναλύειτε τὸ πηγνύμενον
 γάλα γνὴ γαστρί, καὶ αὐτὸ παχέως καὶ γλίσχρος χυ-
 μὸς λεπιδίω, ὡφελιμὸν τέ ὄντι πρὸς τὰς ἐκ θερμότη-
 τος ὀδονταλγίας διακλυζόμενον, καὶ πρὸς τὰ ἐρυ-
 σιπέλατα ἀναχετίζων τῷ ῥολῷ τῶν δριμέων χυμῶν,
 καταπαύει τε τὴν ἐκ θερμότητος ἐκ ὑγρότητος δὲ
 ψαν μεθ' ὕδατος λαμβανόμενον, καὶ ἐπέχει τὴν τοῦ
 αἵματος ῥολῷ. πρὸς τε τῷ δὴ ξίρι τοῦ λυσσῶντος κυ-
 νὸς ὀνίνῃσι ὑπὲρ φραγόμενον, καὶ πρὸς ἐκ τῶν ὀνίνων
 ὀφθαλμοὺς γνὴ βαλανείω ὁσφραυνόμενον σιμιχέσῳ,
 καὶ πρὸς δὴ γμα σκωρπίου θερμὸν αὐτὸ ὑπὲρ φραγόμενον.
 καὶ πάλιν αὐτὸ θερμὸς τὴν κρασίῳ ὡφελῆ, σφοδρῶς
 τὴν ξανθὴν καταπαύων χολῶν. βλάπτει δὲ τὰ νδύ-
 ρα, διὰ τε τὸ ἀναίμα εἶναι, καὶ τῶν γνὴ τῶν βάθει αὐτῶν
 διεισδύνων διὰ τὴν λεπιδιόρῳ, ὡσαύτως καὶ τὰς
 ψυχὰς καὶ μελαγχολικὰς κρασεις, καὶ αὐτὸ ἀρθεύει
 καὶ ἐκκώπτει τε τῷ τῶν ἀφροδισίων ὄρεξι, ἔτι ἰσχυρὰ
 νει τὸ σῶμα. δει δὲ τὸ τὸ ἀπέχεσθαι αὐτὸ ψυχρὸς καὶ ξη-
 ρὸς τὴν κρασίῳ, καὶ αὐτὸ ἀδυνάμει ἔχοντας τὸν τε θώρα-
 κα καὶ τὸν πνέμονα καὶ τὰ νδύρα. εἰ δὲ ποτε καὶ χεῖ-
 ριν τὸ τῶν, θώρα πνέτωσαν τὴν ἐκ τῶν βλάβων
 μέλιτι, ἢ γλυκυτάτοις ἐδέσμασι καὶ θερμότητος
 ἀρτύμασι, βλάπτει δὲ τῷ ὄψι. πρὸς δὲ τὰς ἐκ πυρὸς
 ἐλκώσεις δυνάμει ὑπὲρ φραγόμενον, λυσίτελῃ, καὶ τῷ γα-
 στρί ἐπέχει, καὶ τὴν τῶν τροφῆς ὄρεξι ἐγείρει, τοῖς τε
 νιαροῖς τραχύμασι ἐρίω ἐμβερέχόμενον καὶ ὑπὲρ φραγόμε-
 νον,

πόδι δλωάμεων τροφῶν.

5
νορ, κωλύει τὴν τέττωρ φλεγμονὴν, καὶ ὁ τότος ἀτ-
μὸς ζέωρ πρὸς τὸν γν τοῖς ὡσίην ἥχορ, καὶ τὰς βαρυ-
κοίας ὑπὸ τῆς δεινῆς. ὠφελῆ δὲ τὸ ὅξυ τὰς φλε-
γμοναῖς ὑπὸ τῆς δεινῆς, καὶ τὰς τοῦ σώματος κνησ-
μοναῖς καταπαύει, καὶ τοῖς ψυχροῖς δίνυμασι τῶν
ιοβόλων θερμὸν ἐπιρραυνόμενον ὀνύνκσι, ψυχρὸν δὲ
τοῖς θερμοῖς. λέγεται δὲ καταπαύειν μὴ τὰς χρο-
νίας βῆχας, τὰς δὲ ὑπὸ γινομνάας ὑπὸ τῆς δεινῆς. πρὸς δὲ
τὴν φρενίτην νόσον καὶ τὰς ἐν κεφαλῇ φλεγμοναῖς
σὺν ῥοδίνῳ ἐπαλειφόμενον, ὃ κ' ἐλάχισον ἄκος γίνε-
ται. ὠφελῆ δὲ πρὸς διψώδεις καὶ ὑδρικούς, ὅτι τὸ
ἀπὸ θερμότητος ἐν γρότῃ τῇ δίνω αὐτῶν.

Περὶ ὀρνιθῶν, ἥτοι ἀλεκτρυόνων, καὶ τῶν ὀρνιθο-
πῶλων. τῶν λεγομένων ὀρνιθοπῶλων σὰρξ, εὐπε-
πτός ἐστι καὶ δύχυμος, καὶ μάλιστ' ἔχει ἀρχομενῶν
ὡς τῶν κείων. διδύτορα δ' ἐστὶν εἰς δύχυμῶν μετὰ τὴν τῶν
ἀταγλῶν, τρέφει δ' ἐν πλείονι ἐκείνων, καὶ μάλι-
στ' εἰς τοιμελώδους ὁσίην. ἡ τοιαύτη δὲ καὶ ὑγραίνει τὸ
σῶμα, ὠφελῆ δὲ αὐτὸ μὴ σφοδρῶς γυμναζομένης καὶ
δύχρουν πόδι ποιῆται, καὶ προσίησι τῇ γονῇ, καὶ τῇ
τοῖς ἐγκεφαλῶν ὁσίην, καὶ μάλιστ' ὁ τότος μυελός. τρέ-
φει γὰρ ἰκανῶς τὸν ἐγκεφαλον, καὶ ὅτι αὐτὸ φασι τοῖς
καφοτόροις τὸν λογισμὸν αὐτῶν λυσιτελεῖν. ὃ δὲ εἰς
τὸν ἀλεκτορίδων μεταλαμβάνοντα, ὅτι ὅξυ γάλα-
κτος εὐθὺς μεταχέει. τετήρηται γὰρ κωλικὰς τὸ τοῖς
τὸν ἀπογενναῖν νόσος. τὰ δὲ λιγόμενα ὀρνιθοπῶλα,
εὐπεπτά ἐστὶν. ἀπογεννᾷ δὲ αἷμα σύμμετρον τῇ συ-

d 2

σάσφ,

σάσθ, μήτε πάνυ λεπτόν, μήτε πάνυ παχύ. λυσίτε
 λᾶσι δὲ τοῖς ἀγυμνασίοις, ἃ τοῖς ἐμφράξισι λυσίτε
 λῆσορον ἀλισκομένοις. πῶτρεπτοι ἢ τὴν γαστέρα,
 πέπων καὶ ὠφελᾶσι τὸν σόμαχον θορμαιομένοισι. Πέ-
 πων ψυχρὸς ὅτι ἡ γὰρ κατὰ τὴν β. ἀπόσασι, ἢ τ
 πορ δὲ ψυχρὸς ὁ γλυκύς. ἐσι ἢ ὁ πεπεμμένος λεπτο-
 μόριος ὁσείας, ῥυπτικῆς τε ἃ τμηλικῆς μετέλη
 φεδυνάμεως, ὅθεν διτορλικὸς ὅτι καὶ λαμπρῶς τ
 σῶμα, καὶ μάλλον εἰ ξηρανῶς ἵς παρμα, καὶ κόψας
 καὶ σήκας, σμήγματι χρύσειον, ὅσον γὰρ ἃ ῥυπτικῆς πλε-
 ον, ὥστε καὶ πρὸς λιθιῶντας ἀρμόττειν νεφρὸς. μοχ-
 θηρὸν δὲ χυμὸν ἀργεννῶν ὁ πέπων γὰρ τῷ σώματι, καὶ
 μάλλον ὅταν μὴ καλῶς πεφθῇ. δὲ δὲ ὅσον πρὸ τ' ἀλ-
 λης τροφῆς ἐδίειν, καὶ τοῦ μὲν φλεγματικὸς οἶνον
 τὸτ' παλαιὸν ὠπίνειν, τοῦ δὲ ξανθοχόλου, ὁ ξώ-
 δη, δὲ τὸ μὴ προσφέρειν χολῶν. πάντας δὲ μετὰ
 τοῦ θυμὸς μεταλαμβάνειν τροφῆς. ἢ γὰρ ποιούτη,
 ἀκτρεπεί τὴν δὲ αὐτὸ βλάβῃ. ἐσι δὲ δυνάμοι ὡς,
 ἃ εἰτε φλέγματι πριτύχοι, εἴτε ξανθῶν χολῶν, δι-
 θύς ἀλλοιοῦται εἰς αὐτὰ, ἃ τὸς ἢ ξανθοχόλου ὁ πάνυ
 γλυκύς βλάπτει, τοῦ δὲ φλεγματικὸς ὁ πάνυ πεί-
 πτος. ἀπεπτότορος δὲ ὅτι ὁ γλυκύς. ὅτι ἢ θορμῶν
 ἔχουσι τὴν γαστέρα, καὶ ξανθόχοιοι τυγχάνουσι, βλά-
 πτοντες ὠπίνοντες οἶνον τὸτ'. αὐτὸς τε γὰρ δυνά-
 μος, καὶ ὁ οἶνος ὡς τὸ πλεον ἀναδιδόδαι τοῦτον
 πρᾶσκονταί, καὶ δριμύτορον τὸν δὲ αὐτὸ ἀποργά-
 ζεται χυμὸν γὰρ τοῖς τοῖς σώμασι. ἐσι ἢ ἃ ναυ-
 γώδης,

ζώδης, λεπταίαι δὲ καὶ αὐτὰ παχέαι. ὁ γλίσχρος χυ-
μὸς. διὰ δὲ πρὸ τούτων αὐτὸν μὲν φλεγματικὸς ὁ χαλ-
νορ ἐν αὐτῷ προσφέρειται ὁσίαις, ἢ τοι τὸ πρὸς τῷ
σώματι. αὐτὸς ὁ ξανθὸς καὶ μέγας ἐν δερματίδῃ
καταντλαῖ, διὰ τὸ δύσφθαρτον εἶναι τὸ πρᾶγμα
αὐτῷ. αὐτὸς ὁ βίαιος πίνοντας, ὁ δὲ τούτοις μεταχέει,
καὶ μὴ ὁ βίαιος ἐπὶ τῷ χυμῷ τροφῇ, ἀλλοιωθήσεται γάρ.
αὐτὸς δὲ λιθινὸς φασὶ μὴ διὰ τὸν βίαιον προσφέρειται
ἄρτον, διὰ τὸ μὴ διαβιβαδύναι τὴν γλίσχρητα.
Τὰς αὐτὰς αὐτὸς νεφρὸς, καὶ μάλιστα εἰ μὴ καλῶς εἴη ζυμω-
μῶς. προκρίνεται ὁ αὐτὸς μακροτέρως πέπωνας τῷ
σπογγύλῳ, ὡς διερρηπτικὸς καὶ ῥυτίτης τούτος. εἰσὶ ὁ
πάντες πορφυροὶ καὶ γαστροί. καὶ οἱ δὲ γαστρὶς ὑπὸ
τούτων πλείονι ὑπαίγεται, ὅτι ἡ πλείονι βλάπτονται.
λέγεται δὲ καὶ ὡς τὴν πρὸς τὰ ἀφροδίσια ὀρεξίαν, καὶ
τὴν γονιὴν ἐλαττωσίαν. ὁ δὲ λεγόμενος σαρκώδης
πέπων, ψυχρὸς ὅτι ὁ ὑγρὸς καὶ ὠφέλιμος, εἰς τε αὐτὸν
καύσος πυρετός. ὁ αὐτὸς ἀκρεβῆς τριταίος, καὶ τὰς
θερμὰς γαστέρας, τοῖς τὴν κράσιν ψυχροῖς ὁ τὸν σό-
μαχον ὑγροῖς πάντῃ βλαβερὸς καθέστηκε. **πιστά**
καὶ ὀλιγότροφα ὅτι καὶ θερμά, ὁ ξηρὸς κατὰ τὴν βί-
αίαν. ὁ ἐπεφραγμένον κατὰ τὰς διόδους αὐ-
τῶν χυμῶν, μετέχει ὑποπικρῶ καὶ ὑποσφοδρῶ ποιοῦ-
ντος ἀρωματίζουσας. σομάχῳ δὲ κατὰ τὴν γαλίνον,
ὅτε βλάβη, ὅτε ὠφέλεια ποιῶσιν ἀξιόλογον. οἱ δὲ
νεώτεροι, δυσόμαχα ταῦτα νομίζονται. ὠφέλεια δὲ
καὶ τὸς ὑπὸ ἰοδόλῳ διηχθέντας. ἀπογεννῶσι δὲ αἱ-

πέπων δαρ-
κωτικός.

πιστάκια

d 3 μα

Τοιούτων εἴδη μερὸς ἑκατέρωθεν: σαρκώδης καὶ δαρ-
κωτικός.

μα λεπτομέρες, καὶ λεπτοῦσι τὸς παχῆς καὶ γλίσ-
χρος χυμὸς. τὸ δὲ πῖσα κέλαιον ὠφελιμὸν ὅτι τῷ σῆ-

πίσος θεικὸν τοῖς νεφροῖς, καὶ τῷ πνεύμονι. **Πίσος** ἢ τοῖς

κέγχρος. κέγχρος ψυχρά ὅτι κατὰ τὴν α'. ἀπόστασις,
ξηρὰ ἢ ἡτὶ τὴν β'. δύσπεπτος τε ὑπάρχει, ὡς γαστρός
ἐφελικὴ, καὶ ὀλιγότροφος. ὠφελεῖ δὲ τὸς δεομένους
ψυχῆς τε καὶ ξηραίνειν τὴν γαστέρα. λαμβανομένη ἢ
μετὰ γάλακτος, ἢ ἀμυγδαλοθασίῳ, ὅπως πεπτοτέρα

πράδον καὶ ὑγροτέρα γίνεται. **πράδον** θερμὸν ὅτι καὶ ξη-
ρὸν κατὰ τὴν β'. ἀπόστασις. ὑπάρχει δὲ δισρηλικόν, ὡς
κακόχυμον, ἀμβλυωπίαν τε ποιεῖ σιωχῶς χρώμε-
νον. ἐστὶ δὲ ὡς δυσόνειρον, ὡς λακτοδόμαχον, θερμαίνει
ἢ τὴν γονίω, καὶ λεφαλαλγίαν ἐργάζετο, καὶ βλά-
πτει τὸ ἥπαρ, καὶ τὸς νεφροὺς, καὶ τὴν κύστιν. λυσιτε-
λεῖ ἢ πρὸς τὰς αἱμορροΐδας. δις ἢ ὑδατὶ ἐφόμενον,
καὶ ὅξει ὡς γάρῳ καὶ ἐλαίῳ ὡς κυμίνῳ ἀρτυόμενον,

πρόβατ. ὠφελιμὸν ὅτι τοῖς ψυχροῖς σωμαχοῖς. **πρόβατ** ρ.
τὸ πρὸβάτειον κρέας πόδι τῶμαλικόν ὅτι καὶ κακόχυ-
μον. κρείττονας ἢ τῶν πρὸβάτων τὰ γυναικεία. τὰ δὲ
ὑπὲρ ταῦτα, καὶ δύσπεπτα καὶ κακοχυμώτερα. βλά-
πτει ἢ τὸς ὑγροσώματους καὶ τὸς φλεγματικούς.

πόρδιξ πόρδιξ. ἢ τῶν πόρδικων σὰρξ ὅπως πεπτος, ὡς μάλισα
ἢ μὴ αὐθιγόν μετὰ τὴν σφαγὴν πωληθῆναι, ἀλλὰ
καὶ μετὰ ἡμέρας α'. ἢ β'. ἀποβάλλει γυναικῶν τὸ
πομπόσον σκληρὸν γυναικῶν, ἐπέχεται τὴν γαστέρα, καὶ
αἷμα λεπτόν ἀπορρύνει, καὶ εἰ παχὲς αἷματι ἐμψύ-
χον, λεπτοῦσι αὐτὸ, ὡς μάλισα τὰ πόρδα ταῦτα καὶ

τοῖς

ἡ δὲ λοιπὴ σῶμα τῶν πλυνῶν δύπεπῃα. λυσιτε-
 λῆι δὲ τοῖς ἀγυμνωτοῖς, καὶ τοῖς τῶν δυνάμειν ἀδῶ-
 νέσι, καὶ τοῖς λεπτοῖς διαίτης λεγομένης, καὶ τοῖς
 ὑγροῖς τὸ σῶμα χορ. ὁ δὲ τῶν μυελὸς σὺν οἴνῳ με-
 ταλαμβάνοντες, ἐκτορικὸς ἐνένησι. τὸ δὲ ἡπαρ ὡς
 ληπτικόν, ἢ τὸ χολὴ καὶ ἀρχαῖς τὸ ἐποχύνειν, πάν-
 τιν ὀφθαλμοῖν ὠφελεῖ. ἐστὶ δὲ πρὸς ἀμβλυωπίας, φα-
 δεὺς κατὰ μὲν ἐξ ῥίνων τρόπον χρωμὴν, μνήμην
 ἐμποιεῖ. **Πόρις** ὁρά. ἢ τῶν πόρισεροπούλων. **Πόρισε-**
 ρὰρξ θορμὴ ὅτι καὶ ὑγρὰ καὶ πόρισερμακὴ, καὶ μά-
 ρα. **Πόρις** ἢ τῶν κατοικιδίων. ἀποχυνῶν τὸ αἶμα τὸ συμ-
 μέτρον παχύτορον (καὶ θορμότερον), ὅθεν ὁρᾷ ἐνίοτε
 ποιεῖ πυρετὸς. ὠφελεῖ δὲ τὸς διὰ ψύξιν ἀλγοῦν-
 τας τὸς νεφροὺς, καὶ πρὸς τὴν γονὴν, καὶ τὸ αἶμα
 τι. **Βλάπῃ** δὲ τὸν κεφαλὴν καὶ τὸς ὀφθαλμούς. λέγε-
 ται δὲ ὡς σιωχέσθω χρωμὴν, λέπρας ποιεῖ. κρείτ-
 τον δὲ ἐν ἑαυτῇ φθινοπώρῳ γηινώμενα, τῶν ἐν χύμα
 νι, ἢ θορεῖ πικρῶν. **Παχέει** ἢ τοὶ καρκίνοι **Παχέει**
 ἔχουσι τὴν ἀλκυὸν χυμὸν, ἢ πρὸς μὲν τοῖς ὄστροις **ἢ τοὶ καρ-**
 δέρμων. ἐπέχουσι δὲ τὸν γαστέρα μετὰ τὸ ἀποθεῖναι **κίνοι.**
 ἐν τῷ ὕδατι τὸν ἀλκυὸν χυμὸν διὰ τὸ ἐψύσεως. οἱ
 δὲ ποτάμιοι ὠφελοῦσι πρὸς τὸν ἐν τῷ πονδύμο-
 νι πληγῶν, **βλάπῃ** οὖσι δὲ τὸν κύστιν. φησὶ δὲ ὁ λο-
 γιώτατος Κώνσας ὁ λεγόμενος ῥωμαῖος, ὡς εἰ-
 ψηθῶσι οἱ ποτάμιοι καρκίνοι ἐλαίῳ, πάντες ὄνῃσι
 φόρον γίνετ' τὸ ἐλαίον ὡς αἰζόμενον ὡς πόντιον
 σὺν ἐκ θορμότητος. ὠφελεῖ δὲ τὸ μεταλαμβάνοντες,

Ὁ τὸς δυσφοροῦντας διὰ διλητηρίας πόσις, ἢ δὴ
 ξιρ ἰοβόλο. λέγει τὴν ὥς ξηραίνονται καὶ λθοτριβόμε-
 νοι, καὶ τοῖς σκληροῖς ἀποσῆμασι καὶ ὑπερθεμελνοί, μα-
 λασσοῦσι ταῦτα. ἐκβάλλουσι δὲ καὶ τὰς τὴν βελῶν ἀκί-
 ρη πόδι. διὰς ἐκ τοῦ σώματος. Πέποδι θερμόν ὅτι ὁ ξηρόν
 καὶ τὴν τὴν βίττω ἀπόσασιν. τμηλὸν ἢ τυγχάνει τὴν πα-
 χέων καὶ γλίσχων χυμῶν καὶ πονδύματων διαφορῆ
 κόρ. διασπιδάσει δὲ ὁ τὰς γὰρ τῷ σῆθει καὶ πονδί-
 μονι καὶ γαστρὶ ὑγρότητος, βλάπτει δὲ τὸς νεφροὺς, καὶ
 τῇ ὑστέρα ὑπερθεμελνομετὰ τὴν σιωπσίαν, ἐμπο-
 διζει τὴν σύλληψιν, καὶ ἀποκομποιεῖ τὸ τό τε τὴν γυ-
 ναῖκα. πνὲς ἢ αὐτὸ γὰρ τῇ τετάρτῃ τεθήκασιν τάξιν τὴν
 Πήγανον. θερμαίνοντων ὁ ξηραίνοντων. Πήγανον. τὸ ἢ
 ἀχρὶον θερμόν ὅτι καὶ ξηρόν κατὰ τὴν δι. ἀπόσα-
 σιν, τὸ δὲ ἡμέρον καὶ τὴν γ. τέμνει δὲ τὸς παχέας ὁ
 γλίσχρος χυμὸς καὶ δι' ὅρων κρονοῖ, καὶ πρὸς ἐμπνύ-
 ματὸς ὅς ἀρμότῃ, καὶ τὴν πρὸς τὰ ἀφροδίσια προ-
 θυμίαν ἐπέχει, καὶ ξηραίνει γυναικός. τοῖ δὲ ἀχρὶον
 πηγανὸς ἢ διωαμὸς διαπυρός ὅτι ὁ ἐλκωπικὴ, καὶ
 μάλιστα κύσεως, καὶ δὴ ὅσοι οἱ ποδιαχρικοὶ πίνοντες
 φάρμακον τὸ δι' ἀχρὶον πηγανὸς, πονύρως διατίθεν-
 ται τὴν κύσιν. εἰ δὲ μὴ ταῦτα βλαβῶσι, κατὰ πο-
 λὺ ὠφελοῦνται. μιγνύουσι δὲ πνὲς τῷ τοῖστω φαρ-
 μακῷ καὶ πηγανὸς ἡμέρος, ὥς ἡπὶον βλαβερόν κύ-
 σεως. λυσιτελεῖ δὲ καὶ πρὸς τὸς πονδύματίας ὑδέρ-
 ρους, καὶ τὸς ἀνὰ σάρκα, καὶ τὸς ὑπὸ ἐχίδνης διληθγί-
 τας, ὁ τὸ μήκωνος ὁ πόρ, ἢ ἀκόνιτον πίνοντας, καὶ
 τὸς

αὐτὸς κωλικὸς πινόμενον τε ὡς γνέμενον. λέγεται δὲ
 καὶ ὅξυ δερκίαν ποιεῖν ἐοδίον, καὶ δὲ τὸ τοιοῦτον πρὶν
 ζῶντες σιωπῶντες αὐτὸ ἀπεγδύοντο. τινες δὲ καὶ
 τὸν τὸν χυλὸν μέλιτι μιγνύουσιν, ὅξυ πρὸς τοιοῦτον
 φάρμακον. βοηθεῖ δὲ δυσσείας μετ' ἐλαίου ἐφόμενον,
 δι' αὐτὸ πυνελόνος ῥιζίνης, καὶ ὑπὸ δύσπνοιας
 καὶ δὲ μετὰ μέλιτος, ὅθεν ὠνησεν. ἐπὶ ἡ λυθαργικῶν
 πινόμενον καὶ δὲ κλυστῆρος γνέμενον, ἱάμα
 γίνεται. λυεῖ δὲ αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἰχθύος πόνος αὐτὸ
 ψυχρὸ χυμὸς, πινόμενον καὶ καταπλασόμενον. ὡς
 δὲ τῆς ποδάρκας δὲ τῆς τὰ γόνατα ἀλγούτων,
 δὲ φλεγματικὸν χυμὸν τῆς ὀνίνης καὶ τὰς ὀδύ-
 νας πρᾶν, ἐχάρας τε τὰς ἀπὸ ἀνθρώπων ταχὺ ἀ-
 φίσκοι καταπλασόμενον μετὰ μέλιτος ἢ ἄσφα-
 δων. τὸν δὲ τὰ γνῶντα, ὅθεν ὀνίνητι δὲ μόνον ἀλλὰ
 καὶ ἰδιότητι πρὶν ἰχθυαδικὸς ὀνίνης. ἐπὶ δὲ καὶ ἀπο-
 φρακτικὸν τῆς γνῶντος ἢ παπὶ καὶ τῶ σπλῆνι ἐμφρά-
 ξων. δὲ ἡ αὐτὸ ξανθὸν ὅλος τὸν ἀπέχεσθαι, θερμαίνει
 γὰρ αὐτὸ τοιοῦτος, ὡς ἀναλύει τὸ λεπτὸν αἷμα ὡς κατα-
 λείπει τὸ παχὺ, καὶ ποιεῖ αὐτὸν μελαγχολικόν. λέ-
 γεται δὲ ὡς ἐκ τῆς χυλῆς αὐτὸ πρὸς ἐγκυος γυναικὸς, ἐκτε-
 τρώσκει. καὶ ἐπὶ ἡμέρας πρὶν καὶ δεκά φύλλα
 αὐτὸ μεταλάβει, ὁμοίως ποιεῖ. καὶ ὡς νῆσις αὐτὸ τις
 μεταλάβει, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ δολιχτηρίῳ ὅθεν βλα-
 βήσεται. Πόριδρά δὲ ἡ ὀρθή, εἰς κεφαλαλγικὸς πόριδρά
 καὶ ῥέσας τρίχας ἐπαλειφόμενος ὠφελεῖ, ὅθεν ταλ-
 γίαν τε πάντας ὡς κινεμένους ἢ τοῦ καὶ σείοντας ἐπὶ

κρατῆ, ἃ τὰ γὰρ σῶματι ἐλκὴ ἰᾶται, καὶ κωλικὸς ἢ λι-
θιῶντας τὸ ἀπόζημα ὠφελεῖ. τὸς δὲ ἐλεφανταῖν ἄρ-
χειρ ἃ ὑπὸ ληπτικὸς, ὁμοίως πινόμενον ὠφελεῖ, ἃ εἰς
ἀμφημόρινος καὶ τεταρταῖος ὡσαύτως. ποδιαγρι-
κὸς ἢ ἃ ἰχθυαδικὸς καὶ βραυμαλῆκος κατὰ πλάσσομένη.

Ροιαὶ

Ροιαὶ ψυχραὶ εἰσι ἃ ὑγραὶ. τῶτων αἱ μὲν γλυ-
κῆαι, αἱ ἢ ὀξείαι, αἱ ἢ μικταὶ τῇ γλυκύτητι, ὠφελᾷ
σι ἢ αἱ γλυκῆαι τὸ θώρακα, ἃ δὲ χυμοὶ εἰσι, καὶ ἔντος
μετέχουσι θερμότητος. αἱ ἢ ὀξείαι, διερκελκαὶ εἰσι, καὶ
πρὸς ξανθολικὰς νόσους, ἃ τῇ τῇ ἡπατος καὶ τῇ γα-
στρὸς θερμότητι ὠφελίμαι. χρῆσιμόν εἰσι ἢ αἱ ροιαὶ ἃ
ὑπὸ τῷ διακνομένῳ σφοδρῶς τὸ σῶμα ὁρᾷ αὐτὸς μοχ-
θερὸς χυμὸς, τῷ χυλῷ σὺν ἀλκυρίαις πρὸς σφοδρόμενον,
ὡς ἰπποκράτης ὑπὸ τοῖς καρδιαλγῶσι ἐκέλευσεν. ἵα
ἢ γίγαρτα τῷ χυλῷ ῥυπτικώτερα, ὁ δὲ τῷ γλυκῆας ροι-
αῖς χυλὸς ἅμα τῷ ὀξείας πινόμενος, πρὸς ἐπὶ τῇ γαστέ-
ρα, ἃ ξανθὴν ἀλύπως κερδοὶ χολῶν, ἃ ὑπὸ τῇ γαστέ-
ρα. τὴν δὲ ὀξείας ὁ χυλὸς σὺν μέλιτι πρὸς ὀφθαλμοῖς
ἐπιθεμένους, ὁξυδερκίαν ποιεῖ, καὶ μάλιστα ὅτε πα-
λαιωθῇ. οἱ ἢ κρόκοι τῷ ὀξωδῶν ροιῶν μετὰ ἔντος ῥοφῆς
πρὸς σφοδρόμενος πολλάκις ἐκκρόπῃ τὸ σφοδρὸν ἐμε-
τηρ, κατὰ παύει τὰς ἀπὸ οἰνώδους φλεγμονὰς τῇ ἡ-
πατος. πᾶσαι ἢ αἱ ροιαὶ ἐκκρόπῃσι τῇ ὑπὸ τὰ ἀφροδί-
σια ὀρμῶν, καὶ μάλιστα τὸς ὑπὸ τῇ κρᾶσι ψυχρὸς.

Ροδιακί-
να

Ροδιακίνα οἱ ἢ γὰρ τῇ τρίτῃ τάξει τεθήκασιν τῷ ψυχόν-
των τε ἃ ὑγραίνοντων, οἱ δὲ γὰρ τῇ α'. οἱ δὲ γὰρ τῇ β'.
ὁ καὶ ἀκεβέσθρον. ἀποξηρῶσι ἢ χυμὸν φλεγματι-
κόν,

πόδι δυνάμεων τροφῶν.

59

κὸν, καὶ δύσπεπτα τυγχάνουσι, καὶ ταχέως ἐν τῇ γασ-
τρὶ διαφθείρονται, καὶ δὲ οἱ σιωχεῖς ὁρῶν κατα-
κώρως τὸ τῶν μεταλαμβάνοντες, πυρετὸς ἀλίσκον-
ται. βλάπτουσι δὲ τινι ιδιότητι τὰ νύκτα. δειδὲ
ταῦτα πῶς ἑτέρας τροφῆς προσφέρει, καὶ ἀκρε-
τον τὸ τοιοῦτον πίνειν. τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν πέπειρα, τὴν
γαστέρα πῶς δαίτῃσι, τὰ δὲ ἄωρα, ταύτῃ ἐπέχουσι,
τὰ δὲ ξηρὰ πλείω. ὁ δὲ χυλὸς τῶν φύλων πινόμενος,
ἀναρῶν ἐλμινθας. ὡς αὐτῶς καὶ τῶν ἐγκεφάλων
ὡς ἐλμινθας μετὰ τῶν φύλων. διεγείρει δὲ τὰ ῥοδια-
κινα τὴν τροφοῦς ὄρεξιν, λυσιτελεῖ τε τῇ φλεγ-
μαίνοντι γαστρὶ, καὶ τῇ γονίᾳ προσίθῃσι. ἐμποιοῦσι δὲ
πὸ ῥῥῶδης τῶν ἀμαλίου δύσνητον, καὶ μετὰ μὲν πολ-
λάκις ἢ δύο, ἀπογεννῶσι δὲ τὴν σῆψιν πυρετὸς,
ὅσα τὰ αὐτὰ καὶ τῶν λεγομένων βορικόκων γνόμε-
ναι. ἐκείνοι γὰρ ὀλιγοχρόνιοι καὶ οὐ διάλυτοι, ἀλλὰ χρῶ-
νίαι καὶ δυσλῦτοι. δειδὲ πῶς αὐτῶν τὸ πίνειν
τῶν ὁδῶν, ἢ ὅξιν προσφέρει τροφῇ. **Ρα-φανίς**
φανίς θερμαίνει μὲν κατὰ τὴν γαστέρα, ξηραίνει
δὲ καὶ τὴν β. ὡς δὲ ὅμως εἴρηκεν ὁ Γαλιένος, ἐστὶ τεκ-
μαίρεαι. οἱ παλαιοὶ χωρὶς ἄρτε ταύτας προσεφέ-
ροντο, καθάπερ οἱ νῦν τὸ διακίον. φησὶ γὰρ ὡς ὁμοῦ
ταύτῃ ἐδίδοσαν οἱ καὶ τὰς πόλεις ἀνθρώποι, μετὰ
γάρτε πῶς ἑτέρας γαστρὸς ὑπαγωγῆς ἕνεκα. οἱ δὲ
ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ μετὰ ἄρτε πολλὰκις προσφύρον-
ται. θαυμάζει πῶς τὸ τοιοῦτον μετὰ δειπνοῦ ταύ-
τας προσφερομένης, ὡς ἀπεψίαν μάλλον ὅτι ὡς
τηδε

φερόμεναι, ἵσῳσι τὰς αἰμορροΐδας. ὠφελᾷσι δ' ἐπὶ
 ἰδιότητι, καὶ τὰ ὑποχόνδρια πρὸς τὴν τροφὴν μετα-
 λαμβανόμεναι. σὺν δὲ μέλιτι, καὶ πρὸς βῆχας, καὶ
 δύσπνοϊας λυσιτελεῖσι. καὶ τὰ τῶν φύλλα πρὸς
 σπλῆνικὰς διαθέσεις. πίνες δὲ ξυὺ ὀξυμέλιτι προσ-
 φέρονται ἐμέτω χολειν, καὶ ἐμῶσι φλέγμα πολὺ, καὶ
 ἀπαλλοττοῦνται ἀμφημερινῶν καὶ τεταρταίων πυρε-
 τῶν. φασὶ γὰρ ὅτι τῶν χυλῶν, ἀναρεκτικὸς ὅστις σκορ-
 πίων τῶν τοῖς ὠχρόμενος, καὶ ὡς τὸν μεταλαμβάνον-
 τα αὐτῷ, ὃ βλάπτει δὴ γὰρ σκωρπίου τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
 νῃ, ὅτι εἰς χυλῶν φανείδους τὰς χεῖρας ἐπιμελῶς
 χρίει καὶ τρίβει, ἀκινδυνῶς ἐρπετῶν ὠλὴν λήπτει.

Ρόδον ψυχρὴν ὅστις καὶ ξηρὴν ἐκ συφώσεως καὶ πι- Ρόδον
 κρᾶς ποιότητος συγκείμενον. ὠφελᾷ γὰρ τὰς θερμὰς
 κεφαλὰς ὁσφραίνοντο, βλάπτει δὲ τὰς ὑγρὰς, καὶ
 ῥόδματίζει ταύτας. ὠφελᾷ δὲ πρὸς τοὺς ἐκ τῆς ξαν-
 θῆς χολῆς πυρετοὺς μεταλαμβάνοντο, καὶ τονεῖ τὸν
 σόμαχον, ὅτι ἡ πᾶρ, βλάπτει δὲ ἰδιότητι ἐνὶ τοῖς ὄρ-
 χεσι, ἀναχετίζει τὰς σφριμέας ἀναθυμιάσεις, ὥστε μὴ
 ἀναλγεῖται τὸ πλὴν κεφαλῆς.

Σύκα. τὰ σύκα θερμαίνει κατὰ τὴν αἰσθησιν. ἀπόστα- Σύκα.
 σιν, ἐπὶ τεταμνίον, ξηραίνει τε κατὰ τὸ πλὴν μέ-
 σω τῇ πρώτῃ, τρέφει δὲ ἱκανῶς. ὃ μὲν ἐστὶν ὀξυμέ-
 να τε καὶ ἰσχυρὰν ἐργάζονται τὴν σάρκα καθάπερ ἀρ-
 τῶς καὶ κρέας, ἀλλὰ καὶ χαῖνον. ἐμπιμπλῶσι δὲ φύσης
 πλὴν γαστέρα, εἰ μὴ καλῶς πεφθῶσι. ἡ γὰρ δὲ εἰσι τῶν
 λοιπῶν ὁπωρῶν κακοχυμώτοροι. πρὸς τὴν ἐπί τῇ
 γαστέ-

Συμμεώνος το Σκθί

γαστέρα ἔραδίως διόρχονται, καὶ ἀξιόλογον ἔχουσιν
 τὸ ῥυπτικόν, καθάπερ ἡ ψαμμάδιη πολλὰ τῆς νε-
 φριτικοῦ ὡς τῇ ἐδωδῇ αὐτῶν ἐκκρίνεται. τὸ δὲ πρὸς
 τὴν σὺν κομῇ ἐγγὺς τῇ μηδὲ ὅλως βλάπτει, ἡ δὲ πρὸς
 πλησίως ταῖς ἰσχάσι, πολλὰ μὲν ἔχουσιν τὰ χήσι-
 μα. μοχθηρὸν ὅτι τὸ μὴ πάνυ χηρὸν αἶμα ἀπὸ γυναι-
 κῶν καὶ φθίρας ἀπογυνῶσι. διὰ δὲ μετὰ τὴν τὴν σὺ-
 κωρ χήσιν λεπταίνουσαν πρὸς φέρεσθαι τροφίμῳ, ὁ δὲ
 Γαλλῶς ὡς φησι, νοσήσας πολλὰ κίς δὲ τῇ τῇ ὅπω-
 ρωρ χήσιν, ἀπὸ γε τοῦ εἰκοσθ' ὁ γόος ἔτος τῇ ἡλικί-
 ας αὐτῶν μέχρι τῇ γήρως, πασῶν μὲν ἀπέχετο. σὺ-
 κα ὅτι μονήρως ἡ σαφυλὰς προσεφέρετο, ὅτε τότε
 ἀμέτρως. λέγει τῇ ὡς ὅσοι τῇ Φίλωρ αὐτῶν τῇ τοιαύ-
 τη πρὸς αὐτῶν τῇ χήσεως τῇ ὅπωρ ὅπως ἀπὸ
 χοντῶν, αὐτοὶ δὲ μένουν. ὡφελῶσι δὲ τὰ σὺκα τὸν
 πονδύμονα ἡ τὸν θώρακα. φασὶ δὲ καὶ ὡς ἀντιφαρ-
 μάκω δυνάμει ἔχουσι πρὸς τὰ δηλητήρια, εἰς καὶ

Σπέρτος ἐκαστὴν νῆσις χήσεται. Σπέρτος ὡς τὰς ἀμπέ-
 λας δισμῶσι, τὸ τὸ ὁ καρπὸς καὶ τὸ αὐτὸς ποθγῆτα
 σὺν μελικρῆτι ὁβολοῖ εἰ. καθαίρει αὐτὸν ὡς ἀπὸ ἑλλέβο-
 ρος λευκὸς ἀκινδυνῶς. ὁ δὲ καρπὸς ἡ κάτω καθαίρει,

Σπῆχως αἱ δὲ ῥάβδοι καὶ ἰχιάδας ὡφελῶσι. Σπῆχως ἐκ
 φράττει καὶ λεπταίνουσα, ἡ ῥύπται καὶ ῥωννύει τὰ πλάγ-

**Σταφυ-
λαί** χνα πάντα, καὶ ὅλῳ τοῦ ζώου τῇ ἔξι. Σταφυλαί.
 αἱ πρὸς πειραι σαφυλαὶ θόρμαί εἰσι καὶ ὕγρα κατὰ τῇ
 αἱ ἀπόσασι, καὶ τρέφουσι τῇ λοιπῶν ὅπως πλεον,
 ἡ τῇ δὲ τῇ σὺκωρ, καὶ ὁ κακὸς χυμοὶ εἰσι καὶ πρὸς πει-

φοι τυγχάνουσιν ἀκείβωδς. ὃ μὲν ἰσχυρὰ καὶ πυκνὴ ἔ-
 τώτων σὰρξ, ἀλλὰ χάννη ἢ πλασθαρὰ. καὶ μέγιστον
 φησὶ Γαλιωὺς αὐτὸ ἀγαθὸν τὸ ταχέως ὑπέρχειν,
 διὸ καὶ ἐὶ ὑπὲρθεῖν, βλάπτουσιν, ὃ γὰρ πέπονται τῇ
 νικαῦτα καλῶς, ἀλλ' ὠμὸν γγυνῶσι χυμὸν, ὃ ῥαδίως
 εἰς αἷμα μεταλαμβάνοντο. ἡ δ' ἐπὶ γιγάρτων φύ-
 σις, ξηρὰ καὶ σύφασα πῶς ὅσι. διέρεχ' οὐκ τὰ γ' ὅρα
 πάντα, μὴ ἀλλοιομένη. αἱ δ' ἐκρεμαδίσεις σαφυ-
 λαί, ὅτε ἐπέχουσι τῇ γαστρί, ὅτε προτρέπουσιν, δὲ
 πεπὶ ὅρασι δὲ τ' ἄλλων εἰσὶν. ὃ μικρὰ ἢ διαφορὰ
 τῇ σαφυλῶν ὅσι κατὰ τὸ γλυκείας ἢ αὐστηρᾶς, ἢ ὀξεί-
 ας εἶναι. αἱ μὲν γὰρ γλυκείαι θερμότητον ἔχουσι τὸν χυ-
 λόν, αἱ δὲ αὐστηραὶ καὶ ὀξείαι, ψυχρότεραι. γαστρί γὰρ
 ὑπ' ἀγασσιν αἱ γλυκείαι, καὶ μάλιστα ὅταν ὦσιν ὑγραί.
 πασῶν μὲν οὐκ ἀσφαλεσάτη χρεῖσις ὅταν ἀρεκώ-
 δας ὦσιν καὶ πέφροι, ἢ συμμέτρως τὴν αὐτῶν με-
 ταλαμβάνει. ἴνους ἢ σαφυλαί τὸ λοιπὸν εἴ τι τ' αἱ
 πέλων πέφειως προσλαμβάνουσιν ἐκ τοῦ κρεμαδίσ-
 ναι καὶ γλυκαίνοντες. αἱ δὲ λευκαὶ σαφυλαὶ πλείον
 προτρέπουσι τὴν γαστρί, ἢ αἱ μέλαιναί. πασαι δὲ
 διεγείρουσι τῇ τριτροφῇ ὀρεξιν, καὶ ἀφροδισιαστικὰ
 τυγχάνουσι. σύγκεινται δὲ ἐκ τεσσάρων, τὸ τε ποδὶ
 χοντος ὑμῖνος, ὃς καὶ ψυχρὸς καὶ ξηρὸς καὶ δύσπεπτος
 ὅσι, καὶ τριτοῖον σαρκὸς αὐτῆς, καὶ τριτοῦ παρμυλῆς
 κατ' αὐτὴν ὑγρότητα, πρὸς δὲ καὶ τὴν γιγάρτων. διὰ
 δὲ τὸν τε ὑμῖνα καὶ τὰ γίγαρτα ὑποπύειν, διὰ τὸ
 δύσκατάργαστον εἶναι, αἱ δὲ ὀμφακίζουσαι, ψυχραὶ εἰσι

Ἐν ὕψει καὶ ἐν γαστρὶ ἐφεκτικαὶ καὶ ἐν ὀστέμαχοι, Ἐν τῷ ἄρ-
 ξανθῆς χολῆς θερμότητος καταπαυσικαί, ἢ ἦτον μὲν
 τοὶ ῥόφιμοι. ὁ δὲ τῶν πυλῶν παλαιόμηνος, καὶ ἅμα
 ῥοδὸς ἀγαλὲ μετὰ ζέσιν προσφόρομηνος, βοηθεῖ τοῖς
 μὴ κατέχουσι τῇ τροφῇ ἐν τῇ γαστρὶ Ἐν τοῖς ναυτι-
 σι. δὲ μὴ μόνον τὰς σαφυλάς, ἀλλὰ Ἐν πάσαις τὰς
 ὕψους ὁπώρας πρὸς τὴν λοιπὴν προσφέρει τὴν τροφήν.

Σταφί-
 δες

Σταφίδες θερμότητάς ἐστι τῇ σαφυλῶν, ἀμείνονες
 δὲ αἱ λιπαρώτεραι, καὶ οἷον φλοῖον ἔχουσαι λεπτό-
 τороν, καὶ αἱ γλυκύτεραι. αὗται δὲ τροφικώτεραι
 τῇ σαφυλῶν ἐστὶν. μετέχουσι δὲ πεπικῆς ἅμα Ἐν συ-
 πικῆς καὶ διαφορητικῆς διωάμεως μετρίως. καὶ τὸν
 αὐτὸν δὲ λόγον ἔχουσι πρὸς τὰς σαφυλάς ὅτι αἱ νέαι
 ἰσχυρῶς πρὸς τὰ σῦκα. καὶ αἱ μὲν γλυκύτεραι θερμό-
 τεραι, αἱ δὲ αὐστηραὶ, ψυχρότεραι, αἱ δὲ τῶν σόμαχορ
 ῥωννύουσι καὶ τῇ κοιλίᾳ ἐπέχουσι. μέστω δὲ πως καὶ
 ἰσχυρῶς αἱ γλυκεῖαι ποιεῖσι, μήτε* ἀσφαῶς τῇ σόμα-
 χορ, μήτε ὑπερβαίνει τῇ γαστρί, τὸ γεμῶν ἐκφρακ-
 τικὸν ἔχουσι. ἢ ἦτον δὲ τῇ ἰσχυρῶν ἐν δεικνύεται αἱ
 σταφίδες τὸ ὑπερβαίνει τῇ πύλινον. ὀστέμαχοτε-
 ραι δὲ τῶν ἐστὶν, ὠφελεῖ δὲ τὸ σῆθος καὶ τὸν πον-
 μονα, ῥωννύουσι δὲ τὸ ἢ πρὸς τὸν ποντῶνα. μετὰ δὲ
 τῇ γιγάρτων ἐδιόμηναι, λυσίτελεσι τοῖς ἐν τῶν
 πλῶν κρεῖττον τὰ γιγάρτα αὐτῶν ἀποπνέειν, ὅτι
 τὸ ἐν αὐτοῖς σκληρόν Ἐν γαστρὶ. ἐν δὲ αὐτοῖς δὲ τὰ κα-
 θαρπτικὰ φάρμακα πρὸς ἰδιότητι. φησὶ δὲ πρὸς τῇ ἰα-
 τρῶν, ὡς εἰ πρὸς βέλτεται ἐλατῶσαι τὸ φλέγμα ἐν τῷ
 σώματι.

πῶδε δυνάμεων τροφῶν.

65

σώματι αὐτῷ, πλεονάζσαι δὲ τὸ αἷμα, ἐοδιέτω νῆ-
σις ἀσπαρίδων λιπῶν Λ ζ. ἐπὶ ἡμέραις 5. οἱ ἃ αἰ-
γύπσιοι κατασκολεύσασιν ἐκ τῶν ἀσπαρίδων καὶ τῶν
μέλιτος οἶνον ὅν ἡλιακὸν ὀνομαζέσασιν. ἐστὶ δὲ τῆ γού-
σει ἡδύτατος. Σάχαριμ. τὸ σάχαριμ θερμόν ἐστι
ἢ ὑγρὸν κατὰ τὴν αἰ. ἀπόστασιν. ἐχθρὸν δὲ δυνάμει ρυ-
πτικῶν καὶ διουρητικῶν καθάπερ τὸ μέλι, πλὴν οὐτε
δίψαν ἐμποιεῖ καθάπερ τὸ μέλι, ὅτε διψῶν γὰρ τρεῖς
συνάχῃ. προτρέπει δὲ τὴν γαστέρα, καὶ ὠφελεῖ τὸν
πεπρωμένον καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὴν κύστιν. οἱ δὲ λογιζό-
μενοι ἐκ τῶν τοῦ ψυχρῶν, ἀμαρτάνουσιν. εἰδὼν γὰρ αὐ-
τὸ ἐγὼ γὰρ ταῦς θερμοτόραις κοιλίαις ἐκχολόμηνον.
κρεῖττον δὲ ἐστὶ τὸ παλαιὸν σάχαριμ τοῦ νέου, λεπτο-
μόρες δόσον γὰρ γίνεσθαι καὶ θερμότορον, πλὴν κεφαλαλ-
γίαν ποιεῖ, ὅθεν τε ἀναλυσθῆναι, μεταλαμβανέτω
τοῦ ὕδατος ψυχρότητος, καὶ ψύχει. θυμωμένον δὲ
καὶ ὀσφρανόμενον, τὸς τῶν κεφαλῶν ῥυμαλίζομέ-
νος ὀνίνῃσι. Σέλινον θερμόν ἐστι κατὰ τὴν δυνά-
μειν ἀπόστασιν ὑπερταμνύει, ξηρὸν δὲ κατὰ τὸ
μέσον Φ λγ. ὑπάρχει δὲ διουρητικὸν καὶ ἀποφρα-
κτικὸν καὶ ἀφυσον, μάλλον δὲ καὶ πονόμακτον διαφω-
ρητικὸν ἢ καταμυώων ἀγωγόν. δύσπεπτον δὲ ἐστὶ,
καὶ δὲ τὸ τοῦ ἡμέρας προσφέρει τὴν τροφήν, ἐπεὶ ἐχθρὸν
δὲ μικρὸν πλὴν γαστέρα. ἰδιότητι δὲ πνι βλάπτει
τοὺς ὑψηλῶν καὶ καὶ τοὺς ποιοῦντας πάντας ἀπέχε-
σθαι. πολλάκις γὰρ πνιὰς τῶν τέως μὲν ὑγιαινόντων,
δυσκτικῶν δὲ ὄντων Φ λγ. τριάντης νόσος, ὑψηλῶν Φ λγ.

Σάχαριμ

Σέλινον

ε

τότο

τὸτο χῆσις ἐργάσατο. βλάπτει δὲ καὶ τὸς ὄρχεις.
 διωαμικώτορον δὲ τῶ φύλλων εἰς τῇ γνέργειαν τὸ
 σπέρμα καὶ τὸτο ἡρίζα. λυσιτελεῖ δὲ τὸ σέλινορ καὶ
 πρὸς λυγμὸς τὸς ἀπὸ παχέων πδωτῶμάτων. ῥύ-
 πτει δὲ τὸς νεφρὸς καὶ τῇ κύσει, καὶ ἀποφραγήει τὰς
 γινομλίας ἐμφράξεις, γν τε ταῖς φλεβί καὶ ταῖς
 ἀρτηρίαις. τὸ δὲ τὸτωρ σπέρμα μεταλαμβάνον μὲν,
 μέθης γίνεται ἀποτρεπτικόν. συμβάλλεται δὲ τὸ
 σέλινορ εἰς θυωδίαν τοι σώματος. καὶ πολλοὶ δὲ τῷ
 συωχῶς τὸτο χῆσις, καὶ τῷ τοι σώματος διωσω-
 δίας ἀπηλλάγησαν. κατοφρεσέρας δὲ ποιεῖ τὰς
 γυναικας εἰς ἀφροδίσια. Ἐ τὸ ἀπόζεμα ἡ αὐτὸ ἐγ
 κάθισμα γνόμενον καὶ ἐπαντλόμενον, λίθους ὡς φα-
 σιρ ἐκβάλλει, καὶ διωσείαν θόρα πδύει, καὶ νεφρὸς ἰά-
 ται. διὰ δὲ τὰς θηλαζῶσας τὸτο χῆσις ἀπέχεσθαι,
 ἐλατῶι γὰρ τὸ γάλα. ὃ ἡ τὸτο χυλὸς, λυσιτελεῖ τοις
 ἀπὸ τῶ ἀμφημερινῶν πυρετῶν ῥίγεσι μεταλαμ-
 βανόμενος. τὸ δὲ ἄγχιον, καὶ ἀντιφαρμάκος διωα-
 Σδύτλ) μιν ἔχει πρὸς τὰ διηλητήρια. Σδύτλορ θερμόρ
 ὅτι καὶ ξηρόρ κατὰ τὴν γ. ἀπόσασιν. ἐς ἡ ὃ γν αὐ-
 τῷ χυλὸς μετρίως ῥύπτιος, ὅς ἔ τὴν γαστέρα πρὸς
 ἐκρυσιν ἐπεγείρει, καὶ τὸν σόμαχον γνίστε διάκνει, καὶ
 μάλιστα ἐκείνων ὅδοι πόρ αὐ θυαίωτον αὐτὸν ἔχων,
 καὶ δὲ τῷ κακὸς σόμαχόν ὅτι μὲν δεσμα, πλεῖ) βρωθγν.
 ἡ δὲ ἀπ' αὐτῶ τροφῆ βραχεία, καθάπορ τ' ἄλλων λα-
 χανίων, ὡν τῇ δόρ τέ ὅτι εἰς τὰς καδ' ἡ παρ' ἐμφρά-
 ξης μετὰ ὅξος ἐδιόμνον, τὸν αὐτὸν δὲ τῷ πορ ἐδιό-
 μνον,

87
 ραῖον, καὶ τοῖς ὑπὸ ἀσπλῆνα ἀγαθὸν γίνετ' φάρμα-
 κομ. σὺγκείται δὲ τὸ στυτλὸν ἐξ ἐναντίων διωάμε-
 ων, ὁ μὲν γὰρ χυλὸς αὐτῷ ὅστις θερμὸς, καὶ γαστρὸς ὑ-
 παγωγὸς καὶ διψώδης, αὐτὸ δὲ τὸ σῶμα παχυμε-
 ρὲς καὶ φουσάδες, καὶ δύσπεπτον καὶ ψυχρὸν, καὶ γασ-
 τρὸς ἐφεκτικὸν, καὶ ὁ δὲ αὐτὸ δύσφύως ἐφόμῳ, γνάλ-
 λαοσμελὲς τοῦ ὕδατος γινώσκεται, ἐπέχει τὴν γασ-
 τρὰν ὅτι τὸ ἀποβαλλόμενόν τι νιτρῶδη ποιόσκηται.

Σοῦτ' ὀρίζου φλέγμα τὸς ὅτι γέννητορ. ὑπάρχει ὃ Σοῦτ' ὀ-
 παχυμερές ὧ δυνάπεπτον καὶ φυσώδες, τῷ δὲ γα- ρίζου
 σέρεα προτρέπει, εἰ δὲ τις ὄντο καύσθ, ὧ μέλιτι φυ-
 ράσει, καὶ πλωύει δι' αὐτὸ πῶ κεφαλῶν τῷ ἀρξά-
 μυνίῳ φαλακρῶτά, σωέχει τὰς λοιπὰς τριχάς.

Σηπία δύσπεπτος ὅτι καὶ ὀλίγον ἐχθρὸν αὐτῇ τὸν ἄλυσιν Σηπία
 καὶ ἡ χυμὸν. ἐμὲντι πεφθῆναι, τροφὴν δὲ ὀλίγην δι-
 δῶσι τῷ σώματι. ἀπογυνῶ δὲ ὡμὸν χυμὸν, διὸ δι-
 μετὰ δριμέων ἄρτυμάτων ταύτῃ προσφέρειν καὶ
 οἶνον ἐπιπίνειν παλαιὸν καὶ λεπτὸν. λέγει δὲ ὡς ἐ-
 τις θειασθῆναι σηπίας μέλανι καὶ ἰωχαλκῷ ἐγχε-
 σαι, ποιήσει τὸς μὲν χαλκὸς, τὸς δὲ μέλανας φαίνε-
 ναι, καὶ δὲ τὴν τῷ καταμιχθῆναι τὴν κατασποράν.

Συνάκιον ὁ κακὸς χυμὸς ὅστις, καὶ μάστις ὅτι πεφ-
 θῆ. τρέφει γὰρ ἰκανῶς, ὠφελεῖ ἡ μάστις τοὺς τῶν κρᾶ-
 σιν θορύμους, καὶ ἔοικεν ἡ τὸ το σὰρξ τῇ τῶν ἀλεκτο-
 είδων. ὅτι γὰρ τῶν πάντων σκληροτάτων ὄντων, ὅτι τῶν
 χαύνων, ἀλλὰ συμμετρίας μετέχει καὶ ἡ δύστητος, ὅ-
 στ' αὖ ὅσον δυνάμει τῷ σώματι πεφθῆναι ποιεῖται,

Σήσαμον καὶ αἶμα ἀπογεννᾷ ἐγγὺς τοῦ συμμέτρου. **Σήσα**
 μου. τὰ σήσαμα θερμά ὄσι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς πρώ-
 τῆς τάξεως, ὅθεν κατὰ τὸ ἔχαττον αὐτῆς, καὶ διὰ
 τὸ γὰρ αὐτοῖς ἐλαιῶδες, ἐμπιμπλῶσι τὸς ἐοδίωντας
 ταῦτα ταχέως, ἀνατρέπει τὸν σόμαχον, καὶ βραδέ-
 ως πᾶσι πᾶσι, καὶ τροφῶν δίδωσι τῷ σώματι λιπα-
 ρὰν, καὶ δίδωσι ἐμποιεῖ, καὶ εἰς τὰς τῶν τοῖς ὁδίσαι
 καταληφθῆναι, διωσθῆναι σόματος ἐργάζεσθαι, προτρέ-
 πει τὴν καταμύωσιν, ὅτι τὰ πάλαινα βλάπτουσιν.
 ἀμέτρως ἢ μεταλαμβάνοντο, ἐμφραξίς ποιεῖ, γὰρ
Σκώροδια τε τῷ ἥπατι καὶ τῷ σπλῆνι. **Σκώροδια**. τὸ σκώρο
 δου θορμόν ὄσι καὶ ξηρόν κατὰ τὸ μέσον τῆς διὰ ἀποσά-
 σεως. ἐπιτηδείοτατον ἢ ὑπάρχει τοῖς παχὺ καὶ γλῆ-
 σχον ἢ ὠμόν ἢ θροικίον χυμόν, ἐμφραξίον ὄσιν καὶ
 τέμνον. ἐκ δὲ καὶ κακὸν χυμὸν, ὅπου ἀποβάλλει ὕδα
 πᾶσι ὁμοῦ. ταῖς ἢ ψυχραῖς κρᾶσει προφυλακτικόν
 γίνεσθαι πολλάκις ὑγείας. βλάπτει ἢ τὸς τῆς κρᾶσις θορ-
 μὸς, καὶ μάστις τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ τῆς κεφα-
 λῆς καὶ τῶν πνεύμονα, καὶ τὸς νεφροὺς. ιδιότητι δὲ ἐνε-
 καταπαύει τῆς διὰ ἀλυσθῶν χυμὸν δίδωσι καὶ τὰς ἐλμιν-
 θας ἐκβάλλει, καὶ τὰ πνεύματα διαφορεῖ. εἰ δὲ ὅτι βλά-
 πει τῆς ὑγίης ὄψιν, ἀλλ' ὅτι τῆς διὰ ὑγρότητα ἀμβλυω-
 πίαν ἰσχύει. ξηραίνει ἢ τῆς γονῶν ὡς τῶν θορμῶν σωμά-
 των, ὡς ἢ τῶν ψυχρῶν καὶ ὑγρῶν σωμάτων θορμαίνει
 ταύτην, καὶ ἀφροδισιαστικόν ὄσι. ἀντιφάρμακόν δὲ ὄσι
 πρὸς τε τὰ δινητήρια καὶ τῶν ἰοβόλων διήγματα,
 ὡς περὶ χελιδόν ἢ θειάκη, ὅτι διὰ τῶν ὀγαλκωδῶν θειά-
 κων

κὸν τὸ το καλεῖ τ' ἀγρότω. φεύγουσι δὲ ὄντα ὅτι οἱ ὀ-
φεί, ὡς πρὶν καὶ τὰ πύγαντα, καὶ διὰ τὸ το οἱ πέραςαι τὸ
πρὶν τὰ μαγεῖα αὐτ' σφοδρόδωρ γνέπιν πλωρ. λέγε-
ται ὅτι ὡς εἰς δύο ζυνὲς διηλθὴν κείσ μεταλήψον, ἢ πρὸν
βλαβήσεν ὁ σφοδρόδωρ ἀπογλυστέμενος, ἢ ὁ μὴ χρε-
στάμενος. τὸ δ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς δύο ζυνὲς δ' ηχθῶ-
σιν ὑπὸ ἰοβόλωρ. καὶ δὴ λὸν ἐκ τῶν ὡς ὁμοιότης τις
γίνεται τῇ γὰρ τῶ σφοδρόδωρ θερμότητι πρὸς τὸ ἐμφυ-
τον γὰρ ἡμῖν θερμὸν, διὸ καὶ διανιστὰ ὄντα, καὶ τὰ σε-
ρεὰ ποιοῖ μόρια, ὡς τὸ βλάπτειν αὐτὰ ἀποσβῆσαι
καὶ ἀποσείσαι. ὁ μόνον ὅτι τὸν δυνάτωρ διαφορητικὸν
ὄσιν, ἀλλὰ καὶ κωλύει τὰ τῶν γήρεσιν, καὶ τὰς ἀπὸ
τὸν δυνάτωρ κωλικὰς διαθέσεις, καὶ πρὸς τὰς χρονίας
ἐχθιάδας τὰς ἀπὸ φλέγματος λυσιτελεῖ, λεπτύνει τε
τὰ τροφὴν καὶ τὸ αἷμα καὶ ἐρυθραίνει τὸ πρόσωπον,
καὶ τὴν τραχίαν καθαίρει ἀρτηρίαν. εἰ δὲ γε ὁ πρὶν ἦν
καὶ ὑπὸ τῆς βιβρωμένων ὀδύσιν, ἢ τῆς δι' ὑγρότη-
τα ὀδυνωμένων ὀνίνησιν, εἰ δὲ σὺν μέλιτι ὑπὸ θλα-
σθῇ, τῆς γὰρ τῇ κεφαλῇ ὑγροῖς ἐλκεσιν ἵαμα γίνεται,
πρὸς τε ἀρθρίτιδας τὰς ἀπὸ φλέγματος ὅτι βῆχας
λυσιτελεῖ, καὶ πρὸς ἀλφὸς καὶ λέπρας. ὁ μόνον ὅτι με-
ταλαμβάνοντο ὡφελῇ πρὸς τὰ τῶ ἰοβόλωρ διήγ-
ματὰ, ὡς προείπομεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ θλασθῆναι ὑπὸ
πθήμενον. λέγεται ὅτι πρὶν ὄσιν ὡς καὶ τὰς γὰρ τῶ τὸν δυνά-
μονι πληγὰς χρησιμότης, καὶ τὰς τραγυρεῖας, καὶ ὡς
τῇ φωνῇ βλαπτικὸν τυγχάνει, ὅτι ταῖς αἱμορροίσεσι,
καὶ ὑπὸ τῶ πινεσμῶρ καὶ τῶ χοιράδωρ καὶ τῶ ἐκτι

κῶν πυρετῶν. βλάπτει δὲ αἱ τὰς κυσθας καὶ θηλαζού-
 Σίνηπι ρας, καὶ καταμυώων ἀγωγόν. Σίνηπι θερμόν ἐστι
 καὶ ξηρόν κατὰ τὸ μέσον τῆς διὰ ἀποσάσεως, ἀναλυ-
 πικόν καὶ διαφορητικόν ὑπάρχον τὴν γὰρ τῆς κεφαλῆς αἱ
 τῶν σωματικῶν ὑγροτήτων, ὠφελεῖ τε πρὸς τὰς ἀπὸ ὑ-
 γρότητος καὶ πνεύματος πνευματικῆς διαθέσεως, καὶ πρὸς
 τὰς διὰ ὑπερόπησης φλέγματος τεταρλικῆς νόσους,
 καὶ τὰς ἀπὸ φλέγματος ποσιδάρας. βλάπτει δὲ τῆς
 ὄψιν αἱ τῆς θερμῆς κεφαλῆς, καὶ τὸ θερμόν ἢ πῦρ, σινωερ-
 γεῖ τε πόδι τὴν πύψιν, καὶ τὴν ἀνάλυσιν τῶν παχυ-
 μερῶν τροφῶν, τήκει τε τὰς γὰρ τῆς γαστρὸς ὑγρό-
 τητας. καταπλασόμενον τε ταῖς λέπραις, ἀλλοιοῖ
 πρὸς τὸ βέλπον ταύτας, αἱ τὰς διὰ ὑγρότητα βα-
 ρυνομένης γλώττης ξηραίνει. μετὰ ἧς μέλιτος πρὸς
 βήχας λυσιτελεῖ λαμβανόμενον. σὺν δὲ ἰσχάσι τοῖς
 χλιαδικοῖς καταπλασόμενον, καὶ τοῖς πνευματικῶν
 ὑπὸ τῆς διὰ τῆς ἐλκὸς γὰρ τὰς γὰρ τῶν ὑπὸ τὴν τῶν σώμα-
 τος ἐπιφάνειαν, θυμωόμενον δὲ, διώκει αὐτὸν ὄφθις.

Τυρός

Τυρός. οἱ τυροὶ πάντες κακοὶ, δύσπεπτοί τε καὶ
 ὀξυρεγμώδεις, καὶ φύσις ἐμπιμπλῶσι τῆς γασ-
 τέρως, καὶ διαχωρῆσαι πονήρως, καὶ φλεγματοῦδης
 καὶ καυσώδης τῆς κοιλίας, προσλαμβάνουσι γὰρ ἀπὸ
 τῆς πίτυος δριμύτητα. χρονίσας δὲ ὁ τυρὸς, δριμύ-
 τος γίνεται καὶ θερμότορος αἱ καυσωδέστερος, αἱ
 δύσπεπτοτος καὶ κακοχυμώτορος, καὶ πρὸς τῆς τῶν
 λίθων γὰρ τοῖς νεφροῖς γέννησιν πλείον βλαβερός. ἐ-
 δείχθησαν γὰρ οἱ γηρόμενοι ὅτε σινωέλθῃ πάλχος χυ-
 μῶν

μῶν θορμότητι. φυλακτέον οὖν μάλισα τὸν τοιῶ-
 τον τυρόν, ὡς μηδὲν ὅλως ἀγαθὸν ἔχοντα μήτε εἰς πᾶ-
 ψιν, μήτε εἰς ἀναδλοσιν, μήτε εἰς ὄρησιν, ἢ ὑπαγω-
 γῶν ἢ γαστρὸς, ὡς περὶ δὲ εἰς δὺχνυμίαν. ἢ ἥτορ ἢ μο-
 χθέρους, ὁ μήτε παλαιὸς μήτε δριμύς. ὁ ἢ νέος, τῷ τριῶ-
 τω κρεῖττον. μέσος γάρ ὅστις τοῖ παλαιῷ τυρῷ ἢ τοῖ
 γάλακτος, ἢ δὲ ἄλλῳ ἢ δὺπεπνιγμένος τοῖ παλαιῷ
 ἢ δὺχνυμότητος, καὶ μάλισα ὁ μαλακὸς καὶ χαῖνος,
 ἢ μὴ ἔχωρ ἰχυρὰν ποιότητα, *βάλλουσιν δὲ πμι-
 κρὸν τῷ γλυκύτητι, συμμέτρως τε μετέχωρ ἁλῶν.
 δεῖ δὲ ἄλλῳ σὺν μέλιτι προσφύρεσθαι, δὲ τὸ τάχιον
 ἀναδελῶναι, καὶ μάλισα τὸ ψυχρὸς τῷ κρεάσιν. ὁ ἢ
 παλαιότατος τυρὸς, ὁ τῷ γλυκύτητι πάντως ἀρ-
 βαλὼν ὡς ὕθρου πῖθι, γλυκεῖς δὲ ὁρῆσιν ἢ σιμι-
 χρῶς τὰ μόρῃ αὐτῷ ὑγρότητος, ἁλκίσιος. ὁ ἢ ἀποχω-
 ρῆς τυρὸς καὶ ἡρεωμελὴς ἢ ἡδύς τῷ ἁλῶν, κρεῖτ-
 τω, καὶ μάλισα εἰ ἢ νεαρὸς τυρὸς ἢ, οἷον ἐν εἰς τῷ
 ἀρ- παφλαγονίας ἀποκομιζομένων. ὁ μὲν δὲ νέος
 τυρὸς, τῷ γαστρίᾳ πᾶσι τρέφει, ὁ ἢ παλαιὸς ἐπέχει τὰ
 πᾶσι, ἢ μάλισα εἰ μετὰ τὸ ἐψυθῆναι ὑδατι ὁπῆθῃ.

Ταῶς. τῷ ταῶν σάρεξ ἰνώδης καὶ πριπώμητικῇ. Ταῶς
 ὅστις καὶ δυνάμεως, ἢ καὶ ὕψους. λέγεται δὲ ὡς τὸ
 ἀπόξεμα αὐτῆς ἰδιότητι πινὶ πλδρηνικὸς ὀνίνῃσι,
 ἢ μάλισα εἰ λιπῶδου εἶναι. τὸ δὲ σῆμα αὐτῆς ἁμαχυ-
 λῶ πηγανὸς ἢ μέλιτος, λυσίτελεῖ τὰ μέγιστα πρὸς
 τὰς δὲ ψυχρὸν χυμὸν κωλικάς δὲ θέρσεις. τὰ δὲ
 ὅσα τὰτα καθύγῃτα ἢ ὅξει λειοτριβήγῃτα ἢ ἐπιτρι-

Ταρχὸν διγύντα, πρὸς λέπρας ἔλθῃς ὀνίνῃσι. Ταρχὸν

θόρμῳ ὅτι ἔξῃς κατὰ τῆς β. ἀπόστασις. ὑπάρχει
ἡ δύσπεπτος, ὅτι τὸ γαστρὸς φύσις ἐχει αὐτὸ τὸ σῶ-
μα, πρὸς ἡμᾶς ἀφορῶντες πίνες, ψυχρὸν ἔφησαν εἶναι τὸ
πο. ἐσι δὲ φουσῶδες (κακὸν χυμὸν), ἔλθῃς μόνον τὰ τὰ
τὰ φύλλα προσφέρειαι μετὰ ἡδυσμῶν ἢ σελίνων. ἐμ-
ποιεῖ ἡ ἐρυγὰς καὶ ὑπὸ πολὰς τῶν σώματι τῆς γαστρὸς.
πέφυκε γὰρ καὶ αὐτὸ φάρμακον πρὸς τὰς τῆς ἰοσόλων
διήξεις μετὰ λαμβανόμενον. ἐσι δὲ καὶ λεφαλαλγι-
κόν, ἔλθῃς ἐργάζετο πόρι τὴν φιλγύσεως αἰσθη-
σις, καὶ ὅτι ὅσον προτρέψουσιν οἱ ἰατροὶ πρὸ τῆς φιλ-
θάσεως μετὰ λήψεως προσφέρειαι τῶν, ὥστε μὴ αἰ-
διανέαι φιλανθίας τῆς σώματος.

Τετραγ-
γυρα

Τετραγγυρα. τὰ λεγόμενα τετράγυρα, ψυχρὰ ὅτι καὶ ὑγρὰ καὶ τῆς
β. ἀπόστασις ἐπιτεταμένω. πίνες δὲ καὶ γινώσκῃ γ.
τάξις ταῦτα τεθήκασιν. ἀπορρυνῶσι δὲ φλέγμα
γλισχρὸν γινώσκῃ γαστρί, ὅπου καὶ ὠμὸν ἀναδίδου εἰς
τὰς φλέβας, καὶ ὅτι ὅσον οἱ σιμυχεύοντες τῶν χρω-
μῶν, ἀπὸ σιμυχομένων ὅτι χρόνον χυμῶν, γινώσκῃ
φλεψὶ καὶ ταῖς λοιπαῖς τοῦ σώματος κοιλότησιν, ἀ-
λίσκωνται χρόνις πυρετοῖς. τὸ δὲ σπέρμα αὐτῶν
διερρηκὸν ὅτι, πλὴν ὅπως τῆς πεπτόνων, φθείρονται
δὲ ἔλθῃς τῶν γαστρί, κρείττονα δὲ γινώσκῃ τὰ
μικρὸν ἔχοντα τὸ σπέρμα. ὠφελεῖ δὲ ὅσον θόρμους ἔλ-
ξῃς σιμάχους, καὶ ὑπὸ λαυσωδῶν πυρετῶν μετὰ
ὅξους προσφρόμωνα, πᾶν λυσιτελεῖ. ἰδίον ἡ αὐτῶν
ὅτι, τὸ κατὰ πᾶν τὰς ὅτι θόρμότητα φιλγύσεως
ναυτίας,

πόδι δυνάμεων τροφῶν.

75

ναυτίας. διῆ δὲ τὰ τότῳ μὲν γινώσκοντα ἐδίειν. τὰ
γινώσκοντα, πάντῃ δυνάμει καὶ κακόνυμα, ὅθεν
κλητηκὴν δὲ ἔχουσι δὲ καὶ ἐτόρας ιδιότητας, τὸ αὐτὸ
φέρειν αὐτὸ λειποθυμουῦντας δὲ ὑποβολῇ θορμότη
τος. εἰ δὲ γινώσκουσι φλέγματι γινώσκοντα, ναυτίας
ποιοῦσι καὶ κωλικὰς διαθέσεις ἐργάζονται, καὶ ὑπο-
χονδριακὰ πάθη. Ὑδνα. τὰ ὑδνα ψυχρὰ ὅτι καὶ ὕδνα
τὰ τὴν β. ἀπόσασιν. ἀπογεννᾷ δὲ ὡμὸν χυμὸν, ἐστὶ
δὲ καὶ κακόνυμα. πολλοὶ δὲ αὐτὴν τῇ συνεχεῖ τότῳ
χρησὶ κωλικὰς διαθέσεις καὶ ὑποληψίας καὶ ἀπο-
πληξίας περιπεπῶκασι. διῆ γοῦν πρὸ τ' ἐψήσε-
ως πάντῃ ἀκριβῶς καθαίρειν, καὶ ὑδνατι γνάποβρε-
χειν ἐφ' ἱκαναῖς ὥραις, εἴτα ἐγχεῖν γινώσκοντα ἀλατος
ὅθεν γινώσκοντα, ὅθεν γινώσκοντα, ἀρτύει μετὰ τὴν ἐψήσιν
ἐλαίῳ ὅθεν γινώσκοντα, καὶ πεπείρει ὅθεν γινώσκοντα. μάλισα δὲ
εἰ συνεχεῖς τότῳ χρησὶς κωλικὰς ἐμποιεῖ νόσους, ὅθεν
ἀπεψίας. τὰ δὲ ξηρὰ, ὅτι βλαβερῶς τὸ καὶ δυνάμει
πρότῳ. Ὑσκα. ἰχθύς ὁ κοινῶς ὕδατος ὀνομάζεται, ὕσκα
φλέγματι καὶ ἀπογεννᾷ χυμὸν. κακόνυμα δὲ ὅτι
ἐστὶ τὸ ἡδύως ὅθεν γινώσκοντα ἀπάντας τὸ τῳ προσφέρειν,
ὡς οἰκειότητα ἵνα ἔχουσιν ὅθεν γινώσκοντα αὐτῶν πρὸς τὴν
ἡμετέραν φύσιν. οἶμαι δὲ, ὅτι διὰ τούτου μετέληπται
τὸ νομα ἀπὸ τοῦ ὕς, ὃ σημαίνει τὸν χοῖρον, ὅτι πιαύ-
τῳ τροφῇ ἐμποιεῖ τῷ σώματι τῷ ἡμετέρῳ παρὰ
τῷ τ' ἰχθύῳ γινώσκοντα, οἶον τὸ χοῖρον κρέας παρὰ τοῖς
χορσαῖς, ὅθεν ὁμοίαν μὲν π, ἀλλὰ ἀνάλογον. διῆ ἡ τῷ
τῳ ἀρτύνει θερμότητις ἀρτύνμασιν, καὶ οἶνον ἐπι-

ε 5

πίνειν

Υδροστά-
την

Υδωρ

πίνειν αὐτῷ λεπτότατον ἔπαλαιότατον. Ὑδρο-
στάτην ψυχρόν ὅτι καὶ γαστρός ῥωσικόν, διὸ καὶ ἔχει σύ-
ψιν ἐκ τοῦ ῥόδι. ὠφελεῖ δὲ καὶ τὴν κράσιρ θόρυμους,
καὶ τὴν δίψαν καταπαύει, ἢ ὕδρι τῶν πυρετῶν αὐ-
τὸ οἶνον χρώμενον, τὰ μέγιστα λυσίτελεῖ. Ὑδωρ.
αἱ καθόλου τῶν ὑδατῶν διαφοραὶ εἰσὶ πέντε. ὁμ-
βρυόν τε καὶ πηγαιόν, καὶ φρεαταῖον, ἔπαταιμιον,
καὶ λιμναῖον. τῶν τῶν μὲν ὁμβρυόν καφότηρον καὶ
δυμεταβλητότρονον, πλὴν πρὸς πυρετὸς καὶ χολέρας
καὶ ἰκτερός δυνάμεσιν. ἐκκρίνεται γὰρ ῥαδίως ἔκ
χολῶς. χρονίζων ὅτι βραδύπορον γίνεται, καὶ δυσδια-
χώρητον. γέννηται δὲ καταῤῥος, καὶ μάστιγα καὶ ψυχρόν
πίνονται. τῶν δὲ πηγαιῶν ὅσων αἱ πηγαὶ πρὸς ἄρκτον
ἐξέρχονται ἐκ πύργων θλιβόμεναι τὸν ἥλιον ὑπε-
στραμμένον, βραδύπορα εἰσι, καὶ βραδείως θόρυμαί
νεται καὶ ψύχεται. ὅσων τε ἐξέρχονται αἱ πηγαὶ ἀπὸ τῶν
θωρινῶν ἀνατολῆς, καὶ τῶν χερσίδων δύσεως. τὸ δὲ φρεα-
τικὸν ψυχρόν ἐστι καὶ γεώδες, καὶ δυσανάδωτον, καὶ
διὰ τὸ τοῖς καυσσμενίοις τὸν σόμαχον καὶ γαστέρα,
ὥσπερ διὰ τὸ τῶν πηγαιῶν. ποταμίαι δὲ ὑδατα
ἔπαταιμια, ἅπαντα ἁπλῆ, πλὴν τῶν νέκτων, τὸ τὸ γὰρ
ἀφρισον. καὶ γὰρ πινόμενον ἡδύ, καὶ μέτριον γὰρ τῆς κρι-
λίας διαλύει, καὶ ἀδύσιν, ἢ εἰ ψυχρόν πίνονται, ἀλυπώ-
τατον, καὶ εἰς πύργον καὶ ἀνάδωσιν χρησιμὸν. τὸ δὲ
τῶν ἄλλων ποταμῶν τὸ ὑδωρ, δυσκατόργαστον καὶ
διψώδες, καὶ μάστιγα ὅταν μοχθηρὰ χωρία διολύου-
σιν. ἀμείνους δὲ εἰσι τῶν ποταμῶν ὅσοι εἰς πηγὰς
ἀφνάνων

ἀγνῶσιν ῥέεσι, καὶ ὅσοι ἀμιγῆς εἰσιν ἄλλοις ποτα-
μοῖς. τὸ δὲ λιμναῖον καὶ οἶον νυγεκρωμένον, διὰ τὴν
σύστασιν ἐκ ἀκινήσιον, ὥστε ὅτε ποτε πρὸντος ἐτέ-
ρος ὑδατος, δοτέον τὸ τοιοῦτος ἀγνῶσιν. ὅρα δὲ τὸ ὑ-
δάτωρ συνψιν ἢ ἀλυκότητα, ἢ λινὰ ἄλλω πρὸς μεφαι-
νων ποιότητα, ἢ δυνάσιν εἰσιν, ἢ μοχθηρὰ ζωίδια
τρέφει, ἢ γὰρ μετὰ ἄλλοις γίνονται, ἢ πλησίον θερμὸν,
ἢ παντα πονηρὰ. καθόλου δὲ πάντες ὑδατες, βραδύπο-
ρον, δύσπεπτον, φουσῶδες καὶ κατάρξεων ποιικιῶν,
καὶ μάλιστὰ τὸ ψυχρὸν, ταῦς θερμαῖς δὲ κράσεισι, καὶ
ὡς καυσωδῶν πυρετῶν πάντων ὠφέλιμον. τὸ γοῦν
καὶ φον ὑδατος, ὅ τῳ σαθρῷ διῆ κρῖναι, ἀλλὰ τῷ τα-
χέως θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι, καὶ καθαρώτατον καὶ ἐ-
λικρινές εἶναι, καὶ τῷ μὴ ἐμφαίνεσθαι γὰρ τὸ τῷ γὰρ γὰρ
ποιότητα. τὰ δὲ ἐκ χιόνων, ἢ παγετῶν ἀναλυσθέν-
τα ὑδατα, κάκιστα. αἱ γὰρ τὸ ὑδάτωρ γὰρ ἀλλογαυὰ βλά-
πτουσι, καὶ μάλιστὰ τὰ ποταμίω. ὡς γὰρ θερμῆς δυσκρα-
σίας, ὅκα ἄλλοτε ὀνησιμώτατόν ὅστις ὡς τὸ ὑδατος. διῆ γὰρ
τὸ μὴ ἐλικρινές ὑδατος πρὸς ψιν, εἶτα ψυχθὲν πίνει.

Φοίνικες θερμοί εἰσι καὶ τῷ β. ἀπόσασιμ, ὕγροι
 διὰ τὰ τῷ πρώτῳ. δύσπεπτοι δὲ εἰσι καὶ
 φαλαγγεῖς πλείονες βρωθύντες. γῆνοι δὲ καὶ διήξιμ τε
 καὶ ἐμποιοῦσι τῷ σόματι τῇ κοιλίᾳ, οἱ δὲ καὶ μάλα
 εἰσι κεφαλαγγεῖς, ὁ δὲ δὲ αὐτῶν ἀναδιδόμενος εἰς τὸ
 σῶμα χυλὸς ὄσιν. ἐκ δὲ τῆς καὶ γλίσχρου, ὅταν ὁ φοῖ
 νιξ ἢ λιπρὸς, ὅταν δὲ τῷ πᾶσι καὶ γλίσχρου τῷ χυ
 μῷ γλυκὺ συναναμιχθῇ, τάχιστα μὲν ὑπὸ αὐτῷ τὸ ἡ-

Φοίνικες

παρ' ἐμφράττει. εἰ δὲ καὶ φλεγμαίνῃ, καὶ ἐσκιρῶ-
 μλόνῃ ἢ, βλάπτει ἐχάτως ἐπὶ φλιδωδῆς αὐτῶν.
 ἐφεξῆς δὲ τῷ ἥπατι ἔ' ὁ σπλῆν' ἐμφράττει καὶ βλά-
 πτει. πολὺν ἢ δὴ μάλισα βλάπτει οἱ χλωροὶ φοί-
 νικες εἰς ἅπαντα, πρὸς ἣν φύσκει ἐμπιμπλῶσι τῇ
 γαστέρα. ὁ μὲν δὲ χυμὸν καὶ ῥίγη διυσεκθέρμαντα
 ἀπογνῶσι. πάντες οἱ φοίνικες τῷ ἔλῳ καὶ τῷ
 ὀδόντων εἰσὶ βλαπτικοί. κρείττονες δὲ τῶν λοιπῶν, οἱ
 σύψευς πινὸς μετέχοντες καὶ σκληρότητος σὺν γλυ-
 κύτῃ μετρία, καὶ μὴ πάνυ μελιτώδεις ὄντες. οἱ δὲ
 γὰρ ταῖς ψυχραῖς χώραις γινόμενοι, χεῖρες, διὰ τὸ
 μὴ πεπαινεῖσθαι. οἱ δὲ ῥιγοπυρεκλικὰς ἐργάζονται
 βλάβας, ἔ' νόσους, καὶ πλείονας τὰς ἐμφράξεως. κρείτ-
 τονες δὲ τῶν ἐρυθρῶν οἱ κίρροι. οἱ ἢ αὐσηροὶ φοίνικες θερ-
 μοὶ εἰσι καὶ τῷ ἁ. ἀπόστασι, ξηροὶ ἢ καὶ τῷ β. οὐ
 μικρὰ δὲ διαφορὰ πρὸς τοῖς φοίνικιν ὅτιν. οἱ μὲν γὰρ
 ξηροὶ καὶ σύφοντες, ὡς οἱ αἰγυπιοί, οἱ δὲ μαλακοὶ
 καὶ ὑγροί, ἔ' γλυκεῖς, ὡς οἱ γὰρ βάκτροις. μετὰξὺ δὲ
 ἀμφοτέρων τῶν γῆδων, οἱ λοιποὶ εἰσι φοίνικες. τὸ δὲ
 ὅτι ἅπαντων γινόμενον αἶμα, θολῶδες ὅτιν. ὃ ἢ ῥῥ-
 φος φησὶν, ἢ σιωχὴς τῶν χησῖς, πληροὶ τῷ κύ-
 σιν. σὺν δὲ κώνων καρπῷ προσφερόμενοι, λεαίνου-
 σιν τὸν φάρυγγα, καὶ διεξίαν τοῦ σώματος ἐργάζονται,
 καὶ μάλλιστα εἰ ψυχρὰ ὅτιν ἢ κρωσις. δὲ δὲ πάντῃ
 τῶν ἀπέχεσθαι αὐτὸ ἐμφράξεισι ῥαδίως ἀλισκομέ-
 νος, ἢ κυάγχαις, ἢ ὀφθαλμίας ἢ ὀδονταλγίας.

Φάβατον Φάβατον ἢ τοὶ κύαμοι. οἱ κύαμοι οἱ μὲν ξηροὶ, ψυ-
 χοί

χοί εἰσι καὶ τὴν αὐτὴν ἀπόσασιν, οἱ ἡχλωροί, ψυχροὶ καὶ
 ὑγροὶ, ἐμποιοῦσι καὶ σάρκα καὶ οὐκ ἐσθιγμένῳ καὶ πνεύματι,
 ἀλλὰ χαλκῶ. φουσῶδες τε ἔδεσμα ὅτι καὶ αἰδοῦ
 σιν πρὸς ἐχθροὺς προσέχουσι τάσσεως ἕνεκα ὑπὸ πνεύματος
 καθόλου τὸ σώμα, καὶ μάλιστα ὅταν ἀγῆθης τις
 τῶν μετελάβῃ. ἐψώμνοι καὶ μετὰ ἐκλεπιδῶναι,
 καὶ πλείους φουσῶδες ἀποτίθενται, ἔχουσι δὲ τι ῥυτίτι
 κόμ. τὸ γὰρ ἄλλοις αὐτῶν καὶ ῥυτίτι ἀποσμήν. ὅτι
 εἰς ταύτην τὴν δυνάμειν ὁ δὲ πῆγασσι ἐμβραδύνου
 σι, καθάπερ τὰ παχύχυμα καὶ γλίσχρα. χλωροὶ δὲ
 ἐδιόμνοι, καὶ κρινὸν ἀπάντων ἔχουσι τῶν καρπῶν, ὅ-
 σος πρὸ τῆς τελευτῆς προσφερόμεθα, τροφῶν ὑγρο
 τῶν διδόντες τῷ σώματι, ὅ καὶ τὰ ἑνὶ τῷ μόνῳ,
 ἀλλὰ καὶ κατ' ὅλῳ τῷ ἔξιν. ὁ μοχθηρὸς δὲ ὅτι τὸ δὲ
 αὐτῶν αἶμα καὶ γαλῶν, ἀλλ' ὅτι ἐμφρακτικοί εἰσι.
 τῶν δὲ λοιπῶν ὁπωρίων τὰ αὐτῶν μάλλον ἐν γαστρὶ
 μέρη ἐμπνέουμα ὡν τῶν. ὅτι μᾶλλον τὰ κάτω, καρε
 βαρικοὶ τέ εἰσι, καὶ κόπῃ σιναίδησιν ποῦ τὸ σώμα
 ἐργάζονται. τὸ δὲ τῶν ἀπόξεμα λεαίνει τὸν θώρα
 κα, σὺν ὅξει τε μεταλαμβάνοντο, καὶ γαστέρα ἐπέ
 χουσι. οἱ δὲ νεώτεροι, ἡσυχύμους τῶν ἐδύξασαν,
 σοχαστέμνοι ὅτι ἀπὸ τῆς ἀπογνηνῆος ἐν αὐτοῖς ζωῆ
 φια, αἰ γινομένων τῶν τριῶν ἐκ σήψως ὅτι ἐκ κα
 πρίας ὅτι ῥυπαρῶν ὑγροτήτων. διίχουσι καὶ οἱ ἐν
 δόξης ταύτης πειστέμνοι, ὡς ὁ μόνον μεταλαμβα
 νόμνοι, θολῶσι καὶ λογισμὸν οἱ κύαμοι, ἀλλὰ ὅτι τῆς
 διανοίας ἀμβλυώσιν τὴν ἀναστροφὴν διδουκῶς,
 ἐν

γνῶ τὸ πῶς πληθὸς ὅτι τῶν φερόντων τῶν φυτῶν,
 ὡς ἀτμῶν μοχθηρῶν καὶ χειρὸν λοιμωδῶν ἀναδιδό-
 μων ὅς αὐτῶν εἰς τὸν περὶ ξέρεα, ὅς διωκεῖς εἰς
 πνεύματος, μετατρέπει τὴν τοῦ ἐγκράτου κράσιν,
 ἥς μετατρέπομένης, καὶ αἱ λογικαὶ διδάμεις ἀμβλύ-
 νονται. λέγουσι ὅτι ὡς εἶδε τὸ ἐκνόχυμον ὁνδρὸς ταρα-
 χώδεις ἐργάζονται, καὶ οὐκ ἀληθεῖς. εἶδε γοῦν ταύτας
 τὰς αἰτίας οἱ πονηροὶ τοῦ τῶν ποιῶν ἀπέχοντο.
 καὶ εἰ δυσφόρος πολλοὶ ἀπέδωσαν τὰς αἰτίας τῶν ἀρ-
 χῆς αὐτῶν, πρὸς τὴν ἀρετὴν διεξίεναι τὸ καιρὸς. λέγεται
 δὲ ὡς καὶ τὸ τῶν ἀπόξεμα, πρὸς τὸ λεαίνειν τὸν
 θώρακα, καὶ τὴν τῶν λίθων κωλύει γήνησιν γνῶσις
 νεφροῖς καὶ τῇ κύσει. ἰδιότητι δὲ τινι κωλύσει τὰ
 ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑπὸ τὸ σῆν) κατὰρχόμενα ῥόματα,
 καὶ βῆχας σφοδρὰς ἐμποιοῦντας. ὁ δὲ Γαλλῶς ὁ
 ὑγείας τῶν φησὶ φυλακτικὸς εἶναι, ὡς μήτε κακο-
 χύμος, μήτε ἐμφρακτικὸς. φασὶ ὅτι καὶ ὡς ἐφόμνοι,
 καὶ ποσειδωνικὸς ὑπὸ πθέμενοι ὠφελῶσιν ἰκανῶς.

Φακὴ Φακὴ ψυχρὰ καὶ τὴν αἰ. ὅτι ἀπόστασιν, ξηρὰ δὲ καὶ
 τὴν β. παχύχυμός τε, καὶ αὐστηρὰς μετέχει διδά-
 μως καὶ ποιότητος. εἰ γοῦν τις ἐψήσας γνῶσιν
 προσγέγκει τῷ ὕδατι ἐλαίῳ καὶ σύρει σὺν αἰσὶ,
 διαχωρητικὸν γίνεσθαι πόμα. ἢ δις ἐφομένη, ξηραίνει
 τὴν κοιλίαν καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ῥόματα, γνῶσιν
 δὲ τῷ σμάχῳ τόνον καὶ τοῖς γνῶσιν καὶ πᾶσι τῇ γασ-
 τρῇ, καὶ εἶδε ὅτι τῇ τῆς αἰ. ὅτι ἐδεσματολιανοῖς
 καὶ δυσεντερικοῖς. ἢ δ' ἀφαιρῶν τὸ λέμμα, τὰ
 μὲν

ἢ γὰρ τῶτοις ὑγρότης, διὰ τὸ ἄσκητον αὐτῶν. χυμὸν
 δὲ ἀποξηρῶσι παχυνὸν καὶ φλεγματικόν. μέσοι δὲ
 εἰσιρῶς φησι γαλλῶς τὸ δὲ πέπλον καὶ διυπέπλον,
 καὶ βραδυπόρον, καὶ ἀφύσων ἐφυσωδῶν, ὀλιγο-
 τρόφων καὶ πολυτρόφων. πρὸ δὲ τῆς ἄλλης τροφῆς
 μετὰ σύρεος λαμβανόμενοι, προτρέπσσι τὴν γαστέ-
 ρα. μετὰ δὲ νάπυος προσφρόμενοι, τὸ πλεῖστον τῆς
 βλάβης ἀποτίθουσι. οἱ μὲν τοι οὐκ ἰσχυροὶ φάσκει
 παχύτροι ἐφυσωπέπλοισι καὶ ὑγρότροι τῷ ἐρυ-
 θρῶν, ἰδιότητι τὴν ταραχάδεις ὀνείρες ἐμποῖσσι, καὶ
 πρὸς θυξίαν σώματις λυσιτελεῖσσι, ἐν δὲ πρὸς ἐπεί-
 σι. τὸ δὲ τῶτον ἀπόζημα προτρέπει τὰ καταμύδια.

Φασίανοι

Φασίανοι δὲ πέπλοι εἰσι καὶ ἰσχυροὶ, καὶ αἵματι
 γηνητικοί, καὶ ἀπλῶς ἐπείρ, κατὰ τε πνεῦμα καὶ ῥο-
 φῶν ἢ τῶτον σάρεξ, ἢ αὐτὴν ὑπάρχει τῶν ἀλεκτορί-
 δων. πρὸς πλησίον γὰρ πεφύκασιν ἐκείνων, ἄγρος,
 διυπέπλοισι, καὶ φλέγματις γηνητικός. δυσκα-
 τέργασότροι δὲ τῶτον οἱ μέζοντες, διὸ προσφρέ-
 ονται τῶτον δέ, τὸς τε ἡπιοῦς τῆς ἡλικίας καὶ τὸ μέ-
 γεθος. τῶν γὰρ μεζόνων εἰσιρ δὲ πέπλοισι. Φιλο-

Φιλομή-
λα

μήλη. τὸ σκληροσάρκων ἰχθύων ὅτι καὶ διυπέπλων
 καὶ δυσκατέργαστων. πρὸς τῶν μακρῶν γὰρ ἔχει τὴν
 σάρκα. πεφύκει δὲ ἰκανῶς, ῥέφει, συνὴ ἰδιότητι ἀεχέ-
 Γρόκλος τῶν χαλδαϊκῶν ἀνιγματοδιδῶν δὲ κηρύμ-
 νος, καὶ εἰ ἀληθὲς ἐκ οἰδία, καὶ διὰ τοῦτο πρῆται.

Φσκάς

Φσκάς. ὁ λεγόμενος φσκάς, ἀπλῶς μὲν κατασκόλα
 ζόμενος ψυχρὸς ὅτι, σιμύθετος δὲ ξηρὸς καὶ θερμὸς. καὶ
 οἱ

οἱ μὲν ἀρχαῖοι γελοῖον τὸ τρυφερόντες καὶ κόχον ἐδὶ
 ξασαν, καὶ νόσων βλαπτικόν, καὶ κεφαλαλγικόν, καὶ
 πρὸς τὴν ἰσχυρὰν νόσον ὠφέλιμον, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἀπὸ
 τοῦ οἴνου κραυπάλου καὶ τὴν τοῦ αἵματος δριμύτητος
 καταπυστικόν. Ἐπεὶ τὴν τὸν χρόνον ἀπέχεσθαι,
 εἴτε τὸ δύσνητον εἴη τὸν δὲ αὐτὸ γυνώμενον χυμὸν,
 καὶ ἢ ἐμποιεῖ βλάβην πόδι τὰ νόσων. φασὶ γὰρ ὡς
 ἐλεφαντίναν ὅσα πρὸς καιρὸν ἐμμείναντα, τὸ τοῦ μα-
 λασσοντα δὲ κίχου κερδ. πρὶν δὲ τῇ νεωτέρῳ αὐτῇ
 ἀρχαίῳ λόγος πρὸς αἰσθησάμενοι, ὠφέλιμον τὸ τρυφε-
 ροῖς ἀπεφύγαντο, καὶ ὑγείας πρὸς ποιητικόν. τὸ δὲ
 ἀληθὲς ὠφελεῖ αὐτὸ θερμότητος ἔχοντας κρέας, καὶ
 μάστιγα τῇ κοιλίᾳ. αὐτὸ δὲ καὶ ὑπερβολῇ, θερμὸς
 καὶ δίψῃ ἐκκαυμένους, καὶ μάλλον ὅτε διπλοῦς
 εἴη. καταπαύει γὰρ τὴν δίψαν, καὶ ὀρεξίαν ἐπεγείρει,
 Ἐπεὶ τὴν γαστέρα πρὸς τρέφει, εἰς ὅτε ἔσται. ἐπεὶ δὲ τῇ
 ὑγροσφύχῳ ἔχοντων τὰς κρέας, πάντες
 βλαπτικόν. Χοῖρος. τὸ χοίρειον κρέας δύσχυμὸν ὅτι Χοῖρος
 καὶ δύσπεπτον, δηλονότι τὸ γναιύσιον, εἴτε τὴν πρὸς
 τὸν ἀνθρώπινον σῶμα ὁμοιότητα. εἴτε γὰρ ἀνάγκη λει-
 μῶν, πρὶν ἀνθρώπων σαρκῶν γαστέρινοι, διηγή-
 σαντο ὡς τὸ παρόμοιον εἴη καὶ τὴν τοῦ χοίρειου κρέας
 πρὸς γαστρί. εἰς δὲ πάντων τῶν ἐδεσμάτων τροφί-
 μώτερον. ἐπαπορῶσι δὲ τινες πᾶσι τὸ τοῦτο μὲν βοφει-
 μώτερον καὶ συμμετρότερον τῇ λοιπῇ. ὁρᾷσι γὰρ
 ἔσται τῇ κώπῳ ἢ τῇ ἰλὺδι τρεφόμενον, ἢ ταύ-
 τῳ πρὶν τὴν ἀπορίαν διακλύσαντες, λέγουσι, ὡς
 f εἰ μὴ

εἰ μὴ πάνυ δύκρετον εἴη τὸ χοίρειον σῶμα, ὅκ' αὖ τῇ
 μοχθηρὰν τροφὴν εἰς χηρὴν μετεβάλλει σάρκα.
 ὡς γὰρ τὰ ἀνθρώπινα σώματα ἐὰν τύχωσιρ δύκρε-
 τὰ, ὅ βλάπτονται ὑπὸ τῇ κακοχύμῳ τροφῇ, καὶ
 ἢ μετὰ χρόνῳ ὅτ' * πωθανώσι μεταβαλλόντες ταύ-
 τας εἰς δύχυμιν φιλύσεως, ὅτω καὶ πῖ τῶν ζώων. αἰ-
 γουῦ ὕγραί κ' οἰλίαι, ὅ καλῶς πέτῃσι τὸ χοίρειον,
 ἀλλ' ἐμφράξεις ποιδῶσι, καὶ πόδι πώμαλιν ὕγρό-
 τητα, καὶ γλίσχρον χυμὸν ἀποξηγνῶσιρ δυνύς. εἰ δέ
 γε καλῶς πεφθῇ, χηρὴν καὶ δύχυμον ἐμποιεῖ τρο-
 φὴν, ἢ μάλιστα εἰ δι' ἰσχάδων ὁ χοῖρος ἐκτρέφεται. πᾶ-
 νύ γ' ὡς φασίρ ἡδύτατον τὸ βιῶν ἢ δύχυμον. ὁ
 δὲ τὸτ' πνύμων ὡς πλαστόμενος, τοῖς δ' ἄθλιψιρ
 τοῦ ὑποδήματος ὡς γνομένης ἐλκεσι τοῖς πο-
 σὶρ ὀνινησι πάνυ. τὸ δὲ τὸτ' ἢ πῶ σὺν οἴνῳ μετα-
 λαμβανόμενῳ, πῶς τὰ τ' ἰοβόλων δῖα γματα λυσίτε-
 λῃ. ὁ δὲ τὸτ' ἀστράγαλος καυθεῖς, διαφορητικὸς ὅτι
 τῶν γὰρ τῇ γαστρὶ πνύματώσεως, ἢ λύει κεφαλαλ-
 γίαν. οἱ ἢ τὸτ' πόδες, χηροὶ τε καὶ δύχυμοι πεφύκα-
 σιρ εἶν. δύπεπτοι γὰρ, ἢ διὰ ὅτ' ὠφελιμοὶ τοῖς ἀνα-
 κομιζομένοις ἐκ νόσου, ἢ ἢ τὸτ' χολὴν ξηρανθεῖσα, αἰ-
 μορραγίαν ἰᾷται. τὸ δὲ σῆμα σὺν κυμίνῳ καὶ ὕδατι
 φυραθὴν, τοῖς ποδιατρικοῖς ὠφελεῖ. λέγεται ἢ ὡς τὸ
 ὅσθ' τοῖς ὑπὸ πετάρῃσιν ὀχλομένοις ἐπὶ τῷ μύλῳ,
 ῥαίξει τὴν νόσον. οἱ δὲ δέλφακες ἄπινά ὀνομάζουσι
 λακτρηνδύπστα, ὕγροί εἰσι καὶ πόδι πώμαλιν, καὶ
 ὅχ' ὅτως δύχυμοι, διὸ ὅτι κατὰ χηρὰς διᾷ τὰ πῖς, ὡς
 πόρ

83

xlwēs

f 2

εμ-

ἐμποιεῖ, ἃ ἀπλάγχνων βλάβῃ, καὶ ψυχρὰ νοσήμα-
τα ὑπὸ τίκτει, καὶ μάλισα τοῖς ἢ τῶν ἡ κρείσσις
ἄγαν θορμή. ἃ πηται δὲ μάλλον ἢ ἑλχιῶνος βλάβῃ
τὴ φύσει ἀδυνεσθὸς μορίσ. ἡ πη δὲ ἑλχιῶνος ἢ βλάβῃ
ἐκ, τὸ ἀπὸ αὐτῆς θορμὸν ὑδωρ. ἐπαπορῶσι δὲ πινε-
σὼς δρίψαν ἃ αὐτῇ ποιεῖ ψυχρὰ ἔσσα, ἃ λέγομεν ὅ-
τι διὰ τὸ πυκνοῦ τῆς ἄγαν ψύξει, αὐτὸ γὰρ ἀδύ-
λως πόρος κωλύονται οἱ ἀτμοὶ διαφορεῖσθαι, ἃ κλη-
όμενοι θερμαίνονται, καὶ δρίψαν ποιεῖσι. πολλοὶ γοῦν
διὰ ἑλσιωχεῖς χρήσεως χρόνιοις πόδι πεπῶκασι πά-
θει, ἃ καχεξίαις καὶ ὑπὸ ληψίαις, καὶ ἑτόρα. ὃ μόνον ἢ
αὐτῇ βλάβῃ, ἀλλὰ καὶ ὁ πάρος χείρων ὅστις, ὅθεν καὶ
γεωδίδεσθαι.

Ψωμίον

ΨΩμίον. ἢ ἐκ τῶν ἄρτων τροφή τετραχῶς ὡς ἁ-
φορῇ, πρὸς τῇ τῶν ὑλῶν, ἃ πόδι τῇ αὐ-
τῶ ἐργασίαν, καὶ τὸ πῦρ γὰρ ὡς ἑψκτῇ, πρὸς ἢ καὶ πρὸς
τὴν αὐτὴν χρῆσιν. κρείττω μὲν ἄρτος ὁ ἐκ σίτου πυ-
κνὸς καὶ πεπιλημένῳ ἔχωρ ὅλῳ τῇ ἔσίαν, ὡς μόγις
ὑπὸ τῶν ὀδόντων βραυόμενος, μετὰ δὲ τὴν βραῦσιν
ἄραιος καὶ χαῦνος φαινόμενος. δίδει δὲ μὴ ἀρεκῆσθαι τῇ
χρῆσιν, ἀλλὰ διακρίνει καὶ βραῦει. οἱ ἢ ἐν ῥυπῶσι τε καὶ
κηβαροὶ ὀνομαζόμενοι, ὀλιγότροφοί εἰσι, καὶ ταχέως
ὑπερχοντῇ, ὡς τὴν ῥυπῆκλῶ τῶν πωτῶν δυνά-
μιν, πρὸς ἐκκείσιν ἐρεθίζομένων διηλαδὴ τῶν γνέ-
ων. οἱ δὲ ἀκεῖως καθαροί, βραδύποροι. μετὰ δὲ τῇ
καθαροτάτων ἃ ῥυπῶτάτων, ὃ καὶ ὀλίγοι ὅστις πλά-
τος γὰρ τῷ μάλλον καὶ ἡ πη, ὅθεν δὲ ὅστις καθαρότροπος
ὁ ἀρ-

ὁ ἀφ' ὅτου, κατὰ τοσοῦτον ἔχρησέ τορον αἶμα ἀπογεν-
νᾶ, καὶ τροφομώτορον καθέστηκε. καὶ πρῶτος μὲν ὅστις
καθάρους ὁ σιλιγνίτης, εἶτα ὁ σεμίδαλίτης, ἐσχάτως
δὲ ῥυπτός. πεφθλῶαι δὲ αἰετος ὁ μάλα ζυμωμένος
ἔπεθλιμμένος, ἔστω ὁ πῆσιρ ἐχνηκός, ὑπὸ συμ-
μέτρῳ πυρός ἐκ κλίβανου. τὸ μὲν γὰρ πλεον πῦρ, ὅτι
θὺς γὰρ τῇ πρώτῃ πεβολῇ τῇ ἐκ τὸς ὠλφάνειαν ὅσρα
κοῖ, ἔστω συμβαίνει κατ' ἀμφω μοχθηρόν γίνεσθαι τὸν ἄρ-
τον. ὡμὸν ἢ καὶ ἀκατόργασον ἔχοντα, τὸ γνῶν. ὑπερ-
οπῆμνόν ἢ καὶ ξηρόν, τὸ ἔξω. τὸ δὲ ἔλαττον τ' συμ-
μέτρῳ πυρός, ὃ κατόργάζετ' καλῶς τὸν ἄρτον, ἀλλ'
ὡμότητον ἀπολείπει, καὶ μάλιστα τὸ γνῶν. ὅσοι ἢ τ'
ἄρτων γὰρ συμμέτρῳ πυρὶ πλείονι χρόνῳ δι' ὅλων γὰρ
αὐτῶ ὁμαλῶς ὁπῆθῶσι, ὅτι καὶ πέθοντ' ἢ τῇ γα-
στέρα μάλιστα, ἔστω πρὸς τὰς λαπαρ γνῶργείας ὠλτη-
δισιότατοι γίνονται. κάλλιστοι μὲν οὖν οἱ κλιβανίται,
καὶ ὁρῶντες τὸν τρόπον ὁπῆμνῶν, καὶ πεπῆσασκεν
μνῶν. ἐφεξῆς δὲ οἱ φερνῆται, τὴν αὐτὴν ἐχνηκότη-
την πεπῆσασκεν. διὰ δὲ τὸ μὴ ὁμοίως ὁπῆσθαι ἢ βάθος
τοῖς κλιβανίταις, ἀπολείποντες. οἱ γοῦν θόρμοι ἄρ-
τοι, βραδύποροι εἰσι ἔστω πολύτροφοι, ὅτι πεπῆσθαι δέ. οἱ
δὲ μετὰ τὸ ψυχθῶναι, δι' ὅσων πεπῆσθαι ἔστω χρεστοί. οἱ δὲ με-
τὰ πλείονας ἡμέρας, ὃ καὶ ἐπαινετοί. γνῶνι ἢ τῇ ἰκθῶν
ἀποτρέπῃσι τὴν χρεσίαν τ' σεμίδαλίτη ἄρτον ὡς τ'
ἐμφρατῶν μνῶν ταχέως τὸ ἢ πῶ, ἢ τὸν πῶλῶν, ἔστω
ἀρθελικῶν, καὶ λιθιώντων, δι' ἧν ἔχει γλισχρότητα
ἢ σεμίδαλις, καὶ καλῶς ποιῶσι. Ψισίον. τῇ ὀλχὺ Ψισίον.

86 Συμῶνος τοῦ Σηθι ποῦ δυνάμεων τροφῶν.
μωρ ὅτι καὶ οὐ πέπρω ἴσθ' ἰχθύων, καὶ διὰ τοῦτο προῖε
πρὸς τὴν αὐτὴν χερσίν, ἐπὶ τε τῇ ἀνακρομιζομένῳ
καὶ ἀμυνδρᾷ τροφῆς δεομένων

Ως Ἀ. τὰ ὡς διαφορῶσιν ἀλλήλων, τρεῖς γὰρ ἔχου-
σι τὰς διαφορὰς. μίαν ἢ τὴν ἢ τὴν οἰκίαν
ἑστίαν, ἑτέραν δὲ καὶ ἢ τὰ ἢ πλείονος εἰσὶ καιρῶ,
τὰ δὲ νεώτερά, ἃ δὴ ἐκείνηνα. ἀρίστη γὰρ ἡ τῶν
ἐργασία ὅτι, ἐπὶ τὰ ἢ εἰσὶ ῥοφητὰ, τὰ ἢ μέγιστον με-
τρίως συσλῶαι, λέγοντες τρομῆται. τὰ ἢ ἐπεὶ πλείον
ἐψυθγνῆται, λέγουσιν ἐφθὰ. ἐκ τῶν ἢ τῶν τὰ αὐ-
γοκέλικα. καὶ τὰ ἢ ὅν ῥοφητὰ ῥᾶρον ὑποχωρεῖσι, ἐπὶ
τὰς γὰρ τῶ φέρουσι λεαίνουσι βραχύτητας, ἢ ἢ ἢ ῥέ-
φουσι. τὰ δὲ ἐφθὰ, δύσπεπτα ἐκ βραδύπορα, ἐκ τρο-
φῶν τραχέων ἐμποῖσι τῷ σώματι. τῶν δὲ ἐπι-
μᾶλλον κακία τὰ γὰρ θορμῇ ἀποδιὰ ὑποδοπῆθγνῆται.
τὰ δὲ τηγανιτὰ χερσίν ἔχουσι τὴν τροφῶν, καὶ γὰρ
τῷ πᾶσι κνισοῦνται, ἐκ χυμὸν ἀποχρυσῶσι πα-
χύν, ἐκ ποδῶν μαλινῶν τε καὶ μοχθηρῶν. ἐπαινοῦνται ἢ
τὰ πνικτὰ, ὡς ὁρᾶτε καὶ τὰ ὀνομαζόμενα ὀξεφῆτα,
τὰ ὡς θορμῇ ὑδρατος σκόδαζόμενα. τὰ ἢ τὴν χλωῶν
κακόχυμά εἰσι. λέγει ἢ ὡς ἰδιότῃ τινὶ, οὐφύαν πε-
ριποιῶσι, πῶς μετὰ νάμαρς θυγατέρων ταύρων καὶ
βοτάνης συνεχῶς ἐδωδῶσι. σὺν ὅξιν ἢ ἐψυθγνῆται
ὡς, ξηραίνει τὰ ἢ τὴν γαστέρα δηλαδὴ ῥόυματα.
τὴν δὲ ἢ τῶν ὡς τῶν σὰρξ, μεταξὺ ὅτι τὴν χλωῶν
τε καὶ γορανῶν ἐπὶ τὰ ποδῶν ἐκείνων, ὡς καὶ δεγνώθη
καὶ οὐθὺν εἶπον.

LILIVS GREGORIUS GY-
raldus, Leonello Egani Florino
Medico insigni s. d.

Cum his solitudinū euripis,
curarūq; procellis indies, ut
nostī, nimio plus agiter, &
post fortunæ calamitates ua-
letudinisq; molestias, etiā suauissima or-
batus sim Manardi consuetudine, quoti-
dianoq; sermone, omni penē solatio desti-
tutus, ad ueteres illos quidē, intermissos
tamen aliquandiu, amicos, hoc est, libros
confugi, ab ijs utriusq; hoc est, fortunæ et
ualetudinis uel solatiū uel certe laxamen-
tum petiturus, incidi forte fortuna in græ-
cum libellum de cibariis facultate, ra-
rissimum illum quidem, utpote quem penē
unicum arbitror extare, quē ad Michae-
lem Ducam Constantinopolitanū Impe-
ratorem, Symeon quidā Sethi Antioche-
nus medicus, misit, ut ex illius inscriptio-

ne facile cognoscimus, de eadem fermè re
& facultate ad Constantinũ, huius, ut pu-
to, Michaelis Duca parentẽ, Michael
Psellus libellum antè scripserat, cuius est
exemplum apud Meletiũ græcum totius
medicinæ scriptorem, non eodem modò ar-
gumento, sed iisdem interdum penè uerbis.
Hunc ego Symeonem, multis licet in locis
deprauatum & mancum, cum latinè quo-
quo modo uertissem, adiutus in primis ip-
sius Pselli libello, tum eiusdem altero à
Georg. Valla in latinum pessimè conuer-
so, tibi in omni medicæ facultatis parte
non hic in patria modò, sed & apud maxi-
mos reges exterarq; nationes iam diu ho-
nestissimè uersato, maximis de causis mit-
tere statui, sed illa in primis, quod post
Manardi nostri interitũ, aduersam hanc
meam ualetudinem, quid enim me dicam?
ita fouendũ suscepisti, nullo præcipuè meo
meritò

meritò prouocatus, ut plerunq; minus de
Manardo tristari uideri possim. Sed cur
trister? cum illum ad immortalitatem po-
tius contendisse, quàm obijisse uideamus.
Piè enim & sanctè cum uixerit, sanctissi-
mè etiam diem clausit. In hoc autè excri-
bendo, cum Symeone græcarum literarum
ordinem, ego latinarum secutus sum, pri-
moq; latinum nostrum uocabulum, deinde
græcum, quo ille usus est, apposui, ut faci-
lior ad res inueniendas ratio patèret.

Accipe igitur mi Leonelle suauissime,
hoc qualecunq; munusculum, ut aliqua ex
parte si non referam, saltem præ me feram
gratiæ significationē, quam immortalem
ergate & habeo, & quoad uixe-
ro, habebo. Vale.

SYMEONIS SETHI
MAGISTRI ANTIOCHIAE SYNTA
gma, per literarū ordinem, de cibariorum
facultate, ad Michaelē Ducam Imp.
in latinum conuersum.

V M plurimi, & quidē
docti, ô maxime et sere
nissime rex, non solum
Græcorū, sed & Persa-
rum & Agarenorū &
Indorum, de nutrimen-
torum facultate conscri-
pserint, ac in quibusdā consona scribere ui-
deantur, in quibusdam uero minime, diu
cogitauī de cunctis meliora & uera magis
scrutari, tuæq; diuinæ regiae potestati affer-
re, uti cum singulorum nutrimentorum ui-
res & proprietatem noueris, his commode
uti queas, tuamq; simul ualetudinem & tue-
ri & conseruare, qua rite conseruata, totus
quodammodo orbis tibi subditus conuale-
scat. Neq; enim terrarum orbī aliud est me-
lius, quā recte te principem ualere, & diu-
tius uita perfrui. Quoniam uero cibariorū
quādam aliter quidem cōmunis hominū
con-

consuetudo nuncupat, aliter uero antiquorum medicorum disciplina, nos cōmunioribus & notioribus nominibus hac in re utemur, ut quod quæretur, in promptu sit inueniri. In hoc insuper libello etiam contexui quæ magis in usu sunt condimenta & aromata, & reliqua notiora odoramenta.

ACetum (quod quidem græcè ὄξος uocatur) antiquos ualde ambigere fecit: nā quidam calidum esse dixerūt, quoniam extenuat: quidam frigidum, quoniā sumptū corpora manifeste refrigerat: & à fine ratio demonstra. Frigidum uero primo gradu extento, sed & siccum tertio, propterea quod ad uenenata quæ sanguinem cogunt facit, quemadmodum est opium, cicuta, & eiusmodi etiam peiora: sanguinem enim in uentriculo coactū dissoluit, crassosq; humores & glutinosos extenuat. Dentium insuper dolores calore commotos lenit, si os eo perluatur: & ad pustulas rubras & erysipelata conducit, cum acrem humorem discurre cogat: calorisque sitim sedat, si cum aqua sumatur: sanguinisq; fluctationem sistit. Morsum uero canis rabidi, si crebrò perluatur, sanat. Conducit etiam ijs qui ictericos habent oculos, in balneo odoratū frequen-

*Frigidū m. 1.
siccū m. 3.*

tissimè. Facit & ad ictum scorpionis, si calidum inspergatur. Iuuat & multum eos qui calida sunt temperatura, flauamq; bilem sedat: sed neruos lædit, quoniam exangues sunt, & cum tenue sit, ualde eos penetrat. Si militer & melancholicas, & frigidas, & arthriticis morbis obnoxias temperaturas, uenerisq; appetentiam rescindit, corpusq; attenuat. Qui uero frigida & sicca sunt temperatura, ab aceto abstineant, quicq; non ualidum pectus & pulmonem & neruos habent. Si aut quandoq; utantur melle & rebus dulcibus & calidis, ut est piper & alia aromata, et his condimentis leniant. Nocet uero uisui. Ulcerationes utiq; igne factas, quamprimū eo si spargantur, ualde iuuat. Venerem quidem sistit, sed cibariorum appetentiā suscitāt. Si aceto quoq; lana inspersa super recentia uulnera ponatur, eorum inflammationē sedat. Huius item exhalatio & fumus cum feruet, ad aurium sonitū & surditatē facit, & inflammationibus prodest: superimpositum corporis inflammationes sedat, frigidisq; uenenatorum moribus calidum superinfusum, prodest, calidis uero frigidum. Tusses autē uetustas sedare dicitur, postea uero factas extēdere. Et ad morbum

bum uacillantis mentis, id est, phrenitin facere creditur. Capitis etiam inflammationes sedat, si cum rosaceo oleo perliniatur. Similiter & ad liticulosos & hydericos, id est, hydropicos facere dicitur, quoniam eorum sitis de calore proficiscitur.

Allium (græcè uocatum σκόροδον) calidū est & siccum in quarto ordine medio. Com modum uero est his qui crassum uel crudū humorē coēgerunt, nam eum aperit & scin dit. Habet uero quippiam malī succi, quod decoctum aqua uel prunis, perdit, sapēque temperaturas frigidas sanas cōseruat, at ue ro calida temperatura præditos lædit, & præsertime eorū oculos & caput & pulmonem & renes. Peculiari uero quadam qualitate sitim, quæ de falso humore crescit, sedat, tineasq; pellit & lumbricos, uentos discutit, sanam oculorum aciem etsi lædit, nihilomi nus humiditate hebetatam sanat. Semen ge nitale in corporibus calidis desiccat, in frigi dis uero & humidis calefacit, uenerēmque mouet. Est quoq; antipharmacum ac reme dium contra uenena & uenenatorum mor sus, ueluti fermè theriaca, unde & theriacā agrestium hominum & rusticorum uocat ipsum Galenus, quod & ipsum fugiunt ser pentes,

pentes, ut rutam: ea propter Persæ sua pul-
menta et cibos coquere prius allijs infarciunt
& replent. Narratur & historia de duobus
uenenatis, quorū cum alter allium gustas-
set, euasit, alter cum non gustasset peius ha-
buit. Vnde manifestū est ex his, similitudi-
nem quandā caloris in allio esse, ei qui in no-
bis inest naturaliter, & ideo eū suscitāt, soli-
dasq; particulas roborat, adeo ut quod eas
lædat, concutiat & pellat, & non solum uen-
tos discutiat, sed & ne fiant prohibet, & uen-
tosas colicas dispositiones, ut sic dicā, et diu-
tinos coxendicum dolores qui à pituita pro-
ueniunt resoluit, extenuatq; nutrimentum
& sanguinē, faciemq; rubificat, ac arteriam
asperam purgat. Si autē affetur, corrosisq;
dentibus admoueat, uel propter humidi-
tatem dolentibus, prodest. At si cum melle
capitis hulceribus humidis adhibeatur, sa-
nat, & articulorum dolores ex phlegmate,
& tusses & uirilignes cutis & lepras. Non
solum uero sumptum ad ueneneratorū mor-
sus facit, ut prædiximus, sed etiam tritum et
superpositū. Pulmonis uero plagas & hul-
cera sanare dicitur et utile esse, strangurięq;
frigidisq; uentriculi morbis, & hæmorrhoi-
dibus, & uoluntati egerendi, & uentris flux-
tioni,

ctioni, & strumis, & febris hecticae, id est, tabificae: sed praegnantibus & lactentibus laedit, mulierumque menses educit.

Agni (græcè *ἀγνός* uocantur.) Agnorum igitur carnes modicè calidæ sunt, humidæque habent superfluitatē, atque ideo ab ijs laeduntur qui humidioris sunt temperaturæ: qui uero siccioris sunt, iuuant: quantoque iunior agnus fuerit, tanto difficilior eius caro concoquitur, magisque humida est: quanto uero maior, tanto melius concoquitur, & eo minus est humida. Sic & in ceteris animalibus contigit, quo iuniora sunt, eo humidiorque maiorum est eorum caro.

Ampar (quod & Ambar, nunc ambra canis dicitur) in diuersis locis scaturit, sunt enim eius fontes ut bituminis & sulphuris, & rerum similium: sed eius est laudatius rubrum & pingue, quod in urbe quadam Indica Silache uocata accipit: quod uero subalbidum est, in quodam oppido littorali felicitis Arabiae Sycheō nomine nascitur: quod autē deterius est, nigrum est, & ex piscibus, qui Amparis fontes gustauerint, uim habet calefaciendi, & humores incidendi, & propterea stomachicis medicamentis à quibusdam additur. Cor enim & caput corroborat,

borat, & si quis ante potum eius odorem olfecerit, ebrietatē accelerat (quia *πρωίε* grēcē) & si in uino ponatur, multò magis.

Amygdala modicē calida sunt, & satis nutriunt, extenuant & scindunt, propterea pectus & intestina purgant, sed cum difficultate concoquuntur. Amara uero quàm dulcia calidiora sunt, & magis extenuant, & scindunt, & aperiunt: propter eorum em̄ attenuandi uim discutiunt & eiſciunt, quæ iecur & lienem obsepiunt & obstruunt, calculos etiam renum & uesicæ frangunt. Dicitur quoq; si quis ieiunus amygdalis utat̄, temulentiam eius diei auertere. Amygdalinum utiq; oleū modicē & temperatē & ipsum calidum est, iecorisq; sepimenta discutit & auertit, pulmonī etiam & pectori utile est. Quod uero de amaris amygdalis exprimitur, aperit magis quàm ex dulcibus, lotiumq; & menses educit, omnesq; calculos, renum scilicet & uesicæ frangit.

Amylon conficitur ex mundo & puro tritico irrigato, & in caloribus caniculæ aqua quinquies in die inspersa, donec molliſſimum reddatur, tum in aqua deponitur, & percolatur, ut furfur secernatur, & quàm celerime in sole siccatur, ne acescat. Vim habet fri.

bet frigefaciendi & modicè exiccandi, & simul aspredines mitigādi: habet & uim emplastificam, atque ideo bonum est dysentericis medicamentum.

Anethum (*ἄνιθον* græcè) calidum est & siccum secūdo ordine. Crassorum humorū inflationes sedat. Quidam aut̃ hoc bonum stomacho, alij minimè esse dixerunt: & illi quidem eius caliditatem, et uim quæ humiditatem concoquit, & uim discussoriam flatuum qui sunt in uentriculo, spectant: alij uero ad substantiam eius respicientes, crassum & difficile concoctu illud esse dicunt, et nauseosum. Oleo excoctum, discussoriū est & somnificum, & humerorum tumores si inungatur, digerit: inflationes quoque quæ in uentre fiunt, discutit, & laborantia corpora ex immodico labore curat: sed renes, ut quidam aiunt, lædit.

Anisum (*ἄνιλον* græcè uel *ἄνισον* potius) calidum est & siccū in tertio gradu: prodest uetustis & antiquis ex frigore hepaticis affectibus, & etiam difficultatem spirationis, hoc est, dyspnœam, quæ à pituita proficiscitur, discutit, nec minus flatūs qui in uentriculo fiunt: uentrem uero listit, & lactis copiam profert.

g An.

Anguria, quæ & languria. Cucurbitæ, quæ græcè σίυρα, secundum cōmunem Græcorum sermonē tetrangura uocantur, hoc est, cucumeres, frigida sunt et humida secundo ordine; nam frigida & humida temperaturæ sunt, noxiæque & mali succi & nutrimenti. Ex his uero potius quæ magna, parua eligere oportet, quæ diuretica sunt, & in acutis præcipuè febribus aceto madefacta si sumantur, mītiorem reddunt calorem. Crebrior autem horum usus semen genitale minuit, uenerisquæ impetum frenat. Semen autē horum desiccātū caliditatem quandam sibi comparat, contrariæquæ his operat, lotiumquæ magis prouocat. Tetrāgura uero (quoniā seorsum etiā de his agit Symeon, et quæ languria existimant) frigida et humida sunt secundo ordine distēto; quidā hæc in tertio posuerūt. Pituitam glutinosam in uentriculo gignūt, quæ cruda per uenas diffundit, propterea his qui crebrius tetranguris utuntur, tēporis spatio in uenis & alijs corporis concauitatibus mali humores cogunt, qui diutinas & longas febres creant. Horum uero semen lotium cit, sed minus quàm peponum semē, quoniā celerius in uentriculo corrumpitur; sed enim in his meliora sunt quæ non
magnum

magnum semen habent. Calidos autē & aridos stomachos iuuāt, & si in æstuosa febre, hoc est, causone, cum aceto porrigantur uel absumātur, ualde profunt. Proprium uero horum est nauseas calore uentriculī suscitatas, uel sitim potius sedare. Horum quidem interiora absumere & esse oportet: nam quæ foris sunt, mali succi sunt, & male concoquūtur, & ferè uenenata. Habent & aliā proprietatem, quod deficientes animo restituant, animiq; deliquium calore nimio contractum reparant: si uero pituitam in uentriculo nanciscant, nauseā faciunt, & colicas affectiones, et hypochondriorum morbos.

Anserum (quæ græcè χήνες uocant) carnes superfluitatum & excrementorum productrices sunt, & difficulter coquuntur, domesticisq; cunctis auibus crassiores sunt, & calidiores, & humidiores. Eas prisci eodem ordine posuerunt quo struthiocamelorum carnes, sed eorum alæ diuersæ sunt à reliquo corpore. Horum quidem adeps dolitantibus auribus instillatus, dolorem lenit, & simul labris scissis prodest, si eo perlinantur. Testes anserum si comedantur, dicunt multum ad sobolem creandā facere. Lingua uero quadā eius peculiari pprietate ad stran-

guriā, hoc est, urinæ difficultatem facit.

Aquarum (hoc est græcè *υδράτωρ*) species sunt quinque, pluuiialis, fontana, putealis, fluuiatilis, & stagnans seu lacustris: quarum leuissima est pluuiialis, quæ facillimè mutat. Febri uero & cholerae, quæ sic dicitur, item morbo regio affectis, minimè conuenit, facile namque excernitur & in bilem conuertitur. Si uero per tempus asseruata sit, tardioris est transitus & difficilior penetrat, & distillationes gignit, præsertim si frigida potetur. Fontanae uero quarum fontes ad septentrionem currunt, de saxisque stillant, & à sole auersæ sunt, tarde transeunt, calefiunt & refrigerantur. Quarum autem fontes ab æstiuo ortu & occasu hyberno meridiem uersus currunt, probe sunt. Putealis quidē aqua frigida est, & uix redditur, & terrosa est, propterea his qui æstuoso sunt stomacho & uentre, prodest, magisque fontana. Fluuiialis uero, & lacustres seu stagnantes, cunctæ malæ sunt, præter Nili aquam, quæ suauis est & optima pota, parumque in uentriculo moratur, nec siticulosa est, nec si præfrigida potetur molestat, & in cōcoctione & cum redditur utilis est. Cæterorum uero fluuiorum aqua uix peragitur, conficitur & digeritur, siticulosaque est, præsertim

præsertim si mala loca pererret. Meliores aut sunt fluij qui per fontes uiuos & perennes fluunt, nec cum cæteris miscentur. Lacustris uero aqua seu stagnans grauis est & ferè mortua propter statariam delidiam & immobilitatem, utpote quã nulla alia pertranseat: tamen dari potest nõ ualidis & imbecilibus. Aquæ uero falsæ, & quæ stringendi uim habent, uel eiusmodi aliã qualitatem, uel odorifere, uel quæ noxia gignunt animalia, uel ex metallis proueniunt, uel prope calidas surgunt, male omnes sunt. In uniuersum uero, omnis aqua tardi transitus, difficilis cõcoctu, inflans, destillationis creatrix, & præsertim frigida, calidis temperaturis et estuantibus febribus, id est, causonibus, nõ improbatur, imò conuenit. Quæ aut leuior est, non pondere cognoscitur, sed quæ citius calefit & refrigerat, & quæ pura est & limpida: quæ uero huic contraria est, & grauis est, nec bona. At quæ ex niue & glacie colliquantur, pessimæ sunt. Mutationes etiam aquarum & præsertim fluuiorum lædunt, malis autẽ temperaturis calidis, nihil æquè utile est quàm aqua. Quæ uero non limpida est aqua, coquatur, & percoletur, & frigida bibatur.

g 3 Aspa-

Asparangus, quē nos Asparagum uocamus: hoc genus oleris non fuit hic antea cognitū, sed n̄ tantum qui dicunt elæodaphni, amari asparagi: nūc uero proueniūt sub uernum tempus, et à plerisq; dignoscunt. Est autem olerum omniū asparagus, qui maximè nutrit, ita ut si quis dicat, eius substantiæ naturam positam esse mediā inter olera & carnes, nō multum à uero deuius erit, propter eius nutrimentum et carnium, quod eodem ferè modo se habet. Est uero asparagus diureticus, hoc est, qui urinam prouocet, & eas quæ in iecinore et renibus fiunt obstructions, aperit. Et hoc manifestū, quod urinam in suum odorem transmutat, ut huius odoris esse sentiatur aliquantulum postq; asparagū quis ederit, quemadmodū & silphion,

Cheneaqd id est, laserpitium. Neq; quispiam admiret
fit, me late illum urinæ suam statim qualitātē indere:
re fateor, nam & chenea rubra quæ est, si manib. con
Græcus ta tineatur, lotium in suum colorem transmutat,
men qui- atq; hoc earum rerum paradoxon & ad
dam mihi mirandum est, quæ exterius fiunt, quod sci
dixit, sic licet appositæ lotium tingant. Sedenim hæc
uulgò her quæ exterius operantur, alterius sunt consi
bā tincto- derationis, & ut græcè dicitur, scopi, quare
rū uocari. ad reliqua procedendū, Asparagi quidem
 colicos

colicos dolores & renum sedant qui de pituita proficiscuntur, et ad semen genitale adiungunt, celeriusque quam cetera olera in sanguinem transeunt et mutantur. Menses quoque ciunt, cordisque palpitationes sedant, dentibusque prosunt, sed stomacho boni non sunt: propterea cum mediocriter cocti sunt, garo & oleo condiuntur, & sic sumuntur.

Atriplex (hoc est χρυθλάχανον) Chrysolachana frigida sunt primo ordine, humida uero secundo. Ventrem quidem ciunt, profuntque ictericis ex caliditate iecoris, & calida temperatura praeditis, flauaque bile redundantibus. Cum malua uero si inflammationes liniantur, sedant & leniunt.

Auellanae (quae graece λεπτοκάρυα, uel nukes ponticae dicuntur) calidae sunt & humide, magis tamen nutriunt quam ceterae nukes, & difficilius concoquuntur, inflationesque faciunt, & ueluti quidam aiunt, ieiunum intestinum laedunt: facilius uero concoquuntur, minusque uentrem sistunt, si sine cortice interiore sumantur. Dicitur quoque si quis ante reliqua cibaria sumpserit cum ruta, huic uenena nec morsus uenenatorum officere die illo, scorpionesque ab eo fugere. Sumptae uero cum caricis, morsum scorpionis uenenati sanant, nigrumque

uirus quamprimum de uentriculo pellunt.

Apium (quod græcè σέλινον dicitur) calidū est secundo gradu distento, siccū uero tertij medio. Lotium cit, aperit, nō inflat, uentos discutit, menses educit, sed difficulter concoquit, atq; ideo oportet inter media cibaria sumi; nam aliquatenus uenerē sistit, et quidē peculiari qualitate comitiales lædit, quare hi ab hoc omnino abstineant: nonnunq̃ enim eo fermē sanati quidam, propter eius usum iterum comitiales facti. Testes etiam lædit. Semen autē q̃ folia melius est & efficacius, & eo radix eius. Facit insuper et ad singultus qui de crassīs humoribus et supfluitatibus proficiunt. Renes ad hæc & uesicā mundat, uenarumq̃ & arteriarū sepimenta obstructionsq̃ discutit. Semē si præsumatur, temulentia procul exigit et auertit, et ad bonum oris odorē confert, multiq̃ crebriore huius usu hoc oris malum abegerūt. Mulieres autē ad rem ueneream promptiores facit. Si uero in huius decocto calculosi desistant, calculi, sicuti dicūt, decidunt, eiūcunturq̃. Lotij etiam difficultatem sanat, et renes curat. Quæ lac præbent, ab hoc abstineant, quoniam lac ipsum minuit. Succus uero huius ad continuarum febrīum rigores

Vetus co-
dex Græ-
cus nō sū-
perat, sed
σέλινον
habet utro-
biq; hoc
est corpo-
ris.

res et frigus facit, si præsumatur. Agreste uero medicamentū uim habet contra uenena.

Aurite aues (græcè ὠτίδης) Otidion, hoc est auritarū caro medium quendā locum habet inter anserum & gruū carnes, & propterea quæ de illis traduntur quærenda, ut ea pernoscantur.

Auena (quæ græcè βρώμη uocatur) frigefacit & astringit: prodest his qui difficulter meunt, quicq; morbo cholerae afficiunt: assimilis quidem est ptisanæ, quantum ad exhibitionem.

Balsami oleū (quod à Græcis recētioribus, in primisq; ab hoc ipso Symeone βαλσαμέλαιον, ab antiquioribus uero opobalsamum) paruum est arbustum duobus cubitis minus, propeq; Aegyptū nascit, in loco qui nunc ab Aegyptiis ἡλίου πηγῇ, hoc est, solis fons cognominatur, sed à priscis ἡλίου πόλις, hoc est, solis urbs dicebat. Cum res Aegypti bene habent, per autumnī tempus arbustorum horum partes inferiores ferro aperiuntur, succusq; inde manat omni oleo uisu similis, quod ideo βαλσαμέλαιον, id est, balsami oleum nominat. Succus hic uasculis excipitur: eius quod supernatat album et tenue, est salubre, et ideo preciosius:

§ 5 quod

quod uero medio loco est, subrubrum est, & deterius. Fex autem tertio loco remanet. subfusca, hac ad mundandas manus aliasq; nōnullas curationes utuntur, cum reliquis careant. At uero Balsamelæon aliqui sic probant: ferrum eo inungunt, igniq; admovent, si candeat, id quod & oleo caphurę & alijs quibusdam accidit: alij in aquam datum si non superenatet, sed statim fundum petat: et uerē hoc quidē. Sedenim quando hæc duo cōcurrunt, quod uidelicet ferrum attingat, & in aqua faciliter subsidat, per te illud cape, est enim legitimum & non factitium. Sed & hoc amplius si probare uelis, qđ in proprio uigore est & recens, id quoniam super aquam enatat, eo linteum irrigato, si nihil linteum infecerit, sed tantum illi odorem & non maculam reliquerit, hoc igitur quod nō est adulteratū ac factitium. multis affectibus conuenit. Nam cū muliebri lacte si detur his qui uenenū sumpserūt, et lęsis dente serpentis, & p̄sertim scorpionum, subuenit, si eo ictus perungat. Ac Persę quidem aiunt calculos frangere, & mulieribus quę concipere nequeunt, ad conceptionem facere appositū uel potum. Pleriq; autem hoc quoniam rarum est & inuentu difficile,

difficile, uulua tantum imponunt, & prodest, et arte quapiã subtus fumigant. Confert & ad sanguinis fluxum, ad comitiales & ad aurium dolores ex frigore, & ad alia.

Basilicon, hoc est ocymon, modicè calidum est. Olfactum caput & cor iuuat: si uero aqua irrigetur, humidius fit, & somnum conciliat. Semen eius cardiacis affectibus et atræ bilis succurrit, hilaritatem enim & lætitiā facit.

Bericocca (quæ & Armeniaca dicuntur & præcoqua) facile corrumpuntur. Sanguis qui ex his gignitur, non bonus est: frigida enim sunt & humida secundo gradu, peiorisq; succi sunt q̃ rhodacina persica dicta: uentrem tamen lubricant, flauamq; bilem sedant, si matura non sint. Si uero crebrius fumantur, febriculosa sunt: quibus si quis utatur, ante alios cibos edat. Nam si post alios fumantur, supernatant, suaq; corruptibili natura reliqua secū cibaria corrumpunt.

Balania (notissima sunt et hodie, sic à Grecis glandes uocantur uulgò) difficilis sunt concoctionis, & ualde nutriunt, sed tardius descendunt, crudosq; humores gignūt, proptereaq; eorum usus deuitari præcipimus.

Beta (græce σβτλον dicitur) calida est & sicca

sicca in primo gradu succus autem eius modice purgat, uentremque ad excernendum proritat, sed stomachum quandoque lancinat, praesertim eorum qui ualde eum sensibile habent; quare hoc edulium stomacho idoneum non est, praesertim si in crebriore sit usu. Exiguum est eius nutrimentum, sicuti ceterorum holerum; comoda est autem ad iecoris obstructions si cum aceto sumatur. Pari pacto et lienosis bonum est medicamentum. Constat uero beta ex contrariis facultatibus, eius enim succus calidus est & siticulosus, & uentrem subducit; corpus crassum est, flatuosum & frigidum, & concoctu difficile, & uentrem sistit, si cocta subinde aqua abijciatur, quoniam cum ea & nitriqualitas, quae in ea inest, abijcitur. Betæ radix (quæ grecè σδντλόριον uocatur) pituitam gignit, & crassarum est partium, difficulterque concoquitur, & flatuosa est, uentrem proritat, quam si quis comburat & melle subigat, eoque caput illinat, iam caluescenti relictos continet capillos.

Brassica (quæ grecè κράμβη dicitur) calida est & sicca primo ordine, malumque succum & melancholicum creat, oculorum aciem hebetat, & per contraria insomnia somnum perturbat. Succus uero eius et ius aliquatenus

nus purgat, corpus autē eius uentrem sistit: propterea cum humidum uentericulum desiccare uolumus, cum modicē cocta fuerit, aquam abijcimus, & alteram calidam indimus: nihil enim frigidū, nec aeris nec aquæ, quæ bis coquit, tangat oportet. Brassica quidem estiuæ peioris succi est quàm hybernæ: locium cit, lumbricos tollit, & quæ ex uino fit crapulam discutit. Fertur & humiditate comparatam oculorum hebetudinē sanare: at si cū pingui carne coquatur, plurimā læsionis partem amittit. Flos eius quadam sua proprietate genitale semen corrumpit, foeminasq; concipere non sinit, si super uulnam imponatur: pulmonē uero lædit. Proditum quoq; est, si ante cætera cibaria sumatur, temulentiam prohibere: & eius succum cum melle sumptum, magnificē uocem iuuare: & si uulneribus imponatur, ea conglutinat, malaq; ulcera durasq; inflammationes sanat.

Bubula caro (hoc est græcè *βόειον κρέας*) multū nutrit, & qui ab ea gignitur sanguis supra mensuram crassior est, propterea his qui temperamento sunt melancholico, diuersos et melācholicos morbos infert. Difficulter etiam cōcoquitur & redditur: sed si
conco,

concoquatur,abunde nutrit:et si cum ouil-
la carne comparetur,frigida est,sanguinēq;
melancholicum gignit. Veruntamē huius
carnis ius, uentris fluxus ex flaua bile com-
pescit. Si quis uero eam comedere expetat,
uel cogatur,eius lesionem quę futura time-
tur,sic moderetur; cum aceto alijs & ruta
intingat. Solis hæc calidos uentriculos ha-
bentibus confert,& his insuper qui ualde
& continenter exercentur.

Butyrum(quod & sic gręcē uocatur)mo-
dicē & temperate calidum est,& nutrit:pe-
ctus & pulmonem iuuat,sputumq; efficit
ut ex his facile educat; & ad frigidas et ari-
das tusses confert. Si uero abunde quis uta-
tur,uentres lubricat,quantoq; uetustius est,
tanto est calidius; & quocunq; oleo magis
nutrit,facultatemq; quę ut digerat et discer-
tiat habet,præsertim in tenellis mollibusq;
corporibus,et propterea parotidas et bubo-
nas,hoc est,secundum aures et inguina tur-
mores, illitū sanat,in puerisq; dentitionis de-
lores sedat. Veruntamē quādoq; cū in uen-
triculo superfluitat,nauseam facit,et appe-
tentiam tollit. Item in uentriculis calidis in
flauam bilem conuertitur.

Buglosson urinam proritat,et sitim sedat;
ad ieco

ad iecoris morbos, huius caules si cocti uel
crudi edantur, faciunt. A uiatoribus ex eo
conficitur Zulapion, quod ualde utile est.

Cammari (qui grecè dicuntur ἀστῆροι)
frigidi sunt et humidī: nutriunt quidē
sed uentrem cohibent, uixq̃ concoquūtur,
præsertim magni, parui uero melius: et eo-
rum caudæ quàm chelæ, hoc est, crura diffi-
cilius concoquuntur, et crassioris succi sunt:
quare calidis cōdimentis condiantur, sicq̃
apponantur, postq̃ eos uinum uetus et ru-
bellum potetur.

Camphora quæ nunc uulgò (græcè ἡ κα-
μφορά) frigida est et sicca tertio ordine: est
uero arboris Indicæ gummi, uel lachryma.
Ferunt autem sub hac arbore centum ho-
mines adumbrari posse, tanta eius est ma-
gnitudo. Nascitur in montibus qui eo loci
proximi sunt mari: lignum habet leue et fe-
rulaceum. Vtilis uero est caphura morbis
acutis, & capitis doloribus calore suscita-
tis, & inflammationibus, iecoris præsertim,
sed frigiditatem inducit renibus et semina-
rijs uasculis, semenq̃ ipsum cōpingit. Pro-
batur caphura hoc pacto: superponatur pa-
ni calido, si humectetur, ἀρόβον τῷ, hoc est,
non factitia est; sin minus, factitia est.

Cana.

Canabis semen (hoc est, κανάβος τὸ σπέρμα, quod et κανάβως σπέρμα, et καναβούκοκος uocatur, hoc est, canabis granum) esitātū idem ferē nocumētum affert quod coriandrum. Si enim immodicē estur, ut illud desipere facit. Folia uero arida pota, uti farina, aut magis pro potione horum farina expressa aut subacta, ebrietatē quandam hospitalem facit, et quæ haurienti minus sentitur. Apud Arabas autem pinxitur seu exprimitur pro uino, & inebriat; desiccatur uero semen genitale ut caphora.

Cancrī, uide infra Pagurī.

Capparīs calida est & sicca secundo ordine; constat uero ex uarijs diuersisq; qualitatibus, amara uidelicet, qua mundat, purgat, scindit; acri, qua calefacit, discutit, extenuat; & astringentia, qua cogit & constringit; qua propter duros lienes, si quid aliud, iuuat; & sumpta, & cataplasmatīs modo superposita, cum aceto, uel oxymelite, menses citet et ad dentiū dolores facit cum uino decocta & aceto. Cortex autē ualētior est circa hec, folia uero & caulis & fructus imbecillior. Duritias autem strumarū, hoc est χοληδόρων, id est, scrophularum ut uulgo dicimus, mollescit, at succus aurium uermiculos perimit,

mit, cum aceto uero posita, iecoris & lienis
sepimenta & obstructions discutit, lienēq;
sua quadam proprietate mirum in modum
iuuat, et ischiadicos, hoc est, de coxendice la-
borantes: sed renes & uelicam lædit.

Caprea (quæ græcè *ἀβρῆς* dicitur) caro me-
lioris succi est, q̃ cæterorum agrestium ani-
malium, et ad humanū corpus quandā ha-
bet familiaritatē, humidisq; et multas super-
fluitates habentibus corporibus prodest:
item morbis colicis et comitialibus: sed uen-
trē morat, & neruis sua siccitate conducit.

Carabi, hoc est, locustæ marinæ, difficul-
ter concoquunt, sed admodum nutriūt, sal-
siq; humoris et succi participes sunt, et si qui-
dem sæpius aqua dulci coquantur, uentrem
cohibent: feruntq; si horum testa combusta
cum meraco potetur, renes calculosos pur-
gare, multumq; arenolū lotij educere.

Carides, uide infra squillæ marinæ.

Cardama quidem, quæ à latinis nasturtia
uocant, calida sunt et sicca, crassosq; humo-
res & pituitosos scindūt, propterea medica-
mentis quæ asthmaticos iuuant, miscentur,
nam uehemēter calefaciūt: sed horū semen
ad hos effectus ualidius est. Tradunt quidā,
eum qui nasturtiū elitauerit, sensu ac nien-
h te acu.

teacutiorem fieri, uenerisq; appetentio-
rem, & succum eius dentium dolori mederi.

Caricæ, quæ græcè uocantur *ἰχάδες*, cali-
dè sunt in primo gradu: pectus iuuant, et ad
tusses faciunt, lotium ciunt, satisq; nutriunt,
corporis etiam bonum habitū & parant &
faciunt, & si ante cibos sumantur, uentrem
ciunt, sed nili celerius transeant, nō bonum
sanguinē gignunt: propterea si ad satietatē
usq; crebrò sumant, scabiem gignunt et pru-
ritū. Cibus aut probus est, et aduersus uene-
na medicamentū, si cum nucibus uel amyg-
dalis edantur. Renes etiam et iecur & lienē
purgāt, aperiuntq; atq; ab omni oppilatio-
ne liberant: sed calefaciunt, sitimq; inferūt,
et his qui calidioris sunt temperaturę bilem
flauā generāt: qua ex re qui huiusmodi sunt
temperaturā, statim post debēt bibere sac-
carum cum aceto, hoc est, oxyfaccaron. Co-
quant etiam cum hyssopo caricæ, et in oxy-
faccaro ebulliant: sic enim longas tusses sa-
nant, & pectoris uitia. Si uero super paroti-
das et cætera suppurantia apponant, molle-
faciunt & digerunt, & præsertim in his qui
bus sunt carnes molliores: at si cum callice-
reo, hoc est, ut quidam existimant, fœnogra-
co & aceto coquantur, & super podagrîco-
rum

rum pedes ponantur, non parū conferunt.

Carnabadion (hoc est, caros, uel careum) calidum est & siccum in tertio ordine: utile uero est ad concoctionem ciborum, & flatuum discussionē: stomachum firmat, uentrem sistit, lumbricos necat, urinam mouet, pituitam scindit, at bilem flauam in calidis corporibus gignit.

Casei (qui græcè τυροί) omnes malī, nam difficulter cōcoquuntur, et acidū ructum faciunt, uentriculūq; spiritu ac uento replent, maleq; penetrāt. Sunt et pituitosi et uentriculo feruidi, suscipiūt enim à coagulo acrimoniā. Si uero inueteret, acrior & calidior fit, cōcoctūq; difficilior, succiūq; peioris, et in renibus calculos gignit, estq; plurimum noxiū; de crasso namq; eius humore calculi gignuntur. Quare hic caseus fugiatur, cum nihil omnino boni habeat, quod ad cōcoctionem faciat, nec ad redditionem excretionēue, nec ad mictionē, nec ad bonū succū siue nutrimentū. Minus utiq; malus est qui uetus non est, nec acris; melior uero recens: medius namq; est inter ueterem caseum & lac ipsum, atq; ideo & melius concoquit q̃ uetus, & melioris est succi, & in primis li mollis est ac laxis, nec fortiorē habens qua-

litatem, adeò ut modicè sit dulcis, salisq; modici, modiceq; sumptus. Cõuenit uero ut cū melle apponatur, quoniā ita citò reddīt, præsertim ab his qui frigida temperatura sunt præditi. Caseus aut̃ uetustus, qui omnē dulcedinem amisit, ac propterea friabilis et euavidus factus est, pessimus est: qui uero spongiosus & rarus est & dulcis, melior cæteris est, præsertim si nōnihil recēs est, quales sunt qui ex Paphlagonia afferuntur, huiusmodi enim uentrem ciunt: uetustus aut̃ sistit, præsertim si postq̃ aqua decoctus fuerit, assetur.

Caryon, uide in nuce.

Caryophyllon (quod & nunc uulgò sic uocatur) calidum est secundo ordine & aridum: sunt qui in tertio ordine constituent: est aut̃ arboris fructus, succurrit stomacho & hepati, & cordi. Nauseam sistit, quæ ab humiditate prouenit, sed interanea lædit.

Carduus satiuus (qui græcè κινάρια uocāt) mali succi eduliū est, et præsertim cum dure scit: humorē uero biliosum gignit, ex χύλω, id est, succo qui fit ex ipso, tenuē, et πικρόχολον, hoc est amarē biliosum: quare satius est si recens ac tenellus edat̃: sed et eius pars interior, quoniam reliquo magis est tenera.

Castaneæ, quæ græcè τὰ καστανά appellantur,

tur, calidæ & siccæ sunt primo ordine, multumq; corpus nutriunt, tarde transeunt & concoquuntur, crassumq; humorem & capitis dolores faciunt, flatuosæ sunt et uentrē sistunt. Sed si torreantur uel desiccētur, multum nocuenti ponunt.

Carcini, id est, cancri, qui paguri dicuntur, in p littera scribentur.

Cepæ, quæ græcè τὰ κρόμμνα uocantur, calidæ sunt secundo gradu, humidæ uero tertio. Harum quidem substantia crassa est, lotium ciunt, semen genitale gignunt, et si ante cibos edantur, appetentiā suscitant, sed capitis dolores faciunt, et stomacho officiunt, mentisq; ut quidam aiunt λογιστικόν, hoc est, rationalem partem lædunt. Si uero coquantur, plurimum malignitatis deponunt, utiliaq; fiunt & ad pectoris asperitates et tussēs. Hæmorrhoidas si superponantur, aperiunt: & cum aceto si liniantur, uertiligines, hoc est ἀλφες, mundant: quæ tamen si crassæ substantiæ sint, ipsæ humores tamen crassos & glutinosos extenuant, sed uentriculū inflant: si uero quis crebrius his utatur, in lienis uitia incidit.

Cephalus, qui et græcè similiter uocatur, præ cunctis piscibus aquis fluuiialibus et marinis gaudet: difficulter cōcoquit, nec bonus

h 3 est

est stomacho, pituitam enim gignit, præsertim fluuialis. Pelagius aut et qui in alto mari degit, non adeò difficulter cōcoquitur, succiꝑ melioris est, tenuiorem tamen sanguinem imbecilliolemꝑ gignit.

 Ceruorū carnes (hoc est græcè, τὰ τῶν ἐλάφωμ κρέη) mali succi sunt & difficilis concoctionis, & bilem atram gignūt. Oportet aut eos qui uenātur æstatis tempus obseruare, quod uidelicet eo tempore uiperis ac serpētibus cerui uescant, atꝑ ideo siticulosi fiunt: at hi suapte natura norunt, quod si aquā ante illorū cōcoctionē hauserint, intereūt, propterea sitim tolerāt, eaꝑ incendunt. Ceruorum igit carnes eo anni tēpore sumptę uiro sã sunt, ac ualdè noxiæ: & idcirco cauendū ne eis æstate uescamur. Per hyemē uero tutius sumunt, meliusꝑ cōcoquunt propter interiorem caliditatē: sed si non probe digerantur, crassum humorē gignunt, iecurꝑ & lienem obstruunt et sepiunt. Quinetiam dicitur, si crebrius & sine modo absumantur, corpus tremulum, et quod non consistat, facere. Medulla uero & pingue ceruorū duritates carcinomatū discutit & mollescit, si superponatur. Cornu autē ceruorū frigidū est & siccum, quo domos suffiunt quidā, ut serpentes

serpentes pellant, & ad strangurias & obstructions utunt, & ad pellendos è uentre tineas ac uermes: sed enim hoc pulmonem lædit. Ferunt etiam, quod si à difficulter pariente superferatur, iuuamēto esse. Sanguis uero ceruinus desiccatus & tritus sumptus, à uenenatis bestijs morfos iuuare dicitur. Si autem cerui genitale similiter desiccatum et lima in scobem redactum cum uino poterit, moribus uiperæ succurrit.

Cerasia, quæ & sic græcè, frigida sunt & humida, malicq; succi: uentrem subducunt, stomacho parum idonea, humidū uentriculum lædunt, præsertim cum matura non sunt: sed calidis & siccis uentriculis & temperaturis prosunt. Gummi autem arboris cum uino sumptum, calculosos sanat.

Ciceris (quod græcè dicit̃ ἐπέβινθος) omne genus calidum est et humidū primo ordine, & difficulter cōcoquit, & superfluitates gignit, uentremq; stimulat, magisq; q̃ faba *uenerat* nutrit, sed aperit, purgat, & menses educit, & *sal* quid salsæ & dulcis qualitatis habet: sed *sal* gine quidem uentrem cit, dulcedine uero lotium: inflationes quoq; facit, & lac gignit, mundatq;. Nigrum uero cicer medicamēti uim habet aduersus uenena, & maximè lo-

h 4 tium

tium cit, & frangit calculos renū & uesicæ, quod aliud legumē nullū æquē facit, & præcipuē nigrum & paruū, & eo etiā magis eius ius, quod tamen uesicæ morbis et ulceribus supra cætera legumina officit. Cicer uero rubrū calidiū est q̃ album, & crassiorē gignit humorem. Cicer utiq̃ omne cit lotiū, madefactumq̃ aqua noctu et sumptū tineas seu lumbricos eijcit: sed qui sumpsit sex horas ieiunet oportet, & si huius cataplasma parotidibus imponatur, mollescit et discutit tumorem. Ciceris insuper farina aceto subacta illita scabiem sedat: eius etiam ius arcuatos, hoc est, ictericos iuuat. lotium album reddit: oportet uero neq̃ ante cibū neq̃ post his uti, sed in medio. At si cicer nigrum cum raphano & apio coquat, iusq̃ illud cum oleo amygdalarū, quod amygdala læon Græci uocant, sumat, ualdē purgat, & renū et uesicę calculos pellit. Si uero cum faba sumatur, bonam habitudinem & pinguem carnē facit. Dicitur & hoc de cicere: si quis podagricus, hoc est, de pedibus laborans, cicer nigrū coquat, quoad quasi cruor cogatur, cum parī modo despumati mellis mistum tres dies cōtinuos sumat, multum iuari, libra uel obolo uno singulis diebus sumpto.

sumpto. Viride uero cicer inflat, difficul-
ter cōcoquitur, malumq̃, ut quidam aiunt,
colorem facit.

Citra siue citria, quæ & mâla medica uo-
cantur, horum quidē cortex calidus est &
siccus tertio ordine distento, caro autem fri-
gida & humida primo; quod autem intus
est acetosum, frigidū et siccum tertio, at ue-
ro semen calidum & siccum secundo. Caro
quod difficulter concoquitur crassamq̃ pi-
tuitam gignit, propterea cum melle consue-
uit esitari. Cortex autem ad cibariorū con-
coctionem facit, & ad melancholicum hu-
morē, & quæ ex eo fiūt tristitias. Stomacho
quoque bonus est si quis eo modicè utatur;
cum autem præter modum sumitur, difficul-
ter concoquitur; qui uero cum melle condi-
tur *στανιτσίον* uocatus, uentriculū calefacit,
& eius humiditatem eijcit, & cibos conco-
quit; qui uero non conditur, difficulter con-
coquitur. At semen medicamentū est con-
tra uenena & uenenatorū morsus, præser-
tim scorpionum, & potum & superpositū.
Menses etiam educit, sed embryonem in
matrice necat. Acetosum autem quod in
his est, flauā bilem sedat. Mirum quid est,
si panis calidus super citria ponatur, statim

h 5 putre

putrescere facit. Ferunt etiam, quod qui eo per noctem utatur, oculorū obliquitatem contrahit.

Cinamomū (quod & græcè similiter uocatur) quod optimum est tertio ordine calefacientiū & desiccantium est; quod autem minus bonū est, secundo ordine est. Valde quidem extenuat, nihilq; est quod sic desiccet, ex his quæ calefaciūt, quemadmodum cinamomū; stomachum enim purgat, & ad tussēs humiditate conceptas facit; uentriculum namq; calefacit, et iecur capitisq; & uentriculi humiditates desiccet. Optimū autē est cinamomū quod musulon uocatur, hoc est, quod de Musulo ciuitate aduehit. Sunt uero cinamomi species septem, quæ à locis ubi gignūtur denominantur, de quibus dicere præsentis nō est instituti; stomacho quidem omnes bonæ sunt, cibariaq; cōcoquūt & pituitā extenuant, aperiendi uim habēt, lotium ciunt, mensesq; & embryonem eiciunt, si potētur, uel cum myrrha pudendis admoveantur, contraq; uenenatorum morsus & uenena antipharmacū est; uirilignes tollit si cum melle perungatur; & ad aquam subtercutem, & ad refrigeratos renes facit; propterea qui sunt frigida & humida temperatura,

peratura, hoc domesticis suis cibarijs commisceant: uesicam tamen offendit.

Colūbutorū caro uel pullorū columbarū (hoc est græcè πούλωρ σὰρξ) calida est & humida & superuacanea, hoc est, superfluitatis multæ, & præcipue domesticorū, et sanguinem crassum & calidum præter modum gignit, atq; ideo nonnunquam febres facit, & frigidityte dolentes renes iuuat, seminiq; genitali & sanguini adiicit, caput uero & oculos lædit. Ferunt etiam, quod si nimium usurpetur, leprā gignit. Sunt quoq; per uer et autumnum meliores columbuli, quàm qui per æstatem & hyemē nascunt.

Conaria, uide nuclei pinei.

Coriandrū (græcè modo κορίανδρον, modo κορίαννον, modo κόριον uocatur, frigidum est primo ordine, siccum autem tertio: stomacho bonū est & salubre: cibaria tandiū in stomacho retinet, donec probè concoquantur: tostum uero igni uentrem sistit, calidas temperaturas & inflammationes iuuat, sanguinisq; fluctiones si potetur sistit, & si tritum superponatur: cum uino autem si potetur, tineas uel lumbricos pellit. Plurimus quidē huius & sine modo usus amen-
tiam facit, & ipsius succus si potetur, uene-
num

num est, & perimit, hi nanq; uocem amittunt, & desipiunt.

Crocus (quod & latinè crocum dicitur) secundo ordine calidus est, & primo siccus, tametsi eum nonnulli calidū esse tertio gradu dixerūt: stomacho bonus est, ciborumq; concoctionem efficit: aperiendī uim habet, pituitosa uitia & ueternosa, hoc est lethargica sanat: uim etiam discutiendi habet, uenērem uero stimulat: & intestinīs utilis est: ad spiritusq; difficultatē facit: nam si quis modicē utatur, facilem respirationem, & bonū colorem habebit: si uero sine modo, pallorem cōtrahet, & capitis dolorem, & minus cibaria appetet. Sed si cum opio & lacte & rosaceo pedum dolores perungantur, sum mopere prodest, superpositis betæ folijs. Si quis uero eius tria hexagia sumat, risu incessabili corripiet, nec ante cessabit, quā pereat, hoc enim mortē præcedit. Dicitur etiā quod si cū fermento subigatur, nucisq; magnitudine mulieri post partū detur, *ῥεῖον*, hoc est, secundas enīcere.

Cucumis, uide suprà Anguria.

Cucurbita (quæ græcè uocatur *κολόκυνθα*) frigida est & humida secundo ordine: sed probè concoquitur, succiq; boni est, parum uero

uero nutrit, sitim sedat, lotium cit & uentrē
calidisq; & siccis temperaturis prodest, uen-
triculi quoq; & iecoris inflāationes sedat,
pituitosos uero lādit, colicosq; morbos, &
si malos humores in uētriculo repererit, ab
his corrumpit, & mali succi fit; ueneris ap-
petentiam discutit, semēq; genitale minuit,
& sanguinem tenuem gignit. Pectori uero
& pulmonī, & uesicā prodest. Succus qui-
dem ramentorum eius super aures cum ro-
faceo positus, prodest earum inflammatio-
nibus: tota uero cataplasmatīs modo adhi-
bita, calidas inflammationes refrigerat.

Cydonia (quæ & sic grecē, nostri etiam
cotonea mala) frigida sunt primo ordine,
sicca uero secundo: stomachum astringunt
& corroborant, uentrem morantur si ante
cibum sumantur, urinam prouocant: si ue-
ro ad satietatem edantur, difficilis conco-
ctionis fiunt. Quæ dulcia sunt minus astrin-
gunt, quæ autē acria, magis; uomitum com-
pescunt. Si uero post cibum sumantur, uen-
trem ciūt; sed in quibus imbecilla est uis uē-
tris cohibendī & ualida excernendī, eo ma-
gis plus nutrimenti sumant. In potu autem
si dentibus mādentur ac tractentur, uini fu-
mū uaporēque caput percutere nō sinunt:
Si

Siqua uero (ut fertur) pragnans crebrius cydonia mala comedat, filiū faciet ingeniosum ac industriū. Quod autem ex ijs fit cydoniatum nuncupatū, stomacho bonū est, et iecur confirmat ac corroborat.

Cuminū (quod græcè κύμινον uocamus) calidum est & siccum tertio ordine, quidā tamen in secundo reponunt: lotium cit, flatus, & eos præsertim qui sunt in stomacho, discutit: si uero per se potetur, pallorē creat, sanguinis fluctionem compescit, etiam ex naribus: item uehementem mensium fluxū cū uetusto oleo si potetur, uel super uerenda si ponatur. Desiccat quidem stomachū, & igni tostum et aceto irrigatū uentris humidas fluctiones sistit: tritum super māmā lactis coagulatione turgentē positū sanat. Si uero cum uīno potetur, cōtra uenena et ueneniatorum morsus medicamentum est. Dicūt autem nimīū huius usum calculos in renibus gignere, suffitū uero culices pellere.

DAmascena (quæ et δαμάσκηνα à Græcis uocātur) frigida et humida sunt secundo ordine: iuuant habentes uentriculū calidum et aridum, uentremq; sua humiditate et glutinositate ciunt, præsertim quæ satis nigricant, uerum minus stomacho conferunt:

ferunt: at si arefacta sint, non adeò lædunt,
 inappetentiam tamē faciunt, et capitis dolo-
 rem, pituitosis præsertim, & non nutriunt.
 Damascena quidem alba difficulter conco-
 quuntur, minusq; uentrem ciunt: quæ uero
 lutea sunt ac cerea (ut quæ à Græcis ὠγὰρ di-
 cuntur, sic uertamus) & magna, crassum hu-
 morem gignunt, & difficilius quàm cætera
 concoquuntur: oportet uero ante reliqua ci-
 baria ea sumere. Quæ autem austera sunt
 & acerbata ac immatura, uentrem morantur.
 Damascenorum autem ius seu decoctum si
 potetur, acutarum febrium inflammationes
 lenit et iuuat, gingiuarum quoq; exanthe-
 mata & ulcuscula, si ore contineatur, sanat,
 malam insuper temperaturā calidam, uen-
 trisq; consistentiam. Succus autem arboris
 eius, id est ὀπός, extenuat et scindit, atq; ideo
 pleriq; aiunt, si cum uino bibatur, calculos
 frangere. Pulmonē etiam & pectus iuuat,
 lienem uero lædit. Succus hic quidē melior
 est qui ex uetusta arbore gignitur.

FAbæ (quæ à Symeone φάβατα, & κύα-
 ροι dicuntur) siccæ quidē & frigidæ sunt
 in primo ordine: uirides uero ac recentes
 frigidæ sunt et humidæ, carnemq; gignunt
 non astrictam neq; densam, sed mollem &
 laxam

laxam; inflant, & corpus totum distendunt, præsertim cum quis non assuetus his uescitur: decoctæ uero seu frescæ non parum de inflatione deponunt, & aliquatenus abstergunt, mundantur. Harum autem lomentum, hoc est, farina, sordes corporis abstergit & emundat, atque ideo non multum in uentriculo moratur, uti faciunt cæteri succi crassi glutinosi. Recentes quidē fabæ si sumantur, cōmunem reliquorum fructuum rationem habēt, quos post cibaria apponimus: humidius enim alimentum corpori inferunt, et non modo ad intestina, uerumetiam ad omnem habitudinem. Sanguinem utique nō malum gignūt, ut Galenus ait, nec superiores partes uentriculi inflationibus, quemadmodum cætera legumina, uerum inferiora caputque grauant, & unā corpus delassant. Decoctum fabarum si hauriatur pectus lenit, sed cum aceto sumptum uentrem sistit. Recentiores medici malum succum habere fabas arbitrantur, hac coniectura ducti, quod bestiolas quasdam gignāt, quæ omnino ex putredine ac sordibus quibusdam humescentibus nascantur. Qui autem hæc corroborant, fabas tradunt non solum mentem perturbare, sed & aciem ingenij hebetare eorum.

eorum qui diutius in locis ubi plurimè pro-
ueniūt uersantur, ea uidelicet causa, quoniā
malī uapores & ferè pestilentes ex his red-
duntur, qui quaqueuersum aerem infici-
unt & corrumpunt, qui continenter illatus,
cerebri temperaturā subuertit, qua subuer-
sa infectaꝫ, rationalis facultas ac uis hebe-
tatur. Aiunt etiā earum succum insomnia
turbulenta & nō uera facere, atq; ob id Py-
thagoreos à fabis abstinere, etsi ij alias ple-
rasq; causas afferunt cur ab his abstineant,
quæ hoc loco nō est cur dicantur. Ferunt et
harum decoctum pectus lenire, calculosq;
in renibus et uesica ne gignātur prohibere;
item proprietate quadam destillationes à
capite in pectus ne defluant auertere, quæ
tusses uehementes suscitaret. Galenus utiq;
has ait, tanq; non malī succi sint, nec obstru-
ant, sanitatē conseruare. Sunt præterea qui
scribant, si fabæ coquantur, pedibusq; im-
ponantur, horum dolores abunde sedare.

Fici (qui græca uoce σῦκα appellant) primo
ordine calefaciunt intēto, desiccāt uero me-
dio primi, nutriuntq; abunde, nō quidē ad-
strictam & robustā efficiunt carnē, ut panis
& caro, sed mollē & laxam, simulq; uento
uentriculū complēt, nisi probe cōcoquant,

i

Minus

Minus utiq; q̄ cetera poma sunt mali succi,
 & uentrē ciunt, & facile exeunt, satisq; mun-
 dant ac purgant, & perinde si edant de reni-
 bus harenulas educunt; cum autē maturæ
 sunt, nihil fermè obsunt, proximèq; ad cari-
 cas acedunt, multa'q; cum illis bona et utilia
 habēt. Malū hoc tantū in illis est, qd sangui-
 nem nō ualde bonū gignunt, unde & pedi-
 culi gignuntur. Vtiq; post has cibi, qui exte-
 nuent, ingerantur. Gal. uti ipse ait, cum fre-
 quētius propter poma lāgueret, ab octauo
 & xx. anno ad senectā usq; ab his abstinuit,
 tantū ficus & uuas mensē adhibēs, neq; has
 sine mēsurā. Ait etiā, quod quicunq; amico-
 rum suā paruere admonitioni, uti à pomis
 abstinere, sine morbis fuisse. Ad hæc, fici
 pectus et pulmonem iuuant; aiunt insuper
 contra uenena medicamentum ficos esse,
 eas singulis diebus ieiunus si quis sumat.

Fœniculū (quod μάλαθρον Symeon, alij cū
 Disc. & Gal. melius μάραθρον uocant) adeo
 promptè calefacit, ut sit in tertio ordine cale-
 facientiū, desiccat uero nō similiter, sed pri-
 mo ordine, et propterea gignendo lacti effi-
 cax, quod non faceret si ualenter exiccaret;
 qua eadem ratione suffusus remedio est, pro-
 uocat urinam, mulierum mēses educit. Est
 & alte.

& alterum fœniculū agreste, quod ob magnitudinem hippomalathrū uocant, quod & radice & semine suapte ui, q̃ domesticū, desiccandī uim habet maiorē, & ideo, ut mihi uidetur, non nihil uentrem sistit. Non em̃ illi manifestæ astrictionis satis inesse uidet̃.

Fungi (qui gr̃acè à Symeone *μύκητες* & *ἀμάνιται* uocant̃) frigidi sunt & humidi secundo gradu, humorēq̃ frigidum & glutinosum gignunt, agrēq̃ concoquunt̃. Quidam uero ex his uenenati sunt, & cynanchas quadā sua proprietate faciunt, & utiq̃ synanchas, hoc est, anginas: propterea eos esse oportet cōditos acerrimis aromatibus, hisq̃ unā coquere pira: quod si diligenter fiat, omnis fungorū malignitas depellitur, abigiturq̃. Verū per hyemē potius q̃ per æstatē edunt̃, quoniam uentriculi eo tempore calidiores sunt, & somni longiores, qui horum concoctionem adiuuāt: quum uero non probe concoquuntur, iecur & linem obstruunt, frigidōsque humores gignunt. Si quis uero casu aliquo uenenatos absumpserit, quamprimū melicratū cū aqua tepidum, et parū nitri potet, & sanabit̃.

GAllinē. hoc sequēs caput gr̃acè talem habet titulū, *πόδ. ὀρνίθωμ, ἡ τοι ἀλεκτροί.*

i 2 δλωμ,

δωρ, καὶ τῷ ὀρνιθοπέλωρ, hoc est, de auibus siue gallinis & pullis gallinaceis.

Gallinarū pulli qui dicunt̃ (hoc est, ὀρνιθο-
πέλωρ) caro facilis concoctionis est & bo-
ni succi, & in primis gallinarū quæ ouum
edere cœperunt : secundo autem loco sunt,
quo ad bonum succū, attagenæ, sed magis
nutriunt, & præsertim si præpingues sint :
nam hæ corpus madefaciunt, et ociosos iu-
uant, coloremq; bonum comparant, et ge-
nitali semini adiiciunt, & cerebri substan-
tiam augent, et in primis horum cerebella.
Cerebrum quippe abūde nutrit : & idcirco
aiunt, quod his qui leuiori ingenio ac mēte
sunt, prodest : qui autem gallinaceā carnem
elitauerint, non statim lac acre sumant, quo
niā obseruatū est colicos morbos inde fieri.
Quæ uero uocant̃ ornithopulā (hoc est, ut
F. Caluus uir doctus interpretatur, gallina-
rum trunculi et pedes, ut ego uero, pulli gal-
linacei) facilis concoctionis sunt, et tempe-
raturum bonumq; sanguinē gignunt, nec ual-
de tenuem, nec ualde crassum. Profunt au-
tem minus se exercentibus et ociosis, & his
simul quibus facile obstruuntur meatus : his
insuper qui stomachum calidum habent,
unaq; uentrem ciunt,

Garus

Garus (græcè et latinè dicitur, masculo scilicet et neutro genere) calidus est primo ordine, siccus uero secundo, pituitâque et crassos humores scindit inciditque, mediocriterque uentrê cit, eiusque superfluitates expellit, uerum sitim facit: qua causa qui sumunt, rosa-ceo melle inspergunt: nonnulli et garo utuntur ad ea quæ extrinsecus putrescentia sunt ulcera. Genista, uide Spartum.

Gît seu nigella (à Græcis μελάνθιον uocatû) calidum est et siccû tertio gradu. Extenuat uero, uentrisque tineas seu uermes necat, uentos discutit, pituitâ scindit, et ad orthopneas & rheumatismos facit, si odore, præsertim calefactû. Dicitur aut, si terat et aceto subigat, & super uentrê ponat, etiâ sic tineas necare, & ita si cû melle fermentet, et cû calida aqua hauriatur. Liquefacit et calculos in renibus & uesica, et urinam cit, et menses subducit. Est & antipharmacû contra uenena, si quis ipsum ieiunus assumat.

Gobius piscis (qui græcè γοβίος) littoralis est tam arenosi littoris, quam saxosi: boni succi est, facilisque concoctionis. Qui uero in ostijs fluuiorum uel in paludibus degit, non boni succi est, nec concoctionis facilis. Huius quidê piscis ius uentrem subducit, assus autem sine

fale et comestus, dysenterias et lienterias, & τὰς τεινδρμώδεις προθυμίας sanat, hoc est (ut quoquo modo exprimatur) inania egerendi desideria cum dolore facta.

Gruum carnes (quæ græcè dicuntur γελανῶν σάρκεις) calidæ sunt, siccæ et nervosæ, seu fibrosæ: & ideo post duos dies quæ iugulata fuerint, eas esse oportet. Sanguinē quidem gignunt non modice crassum & melancholicum. Harum uero ius uocē clarificat, & semini genitali adiicit. Sunt qui tradant, si harum medulla & fel cum zambacelæo, id est, oleo baccarum oliuæ misceatur, memoriæ lapsui prodesse. Sunt & qui harum etiam felle ad oculorum morbos utantur. Sedenim & pingue illud, quod cum coquantur hæ, superfluitat, si auribus instilletur, surditati mederi creditur. Tum et harum pinguedine scyllitico aceto subacta in balneo, si lenis durities perungatur, soluitur. Hoc autē uolucris genus omnē terrarum orbem peragrat, nec diu in eadē regione permanet.

HOedorum carnes (τὰ τ' ἐρίφων κρέη) facile concōquunt, et modicē nutriūt, sanguinemque tenuē et humidū gignūt: calidas etiā et siccas habitudines ac tēperaturas iuuant. Sūt uero meliores, meliorisque succi, qui nec
nimis

nimis tenelli sunt, nec nimis natu maiores. Nam qui sex menses excedūt, nō hœdi propriè, sed capellę uocantur, hoc est, αἰγες. Pyrri autē, id est, ruffi & glauci, cæteris meliores sunt, sed colicis morbis nocent. Aiunt quoq̃, quod si pulmo eorum ante potum edatur, ea die temulentiam auertere.

Hadyosmon, hoc est, mentha, de qua in litera M agendum.

Hysca piscis, id est, porculus, uide infra in ea dictione.

INtybū frigidū est primo gradu, et humidum eodem ordine. Stomacho bonū est cum aceto, si quis utatur cocto: sed alium si stit, habetq̃ aperienti uim, ut nullū aliud opus: sanguinis feruorem sedat, & iecinoris inflammationes discutit, ictericū morbum dissipat, & sua quadam proprietate iecur corroborat et confirmat: somnū modicè inducit. Tradūt uero quidam, post sanguinis missionem per uenā, uel per cucurbitulas, cum aceto si quis utatur, ipsius iecinoris sanitatē conseruare. Veneris quoq̃ stimulos auertit, semenq̃ ijs genitale minuit, qui frigidā habent temperaturā. Est insuper utile cum sanguis excreat. Huius deniq̃ decoctū ualde iecori utile est. Semen uero febres ex

i 4 flaua

flaua bile factas difijcit, at spleni nocet.

LAc (quod græcè uocat̃ γάλα) ex tribus substantijs constat; ex ea quæ serosa est, quæ tenuis est, et mūdificat, uentrēq; subducit, si quis decoquat, & excernat uel percollet. ex caseosa quæ crassior est, et uentrē sistit. & ex butyrosa, quæ medio est ordine & tēperatura inter serosam & caseosam. Lac ergo omne quod plus feri cōtinet, melius est: quod uero plus casei habet, noxiū est: nam iecur & renes obstruit, calculosq; gignit. Si autē cum lapillis qui sub aquis concrefunt, qui græcè κἀχληκός uocantur, optimū fit medicamentū, quod ad dysenterias, & ad uentris acres destillationes facit, tabescentesq; hoc est, phthises iuuat, & hec̃ticos, siccāsque tussēs. Lancinamenta etiā de ueneni potione, & quæ in urinae meatu fiunt, compescit. Lac autem optimū est ex sano animali, nō nimis pingui, nec nimis macilento, quodq; recēs mulctū sit. Quod uero diu postq̃ multum fuit sumitur, quāto diutius, tanto perius est. Oportet quoq; lac modicē dulce esse & reliquorū saporū expers, ad hāc & albū esse. Ad oculorū itē acres destillationes conuenit. Corpus etiā madefacit, si probe cōcoquat̃, bonūq; habitū ideo facit, pulmoniq; et pectori

pectori utile est. Ventriculū autē præsertim humidū lædit, & caput, ut ait Hippocrates, Lac caput dolentibus exhibere, malū; facile enim mutatur, & sæpe in uentriculo coagulatur. Offendit præterea dentes & gingiuas, atq; idcirco qui dentium debilitate laborāt, antequam lac hauriāt, os ipsum melicrato cum uino perluant.

Ladanum calidum est secundo ordine, extenuat, & modicè mollit, discutit & digerit, habet & nōnullam astringendi uim, propter quam defluentes capillos confirmat.

Lactuca (quam Symeon μαρδόλιον & θεοδακύνιον uocat græcè, alij uero μαρδόλιον) frigida est & humida in tertio ordine. Hoc olus cum estur sitim sedat, somnum inducit, sed neq; difficulter concoquitur, quemadmodum cætera olera, modicèq; uentrem prorit, nec noxiū sanguinem gignit, non perfectè tamen bonum. Calidis uero uentriculis prodest; uerum si ad satietatē edatur, corporis debilitatem facit; uisum hebetat, & ad res uenereas minus procliuè corpus reddit. Semen lactucæ potū gonorrhœan, hoc est, seminis fluxū sistit. Si in aqua rosacea conteratur, & non dormientis temporibus imponatur, somnū inducit. Lactucæ autē usus

uident qui sanguinem expuunt, et qui asthmatici, hoc est, suspiriosi sunt: item qui pituitosi, quiq; liberis operam dare cupiunt. Nam, quemadmodum aiunt, nō solum minuit genituram, sed etiam eam penitus tollit; decocta uero cum sesamino oleo si edat, ictericis succurrit. Assimilant quidā lactucæ frigiditatem humiditatemq;, cum frigidityate aque fontane, atq; ideo ad febres perardentes utilem esse aiunt. Dicitur etiam nocumentum quod ex aquarū mutatione fit auertere, si præsumatur. Lactucæ præterea succus si abunde sumat, uenenatus est, & perimit.

Languria, de hac in anguria actum est.

Lens (à Græcis dicta φακή) frigida est primo gradu, sicca uero secundo. Crassum aut succum habet, uimq; austerā, qualitatemq;. Si quis ergo in aqua coquat, & eam cum aqua & oleo, & sirāo, id est, musto cocto, & sale misceat, potionem faciet diachoreticā, hoc est, ut puto, quæ uentrem subducit. Si uero bis coquatur, uentriculū & ipsius destillationes liccat. Inducit aut stomacho firmitatem & intestinis, & uniuerso uentri, & ideo utilis cibus est cœliacis & dysentericis. Si uero sine cortice, et fracta cocta sumatur, non

nō adeò astringit, sed magis nutrit, cum tarde transeat, & crassi sit succi: non tamen adeò siccatur, ut antè dixi. Qui uero hac crebrò uescuntur, elephantem morbum quem uocant, cōtrahunt, & caneros, & durities, hoc est, scirrhus, & neruorum dolores uidelicet, et atre bilis affectiones. Aptus enim est crassus & siccus sanguis, melancholicus fieri succus. In quibus igitur malus quidā habitus aquosus est in corpore, his duntaxat utilis est hic cibus, uti aridis & squalentibus ac sitiuosis, id est, *αὐχμώδεις*, noxius est. Et eodem pacto sanam oculorum aciem nimio plus siccando, hebetat, è contrario uero sanat. Neq; etiam utilis est ad purgationes menstruas, quoniam crassum ac difficulter profluentem sanguinem gignit. Ad hanc ueneris appetentiā, ac semen genitale extinguit, atq; ideo castè uiuere uolentibus maximè conuenit. Facit & mala & difficilia insomnia, propter melancholicos qui ex ea fiunt humores. Si uero cum mentha coquat, plurimū inflationis deponit: nonnulli & betā huius rei gratia iniiciunt, eo quo decoquuntur tempore. Lens uero probè decocta & trita, si super uulnera, quæ iaculo uel sagitta facta sunt, imponat, sistit sanguinis fluxum.

Paruæ

Paruæ uero & minoris lenticulæ decoctū, si sumat, difficultatē partus soluit, ut etiā si in auribus instilletur, earū purulentia sistit.

Leporum carnes (hoc est, ut græcè dicitur, λαγωῶν κρέη) his qui corpus arefacere uolunt, sunt ualde utiles. Qui uero aridiorem habitudinē habent, minus conferunt, crassum enim & melancholicum sanguinem gignunt, sistuntq; uentrem, urinamq; proritant. At si probe concoquantur, probe & nutriunt. E contrario obstructionem iecoris ac splenis efficiunt, pulmoniq; nocent, & uigiliam afferūt. Leporis uero coagulum ad biliosas strangurias & uomitus facit, & ad uenenatorū morsus: conceptum uero prohibet, si post mensium purgationē sumat. Ferunt etiā, si foeminae leporis pudendū terat, et cum uino à muliere bibatur, id prestare ut cōcipiant, si statim post eius haustū cum uiro iaceat. Aiunt item si leporis cerebrum assatum sumatur, tremulos iuuare.

Lilium (quod græcè κείνον dicit) suo pte temperamēto calidum est, odoratum uero conducit frigido capiti. At oleum quod ex ipso paratur, uim habet discutiendi & emolliendi. Quidam & huius radice utuntur ad ulcerum curationem.

Locustæ

Locustæ marinæ, suprâ carabi.

Lolium (græcè *αἶρα* & *zizania*) calidum est & siccum, proximū tertio ordini. Vim uero habet iridi propè æqualem.

Lupus piscis (qui græcè nomen habet *λάβραξ*) proximus temperamēto est cephalo. Hic enim sanguinem tenuem gignit & pituitam, ueruntamen quia suavis est, cephalo sanior.

Lycisca piscis, uide porculus.

Mala, græcè *μῆλα* uocantur. In malis multa est differentia: quæcunq; enim astringunt, frigidum habēt & terreum succum: quæ uero acria sunt, frigidum quidē, uerum tenuem illum habent. Mediꝝ autem temperamenti sunt dulcia, quæ ad caliditatē magis uergunt. Astringentibus ergo malis uti conuenit, quoties ob distemperantiam calidam uel humidā, male affectus est uentriculus: huiuscemodi enim mala uentriculum cōpescunt. Acria uero exhibēda sunt, quoties in uentriculo humor crassus, nō tamen ualde frigidus fuerit collectus: incidunt etenim hæc, & infra subducunt. Dulcia autē his danda qui frigidū uentriculum habent, his enim conueniunt, & simul his qui à uenenatis morſi fuere. Mala certè omnia

nía quadā peculiari proprietate neruis nocent; nocent & quæ nō matura sunt. Dicuntur & lapidem seu calculum gignere ijs qui ad satietatem ijs utuntur; uerum utilia sunt ad lipothymias, hoc est, ad animi deliquia, & cordis debilitatem.

Mala punica, quæ & granata, (à Græcis *ῥοιὰ* uocata sunt) frigida sunt & humida. Horum aut quædam dulcia sunt, quædam acria, quædā mixti saporis. Dulcia quidem pectus iuuant, succiç boni sunt, & nō nihil caloris habent; acria uero urinam ciunt, & ad morbos flauæ bilis, & ad uentriculi & iecoris calorem faciunt. Profunt & plurimū ad stomachi lancinationes, quæ fiunt propter malos humores. Succū aut cum farina polentæue, *καρδιαλγῶσι*, hoc est, cor uel stomachū dolentibus, Hippocrates propinari iussit. Nuclei uero succo magis mundant. Dulcis granati quidē succus & acris simul potus, uentrem cit, et flauam euacuat bilem sine molestia, uentriculumç roborat. Succus aut acris cum melle oculis illitus, acutū uisum reddit, præcipuè si inueterauit. Granauero, hoc est, cocci acidorum punicorū, si cum cibis sumantur, superfluitates in uentriculum defluere non permittunt. Succus aut

aũt acidi ipsius punici cum mastiche si hau-
riatur, frequenter nauseam seu uomitũ ex-
cindit nimium, iecorisq; inflamationes à ui-
nolentia sedat. Omnia uero mala punica ue-
nereos impetus excindunt, eorũ in primis,
qui temperatura frigidi sunt.

Malua (μαλάχη græcè uocata) frigida &
humida est primo gradu, facileq; uentricu-
lum supergraditur uel præterfluit, non solũ
propter humiditatẽ, uerumetiã propter glu-
tinolitatẽ, atq; in primis si cum oleo & garo
proferatur. Si uero quo editur tempore ui-
no irroretur inspergatũrue, pectus, pulmo-
nem, uesicamq; iuuat, uocemq; raucã lenit.
At agrestis malua si comedatur, ut ferunt,
dolores tollit ex morſu uesparum. Succus
quoq; si à uespis uel apibus morſus eo per-
ungatur, præsertim agrestis, illico dolorem
leuat. Decoctum uero huius, ut ferunt, cal-
culos frangit, somnumq; cõciliat, facilemq;
partũ præstat, hoc est, ὀνεία (potius quàm
ὀνεία, ut quidam legũt, hoc est firmitatem
& uehementiã spiritus.) Si quidem mulier
crebrius hac utatur, inflamationes sedabit,
duritiesq; omnes huius cataplasmate mol-
lefaciet, & discutiet. Illud maluæ peculiare
est, ut superimposita uesparũ & apum do-
lores

lores ictuum mirificè sedet.

Mastiche calida est cum quadam humiditate; his prodest qui à glutinoso phlegmate læduntur: euacuat enim pituitam, si quis drachmas quatuor sumat, & æquè prodest ac purgans medicamentum. Facit & ad stomachos frigidos, non modo intus sumpta, uerumetiam foris imposita, quemadmodum & ex illa confectum oleum.

Marullion, uide lactucam.

Mazizanion, uide infra in melangiana, quæ & mazizana.

Melanthion, quære Gît.

Mel (græcè μέλι) calidum est & siccum secundo gradu, tenuiumque partium est, & mundificandi uim habet, & aliquid acrimoniæ, propter quod & uentrem ad excretionem exuscitat, magis uero urinam cit: uentrem adeò, si cum aqua mixtum coquatur, & ad finem usque despumetur. Senibus quidem mel, & quibus temperamentum frigidum est, confert, non utique ijs qui calidi, quoniam in bilem facile uertitur. Si autem per se solum coquatur, acrius fit, & magis nutrit, & conuenit in ulcerum sinuum conglutinationem. Optimum uero mel quod suaue & acre & flavum, modiceque tum pingue & tenue.

Melius

Melius autem uernū est mel, tum quod æstiuum. Inutile uero hybernū, quoniam facile mutatur in flauam bilem, præsertim in calidis uētriculis. Tollit mel & corporis sordes, & incorrupta conseruat cuncta quæ iniiciuntur, & ideo antiqui mortuorum corpora melle condibant in sepulchris. (Prodest & sacro comitali morbo correptis, siquidem sic in uetusto codice legitur, ὠφελῆς δὲ καὶ ἐπι-
λὴ πρὸς; uerū syncerior, ut puto, lectio est Meletiana, quæ ita habet: ὠφελῆς δὲ ὡς λίθος, hoc est, proficit & ad calculos.) Super uinum si edatur, caput impetere non sinit, atque ita etiam appetentiā suscitāt eorum qui minus propter pituitosā materiā appetunt: crassius sputum incidit, educitq;. Quæ uero cum melle parant edulia, difficilis cōcoctiōnis sunt, & nisi probè concoquantur, iecori ac lieni obstructionem faciunt; quod si ad satietatem et frequentius mel edatur, scabiem gignit.

Melāgiana (quæ à Symeone dicta est μα-
ζιζάνιον, & ab Aëtio. μαγνιζάνια uero ab alijs) calida est & sicca secundo ordine, & melan-
cholicum humorē gignit. Crebrius uero si quis utatur, pallorē inducit, affectusq; melancholicos; at si cum aceto absumat, astringit.

k

gīt.

git. Oportet igitur eas antè decoquere: quo-
etenim magis coquitur, eo plus in ea mali
succī eiicitur.

Melissa, quæ & apiastrū & citrargo dicūt,
græcè uero μελισσόφυλλον, calida est secūdo
gradu. Stomachi uellicationes frigidas &
animi tristitiā ex atra bile iuuat, timoresq;
qui sine ratione fiunt ab illa profectos, per-
mulcet, animiq; tranquillitatem perficit, &
ad melancholicum humorem & phlegma
facit. Persuasum etiam est quod industriā ac
solertiam hominī affert, & quod ante som-
num desumptæ, bona insomniā facit, è con-
trario brassica, quæ mala insomniā affert.
Melissa uero inguina seu bubones lædit.
Conficit̃ uero ex ea zupapion, quod ad me-
lancholicas affectiōes, & quæ ex ipsis co-
oriuntur tædia, maximè confert.

Mentha & menthastrum (quæ græcè di-
cunt̃ ἡδύσσομον & ἡδύσσομον ἄγριον) calida est
in tertio ordine, sicca uero in secundo, & ma-
gis quàm menthastrum nescio quid habet
humiditatis. Iuuat quidem hepar frigidum,
& uentriculum corroborat, & stomachum
& concoctionem facit: sedat quoq; uomi-
tum & singultum: prodest etiam stomachi
uellicationibus, & appetitionem suscitāt, &
spiritus

spiritus discutit. Lumbricos interimit, & in primis menthastri ius siue decoctum, & uenerem incitat, aperitq; iecoris & splenis obstructions. Verum hoc uesci non oportet ad satietatem, quoniam sanguinem extenuat, serosumq; facit, ipsumq; in flauam bilem facile uertit; tum qui maximè tenuium partium est sanguinē discutit ac consumit, & eum qui crassus est & melancholicus, relinquit, atq; idcirco eos oportet qui flaua bile tentantur, ab eo abstinere. Contrita uero cum sale, & morsui rabiosi canis imposita, medicamentum fit salubre. Arida autem et trita, & post cibum sumpta, facit ad concoctionem, tum etiam spleneticos sanat, ac difficulter parienti succurrit cum uino hausta. Ferunt etiam quod mansa sit lippientibus oculis imposita remedium, quodq; eius decoctum absorptum, illico eos sanet qui ex faucibus sanguinem eijciunt. Huius uero semen uentrem purgat & pulmonem lædit.

Mespila quæ matura sunt, nonnihil caliditatis participant; quæ nō matura, frigida sunt, et stupere faciunt, uentremq; sistunt.

Milium (quod græcè *μίσρον* Symeon uocat & *κέρχρον*) frigidum est primo ordine, siccum uero secundo. Male concoquitur,

& uentrem sistit, parumq; nutrit: eos iuuat qui refrigeratione et desiccatione uētriculi indigent. Sumptum autem cum lacte, uel cum amygdalo thasio, melius cōcoquitur, & humidius fit.

Myrti bacca, quæ et myrtæ (à Symeone *μυρσινόνου* dictæ) frigida sunt et sicca primo ordine. Opitulatur sanguinē expuentibus, et à scorpionibus percussis, et hīs quibus aluus fluit: eam enim fortiter sistit, sed uelica nocet. At albæ et dulces, alicuius participes sunt caliditatis. Cunctæ uero aluum compescunt, soluuntq; calidas & humentes exhalationes, eademq; ratione ipsius plantæ folia odorata, et capiti imposita. Medentur & dentiū doloribus qui ex calore fiunt, si ipfarū decocto calido os colluatur. Bacca utique ad defluentes capillos simul cum galla ualent, cum oleo si conterantur, et capiti imponantur. Foliorum uero succus uiperæ et colubris ictus sanat, si eius libræ dimidiū sumatur. Scribit Democritus quandam sympathiam esse naturalem myrto ad malum granatū: proximè enim consite, fœcundiores fiunt, earumq; radices inuicem ambabus connectuntur, etsi non multum etiam propinquæ fuerint.

Mugiles,

Mugiles, hoc est, cephalī, uide cephalus.
Moschus (quem nos muscum perperam
uocamus) odoramēti genus est. Diuersæ ue-
ro sunt species moschī, quarum quę melior,
fit in urbe quadam quę magis orientalis est
quàm Chorasē, quę dicta est Tupata. Colo-
re quidē moschus subflauus, hoc ipso peior
est qui ex India deuehitur, & magis ad ni-
gredinē inclināt; hoc etiam imbecillior seu
deterior est, qui ex Sinis, uel, ut alij legunt,
Dinis, defertur. Omnes quidē ab umbilico
cuiusdam animalis unicornis, id est, mono-
cerotis progignuntur, id capreæ, id est, dor-
cadi ualdē simile est, quod stimulatū exagi-
tatumq; cum sit, eius intumescit umbilicus,
in quem crassarum partiū sanguis confluit,
tūq; animal ipsum pabulo et potu abstinet,
humicq; uolutat; tum demū proijcit umbili-
cum eo sanguine plenum fortorem inferen-
tem, qui certo quodam tempore coagulat,
bonumq; odorē obtinet. Est uero moschus
calidus & siccus tertio ordine, et tenuiū par-
tium, confirmatq; imbecilles particulas, ca-
putq; frigidum, ledit uero calidū. Illis quoq;
utilis est qui lipothymian, hoc est, animi de-
liquiū patiuntur, quicq; uires resolutas habēt.
Facit & ad cardiacos affectus, ipsum enim

k 3 cor

cor cōfirmat et roborat, sed pallore corpus inficit. Probāt quidem nōnulli an moschus legitimus sit et non adulteratus, hoc modo: Cum libra ponderatū, in peluim aut malluuium madēs humensq; deponūt, tum post aliquantulū iterum librant: si superat, tum non adulteratū putant; si uero non, supposititium illegitimumq; iudicant.

N Asturtium, lege cardamon.
 Nix (grēcè χιὼν.) Nix quidē eos qui ætate processere, statim ut assumpta est lædit: iuuenes uero nō sic statim, sed procedente tēpore, eo uidelicet cum iam exceßerint uigentē ætatem, maximā indicant perniciē damnumq;: illis enim rationalibus non fit cōcoctio; articularesq; morbos & neruorū dolores ita ut nullū amplius facit, & uiscerū intestinorūue nocumentum, frigidoscq; morbos parit, atq; his in primis quibus nō satis calida est temperatura. Tangit autē magis niuis nocumentum eas particulas quæ suapte natura imbecilliores sunt. Minor uero est niuis pñicies, post ipsam aqua calida. Sunt uero qui dubitant, quonā modo sitim ipsa faciat, cum frigida sit: quibus respondemus, quod ppter nimīā eius frigiditatē densos facit, qui intus sunt meatus immanifesti, atq;

atq; ideo uapores prohibet, ut resoluantur, discutiātūre, clausi q; æstuant et incalescūt, ac sitim faciunt. Per multi igitur in diutinos morbos incidunt ob ipsius frequentiore[m] usum, in malos etiam habitus et morbos comitiales, aliasq; ægritudines. Non modo uero ipsa nix officit, uerum ea etiam glacies deterior est, eò quod sit terrestrior.

Nuces (quæ Græci τὰ κάρυα uocant) uirides quidē si sunt et recētes, calidæ primo ordine reponūtur; quæ uero siccæ sunt, secundo ordine calidæ censentur. Virides etiam uentrem ciunt, & ideo quidam ante cibum cum siræo, id est, musto decocto, uel, ut aliij legunt, cum garo comedunt. Concoquunt etiā melius q̃ amygdala. Aridæ aut si edantur, in ore phlegmonas & ulcera efficiunt. Stomacho quidē aptiores fiunt, si cum caricis uorētur. Ferunt etiā, qui esitauerit nuces cum caricis et ruta ante reliquos cibos, nihil à mortifero medicamento magnopere læsum iri. Concoquūtur insuper nuces facile in uentriculis frigidis, in calidis uero in biliosum humorē uertunt, gutturiq; & capiti dolores afferūt, & tusses augent. Ante alios quidē cibos sumptæ, uomitus sunt effectrices: si ad satietatem eduntur, uentris lumbrici

cos educunt, & ad dentium mordicationes lancinationesue utiles sunt.

Nuclei pinei, quare in pinei nuclei.

Nux odorata, id est, aromatica (quæ myristica et muscata dicitur, græcè uero *κάρυον ἀρωματικόν*) calida est & licca secundo ordine. Ventrem moratur, et stomachū confirmat & iecur: facit & ad uetustos & longos eius affectus, sed pulmonem lædit.

OCymum, uide basilicon.

Oleum (quod græcè *έλαιον* appellatur) mediocriter calidū est, & magis humefaciens. Omotribes uero, hoc est, crudum et de nō maturis oliuis expressum, quo magis astringit, eo magis frigefacit: quod autem elutū est, minus mordicat. Vetustum quoque quo uetustius est, tanto calidius est, & magis discutit, eoq; in primis si à principio tenuium partium fuerit quod diiudicatur, si purum est & perspicuum, & si eius modica pars maximam corporis partē perunget, & facile ab eo ebibatur. Dinoscetur uero caliditatis et frigiditatis olei quātitas gustu: quod enim dulce est, modicam medicrēmue habet caliditatē: quod autem acerbum est & astringit, frigidum est, tale autem stomacho bonum est. Fex uero olei
calida

calida est & sicca, & utilis est inflationibus
& uentositatibus splenis, sed pulmoni no-
xia. Si quis uelit oleo saporem & gustum
amygdalini & pistacini indere, cum aqua
triplici parte oleum ad ignem feruefacito,
amygdalaꝝ uel pistacia trita inijcito, tan-
diuꝝ decoquito, donec ipsa aqua igne ab-
sumatur: tunc enim rei iniectionis qualitatem
oleum sumpserit.

Oliuæ (græcè ἐλαίαι dictæ) quæ maturæ
sunt, temperatè calidæ sunt: nō maturæ ue-
ro, styptice et frigidæ & siccæ sunt: uentrem
roborant, aluumꝝ sistunt, ac pulmoni no-
xiæ. Nigræ uero & maturæ ὀφθαλμοειδῆ, hoc
est, facile corruptibiles, uentriculoꝝ ac ocu-
lis noxiæ, tum etiam uesicæ. Calidæ sunt o-
liuæ suo pte temperamento, & ad siccū ma-
gis inclinant. Colymbades uero quæ dicū-
tur, id est, conditæ, frigide sunt & siccæ: que
si cum garo præsumantur ante cibum, al-
uum proritant. Sunt qui tradant, qd si quis
harum decocto seu iure domicilium insper-
serit, interituras in eo pulices, eoꝝ magis, si
nō nihil cumini agrestis triti commixtum
fuerit. Olea nō plus 300. stadiis procul à ma-
ri proueniunt, & ideo quæ hoc longiore in-
teruallo à mari sunt regiones, oleis carent.

k 5 Oryza

Oryza (eodem nomine Græci Latiniq[ue] utuntur) est primo ordine calida, sicca uero secundo: satis habet nutrimenti, sed difficilis est concoctionis. Oryzam scribit Dioscorides aluū sistere. Galenus quoq[ue] ait, quod huius semine qui utuntur, omnes habent alui cōsistentiam, & hanc ut alienam affert opinionem, quæ ei etiam placeat. Alba ergo cū sit oryza, modicè sistit; rubra uero cum est, magis propter siccitatē astringit. Cum lacte uero apparata seu condita, bonum habitum, bonumq[ue] colorem affert, & genitali semini adiicit.

Oua (quæ græcè ὠὰ & οὐὰ aliquando dicuntur) inter se differūt; tres uero habēt differentias. Primam quidem quæ iuxta propriam eorum est substātiā, alteram uero quæ est secundum tempus, an recentia scilicet aut uetera. Nam recentia meliora sunt, optimaq[ue] eorum operatio. Tertia eorum differentia est in ratione modoq[ue] coquendi, quippe sorbilia uix calida parantur. At quæ ad modicam sunt consistentiam, τρομή τὰ, hoc est, tremula uel mollia dicunt; quæ autem magis cocta, ἐφθὰ dicta sunt, hoc est, cocta, ac in uniuersum quidē αὐγοκόνλικά. Quæ ergo sorbilia sunt, facile pertranseunt, & gut-

& gutturis leniunt scabredinem, sed minus nutriunt. Quæ uero ἐφθὰ sunt, difficilius cōcoquuntur & tardius descendunt, & asperū crassumūe nutrimentum corpori præbent. Eorum etiam ouorū mau s est uitiū quæ subtus calidum cinerem subassantur. Quæ uero in sartagine cocta, ideoq; τηγαυιτὰ uocata, pessimum habent nutrimentū, & dum concoquuntur, nidorem uellicationemūe faciunt, crassumq; gignunt succū & superuacaneum ac malum. Laudantur quidem quæ suffocata, id est, πικτὰ dicuntur, uti etiā quæ δζεφθὰ, in calida aqua decocta. Quæ autem anserum sunt oua, malum succum habent. Dicuntur oua proprietate quadā peculiari bonum ingenium & habitudinem, hoc est græcè δυφύϊαν, efficere ijs qui cū fonte filiarū Tauri (hoc est, ut ipse interpretor cum melle) & cum butyro assidue esitaauerint. Cum aceto uero oua cocta, deficcant quæ in uentre sunt fluctiones.

Otides aues, lege auritæ.

Ouilla caro (hoc est, τὸ πλεῖστον κρέας) superfluitatum plena est malique succi: melior est quæ unius anni, id est, annicula: quæ uero super hanc est, hoc est, uetustior, & difficulter concoquitur, & mali est succi,
nocēs

nocens his qui stomacho humido sunt, & pituitosis.

PAguri seu cancri (quos *παγούρια*, ἢ τοὶ *καρκίνους* uocat Symeon) salsum quendam succum habent, minus tamen quàm *ὀσπράκιδόδρμα*, hoc est, quæ testa conteguntur: uentrem nihilominus sistunt, cum in aqua salsum succum in coctione dimittant. Fluuiatiles uero paguri utiles sunt ulceri quod in pulmone, sed uesicæ nocent. At doctissimus Constans, qui uocatus est Romanus, ait, quod si fluuiiales cancri in oleo coquantur, oleum inde confici ualde salutiferum, quod instillatum auribus, sanat dolores qui ex calore facti sunt. Succurit etiam haustū ijs qui difficulter ferunt uenenatam potionem, uel uenenatorum morsum. Proditum quoque est, quod si exiccati cōtritiq; abscessibus induratis imponantur, eos emollire; extrahunt insuper sagittarum cuspidēs ē corpore.

Palmulæ (quas consueta uoce dactylos uocamus, Græci uero *φοίνικες*) calidæ sunt secundo ordine, humidæ autem primo, & difficilis concoctionis sunt, capitisq; dolorem afferunt, si plus satis edantur; quædam etiam mordicationem ori uentriculi faciūt, magisq;

magisq; capitis dolorem. Qui ex ipsis succus in corpus infertur, crassus est, & nonnihil habet glutinosi, quando scilicet palmuli pinguis est. Cum uero quod crassum est & glutinosum, cum dulci cōmixtum est, confestim obsepit obstruiturq;. Quod si pituita obduruerit, quamplurimū ab harum esulæditur, demū etiam cum iecore & lien obstruitur & læditur; multoq; magis nocet palmulæ recentes seu uirides omnibus iam dictis. Ad hæc inflatione uenterculum complent, Crudum quoq; humorē & cum horrore rigorem difficulter incalentē gignūt. Palmulæ autē omnes gingiuis dentibusq; noxiæ. Sedenim reliquis meliores sunt quæ cum aliqua duritie styptica sunt, unā cum modica dulcedine, & nō ualde melleæ. Quæ uero in frigidis regionib. nascunt, pessimæ sunt, quoniā non maturescunt, & febres cū rigore nocuas afferūt, morbosq; & obstructions. Meliores autem quàm rubræ sunt gilux & ruffæ. Quæ uero austeræ sunt, calidæ sunt primo ordine, aridæ aut secūdo; neq; enim paruum inter palmulas est discrimē. Nam aliquæ siccæ sunt & acerbæ, ut Aegyptij: quædam molles & humidæ ac dulces, ut quæ in Baëtris nascunt. Mediæ uero in-

ter

ter has sunt reliquæ. Qui ex omnibus sanguis gignit, turbidus est, id est, *θολῶδες*. Scribit Rufus, quod assiduus harum usus uescam explet, & cum nucleis pineis assumpti, guttur faucesue leniunt, bonumque corporis habitum conferunt, præsertim si frigidum est temperamentum. Oportet autem ab his abstinere qui facile obstructionibus patent, & anginis & lippitudinibus, & dentium doloribus.

Pagrus (quem Symeon *φάγρον*) piscis est qui difficulter concoquitur, pituitamque gignit. Qui autem inter hos natu maiores sunt, peiores sunt & difficiliiores, quia ex re fatius est eos mēsa adhibere, qui ætate ac magnitudine minores sunt, quando hi quàm maiores concoctu faciliores.

Panis offa (eam *ψωμίον* uocat Symeon.) Alimentum quod ex pane fit, quadrupliciter differt. Primo quantam ad eius materiam, deinde ab ipsius confectioe, tum ab igne quo coquitur, demum ab eius usu. Melior uero panis is est, qui ex densiore conficitur tritico, quod solidam habet substantiam, ita ut uix dentibus cōfringi queat, & post contractionem molle & tenue apparet. Non oportet uero tritici contentum esse colore, sed
& libra

& librare & infringere. Ergo panes sordidi sunt & cibarii, hoc est, qui à Græcis *ῥυπῆροι* & *κηβαροι* uocant, ij parui nutrimenti sunt, citoq; descendūt propter eam quam habēt surfurū abstergendī uim, irritatis uidelicet ad excretionem intestinīs. Qui autem accurate puri sunt, tardi sunt descensus. At inter purissimos & sordidissimos non parua est latitudo, in eo scilicet quod magis et minus est. Quanto igitur purior erit panis, tanto utiliore melioreq; gignit sanguinē, magis etiam nutrit. Et quidem qui purus est *σιλικινίτης*, hoc est, siligineus, tū *σεμιδαλίτης*, hoc est, similagineus est; postremo uero est *ῥυπῆρος*, id est, sordidus. Cæterum ad concoquendū panis is optimus est qui probè fermentatus est & compressus & elaboratus, & qui in clibano mediocri modicoq; igne coctus fuerit. Qui enim cum primum in clibanum iniectus est, ampliore ignem habuerit, superficiē habebit exteriorem quodammodo testaceā, cōtingetq; malum fieri panem utrinq; hoc est, crudam & incuratā habentē interiorem partem, superassatam uero & aridam exteriorem. Cum autem iusto minor ignis fuerit, non planè panē excoquit, sed crudiorē dimittit, præsertimq; partem

partem interiorem. Panes ergo qui in modico & temperato igne longiusculo tempore omni plane ex parte assati fuerint, non etiam in uentriculo probe concoquuntur, et ad ceteras functiones effectusque optime habiles fiunt. Optimi igitur clibanitæ panes, iuxta iam dictum modum & confecti & assati. Ab his sunt qui *φρυγίται* dicuntur, hoc est, maiore furno excocti, eandem quidem habentes præparationem, sed quoniam non adeo bene concoquuntur ut clibanitæ, post illos relinquuntur. Calidi ergo panes tardius redduntur, & multum nutriunt, sed difficulter concoquuntur. Postquam uero frigefacti fuerint, nec boni sunt, nec probe concoquuntur. Atqui & qui post multos dies eduntur, minime laudantur. Fuere & inter medicos aliqui qui panis similaginei usum prohiberent, quod confestim iecur lienemque obsepiant & obstruant, calculosque & articulare morbum faciant, propter similaginis lentorem & dulcedinem; idque bene ab his & sapienter factum.

Pauonum caro (hoc est, ut scribit noster Symeon *τὸν τὰ ὠμὰ σὰρξ* fibrosa seu neruosa, & superuacanea, et difficilis concoctionis, & mali etiam succi. Ferunt pauonis ius quadam pecu.

peculiari proprietate pleureticos sanare, præsertim si pingue sit. Pauonis adeps cum rutæ succo & melle, affectus colicos ex humore frigido factos optimè tollit. Eius aut ossa adusta, & in aceto trita & illita, lepras & uirilignes emendat.

Papauer, quod & κωδία dicitur (hoc est græcè *μύκωρ, ἢ λεγομένη κωδία*) frigidū est & siccum primo ordine. Melius est album quàm nigrum: somnificam uim habet, & difficilis est concoctionis, parumquē nutrit. Si autem cum melle edat, semini genitali adijcit: prodest & pectori et asperæ arteriæ ac tussi: uentrem uero sistit, etsi falso quidam putarunt ipsum ciere, cum contrarium efficiat: capiti quidē officit si copiosius edatur, aggrauatquē. Sunt qui uigilia laborantium eo frontem linunt, quod scilicet somnum conciliet. Cæterum nigrum papauer frigidius est et soporiferum magis, adeò ut si quis eo magis utat, profundo somno capiatur lethargicis assimilis; cum rosaceo uero oleo si caput perungatur, capitis doloribus medetur qui ex frigore fiunt. Proditum etiā est, quod si cum lacte muliebri & croco cataplasma fiat, ex eo podagricis prodesse. Papaueris quidem ὀπός, hoc est, succus, uenenum est; nigri uero
I chylos

chylos uocatum est opium.

Pastinacę (hoc est, ut Symeon uocat, *Παστινία*, cum re uera nōnnihil inter pastinacam & daucum intersit, ut est apud Dioscoridē et Theophrastum, et eos secutos Galenum & Paulum aliosq̃). Pastinacę igitur calidę sunt secundo gradu, humidę uero primo. Hę multò minus nutriunt quàm rapa: lortium ciunt & uenerem, inflant, & difficulter concoquuntur, præsertim si crudę edantur, uentrem proritant, menses prouocant: uerum nō satis bonum sanguinē gignunt, serosum genitale semen reddunt, renes calfaciunt. Quę autem nigrę sunt, luteis sunt meliores: quę ex re caliditatem modicamq̃ acredinē habent, crassos humores attenuāt, & quę crassiorum partium existunt. Harum quidem semen diureticum est, et plurimum, mensesq̃ educit cum melle sumptū. Prodest etiam, ut quidam existimant, quādam peculiari proprietate crurum doloribus, sed uelicę officit. Conficitur quoq̃ ex pastinacis et melle quod salgamum dicitur; *Παστινόμελι* gręcē, sicuti ex rosis rhodomeli: et acria in eo condimenta iniiciunt, & perinde fit calidius, faciliusq̃ concoquitur, & iecoris frigiditati succurrit, uentosq̃ discutit; simul.

simulq; genitālī semīnī adiicitur.

Pelamis (quæ à Symeone dici putatur φιλομήλα, uel ut in uetustiore codice legi, φελομήλα) in genere piscium carnem duram habet, & concoctu difficilem, & quæ difficulter conficiatur, superfluitates & multas gignat: si tamen concoquatur, satis superq; nutrit. Hospitalitatis proprietatem hūc piscem habere scribit Proclus, qui Chaldaeorum ænigmaticā & obscuram philosophiā est interpretatus: quod an uerum sit, parum mihi compertum, ideoq; prætermittitur.

Phasiani (eadem à Græcis uoce dicti, hoc est, φασιανοί) probè concoquuntur et facile, boniq; succi sunt, & bonum sanguinem gignunt, & ut semel dicam, quo ad nutrimentum, concoctionem, horum caro similis est gallinæ, est enim eis ualdè similis.

Phaseli (quos Symeon φασέλης uocat) calidi sunt et humidi primo ordine: qui uero inter eos magis rubri sunt, calidiores. In his etiā humiditas manifesta, qd citò putrescunt, succum aut et humorem crassum procreāt, & pituitosum, mediūq; locū habēt, ut scribit Galenus, facile cōcoquentiū, et difficulter celeriterq; descendentīū, inflātium, & nō inflantiū, parum nutrientiū, et mul-

rum nutrientiũ. Si ante cætera cibaria edantur cum syræo, id est, musto cocto, aluum ciunt. Cum napyo, id est, sinapi si sumatur, multum noxę deponunt. Phaseli igitur qui albi sunt, crassiores sunt & difficilius concoquantur, magisq; humidı sunt quàm rubri, & peculiari quadam proprietate turbulentos somnos faciunt, sed ad bonam habitationem conferunt, urinamque ciunt. Horum quoq; decoctum menses proritat.

Pepon frigidus est & humidus secundo ordine, sed minus est frigidus qui dulcis est. Qui uero maturus est, tenuioris est substantiæ, & abstergentis scindentisq; uirtutis princeps, & propterea diureticus est, corpusq; limpidat: id quod magis facit, si quis eius semina siccet, tritaq; & tusa in smegmate, hoc est, ad emundandum unguento utatur, hoc enim plus purgat, ex quo & calculosis renibus conuenit. Noxium uero humorem in corpore pepon gignit, præsertim cum probe non est concoctus. Oportet etiam ut ante reliquos cibos edatur. Pituitosi quidem uetustum uinum superpotent, sed qui flauabile tentantur, acetosum acreq; bibant, ne bilem augeant. Omnes uero post peponem probi alimentı ac succi cibos comedant, hi etenim

etenim eius malignitatem auertunt abiguntq̃. Est quidem pepon facilis mutationis: nam si phlegma in corpore offendat, seu bilem flauam, in eas mutatur statim, ac transit. Dulcis uero biliosis plurimum nocet, & pituitosis ualde maturus: magis autem indigestibilis, ut sic dicā, est dulcis. Qui cunq̃ autem calidum habent uentriculum & flaua bile perciti sunt, læduntur si uinum superpotent, cum suapte natura pepon facile reddatur, & uinum mox amplius eam augeat facilitatē, acrioremq̃ efficit humorem in eiusmodi corporibus & nausæ idoneum; extenuat quoq̃ crassos et glutinosos humores. Conuenit uero ut pituitosi de pepone id sumant quod in eo substantia molle est et laxū, hoc est, id quod semini est proximum; biliosi autē quod ad corticem proximum est, hoc etenim non facile corrumpitur. Qui uero hos sumpserint, non statim alia cibaria absumant, nam ea corrūperent immutarenturq̃. Tradunt quoq̃ nō oportere calculosos panē esse cōfestim, ne uidelicet eius glutinositas in renes protrudatur, nisi sit optimē fermentatus panis. Indicant etiam aliqui pepones longiores rotundis esse meliores, ut qui magis urinam ciant, &

magis abstergant: sunt uero omnes uentrē qui citent. Quibus autē uenter magis subducitur, ijs minus nocet. Proditū etiam est, qđ ueneris stimulos & genitale semen minuit. Pepon uero qui Saracenicus dicitur, frigidus est & humidus, utilisq; est ad æstuentes febres quas *νεύροσ* Græci uocant, & ad ueras tertianas: iuuat & uentriculos calidos. Frigidis uero suo pte temperamento, & stomacho humidis, admodum noxi sunt.

Perdicum caro bene cōcoquitur, boniq; succi est, præsertim si non statim post interitum, sed post diem uel alterum comedatur: sic enim abijcit quod durum est. Sistit quidem uentrem, & sanguinē tenuem gignit, & si sanguinē crassum contingat, extenuat, & præsertim axillæ, quæ reliquo huius uolucris corpore facilioris sunt concoctionis. Prosumt uero otiosis inexercitatisq;, ac ijs qui imbecilliores sunt & inualidi, & qui tenuioris diætæ esse dicuntur, quicq; humido sunt stomacho. Huius autē medulla si cum uino hauriatur, ictericos sanat. Iecur uero comitiali morbo laborantibus confert. Fel quoq; suffusionibus oculorum à principio ualdè prodest: facit & ad ipsorum hebetudinem. Si singulis mensibus eodē felle tempora

pora perungantur, memoriā facit.

Perfica (quæ græcè à Symeone nostro *ῥοδίακιννα* uocantur) quidam in tertio gradu refrigerantium humectantiūque posuerunt, alij in primo, alij in secūdo, quod melius est factum. Pituitosum humorem gignunt, et male concoquuntur, et celeriter in uentriculo corrumpuntur: propterea qui crebrius ad satietatem his utuntur, febre corripiuntur: lædunt & nervos proprietate quadam. Oportet uero hæc ante cætera cibaria assumere, et super his meracum bibere. Quæ ex his matura sunt, uentrem ciunt: quæ immatura, contrā sistunt, eoq; amplius sicca. Foliorum uero succus si bibatur, lumbricos uentris perimit: itidem facit si super umbilicum cum folijs ponatur. Suscitant quoque ciborum appetentiam rhodacina: prosunt & inflāmato uentriculo, & genitali semini adiiciunt, serosum tamen sanguinem parant: sæpiusq; post unum uel alterum mensem ob putredinē febres gignunt, non quales fiunt ex ijs quæ bericocca dicuntur, illæ etenim breuiiores, & quæ facile soluantur, febres faciunt, hæc uero longiores & quæ difficulter soluantur. Illud etiam obseruare oportet, ne super hæc aqua bibatur,

l 4 uel

uel cibaria acrisa superingerantur.

Phucas Symeon uocat potionem factā ex diuersis frugibus, uocabulo detorto ab Arabibus, qui eam tum phucā, tum phocā uocant: quæ quoniā conueniūt cum zytho, ideo ego sub ea dictione exposui quæ Symeon in phuca, id ergo in z quærendum.

Pinei nuclei (qui græcè *νωαεια ἡβι σπόβι, λαι* uocantur) calidi sunt secūdo ordine, siccī uero primo. Abunde nutriunt, & crassioris succi sunt, difficulter concoquuntur, caputq; grauāt, & bonum sanguinē gignunt: leniunt quoq; quæ in thorace sunt asperitates, & uelicæ ulceribus prodest, & acedini quæ in uentriculo & renibus fit: faciunt & ad tussēs ueteres, et pulmonis humidos affectus, & qui pus excreant. Qui his cum melle uel uua passa utuntur, eos reddunt facilioris concoctionis, & ad genitale semen uim addunt: profunt & his qui ad tremendum procliues sunt.

Piper calidum est & siccū tertio gradu. Contigit autē ei incidere crassos & glutinosos humores, uētositatesq; ac spiritus discutere: humiditates quoq; pectoris & pulmonis ac uentris dissipat, sed renibus obest: & uulvæ post coitum impositum, conceptum impedit,

impedit, sterilemque simul mulierem facit. Nonnulli tamē in quarto ordine calefacientium ac siccantium ipsum posuerunt.

Pira (quæ græcè tum *ἄμα* tum *ἀπὸ δαυο* cantur) frigida sunt in primo ordine, sicca uero secundo. Quæ uero dulciora & maturiora sunt, nonnullius caliditatis & humiditatis participant: quæ autem composita, siue sint dulcis & astringentis qualitatis, siue acide (quoniā eiusmodi quædam sunt) sunt aliquius caliditatis, sed modicæ & siccitatis, iccircoque uentrem sistunt ante cibum sumpta. Si uero crebrius usurpentur, & ad satietatē, colicos affectus suscitant, uentriculos calidos iuuant. Grana autem quæ in illis inueniuntur, peculiari quadam proprietate pulmonis uitis medentur, sed renibus officiunt.

Pisces (hoc est, *ἰχθύες*) omnes frigidæ sunt et humidæ temperaturæ. Qui uero in petris ac saxis pascunt, alijs piscibus meliores sunt probe enim concoquunt, et boni succi sunt, mediocriterque humectant, quoniam duram carnem non habent. Secundi uero ab his sunt in boni succi bonitate pelagij, hoc est, qui in alto mari uersantur, uel ubi flumina in mare immittuntur. Qui autē in cœno & in paludibus nutriuntur, mali sunt. Signa

l 5 quæ

que piscium bonū succum ostendunt, sunt, mollem seu tenerā carnem habere, & squamosam & non glutinosam, non olidā, neq; nimis pinguem, & quæ in aere non confestim alteretur corrumpeturque, & quæ gustu suavis est, et pelle seu cute tenui: huiuscemodii enim pisces & probè concoquuntur, & bonum gignunt sanguinem. Tamen si sanguis quæ ex omnibus piscibus gignitur, tenuior est quàm qui de terrestribus animalibus est. Profunt uero iam demonstrati pisces ociosis & nō exercitatis hominibus, & nō robustis, & sese de morbo reficientibus. Nihil enim aliud tam bene ualeitudinē tuetur, q̃ bonus sanguis. Pisces autē qui in fluminibus puris & limpidis pascuntur, boni succi sunt: sicuti q̃ in turbidis et in quæ cloacæ & sordes influūt, reliqua q̃ immūda materies, mali succi sunt, & uentriculo noxi. At qui in non uentosis locis degunt pisces, non boni: & siquidem marini, hoc est, θαλάσσιοι, his plus. Qui uero lacustres sunt pisces ac cœnosi, limosiue, plurimam habent humiditatem. Et thalattij quidem, id est, marini pisces melius concoquuntur, sed difficilius redduntur. Fluiuatiles uero difficilius concoquuntur, sed melius redduntur. Conferun

ferunt quidē pisces his qui flaua bile redun-
dant, pituitosos uero lædunt, & qui mollio-
res laxioresq; habent neruos, & præcipuè
hyeme, & qui in frigidis uiuūt regionibus.
Parui autem pisces qui in aqua pura & flu-
ente per terram rubram, glareosam, areno-
samq; uersantur, utiles sunt & probi. Qui
uero maiores sunt & cetosi, difficulter con-
coquunt, et crassioris sunt humoris & succi.
Qui piscium nutrimento nō assueti fuerint,
eo ualde lædunt, sitiq; laborāt, præsertim qui
frigidi sunt & humidī, magisq; etiā qui uen-
tre sunt bilioso. Ius qd ex saxatilibus fit pi-
scibus, uentrem cit. Saliti pisces calidi sunt
& sicci, crassosq; humores incidunt & ex-
tenuant, & magis si boni sint succi. At qui
dura carne sunt, cum saliti sunt, maiore præ-
diti sunt malitia. Sunt qui tradant cauendū
esse à salitorū piscium usu, postq; uena alicui
incisa est, hoc est, post phlebotomiā: alphos
enim, hoc est, uirilignes & scabiē gignunt.

Pistacia (quæ & græcè *πισάκια*) parum
nutriunt, calida sunt & sicca secundo ordi-
ne. Iecori conferunt, nunc obstruunt, nunc
discutiunt, quod duo eorum sunt succi; par-
ticipant enim subamaræ substringentiq;
qualitati, & aromaticæ. Stomacho, quem
admo.

admodum Galenus ait, neq; nocumentum neq; praesidium faciunt satis egregiū & memoratu dignum. Recentiores uero medici ea stomacho utilia censuerunt. Medentur etiam his qui à uenenatis morfi sunt, & sanguinem tenuem gignunt, ac crassos glutinososq; humores extenuāt. Pistaceleon uero oleum, hoc est, qd ex pistacijs cōfectum est, confert pectori, renibus & pulmōni.

Porcus, hoc est, *χῆρ*. Porcina uel suilla caro boni succi est & facilis concoctionis, cum porcus annalis est, propter similitudinem quam cum humano corpore habet. Quidam enim famis necessitate carnes humanas gustauere, quas suillae similes gustu esse prodiderūt. Alit uero magis omnibus alijs cibarijs. Quarent fortasse aliqui, quoniam pacto suilla magis alat, & pra alijs temperata uel mediocris sit, cum hoc semper animal in coeno & sordibus uolutetur & nutriatur; quam dubitationē quidam soluentes, aiunt, quod nisi ualde bene temperatum foret suis corpus, nunquam malum nutrimentum in bonam carnem uerteret. Quemadmodum enim in hominibus qui corpore bene temperato sunt & sano, rebus mali succi & alimentis non multum leguntur

duntur, quoniā natura cum tempore quod
noxium est in bonum succum uertit, sic &
in brutis agit animalibus. Qui ergo humi-
di sunt uentriculi, suillam non bene conco-
quunt, sed obsepiuntur, superuacaneamq;
& superfluam humiditatem, glutinosumq;
humorem actutum gignunt. At si probe
concoquant, bonum & boni succi alimen-
tum facit, præsertim si porcus caricis alatur;
ut enim aiunt, is apprime suauis et boni suc-
ci fit. Huius uero pulmo si cataplasmate su-
per ulcera calceamentis ex attritu confecta
imponatur, mirifice prodest. Eiusdē quoq;
iecur cum uino desumptum, uenenatorum
morsibus medetur. Huius etiā talus com-
bustus, discutit quæ in uentriculo fiunt uen-
tositates, & dissoluit capitis dolores. Sed &
eius pedes utiles sunt, boniq; succi, bene ete-
nim concoquunt; quapropter se ex morbo
reficientibus idonei sunt. Fel etiam nū suis
arefacta, mariscis seu hæmorrhagijs medet.
Adeps uero cum aqua & cumino subacta,
podagricis opitulatur. Est etiam proditū,
quod si os suspensum fuerit quartana affe-
ctis, eos melius habere. Suum uero qui δ'ελ
φακδρ, hoc est, porculi nuper nati, qui &
λακτινδόπουλοι uulgo dicuntur, humidī sunt,
& su.

et superfluitatū abundantes, nec boni succi, quia ex re haud bonum est eis uti: quemadmodum nec uetustis suis, quippe quibus malus insit succus. Aprorum uero caro melior est quā suum domesticorum, quod tantarum non sint superfluitatum præditi, nec glutinosum gignant humorem. Quæ uero inter hos σκουτάκια dicuntur, hoc est, ut docti quidam putant, calli aprugni, difficulter concoquuntur et perficiuntur, atque ab his ideo abstinendum.

Porculus (hoc est, σνάκιον, quem rhombum quidam piscē putāt, quidam terrestre animal notum) nō est mali succi, atque in primis cum concoquit, nutrit eū quantū satis: qui suo pte tēperamēto calidi sunt eo iuuantur. Huius caro p̄similis est gallinarū carnī: neque eū durior est, neque mollior ac laxior, sed mediocritatē quandā habet suauitatēque, & propterea uim ac robur corpori comparat, sanguinēque temperato proximū gignit.

Porculus piscis siue, uti uulgus dicit, lycisca, siue lycina lupaue (græcè uero à Symeone ὕσκα nuncupatur) hysca communis piscis uocat. Pituitosum gignit humorē, mali succi est: ab omnibus fermè libenter assumitur, tanquam carnem habens nostræ naturæ

naturæ cōsentaneā. Existimarim ideo quoque nomen sortitam esse ἀπὸ τοῦ ὕς, hoc est, à porco, quod uidelicet corpori nostro eius modi nutrimentū afferat inter pisces, cuius modi inter terrestria caro porcina, nō utiq; simile, sed analogū, & pro portione quadam respondens. Oportet autem ipsum cōdire calidis condimentis, uinumq; superbibere quod tenuissimum sit & uetustissimū.

Porrū (hoc est, πρᾶσσον) calidum siccumq; est primo ordine. Urinam cit, est uero mali succi: oculorū aciem hebetem facit si frequentius quis eo uescatur, inuehit & turbulenta somnia, & stomacho nocet; semen genitale calfacit, et capitis dolorem efficit: iecur & renes & uesicam lædit. Facit autem ad hæmorrhoidas; bis uero aqua si coquat, & aceto garoq; ac oleo & cumīno condiat, salubre ijs est qui frigido sunt stomacho.

Psion (de quo nō habeo amplius quod afferam, nisi quod et idem nomen reperio apud Psellum de diata ad Constantinum Imp.) Psion igitur meliorem succum habet quàm cæteri pisces, et melius etiam concoquitur, et propterea huius usus his commendatur qui de morbo se reficiunt et confirmantur, & imbecilliori propterea indigent

gent nutrimento.

Pulegium (quod græcè γλήχων dicitur) attenuat & calfacit satis, quapropter quæ humida sunt & crassa in pectore, quæq; in pulmone humida & glutinosa sunt, sanat, et ut expuentur facit. Cit & mulierum menses in uino albo decoctum, & calidum purumq; potum: prodest & coxendice laborantibus extrinsecus cataplasmate impositum, alijsq; membris dolore affectis.

Pulli gallinacei, require in litera G.

Radicula, hoc est, ῥαφανίδης. Radicula tertio ordine calfacit, arefacit uero secundo: de quibus, ut ait Galenus, cōiectari licet, quod prisci sine pane radículas edebant, ueluti hoc tempore daucion. Ait em̃ quod crudam radicula per urbes homines comedebant, cum garo, ante cætera cibaria alui gratia subducendæ; in agris uero etiam cum pane sepius absumunt: miraturq; nonnullos post cibum eas exhibere, cum concoctionem potius impediunt quàm faciunt. Corruptus et mancus est hoc loco Symeonis codex, sed restitui posse uidetur ex Psello, hoc modo: Sed scribit Oribasius, post cibum si sumantur, uentrẽ subducere: si uero ante cibum sumantur, uomitum inducere, cum

cum eis peculiarius sit ad superiora cibum agere. Videntur uero contrarij inter se his uerbis, cum tamen non sint, si quis accuratè uentriculi diuersos affectus spectet. In quibus enim uentriculus facile subducitur, nec flatuosus, et non supernatet cibus, his dandè sunt ante cibum radiculæ. Si uero uentriculus infletur & supernatet cibus, & difficili esse aluo contigit, his proferendæ sunt post cibum. Sunt uero radiculæ difficilis corruptionis, atque ideo olidos ructus efficiunt. Par est igitur ijs abstinere, qui post earum esum eructant, quando hæ & reliqua cibaria secum unà corrumpunt. Habent insuper acrem qualitatem & extenuant, quibus rebus scindunt & absumunt pituitam, perflant etiam os uentriculi; nocent & dentibus ac arteriæ asperæ, uocemq; raucam faciunt, & quadam proprietate articulari morbo laborantibus dolorem intendunt; sunt uero diureticæ. Scribit ad hæc Dioscorides quod sensus acuunt. Indi autem radiculas aiunt ingenium ac industriam homini efficere, mentemq; quæ æquo animo perferat iniurias et damna (sic enim uisum est interpretari quod græcè habet, *ὅτι τὴν διάνοιαν δεξιὰ πύλον.*) Dicitur etiã quod earum decoctum

m

uim

uim aperiendi habet, & iccirco sæpe morbo regio affectis medetur: itemq; iecoris obstructions discutit, et renū et uesicæ, ad hæc & plerisq; acutā uidendī aciem conciliauit. Harum quoq; succus cum rosaceo oleo tepidus in aures instillatus, audiēdi difficultatem surditatēque sanauit. At si coctę porrigant, hæmorrhoidas sistunt. Prosumt & hypochōdrijs peculiari quadam proprietate, ante cibum sumptæ: cum melle uero, & ad tussēs & dispnoeā faciunt. Harum etiā folia lienis uitij succurrunt. Nōnulli quoq; cum oxymelite, id est, aceto mulso propinant uomendi gratia, multamq; educunt pituitam, qua re à febre quotidiana & quartana sæpe liberati sunt. Proditum quoq; est quod radicularū succus scorpiones interimit, si super eos inspergat, quodq; si quis eum hauriat, tutum eo die fieri ab eius morfu. Insuper si quis eodem ipso succo radiculæ diligenter manus perungat & perfricet, innoxius uenenosos serpentes tractabit.

Rapa (ραπαγγύλια genere neutro, ut latini, uocat Symeon) calida sunt secundo ordine, et humida primo. Satis nutriunt, & lotium ciunt, inflāt, & genitale semen gignūt, guttur ac pectus leniunt. His si frequentius
utamur

utamur, crassum gignūt humorem, iecurq̃
obsepiunt. Ventrem nec sistunt, nec ciunt.
Si cum aceto et sale edantur, appetentiā su-
scitant. Horum uero semen contritum &
haustum, uenerem abundē excitat. Tra-
dunt quod si quis hoc ipsum semen cum ne-
peta & lemnia commixtum sumat ac ute-
tatur, nec ueneno, nec uenenati morsu eo
die lædetur: quodq̃ morbis inguinum ap-
paratum, peculiari quapiam proprietate
medetur.

Rosa (hoc est, ῥόδον) frigida est & sic-
ca, ex astringente & amara qualitate com-
posita. Odorata calidis capitibus prodest,
& humidis obest, eaq̃ destillationi obno-
xia facit: sumpta uero, febres quæ ex flaua
bile cōtractæ sunt, sanat: stomachū confir-
mat & iecur, sed proprietate quadam testes
lædit, prohibetq̃ acres exhalationes ne ca-
put impetant.

Rosacea aqua (quam Symeon ῥοδοδάκτυλον
uocat) frigida est, & uenterculum roborat,
ob eam quā habet ex rosa astringēdi uim:
his confert qui temperamento sunt calido,
et sitim sedat: et qui in febre pro uino utun-
tur, maximam sentiunt utilitatem.

Ruta (hoc est, ῥόγανον) quæ syluestris
m 2 est,

est, calida est & sicca quarto ordine, quæ uero domestica est, tertio. Incidit crassos et lentos humores, & glutinosos, ideoq; urinam mouet, & ad inflationes facit, & appetentiã ueneris compescit, & generose deliçcat. Syluestris autem rutæ facultas feruens est & ignita, exulcerandiq; uim habet, & in primis uesicam, qua ex re podagrîci qui medicamentum ex hac ruta confectum bibunt, male uesicam afficiunt: qui uero eo læduntur, plurimum iuuantur. Sunt tamen alii, qui qui huic medicamento domesticam immisceant potius, quod minus uesicæ officiat. Facit & ad uentosam aquam intercutem, & que per carnem currit, hoc est græcè, λυσιτελῆς δὲ καὶ πρὸς πνευματίας ὑδέρους καὶ τὸς ἀνὰ σάρκα. Iuuat & morsus uiperæ, & papaueris succum & aconitum qui biberunt: sedat et colicos dolores si bibatur, uel per inferna immittat. Traditur quoq; si edatur, acutam reddere uidendi aciem, & ob id antiqui pictores hanc sæpius edebant. Quidam & rutæ succum melle cōmiscentes, medicamentū conficiunt ad oculorum aciem acuendam. Succurrit uero & dysuriæ cum oleo cocta, si eo uelica foueatur: item difficulter spirantibus confestim, si cum melle porrigatur:

porrigatur: fit & salutifera lethargicis si poteretur, uel per inferna clystere immittat. Eos etiam qui coxendice laborant ex frigido humore, si bibatur, uel cataplasmatibus modo impolita, sanat. Podagricis quoque & genua dolitantibus ob pituitosos humores quamprimum prodest, doloresque sedat: crustasque igne suscitatas, si cataplasma ex ea fiat cum melle & uua passa subacta, confestim abducit. Intestina confirmat, non caliditate solum, sed naturali proprietate quadam: ischiadicos iuuat, obstructions iecoris & splenis discutit. Oportet uero ruta abstinere qui flaua bile laborant: hos enim plus æquo calfacit, & tenuem sanguinem dissoluit, crassumque relinquit, ipsumque melancholicum efficit. Fertur etiam quod si prægnans mulier huius succum hauserit, abortietur: & si in dies quindecim folia assumat, idem faciet. Demum si ieiunus quisquam ipsam absumpserit, ea die à uenena non lædetur.

Saccharon (quod τὸ σάκχαρον uocat Symeon) calidum est et humidum primo ordine. Purgat & discutit ueluti mel, nisi quod sitim ut mel non facit, nec stomachum mordicat: uentrem cit, iuuat pectus, renes & uellicam. Medici uero qui censent frigidum esse,

m 3 hallucin-

hallucinantur: uidi enim ego in calidis uentriculis ipsum bilem effectum esse. Est autem saccharis quod uetustum quam recens melius, nam tenuium partium magis fit, & calidius, nisi quod capitis dolorē facit. In aqua uero resolutum, aquae frigiditatem suscipit & refrigerat. Incensum autem uel suffitum odoratumque, capitis destillationes sanat.

Sal (hoc est graece το αλας) calidus est secundo ordine, aridus uero tertio. Modicam astringendi uim habet: pituitosa qui sunt temperatura, iuuat: proritat uentrem, arefacitque corpora; mundandi facultatem habet, et appetentiam exuscitat. Si quis iusto plus utatur, exustionem sanguinis patietur, & oculorum hebetudinem: semen genitale minuit, & pruritus affert: est intestinis uisceribusque noxius. Confricatus uero dentili, quae circum eos sunt putredines udas absumit, quae in uentriculo sunt humiditates liquefacit. Ferunt confricatum pedibus, nocumentum tollere quod ex uini crapula contractum est. Preparantur quidem ex sale uaria et diuersa medicamenta, halatia graece dicuntur, quae stomacho conferunt, de quibus nunc non est differendi tempus.

Satureia, uide in thymbra.

Sepia,

Sepia, græcè *συνπία*, difficilis est cōcoctio, nis, parumq; in se continet salis succi: quæ si bene decoquatur, satis nutrimenti corpori affert, gignit tamen crudum humorē: eam ob causam oportet eam condimentis acrioribus conditam esse, uinumq; post uetus & tenue potare. Traditum est, si quis thryalida, id est, lucernæ stupam in sepia atramento & æris ærugine intinxerit, homines circumstantes uideri partim areos, partim nigros, propter mixtarū rerū inspersione.

Sesama (Græcis pariter et latinis nuncupata) calida sunt principio primi ordinis, humida uero eius parte ultima, & propter olei qualitatem quæ in eis est, edentes replent satiantq;, & stomachum confestim subuertunt, seriusq; concoquunt, pinguiusq; corpori alimentum exhibent, sitimq; faciunt, & si quid reliquum inter dentes remanserit, malum oris odorem animæq; efficiunt: mulierum menses ciunt, intestina lædunt: si sine mensura sumantur, iecur lienemque obsepiunt.

Siliquæ lignæ, uide xylocerata.

Sinapi, græcè *σινύπιν*, calidum est & siccū media parte quarti ordinis. Vim habet dissoluendi humiditates quæ in capite & sto-

m 4 macho

macho existunt. Confert etiam morbis lienis qui à humiditate et flatu facti sunt: item quartanis qui ex adusta feruentiꝫ pituita contracti sunt: ad hæc & podagris pituitosis: officit uero uisui, & capiti calido, item calido iecori: concoctioni confert, redditioniꝫ crassiorum cibariorū. Liquefacit etiam quæ in uentriculo sunt humiditates, & si ex eo cataplasma fiat, lepras in melius mutat: linguas etiã ex humiditate grauedine affectas arefacit & siccatur: et si cum melle sumatur, tusses resoluit. Cum caricis uero cataplasmatis modo impositum ischiadicis sanat. Est & lienosis utile: trahit enim quæ intus sunt ad corporis superficiem. Suffitum uero ac incensum, serpentes abigit.

Spartū seu genista (σπάρτον genere maris à Symeone dicitur, à Dioscoride & alijs σπάρτον καὶ σπάρτιον neutro) quo uites & uinæ ligantur, cuius flos & fructus si cum aqua mulsa bibatur pondo obolorū quinque, è superioribus partibus purgat, ut album ueratum, absque noxa tamen: fructus autem ab inferioribus partibus. Ex eo item uirgulæ coxendicibus profunt.

Spelta, uide zeia, sic enim à Symeone et Græcis uocatur.

Squille

Squille marine (hoc est αἰ καρίδες) alicuius sunt caliditatis ac humiditatis participes: male concoquunt, & stomacho noxiæ, ueneris desiderium mouent. Efficaces sunt peculiari quadam proprietate ad mulierum conceptus; tritæ quoque et cū oxymelite pota, lumbricos & tineas eiſciunt. Ferunt etiā quod si terantur, & ei particulæ imponantur in qua cuspis sagittæ uel spinæ infixæ sit, physica quadam attractione eam educere. In quibusdā uero locis adeo magnæ nascuntur, ut propè spithamam, hoc est, palmū excedant, quæ quidem sunt alijs efficaciores.

Stichas (sic enim Symeon, hoc est, σίχας, Dioscorides uero alijs omnes stœchas legunt.) Stichas uim habet aperiendi, attenuandi, abstergendi & corroborandi intestina omnia, omnemque animalis habitudinē.

Strobili, uide suprà pinei nuclei.

Sus & suilla, uide in dictione porcus.

Sicya, in Anguria.

TArchon (hoc est, τὸ ἀρχόν, hoc quidā pyrethri herbam existimāt, ut Genuensis Simon obseruat: quidam dracontii: certe ea herba est quæ uulgò nota, parū immutata uoce uocat dragō) calidū et siccū est secundo gradu, difficile cōcoctu, propterea

m 5 quod

quod eius corpus terrestrē habet naturam, quam rem quidam intuentes, eum frigidū dixere. Est autem flatuosum, nec bono succo præditum, ideoq; eius tantum folia exhibenda sunt cum mentha uel apio. Facit uero ructus, et supernatat in ore uentriculi; est & antipharmacum ad uenenatorum morsus desumptum; commouet tamen capitis dolorem, & facit torporem in sensu gustus, atq; ideo medici præmonent præcipiuntq; ut hoc porrigatur ante cathartici medicamenti haustum, ne malum potionis fastidium sentiatur.

Tetragura, uide supra in anguria.

Thymbra (hanc *θύμβρον* uocat Symeon) hæc calida est & sicca in tertio ordine; uim habet attenuandi pituitam, uentosq; & flatus discutiendi, & uisum his acuit qui ob humiditatem illum hebetiorem habent, cibiq; concoctionem parat. Sæpius & pituitam euacuat, postq; huius euacuationem rursus uentrem sistit; & quoniam facultatem habet ut concoctionem iuuat, ideo hanc quidam cibarijs immiscent his qui difficulter concoquuntur. Hæc non modo dissipatrix est flatuum, sed & eos prohibet ne gignantur in uentriculo & intestinis; educit & mulierū

lierum menses. Huius etiam decoctū lumbricos & tineas eijcit, & dentibus si pertundatur mandeturq̃, dolores dentiū qui sunt à frigore sedat. Obest uero inguini, bilem q̃ flauam gignit & atram, si quis ea nimis utatur, nonnunquam etiam in renibus calculos concrefcere facit.

Thynni (θυώναι genere foemineo à Symeone dicuntur) crassi succi sunt & difficulter cōcoquunt, malum q̃ succum gignunt. Tradūt quod si genæ thynni sanguine perungantur, linianturq̃, prohibere barbæ ac pilorum exortum.

Thus (hoc est, λίβανος) calidum est in primo gradu, siccum uero in secundo. Habet & quandam astringendī qualitatem, nonnullam q̃ sistendī uentrē, & desiccandī. In cēsum uero aut suffitū, tussim sanat, & rheumatismos, hoc est, destillationes: & mulierū menses agit potum, et subtus impositum. Habet autem hospitalem quampiam proprietatem ad auertendam pestem si suffiatur, & ideo eo pestilentiae tempore frequentius edes suffumigātur: sic etenim corrupta aeris qualitas commutatur.

Tubera (hoc est, τὰ ὄσθια) frigida sunt secundo gradu. Humorem crudum gignūt, mali

malī sunt succi, permultiq; horū nimio usu colicos morbos, et epilepsian & apoplexiā nacti sunt. Oportet ergo antequam coquantur accurate diligenterq; curare, aqua q; per aliquot horas madefacere, mox sale, origano, ruta q; in aqua coquere, cocta condire oleo, thymbo, hoc est, thymbra, pipere & garo. Horum frequentior et nimius usus, colicos inducit morbos, et cōcoquendi difficultatem. Sicca autem si edantur, nocentiora sunt, difficiliorisq; concoctionis.

VErbenaca (quæ à Symeone *ωερβενάκη*, à Dioscor. & alijs *ωερβενάκη ὀρθός*, alijsq; multis nominibus dicitur, herba est notissima. Facit ad capitis dolores & defluentes capillos, si ea illinātur: sedat et dentiū dolores, et si in loco moueantur quatianturue, confirmat: oris etiam ulceribus medetur. Colicos dolores & calculos eius herbæ decoctum sanat. Qui primū elephantia & comitiali morbo tētari incipiūt, pota opitulatur, itidem et à quotidianis febribus et quartanis: ad hæc ischiadicos & podagricos cataplasmatism modo imposita, sanat.

Vinum (quod græcè *οἶνός* dicitur) Vīno quidam utuntur propter eius utilitatē, quidam quod animam exhilaret, alij propter
eam

eam quæ in eius gustu est uoluptatem; sunt qui propter hæc omnia. Est uero nouum uinum calidum primo ordine; quod autē ualde uetustum est, tertio; quod medium inter hæc duo, secundo est ordine calidū. Repositum est uinum inter ea quæ corpus nutriunt. Rubrū ergo & crassum præcipue sanguinis generationi cōuenit; parua enim eget mutatione ut in eum uertatur. Post hoc nigrum est & crassum dulceq̃, post hæc austerrum & rubellum; ita enim *κρῆνον* interpretamur. Inter uina uero album & tenue & austerum minus corpus nutrit; & quidē crassa uentrem sistunt, & quædam ex ijs obsepiunt iecur, lienemet renes; & hinc quidā subter cutem aqua laborant, quidam calculi, qui eis nimis utuntur, & præcipue senes. Iis uero qui temperato ac medio sunt temperamento præditi, cōuenit uinum colore rubrum, & substantia tenue, ac substringēs placide. Pituitosis autem commodū est uetustum & tenue & rubellum, odoratum et subsalsum. Vinum quidem non solum nutrit, sed et ut cibaria probe descendant facit, caloremq̃ innatum suscitatur & auget, et eorum qui utuntur hoc pleriq̃, cū corpore existant arido, in bonum habitum deueniunt.

Præ.

Præcipuā hanc habet proprietatē uinum, ut cibaria peruehat ac deducat ad singulas particulas, et per angustos meatus propria suarum partium tenuitate membra ac particulas calefacit, & bonam concoctionem facit: lotium cit, quibus ex rebus maximam superfluitatū partem excernit. Magis autē uini uis & actio perspicitur in corporibus frigidis & aridis, & in quibus minus innati caloris inest, ut in senibus, & qui de morbo reficiuntur. Vinum uero uetus uentrē auertit, & obstructions aperit, et hīs conducit qui pituitosos humores in corpore collectos habēt. Vinum autem nouum inflatōnes facit, & difficulter concoquitur, & crassum gignit humorem, grauitatemq; capiti & dolorem infert. Oportet uero eos à uini usu cauere qui calefacti sunt, quiq; febriūt. Ait em̄ Galenus in libro de temperamētis, quod uino proprium est & peculiare citō immutare, ut facem et thryallida et stupam & picem arida accendere. Quidam autem dixerunt uinum animum exhilarare, quidam melancholicum humorē extenuare, alij simplicem & fluidum ab eo fieri sanguinem, id quod coniectatur ex sanguinis copia quæ in desipientiū capite redūdat: est uero

uero horum infania cum risu. Non solum autem hæc quæ prædiximus in corporibus uinum agit, sed et in anima alterationes aliquas mirabiliter, hoc est, παραλόγως ostendit: latari enim & bene sperare facit, & uiriles & liberales: ad hæc & plerosque quos timidos uidemus, hos post potionem audaces, alacres et bono animo, speque bona fieri: & qui parci ac sordidi, liberales: qui taciturni ac prudentes, immodicè loqui, ut etiam Homerus ostendit his uersibus: Cōpulit ut uinum prudentem promere carmen, Dulcemque ridere atque agili saltare chorea. Nonnulli & philalethes, hoc est, ueritatis amatores in uino fiunt: uinum enim et ueritas, quoddam ait proverbium, hoc est grece, οἶνον γὰρ καὶ ἀλήθεια. At uero nimius uini usus, uitalē firmitatem ac robur, naturalemque calorem obruit atque summergit, apoplexiasque sæpius & epilepsias adducit, et tremulam corporis habitudinem. Nocet et diuine ac principii animæ parti, quam ἡγεμονικὸν Græci uocant, proptereaque qui sic uina ingurgitant, tenebri cosos obscurosque sensus habent, mensque his haud pura est, quod ipsum & Poëta manifestissime declarat.

Violæ (hoc est τὰ ἴα) frigide sunt primo ordine

ordine, humidæ uero secundo. Profunt qui
dem doloribus intestinorum, nocent uero
vide an cordi: dolores capitis qui fiunt à flaua bile so
hoc loco piunt potæ et odoratæ, uentriculumq; mo.
laxat, et quam in eo inuenerint flauam bilē:
pro sto= caput quoq; siccum humectant, calidumq;
macho refrigerant, suo odoratu, & somnum indu.
ponatur cunt, humida uero capita destillare faciunt,
hoc est, ῥόβλατις. Harum autem decoctū
psellus nō quæ puerulis fiunt cynanchæ, id est, angine
cynāchas, & comitiales morbi, sanat. Si uero capiti
sedlipothy uirides cataplasmatibus modo imponantur,
miashabet mirandum in modum suo odore lotium in
ficiunt. Ex his autem confectum oleum si
milis est facultatis, nam refrigerat & hu
mefacit. Quidam insuper dicunt, quod si
quis in balneo ante sudorē eo perungatur
nunquam eum in corpore habiturū exan
themata ulceraq;. Est etiam utile ad capitis
dolores in causo, hoc est, ardenti febre, si o
doretur, uel illinatur. Conficitur præterea
ex his iofaccharon, & iozulapion, hoc est
faccharum & iulepium uiolaceum, quibus
ad pulmonis et pectoris uitia utuntur.

Vuæ (hoc est σαφύλα) maturæ calidæ sunt
et humidæ in primo gradu, et plus nutriunt
reliquis fructibus, minus tamen ficis, neque
mali

mali succi sunt, si mature fuerint; non his robusta tamen nec densa caro gignit, sed laxa & flaccida. Maximū quidem harū bonum est, ait Galenus, si celeriter pertrāseunt, atq; ideo si retineantur, obsunt: neq; enim tunc probè concoquuntur, sed crudum gignunt humorem, nec in sanguinē facile transmutantur. Nuclei uero acinorum naturam habent aridam, et quodāmodo astringentem, idcirco non mutati, omnia pertranseunt in testina. Quæ autē suspensæ ac penfiles sunt uuæ, neq; sistunt uentrem, neq; proritāt, cæteris uero melius concoquuntur. Neq; uuarū parua est differentia: aliæ siquidem dulces, aliæ austerae, aliæ acidæ. Dulces quidem calidum habent succū, austerae uero & acidæ, frigidum. Alium subducūt dulces, & tum in primis cum fuerint uda. Omnium utiq; tutissimus usus, quoties carnosæ atq; maturæ, & modeste modiceq; eas si quis absumat. Sunt nōnullæ inter uuas, quæ cum planè maturæ non sint, ex uitibus decerptæ & suspensæ, reliquū concoctionis & maturitatis acquirunt ac dulcescunt. Vuæ quæ albæ sunt, magis uentrem ciunt q̃ nigræ: omnes uero cibariorum appetentiā suscitant, & uenerem. Ex quatuor certe constant partibus,

n

ex

ex cortice seu pellicula, quę frigida est et sicca, & difficilis concoctionis, et ex eo quę ueluti eius est caro, et ex humiditate quę circa eam est dispersa, ad hæc & ex acinorum nucleis. Conuenit uero cum eduntur, uuæ corticem & acinorum nucleos expuere, quoniam non conficiuntur. Quę uero acerbę sunt & immaturę, frigidę sunt et udę (quidam legunt siccę) uentremq; sistunt, & stomacho bonę: sed & caliditatem flauę bilis sedant, minus utiq; cibis aptę: harumq; succus inueteratus, et cum rosacea instillatione decoctus, si hauriatur, succurrit his qui cibaria in uentriculo non retinent, & nauseantibus. Par uero est, non tantum uuas, sed & omnes fructus humidos ante reliqua cibaria apponere.

Vuę passę (hoc est gręcę, *σαϋδες ἢ ἀσαϋδες*) reliquis uuis calidiores sunt. Meliores aut sunt pingues magis, magisq; dulces, quęq; corticem tenuiorē habēt: hæ etenim magis uuis nutriunt, nam participes sunt facultatis cōcoquentis simul et astringentis ac discutientis cum quadam mediocritate, eandemq; fermē proportionē habent ad ceteras uuas, quam recentes caricę ad ficos. Et hæ quidem dulciores quę sunt, calidiores quoq;

quoq; quæq; magis austerae & acres, frigidiores, quæ & stomachum confirmant & corroborant, uentremq; sistunt. Mediū uero quodāmodo gradum dulces habent; nam stomachum nō penitus resoluunt, nec uentrem subducunt; uim etenim aperiendi habent, sed minus quā caricæ. Vuæ passæ & subducunt & mundant, & meliores stomacho sunt; pectus & pulmonē iuuant, iecur et lienem corroborant. Si cum nucleis edantur, uisceribus & intestinis opem afferunt; satius tamen si nuclei expuantur, propter id quod in eis est terrene duritie. Vim uero addunt medicamentis catharticis, peculiari quadam proprietate. Illud etiā est à quodam medico proditum, quod si quis uelit pituitam in suo corpore minuere, et sanguinē augere, comedat ieiunus per sex dies drachmas vii. pinguis uue passæ. Aegyptij pretereā uinum conficiūt ex passis & melle, quod ἡλιακὸν nuncupant, ac si dicas solare, quod gustu ualdè suaue est.

Xylaloë uocat Symeon lignum odoriferum quod appellauit Dioscorides & uetustiores alij agallochon, nos uulgò lignum aloës. Xylaloë igitur lignum est arboris, quæ in diuersis oriētis regionibus nā
n 2 scitur,

scitur & partibus meridionalibus, quod lignum quādiu incorruptū est, nullam habet differentiam suo odore à cæteris lignis: ubi uero putruit, bonum nanciscitur odorem, non admodum tamē perfectum, sed earum regionum incolæ concidunt, & sub terram multo puluere obruūt, & post aliquod temporis spatium, quantum sufficere uisum est, ipsas ligni partes educunt, & mercatoribus uendunt. Qui uero in Aegypto & alijs regionibus sunt, abradunt, & corticem abijciunt, & ita in hanc speciem redigunt. Xylaloës uero decem sunt differentiæ, quarum quæ decima est, Indica, & in India nascitur. Samphia uero dicitur quæ in Samphi ciuitate prouenit. Et quæ Speon dicta est, quæ similis omnino nō est xylaloë. Ad hæc est quæ appellatur hygra, id est, uida, cuius rursus quatuor sunt differentiæ, de quibus non est ut nunc dicamus. Cunctæ uero calidæ sunt & siccæ, & uentrem sistunt, & stomacho bonæ, præsertimq; hygra, & post hanc Indica, cæteræ uero minus. Corroborant autem particulas interiores, & quæ in iecore obsepta sunt aperiunt, duritiasq; uentriculi liquefaciunt. Cæteræ uero species si crebrò suffiantur, propter dulcedinem pediculos gignunt

gignunt: sed Indica sola prohibet horū generationem, ob ipsius acredinem.

Xylocerata, quæ & ceratia uocantur (latini siliquas ligneas uocant) Galenus hæc abiicit, optans ne ex ijs ubi nascuntur locis ad nos aduehantur, ut quæ malum succum habeant, & lignosum, & difficulter concoquantur. Recentiores uero aiunt ea corroborare stomachum post cibum assumpta, potenterque sistere uentris fluctiones, si ante cibum mandantur.

Xiphias (est piscis qui à nostris gladius dictus est) mali est succi & oletarius, hoc est, multarū superfluitatū, difficilisque concoctu, ac nauseam afferens, & propterea ab hoc edulio abstinere melius est. At si quis nonnunquam eo uti uelit, acrioribus condimentis excoqui iubeat, uinumque superpotet & ualde uetustum & tenue.

ZEa (quam semen uel speltam uocant nostri.) Quæ zea appellatur, facultatem habet proximam tritico, media quodammodo existens inter eam quæ calfacit & frigefacit, placideque exiccat: est uero facilis concoctionis, bonique succi, est etiam emplastris apta.

Zizipha (quæ Symeon ζιζιφρα uocat: alias ζιζιφρα) cōmensum quendam habent
n 3 humidū.

humiditatis & caliditatis. Proprietatē uero habent sedandi sanguinis acumen: bonum etenim succum gignunt, & euacuant quod ferosum est in sanguine. Facit ad tusses eorum decoctum, & ad spirandi difficultates, pectusq; & renes ac uesicam. Meliora quidem sunt zizipha quæ maiora sunt, qualia sunt Edissena: sedant etenim hæ acrium humorum uomitum, ni forent difficilis concoctionis, & lienī officerent, quamobrem satius est eorum uti decocto.

Zinziber (quod Symeon ζινζιβερι appellat) calidum est in tertio ordine, humidum uero in primo. Vim habet aperiendi, et cibaria concoquendi, uenerem stimulat, & uentos discutit; hebetudini uisus quæ ab humiditate prouenit, prodest, unde et acute uidere facit. Facit & ad uentriculi humiditatem, & iecoris, & simul ad glutinosos lentosq; humores.

Zulapion (hoc est ζελάπιον, & nos uulgò iulepum dicimus) mediocri quadam temperatura est, uergit tamen ad frigiditatem: conuenit in febre ardenti, non solum ex flaua bile, uerum etiā ex pituita: facit et ad calidos uentriculos, & ad scabritiem et asperitatem gutturis. Cum aqua uero frigidissima si propinet uexatis agitatiscq; ardenti febre

bre, plurimum opitulatur, uentriculumque roborat & intestina, et intemperatam menstruorum fluxionem excindit.

Zythus (qui à Symeone φάρμακον uocatur) potionis genus est. Qui phucas dicitur, simplex quidem præparatus frigidus est, compositus uero siccus est & calidus: ac quidem antiqui omnes existimant mali esse succi, & neruis noxium, capitisque dolorē efficere. Vtilis uero est aduersus sacrum morbum, & ex uino conceptā crapulam, sanguinisque acuitatē sedat: sed enim satius est huius usu abstinere, quod facile corrumpitur qui ex eo fit succus, et neruis nocumentum affert. Ferunt etiā quod ebur in eo ad tempus immersum, maceratum mollescitque ut cera. Recentiorum autē quidā priscorum rationes redarguunt, aiuntque hūc in multis esse utilem, incolumitatēque ac sanitatē efficere. Et reuera quidem prodest ijs qui calidiores sunt temperamento, & in primis uentriculo. Qui uero per excessum calidi sunt, quique æstuosa afficiunt siti, & magis quando duplex est, hoc est, compositus: sedat enim sitim, et appetentiam suscitatur, et uentrē cit, est et quando lotiū. Iis autē qui stomacho udo sunt, et qui temperaturas frigidiores habēt, ualde nocet.

FINIS.

Errata, seu potius coniecturae.

Pagina 3. uersu .23. θρυπτικόν. 4. 1. ἡ τοῦ. 8. 7. σὺ
 χέωρ. 10. 8. πολυτιμιώτορον. 11. 1. δύνματι. 12.
 ζαμβακελαίω. 16. 22. ἐπαχθέω. 18. 8. ἢ σιωπῆθ
 σι. 22. 13. Ἐμασώμων. 23. 14. pro γν
 νέμοις, id est, uento expositis, interpres uide
 tur legisse γν' αὐνέμοις, id est, locis quæ à ue
 tis non perflantur. 27. 1. πρεπτικὰ. 32. 18.
 ἴσθ. 37. 9. δ' ἀχολεραν. 43. 8. κατὰ κόρως. Ὑ. ὁμοί
 26. πᾶχι. 44. 8. χυμὸν. 46. 13. ρὰ ἐσὶ. 47. 5. ἡ δὲ. 5
 26. ὃ τοῖς. 52. 19. εἴτε ξανθὴ χολῇ. 55. 7. φασὶ. 7
 ὑποβάλλουσιν. 56. 16. ἡραωιδί. 80. 23. τρέφε
 ξηνὴ. 82. 5. πᾶθωσι. 57. 17. καί. 58. 26. ἅ τιν
 λακτενδλόπουλοι. 85. 15. λοιπὰς. 86. 10. fortass
 αὐτοκολλητὰ, pro αὐγοκουλικὰ. 59. 19. ὅζεφθᾶ.

adine.

new 1.7

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

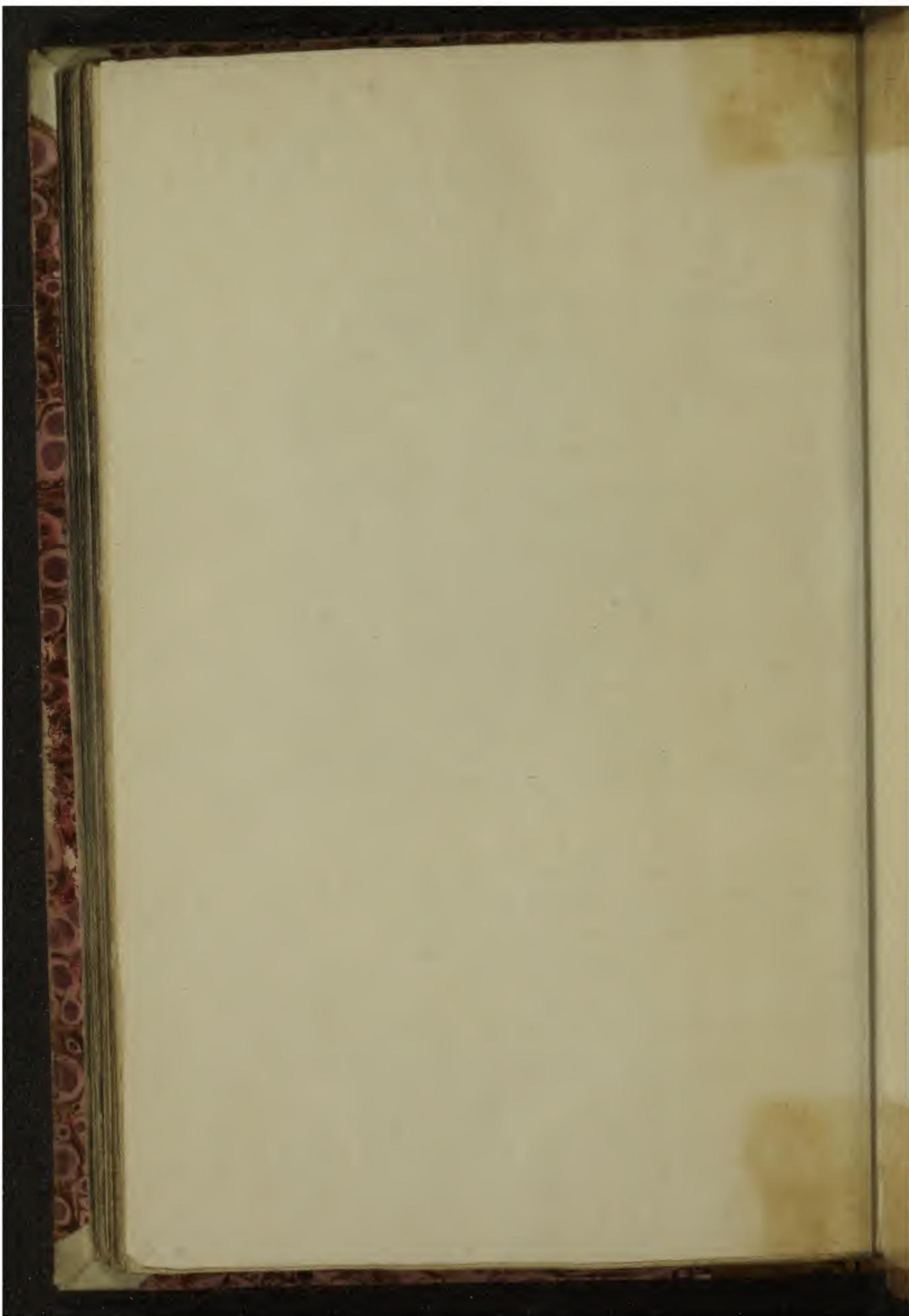
quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

quatuor

H 1/23

de.

H. Schr.